

СЛУЖБЕ
ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ
ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ

ПРИПРЕМИО УПОРЕДНО
Ипођакон ЗОРАН БОБИЋ

Студент треће године
The Antiochian House of Studies
St. Stephen's Course of Study in Orthodox Theology

Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превоо са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богооужбение тексты
Библиотека святоотеческой литературы
Ч а с о с л о в
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

МАНАСТИР И ТЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ СВ. САВА
ЛИБЕРТИВИЛ, ИЛИНОЈИС С.А.Д.

Лета Господњега две хиљаде тринаесте

САДРЖАЈ

ПОЛУНОЋНИЦА СВАКОДНЕВНА	(Начало полѣнощницы)	6-7
ПОРЕДАК ЈУТРЕЊА	(Начало ѡѣтрени)	38-39
ЧАС ПРВИ	(Часъ первыи)	76-77
ЧАС ТРЕЋИ	(Часъ третїи)	88-89
ЧАС ШЕСТИ	(Часъ шестыи)	102-103
ПОРЕДАК ИЗОБРАЗИТЕЉНЕ	(Начало изъобразительныхъ)	116-117
ЧАС ДЕВЕТИ	(Часъ девѣтыи)	132-133
ПОЧЕТАК ВЕЧЕРЊА	(Начало вечерни)	146-147
ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ	(Начало изъ бѣгомъ великаго повечерїа)	174-175
МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ	(Начало изъ бѣгомъ малаго повечерїа)	226-227
ОТПУСНИ ТРОПАРИ ВАСКРСНИ	(Ѧпѣстительнии воскресни)	242-243
ОТПУСНИ ТРОПАРИ	(Ѧпѣстительнии тропари)	250-251
БОГОРОДИЧНИ ОТПУСТИТЕЉНИ	(Бѣгородичны Ѧпѣстительнии)	256-257
ТРОПАРИ ВАСКРСНИ	(Тропарїи воскресны)	282-283
ДРУГИ ТРОПАРИ	(Нныѣ тропари)	286-287

ПОЛУНОЋНИЦА СВАКОДНЕВНА

Свештеник говори: Благословен Бог наш...

(А ако није свештеник: Молитвама Светих Отаца наших...)

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризницу добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш осушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Тада: Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 поклона.)

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми незнано и тајно

Начало полнощницы

Сцієннікз глаголетъ: Бѣголовѣнъ бѣъ нашъ:

И мы: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црѣдѣ нѣнѣи, оутѣшителью, душе истинны, иже бездѣи сѣи и всѣд исполнѣи, сокровище бл҃гнѣхъ и жнзни подѣтелю, прїиди и вселѣа въ ны, и ѡчнстн ны ѡ всѣхѣа скверны, и спси блже души нашѣ.

Сѣиѣи бже, сѣиѣи крѣпкѣи, сѣиѣи безмертвнѣи, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїенѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. аминь.

Прегѣла трїце, помнѣи насъ: гдн, ѡчнстн грѣхн нашѣ: блко, протн беззакнїа нашѣ: сѣиѣи, порѣтн и исцѣлн немощн нашѣ, имене твоегѡ рдн.

Гдн помнѣи, трїжды. Слава, и нынѣ:

Оче нашъ, иже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа има твоѡ, да прїидетъ црѣтѣе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣи и на земнѣ. хлѣбъ нашъ насѣщнѣи дѣждь намъ днѣеъ, и ѡстѣвн намъ долги нашѣ, ѣкоже и мы ѡстѣвлѣемъ должнкѡмъ нашымъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкѣавѡ.

Сцієннікз: Ёкѡ твоѡ сѣтъ црѣтѡ:

И мы: аминь. **Тѣже,** Гдн помнѣи, **ѣ.** Слава, и нынѣ:

Прїиднѣте, поклоннѣа црѣвн нашемѣ бѣ.

Прїиднѣте, поклоннѣа и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣвн нашемѣ бѣ.

Прїиднѣте, поклоннѣа и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣвн и бѣ нашемѣ.

Поклоны трн.

И ѡбїе ѡмѡмъ н:

Помнѣи мѡ бже, по велицѣи милостн твоѡи и по множерѣтѣвѣ щедрѡтѣ твоѡхъ ѡчнстн беззакнїе моѡ. Нанпѣче ѡмнѣи мѡ ѡ беззакнїа моегѡ, и ѡ грѣхѣ моегѡ ѡчнстн мѡ. Ёкѡ беззакнїе моѡ ѣзз знѣю, и грѣхъ моѡ предѡ мною сѣтъ вѣнѣ. Тебѣ сднномѣ согрѣшнѣхъ, и лѣкѣвое предѣ тобою сотворнѣхъ, ѣкѡ да ѡправдншнѣа во словесѣхъ твоѡхъ, и побѣдншн, внѣгда сднстн тн. Сѣ бо въ

премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати Лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од Лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паленице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своем, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благовољити жртву правде, приносе и жртве свеспаленице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Катизма 17 (Псалам 118).

Блажени су непорочни на путу, који ходе у закону Господњем. Блажени су који истражују сведочанства Његова, свим срцем тражиће Њега. Јер који чине безакоње не ходише путевима Његовим. Ти си заповедио заповести Твоје да се чувају веома. Требаше да право иду путеви моји, да чувају законе Твоје. Тада се нећу постидети, када пазим на све заповести Твоје. Исповедићу Ти се, Господе, у правости срца, када научим судове правде Твоје. Законе Твоје чуваћу, немој ме оставити оставити до краја. Чиме ће успети младић на путу својем? Чувајући речи Твоје. Свим срцем својим тражах Те, не одбаци ме од заповести Твојих. У срцу својем скрих речи Твоје, да не бих сагрешио Теби. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Уснама мојим објавих све судове уста Твојих. На путу сведочанстава Твојих уживах, као у сваком богатству. О заповестима Твојим размишљаћу, и разумећу путеве Твоје. У законима Твојим учићу се, нећу заборавити речи Твоје. Узврати слуги Твојем, оживи ме, и чуваћу речи Твоје. Отвори очи моје, и схватићу чудеса Твоја из закона Твога. Дошљак сам ја на земљи, не скри од мене заповести Твоје. Заволе душа моја да жели судове Твоје у свако време. Запретио си гордима, проклети су који скрећу од

БЕЗЗАКОНИХЪ ЗАЧАТЪ СЪЕМЪ, И ВО ГРЕШЕХЪ РОДИ МА МАТИ МОА. СЕ ВО ИСТИНЪ ВОЗАНЕЛЪ СЪИ, БЕЗВЪСТНАА И ЧИНАА ПРЕДЪРОГТИ ТВОЕА ІАВНЪ МН СЪИ. УКРОПИШИ МА УСИПОМЪ, И УЧИЩЕА: УМЫЕШИ МА, И ПАЧЕ СНЕГА ОУБЕЛЮЕА. СЛЪХЪ МОЕМЪ ДАИ РАДОТЪ И ВЕСЕЛІЕ, ВОЗРАДЮТЪА КЪРТИ СМРЕННЫА. ОВРАТИТИ ЛИЦЕ ТВОЕ У ГРЕХЪ МОИХЪ, И ВЕА БЕЗЗАКОНІА МОА УЧИСТИ. СЕРДЦЕ ЧИСТО СОЗІЖАИ ВО МНѢ БЖЕ, И ДЪХЪ ПРАВЪ УБНОВИ ВО ОУТРОБѢ МОЕИ. НЕ ОВЕРЖИ МЕНЕ У ЛИЦА ТВОЕГѸ, И ДЪА ТВОЕГѸ СТАГѸ НЕ ШИМНІ О МЕНЕ. ВОЗДЪЖЪ МН РАДОТЪ СПІЕНІА ТВОЕГѸ, И ДЪОМЪ ВЛЧНИМЪ ОУТВЕРДИ МА. НАДЪ БЕЗЗАКОННЫА ПЪТЪМЪ ТВОИМЪ, И НЕЧЕТИВІИ КЪ ТЕБѢ ОВРАТАТЪА. ИЗБАВИ МА О КРОВЕИ БЖЕ, БЖЕ СПІЕНІА МОЕГѸ, ВОЗРАДЮТЪА ДЪЫКЪ МОИ ПРАВДѢ ТВОЕИ. ГДН, ОУСТИЧЕ МОИ ОВЕРЖЕШИ, И ОУСТА МО ВОЗВѢСТАТЪА ХВАЛЪ ТВОЮ. ІАКѸ АЦЕ БЫ ВОХОТѢЛЪ СЪИ ЖЕРТВЫ, ДАА БЫХЪ ОУЕУ: ВЕОЖЕЖЕНІА НЕ БІГОВОЛІШИ. ЖЕРТВА БГЪ ДЪХЪ СЪКРДШЕНЪ: СЕРДЦЕ СЪКРДШЕНО И СМРЕННО БГЪ НЕ ОУНИЖИТЪА. ОУБЕЛЖИ ГДН, БІГОВОЛЕНІЕМЪ ТВОИМЪ СІШНА, И ДА СОЗІЖАЮТЪА СЧѢНЫ ІЕРУСАЛІА. ТОГДА БІГОВОЛІШИ ЖЕРТВЪ ПРАВДЫ, ВОЗНОШЕНІЕ И ВЕОЖЕЖЕМАА: ТОГДА ВОЗЛОЖАТЪА НА ОЛТАРЬ ТВОИ ТЕЛЦЫ.

Таже, кадѣма 31

Блжени непорочни въ пѣть, ходѣци въ законѣ гднн. Блжени испытаюци свидѣніа сѣгѸ, вѣмъ срцемъ възыщѣтѸ сѣгѸ. Не дѣлаюци во беззаконіа въ пѣтѣхъ сѣгѸ ходиша. Ты заповѣдалъ сѣи заповѣди твоа сохранити сѣлѸ: дабы исправниа пѣтѣ мои, сохранити управданиа твоа. Тогда не постыжѣа, внигда прирѣти ми на вса заповѣди твоа. Исповѣма тебѣ въ правости срдца, внигда наичиниаа сѣдѣамъ правды твоа. Управданиа твоа сохрани: не оустан ми до сѣла. Въ чѣомъ исправниа инѣишии пѣть свои; внигда сохранити словеса твоа вѣмъ срдцемъ моимъ възыскахъ тебѣ: не шрини мене о заповѣдѣи твоихъ. Въ срдцы моимъ скрихъ словеса твоа, ѣкѸ да не оурашѸ тебѣ. Блжени сѣи, гдн: наичи ма управданиемъ твоимъ. Оустнама моима возвѣстихъ вса сѣдѣи оустъ твоихъ. На пѣти свидѣнии твоихъ насладихѣа, ѣкѸ о вѣкомъ богаитѣвѣ. Въ заповѣдехъ твоихъ погладмиаа, и оуразумѣю пѣти твоа. Во

заповести Твојих. Узми од мене срамоту и понижење, јер сведочанства Твоја истраживах. Јер кнезови седоше и клеветаху на ме; а слуга Твој размишљах о законима Твојим. Јер сведочанства Твоја поучење су моје, и закони Твоји савети су моји. Прилепи се земљи душа моја, оживи ме по речи Твојој. Путеве моје објавих, и услишио си ме; научи ме законима Твојим. Путу закона Твојих уразу-ми ме, и размишљају о чудесима Твојим. Задрема душа моја од чамотиње, утврди ме у речима Твојим. Пут неправде удаљи од мене, и законом Твојим помилуј ме. Пут истине изабрах, судове Твоје не заборавих. Прилепих се сведочанствима Твојим, Господе, немој ме постидети. Путем заповести Твојих трчах, када си раширио срце моје. Законом положи ми, Господе, пут правила Твојих, и њега ћу тражити свагда. Уразуми ме, и истраживају закон Твој, и чувају га свим срцем мојим. Води ме стазом заповести Твојих, јер ову вољу зажелех. Приклони срце моје у сведочанства Твоја, а не у грам-зивост. Одврати очи моје да не виде сујету, на путу Твојем оживи ме. Постави слуги Твојој реч Твоју, ради страха Твојега. Уклони срамоту моју, од које страхујем, јер су судови Твоји добри. Ево зажелех заповести Твоје, правдом Твојом оживи ме. И да дође на ме милост Твоја, Господе, спасење Твоје, по речи Твојој. И одговорићу ругачима мојима реч, јер се поуздах у речи Твоје. И не узми са уста мојих реч истине до краја, јер се на судове Твоје поуздах. И чувају закон Твој свагда, довека, и у век века. И хођах у ширини, јер заповести Твоје истраживах. И говорих о сведочанствима Твојим пред царевима и не стиђах се. И поучавах се у заповестима Твојим, које заволах веома. И подигох руке своје ка заповестима Твојим које заволах, и уживах у законима Твојим. Опомени се речи Твоје слуги Твојој, којом си ми дао наду. То ме утешило понижењу моме, јер реч Твоја оживи ме. Горди беззакониху до краја, но од закона Твојега не одступих. Опомену се судови Твоји од века, Господе, и утеших се. Жалост ме обузе од грешника, који остављају закон Твој. Псалмопевљиви ми бише закони Твоји у месту боравишта мојега. Опомену се у ноћи Имена Твојега, Господе, и сачувах закон Твој. То ми се догоди, јер законе Твоје истраживах. Удео си мој, Господе, рекох да чувам закон Твој. Помолих се лицу Твојем свим срцем својим, помилуј ме по речи Твојој. Размишљах о путевима Твојим, и повратих ноге моје на сведочанства Твоја. Припремих се, и не смутих се, да чувам заповести Твоје. Ужад грешника саплетоше ме, али закона Твојега не заборавих. У поноћ устајох да Ти се исповедам за судове правде Твоје. Заједничар сам свих који Те се боје, и који чувају заповести Твоје. Милости Твоје, Господе, пуна је земља; законима Твојим научи ме. Доброту си учинио са слугом Твојим, Господе, по речи Твојој. Доброти и васпитању и знању научи ме, јер заповестима Твојим поверовах. Пре но што понижен бих, ја

оправданних твоих поучих: не забављах словеса твоих. Возвращах раба твою: живи ма, и сохрани словеса твоа. Отвори очи мои, и услыши слово закона твоего. Пришлите азъ съемъ на земли: не истребиши мене заповеди твоа. Возлюбилъ былъ моа возжелати словеса твоа на всякое время. Запретилъ еси гортнымъ: проклятии отклоняющимъ заповеди твоихъ. Отъмениши мене поносъ /поношение/ и осужденіе, яко свидѣній твоихъ възыскахъ. Ибо съдоща князи и на мѧ клеветаша, раба же твоа глумляше во оправданіихъ твоихъ: ибо свидѣнія твоа поученіе мое съеть, и совети мои оправданія твоа. Прилепи земли душа моа: живи ма по словеса твоя. Путь мой возвестихъ, и услышалъ ма съи: научи ма оправданіемъ твоимъ. Путь оправданій твоихъ въздми ми, и поглумиша въ заповѣдехъ твоихъ. Возреша душа моа и осужденіа: утверди ма въ словеса твоихъ. Путь неправды оставиши мене и закономъ твоимъ помилуй ма. Путь истинны изболхъ и словеса твоа не забыхъ. Прилепихъ свидѣніемъ твоимъ, гди, не порамни мене. Путь заповѣдй твоихъ текохъ, егда разширилъ еси сердце мое. Законоположи ми, гди, путь оправданій твоихъ, и възыскаю и быю: въздми ма, и испытаю законъ твоа и сохрани и въемъ сердцемъ моимъ. Настави ма на стезю заповѣдй твоихъ, яко твое возхотѣхъ. Приклони сердце мое во свидѣнія твоа, а не въ лихостество. Отвори очи мои съже не истреби словеса твоа. Отъмени поношеніе мое, съже нещестивыхъ: яко словеса твоа блги. Се, возжелаша заповѣди твоа: въ правдѣ твоей живи ма. И да придетъ на мѧ милость твоа, гди, и спсѧ твое по словеса твоя: и въспомню поносѧщихъ ми слово, яко услышахъ на словеса твоа. И не отъмениши словеса твоа до смерти, яко на словеса твоа услышахъ: и сохрани законъ твоа быю, въ вѣкъ и въ вѣкъ вѣка. И хощахъ въ широтѣ, яко заповѣди твоа възыскахъ: и глаголахъ во свидѣніихъ твоихъ предъ царемъ и не стыдѧхъ: и поучихъ въ заповѣдехъ твоихъ, яко возлюбихъ слово: и возлюбихъ рече мои къ заповѣдемъ твоимъ, яко возлюбихъ, и глумляхъ во оправданіихъ твоихъ. Помани словеса твоа раба твоею, иже услышавъ дашъ ми

сагреших, зато реч Твоју сачувах. Дobar си, Господе, и у доброту Твојој научи ме законима Твојим. Умножи се на мени неправда горделивих, а ја ћу свим срцем својим истраживати заповести Твоје. Усири се као млеко срце њихово, но ја се поучавах закону Твоме. Добро ми је што си ме унизио, да бих научио законе Твоје. Дobar ми је закон уста Твојих, већма од хиљада злата и сребра.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, алилуја, алилуја, слава теби Боже (трипут) Госпде помилуј (трипут)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Руке Твоје створиле су ме, и саздале су ме; уразуми ме, и научићу се заповестима Твојим. Који се доје Тебе видеће ме и обрадоваће се, јер се на речи Твоје поуздах. Познах, Господе, да су судови Твоји правда, и ваистину си ме смирио. Нека буде милост Твоја да ме утешу, по речи Твојој слуги Твоме.

џи. Тó ма оутѣши во смиренїи моємъ, ѣкѡ сло̀во твоє̀ живи ма. Горди̃и законопрѣтѣповѣхѣ до сѣла: ѡ̀ закона̀ же твоегѡ̀ не о̀клонїхѣ. Помани́хъ сѣдѣи́ твоѡ̀ ѡ̀ вѣка, гди̃, и оутѣшихѣ. Печаль прїа̀тъ ма ѡ̀ грѣшникъ, ѡ̀ставлѣющїхъ законъ твоѡ̀. Пѣта бѣхѣ мнѣ ѡ̀правданїа̀ твоѡ̀ на мѣстѣ прише́лствїа̀ моєгѡ̀. Помани́хъ въ ноци̃и ѣма̀ твоє̀, гди̃, и сохрани́хъ законъ твоѡ̀. Се̃и бѣгѣ мнѣ, ѣкѡ ѡ̀правданїи̃ твоѡ̀хъ взыка́хъ. Чл҃гѣ мо̀а̀ џи, гди̃: рѣхъ сохрани́ти законъ твоѡ̀. Помолїхѣ лицѣ̀ твоемѣ̀ вѣмъ сѣрдцемъ моимъ: помнїхѣ ма̀ по словесїи̃ твоемѣ̀. Помыслихъ пѣтїи̃ твоѡ̀ ѝ возвратїхъ но̀зѣ̀ моѡ̀ во свнѣнїа̀ твоѡ̀. О̀гто̀говнѣхѣ ѝ не смѣтїхѣ сохрани́ти за̀повѣди твоѡ̀. О̀ужа̀ грѣшникъ ѡ̀бѣзѣшѣ мнѣ, ѝ закона̀ твоегѡ̀ не забѣхъ. Полноци̃и востѣхъ исповѣдѣхѣ тебѣ̀ ѡ̀ сѣдѣхѣ правды твоеѡ̀. Причл҃гникъ ѣзѣ̀ џемъ вѣмъ бо̀а̀щымъ тебѣ̀ ѝ хранѣщымъ за̀повѣди твоѡ̀. Мл҃гѣ твоє̀а̀, гди̃, ѝсполь землѣ̀: ѡ̀правданїемъ твоимъ на̀дчи̃ ма. Бл҃гостѣ̀ сотвори́хъ џи̃ из рабѡ̀мъ твоимъ, гди̃, по словесїи̃ твоемѣ̀: бл҃гости̃ ѝ наказанїю̀ ѝ разѡ̀мѣ̀ на̀дчи̃ ма, ѣкѡ за̀повѣдемъ твоимъ вѣровахъ. Прѣждѐ да̀же не смири́твенѣхѣ, ѣзѣ̀ прегрѣшїхъ: егѡ̀ рѣди̃ сло̀во твоє̀ сохрани́хъ. Бл҃гъ џи̃ ты, гди̃: ѝ бл҃гостїю̀ твоєю̀ на̀дчи̃ ма ѡ̀правданїемъ твоимъ. О̀множи́хѣ на ма̀ неправда̀ гордыхъ: ѣзѣ̀ же вѣмъ сѣрдцемъ моимъ испїтѣ̀ за̀повѣди твоѡ̀. О̀у҃срїнѣхѣ ѣкѡ млекѡ̀ сѣрдце̃ ѣхъ: ѣзѣ̀ же законѣ̀ твоемѣ̀ побѣдїхѣ. Бл҃го мнѣ, ѣкѡ смири́хъ ма̀ џи, ѣкѡ да̀ на̀дѣхѣ ѡ̀правданїемъ твоимъ. Бл҃гъ мнѣ̀ законъ о̀гѣтѣ твоѡ̀хъ пѣче ты́сѣщїхъ злѣта̀ ѝ сребра̀.

Слава, и нынѣ:
Ѧллилѣїа, аллилѣїа, аллилѣїа, слава тебѣ вѣже. **Трїязды.** Гди̃ помнїхѣ, **трїязды.**
Слава, и нынѣ:

Рѣцѐ твоѡ̀ сотвори́стѣ ма̀ ѝ созда́стѣ ма̀: вразѡ̀мї ма̀, ѝ на̀дѣхѣ за̀повѣдемъ твоимъ. По̀а̀щїнѣ тебѣ̀ о̀зрѣа̀ ма̀ ѝ возведе́лѣхѣ, ѣкѡ на словесїа̀ твоѡ̀ о̀повѣхъ. Разѡ̀мѣхъ, гди̃, ѣкѡ правда̀ сѣдѣи́ твоѡ̀, ѝ востїннѣ̀ смири́хъ ма̀ џи.

Нека ми дође милосрђе Твоје, и живећу, јер је закон Твој поучење моје. Нек се постиде горделивци, јер ми неправедно безаконоваху; а ја ћу уживати у заповестима Твојим. Нека ми се поврате који Те се боје, и који знају сведочанства Твоја. Нека буде срце моје непорочно у законима Твојим, да се не бих постидео. Чезне душа моја за спасењем Твојим, и у реч Твоју поуздах се. Ишчилеше очи моје за речју Твојом, говорећи: Када ћеш ме утешити? Јер постадох као мех на мразу, законе Твоје не заборавих. Колико је дана слуги Твоме? Када ћеш ми учинити суд од гонитеља мојих? Причаху ми безаконици уживања (своја), али не као (што је) закон Твој, Господе. Све су заповести Твоје истина; неправедно ме гоњаху, помози ми. Умало ме не докрајчише на земљи; а ја не напуштах заповести Твоје. По милости Твојој оживи ме, и чуваћу сведочанства уста Твојих. До века, Господе, Реч Твоја остаје на небу. Из нараштаја у нараштај истина је Твоја; основао си земљу, и пребива. Наредбом Твојом пребива дан, јер све и сва служи Теби. Да није закон Твој поука моја, тада бих пропао у понижењу моме. До века нећу заборавити законе Твоје, јер си ме њима оживио. Твој сам ја, спаси ме, јер законе Твоје истраживах. Мене очекиваху грешници да ме погубе; сведочанства Твоја разумедох. Свакога свршетка видех крај, широка је заповест Твоја веома. Колико заволех закон Твој, Господе; сав дан поучење је моје. Већма од свих који ме уче разумедох, јер сведочанства Твоја поука су моја. Већма од старца разумедох, јер заповести Твоје истраживах. Од сваког пута злог спречих ноге моје, да бих сачувао речи Твоје. Од судова Твојих не уклоних се, јер си ми Ти поставио закон. Како су слатке грлу моме речи Твоје, већма од меда (и саћа) устима мојим. Од заповести Твојих разумедох, зато омрзох сваки пут неправде, (јер си ми Ти поставио закон). Светилник је ногама мојим реч Твоја, и светлост стазама мојим. Заклех се и одлучих да чувам судове правде Твоје. Понизих се до краја; Господе, оживи ме по речи Твојој. Добровољне (приносе) уста мојих благоволи, Господе, и судовима Твојим научи ме. Душа је моја у рукама Твојим свагда, и закона Твога не заборавих. Поставише ми грешници замку, и од заповести Твојих не залутах. Наследих сведочанства Твоја до века, јер су радост срца мога. Приклоних срце моје да твори законе Твоје, до века за награду. Безаконике омрзох, а закон Твој заволех. Помоћник мој и заштитник мој јеси Ти, у речи Твоје поуздах се. Уклоните се од мене, лукави, и истраживаћу заповести Бога мојега. Заштити ме по речи Твојој, и живећу, и не посрами ме од очекивања мога. Помози ми, и спашћу се, и поучаваћу се у законима Твојим свагда. Поништио си све који одступају од закона Твојих, јер је неправедна замисао њихова. Као преступнике сматрах све грешнике земље, ради тога заволех сведочанства Твоја. Прикуј страху Твоме тело моје, јер се судова Твојих

БѢДН ЖЕ МЛѢТЬ ТВОА, ДА ОУТѢШИТЪ МА, ПО СЛОВЕИ ТВОЕМЪ РАВЪ ТВОЕМЪ: ДА ПРИИДѢТЪ МНѢ ЦЕДРѠТЫ ТВОА, И ЖИВЪ БѢДЪ, ЯКѠ ЗАКОНЪ ТВОИ ПОУЧЕНИЕ МОЕ СЪТЬ. ДА ПОСТЫДАТЕА ГОРАИ, ЯКѠ НЕПРАВЕДНѠ БЕЗЗАКОННОВАША НА МА: ЯЗЪ ЖЕ ПОГЛЪМАЮА РАЗМЫШЛАТИ БѢДЪ ВЪ ЗАПОВѢДЕХЪ ТВОИХЪ. ДА УБРАТАТЪ МА БОЛѢИНА ТЕБѢ И ВѢДАЩИИ СВѢДѢНІА ТВОА. БѢДН СЕРДЦЕ МОЕ НЕПОРОЧНО БО ОУПРАВДАНІИХЪ ТВОИХЪ, ЯКѠ ДА НЕ ПОСТЫЖДЕА. ИЗЧЕЗѢЕТЪ БО СІИИЕ ТВОЕ ДЪША МОА, НА СЛОВЕА ТВОА ОУПОВАХЪ: ИЗЧЕЗѠША СЪИ МОИ ВЪ СЛОВО ТВОЕ, ГЛАГОЛУЩЕ: КОГДА ОУТѢШИШИ МА; ЗАНЕ БЫХЪ ЯКѠ МѢХЪ НА СЛАНѢ: ОУПРАВДАНІИ ТВОИХЪ НЕ ЗАБЫХЪ. КОЛИКѠ СЪТЬ ДНИ РАБА ТВОЕГѠ; КОГДА СОТВОРИШИ МНѢ Ш ГОНАЩИХЪ МА БѢДЪ; ПОВѢДАША МНѢ ЗАКОНОПРЕСТЪПНИЦЫ ГЛАМЛЕНІА, НО НЕ ЯКѠ ЗАКОНЪ ТВОИ, ГДН. ВЕА ЗАПОВѢДИ ТВОА ИСТИНА: НЕПРАВЕДНѠ ПОГНАША МА, ПОМОЗИ МНѢ. ВЛАКѢ НЕ ИКОНЧАША МЕНЕ НА ЗЕМЛИ: ЯЗЪ ЖЕ НЕ УСТѢВИХЪ ЗАПОВѢДИ ТВОИХЪ. ПО МЛѢТИ ТВОИИ ЖИВІ МА, И СОУХРАНИ СВѢДѢНІА ОУСѢТЪ ТВОИХЪ. БО ВѢКЪ, ГДН, СЛОВО ТВОЕ ПРЕБЫВАЕТЪ НА НБІИ. ВЪ РОДЪ И РОДЪ ИСТИНА ТВОА: УНОВОЛЪ СЪИ ЗЕМЛИ, И ПРЕБЫВАЕТЪ. ОУЧИНЕНІЕМЪ ТВОИМЪ ПРЕБЫВАЕТЪ ДЕНЬ: ЯКѠ ВЕАЧЕКАА РАВѠТНА ТЕБѢ. ЯКѠ ЯЩЕ БЫ НЕ ЗАКОНЪ ТВОИ ПОУЧЕНИЕ МОЕ БЫЛЪ, ТОГДА ОУБЕ ПОГИБЕЛ БЫХЪ БО СМЕРЕНІИ МОЕМЪ: БО ВѢКЪ НЕ ЗАБѢДЪ ОУПРАВДАНІИ ТВОИХЪ, ЯКѠ ВЪ НИХЪ ОЖИВИЛЪ МА СЪИ. ТВОИ СЪЕМЪ ЯЗЪ, СІИИ МА: ЯКѠ ОУПРАВДАНІИ ТВОИХЪ ВЪЗЫКАХЪ. МЕНЕ ЖДАША ГРЕШНИЦЫ ПОГРЕБИТИ МА: СВѢДѢНІА ТВОА РАЗЪМѢХЪ. ВЕАКІА КОНЧИНЫ ВІДѢХЪ КОНЕЦЪ: ШИРОКА ЗАПОВѢДЪ ТВОА СЪЕЛЪ. КОЛЬ ВОЗАНЕИХЪ ЗАКОНЪ ТВОИ, ГДН: ВЕЕЪ ДЕНЬ ПОУЧЕНИЕ МОЕ СЪТЬ. ПАЧЕ ВРАГЪ МОИХЪ ОУМДРИЛЪ МА СЪИ ЗАПОВѢДИ ТВОЕИ, ЯКѠ ВЪ ВѢКЪ МОА СЪТЬ. ПАЧЕ ВѢХЪ ОУЧИЩИХЪ МА РАЗЪМѢХЪ, ЯКѠ СВѢДѢНІА ТВОА ПОУЧЕНИЕ МОЕ СЪТЬ. ПАЧЕ СТАРЕЦЪ РАЗЪМѢХЪ, ЯКѠ ЗАПОВѢДИ ТВОА ВЪЗЫКАХЪ. ѿ ВЕАКАГѠ ПЪТИ ДЪКАВА ВОЗВРАНИХЪ НОГАМЪ МОИМЪ, ЯКѠ ДА СОУХРАНИ СЛОВЕА ТВОА: Ш ДѢБЪ ТВОИХЪ НЕ ОУКЛОНИХЕА, ЯКѠ ТЫ ЗАКОНОПОЛОЖИЛЪ МНѢ СЪИ. КОЛЬ СЛАКА ГОРТАНИ МОЕМЪ СЛОВЕА ТВОА: ПАЧЕ МЕДА ОУСѢТѠМЪ МОИМЪ. ѿ ЗАПОВѢДИ ТВОИХЪ РАЗЪМѢХЪ: СЕГѠ РАДИ ВОЗНЕНАВИДѢХЪ ВЕАКЪ ПЪТЬ НЕПРАВДЫ. СВѢТИЛНИКЪ НОГАМА МОИМА ЗАКОНЪ ТВОИ, И СВѢТЪ СТЕЗАМЪ МОИМЪ. ВЛАХЕА И ПОСТАВИХЪ СОУХРАНИТИ БѢДѢИ ПРАВДЫ ТВОЕА. СМЕРИХЕА ДО СЪЕЛЪ: ГДН, ЖИВІ МА ПО

бојим. Учиних суд и правду, не предај ме онима који ми чине неправду. Сачекај слугу Твога на добро, нека ме не клеветају горделивци. Очи моје ишчилеше за спасењем Твојим, и за речју правде Твоје. Учини са слугом Твојим по милости Твојој, и законима Твојим научи ме. Слуга сам Твој, уразуми ме, и познаћу сведочанства Твоја. Време је Господу чинити; разорише закон Твој. Ради тога заволех заповести Твоје већма од злата и топаза (= драгог камена). Ради тога по свима заповестима Твојим управљах се, сваки пут неправедан омрзох. Чудесна су сведочанства Твоја, Твоја, тога ради истраживаше их душа моја. Објава речи Твојих просветљује, и уразумљује децу. Уста своја отворих, и привукох дух, јер заповести Твоје зажелех.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, алилуја, алилуја, слава теби Боже (трипут) Госпде помилуј (трипут)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Погледај на ме и помилуј ме, по суду оних који љубе Име Твоје. Кораке моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме икакво безаконје. Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје. Лице Твоје просветли на слугу Твога,

словесѣ твоємѣ. Вольнаа о҃ртѣ моѣхъ бл҃говоли же, г҃ди, њ сѣдѣмъ твоимъ наѣчи ма. Дѣша моѣ въ рѣкѣ твоѣи вѣнѣ, њ закона твоегѣ не забѣхъ. Положиша грѣшницы сѣть мнѣ: њ ѿ заповѣдѣи твоѣхъ не заблѣдѣхъ. Налѣдовахъ свидѣнїа твоѣа во вѣкѣ, ѣкѡ радѡванїе сѣрдца моегѣ сѣтъ: приклонихъ сѣрдце моѣ сотвориѣти ѡправданїа твоѣа въ вѣкѣ за воздѣланїе. Законопретѣпныа возненавидѣхъ, законѣ же твоѣи возлюбѣхъ. Помощники моѣ њ застѣпники моѣ сѣи ты: на словеса твоѣа о҃повѣхъ. О҃клонїтеца ѿ мене, лѣкѣвнѡщїи, њ испытѡю заповѣди б҃га моегѣ. Застѣпи ма по словесѣи твоємѣ, њ живѣхъ еѣдѣ: њ не порамїи мене ѿ чланїа моегѣ: помози ми, њ спѣси, њ побѣди во ѡправданїихъ твоихъ вѣнѣ. О҃чи чїи хъ сѣи вѣа ѡстѣпѡищїа ѿ ѡправданїи твоѣхъ: ѣкѡ неправѣдно помышленїе ѣхъ. Претѣпѡищїа нещѣвѣхъ вѣа грѣшныа землїи: сего рѣди возлюбѣхъ свидѣнїа твоѣа. Пригвозди стрѣхѣ твоємѣ плѡти моѣ: ѿ сѣдѣхъ во твоѣхъ о҃боахѣа. Сотворихъ сѣдѣ њ правѣдѣ: не предаждѣ мене ѡбѣщѡищїи ма. Воспрїимїи раба твоегѣ во бл҃го, да не ѡклеветѡищѣ мене г҃рдїи. Очи моѣ ѡчїстѣхъ во сїни твоѣи њ въ слово правды твоѣа: сотвори еѣ рабѡмъ твоимъ по мѣти твоѣи, њ ѡправданїемъ твоимъ наѣчи ма. Рѣхъ твоѣи сѣмь ѡзѣ: вразумїи ма, њ о҃вѣмъ свидѣнїа твоѣа. Врема сотвориѣти г҃дѣви: разориша законѣ твоѣи. Сего рѣди возлюбѣхъ заповѣди твоѣа пѣче злѣта њ топѡзиа. Сего рѣди во вѣмъ заповѣдемъ твоимъ направѣхѣа, вѣа кѣ пѣтъ неправды возненавидѣхъ. Днѣна свидѣнїа твоѣа: сего рѣди испытѡ а дѣша моѣ. Явленїе словесѣхъ твоихъ просвѣщѣетѣ њ вразумѣетѣ младѣнцы. О҃ртѣ моѣ ѡверзѡхъ њ привлѣкѡхъ дѣхъ, ѣкѡ заповѣдѣи твоѣхъ желѣхъ.

Слава, њ нынѣ:
Ѧлилдїа, Ѧлилдїа, Ѧлилдїа, слава тебѣ б҃же. **Трижды.** Г҃ди помилѡи, **трижды.**
Слава, њ нынѣ:

Призри на ма њ помилѡи ма, по сѣдѣ либѡщїихъ ѣма твоѣ. Стѡпы моѣ направїи по словесѣи твоємѣ, њ да не ѡблѣдетѣ мною вѣакоѣ беззаконїе: ѡблѣви

и научи ме законима Твојим. Изворе вода изведоше очи моје, зато што не сачуваше закон Твој. Праведан си, Господе, и прави су судови Твоји. Заповедио си правду за сведочанства Твоја, и истину (Твоју) веома. Изједе ме ревност за дом Твој, јер заборавише речи Твоје непријатељи моји. Разжежена је реч Твоја веома, и слуга Твој заволе је. Млађи сам ја и унижен, законе Твоје не заборавих. Правда је Твоја правда до века, и закон је Твој истина. Туга и невоља снађоше ме; заповести Твоје поука су моја. Сведочанства су Твоја правда до века; Уразуми уразуми ме, и живећу. Завапах свим срцем мојим; услиши ме, Господе; законе Твоје тражићу. Завапах Теби, спаси ме, и чуваћу сведочанства Твоја. Претекох пре времена, и завапах; у речи Твоје поуздах се. Претекоше очи моје јутро, да изучавам речи Твоје. Глас мој чуј, Господе, по милости Твојој; по суду Твојем оживи ме. Приближише се који ме гоне безакоњем, а од закона Твога удаљише се. Близу си Ти, Господе, и сви су путеви Твоји истина. Од почетка познах од сведочанстава Твојих, да си их до века основао. Види понижење моје, и избави ме, јер закон Твој не заборавих. Суди суд мој, и избави ме; ради речи Твоје оживи ме. Далеко је од грешника спасење, јер законе Твоје не потражише. Милосрђе је Твоје много, Господе; по суду твоме оживи ме. Многи су прогонитељи и тлачитељи моји, од сведочанстава Твојих не одступих. Видех одступнике, и разједах се, јер речи Твоје не сачуваше. Види да заповести Твоје заволах; Господе, милошћу Твојом оживи ме. Почетак је речи Твојих истина, и до века су сви судови правде Твоје. Начелници ме прогоне низашта, и од речи Твојих убоја се срце моје. Обрадоваћу се речима Твојим, као који налази добит многу. На неправду омрзох и згадих се, а закон Твој (врло) заволах. Седам пута на дан хвалих Те за судову правду Твоју. Мир је многи љубитељима закона Твог, и нема им спотицања. Ишчекивах спасење Твоје, Господе, и заповести Твоје заволах. Сачува душа моја заповести Твоје, и заволе их веома. Сачувах заповести Твоје и сведочанства Твоја, јер су сви путеви моји пред Тобом, Господе. Нека се приближи мољење моје преда Те, Господе; по речи Твојој уразуми ме. Да изађе прозда моја преда Те, Господе; по речи Твојој избави ме. Изговориће уста моја песму, када ме научиш законима Твојим. Говориће језик мој реч Твоју, јер су све заповести Твоје правда. Да буде рука Твоја да ме спасе, јер заповести Твоје избрах. Зажелех спасење Твоје, Господе, и закон Твој поучење је моје. Живеће душа моја, и хвалиће Те, и судови Твоји помоћи ће ми. Залутах као овца изгубљена; потражи слугу Твога, јер заповести Твоје не заборавих.

мѧ ѿ клеветѣи челоѣчелѣи, ѿ сохраниѡ зѧповѣди твоѡ. Лице твоѡ просѣтити на раба твоѡго ѿ налчи мѧ ѡправданїемз твоимз. Нехѡднѣи воднѧ изведѡтѣ ѡчи мои, понеже не сохранихз закона твоѡго. Прѣнз єси, гдѧ, ѿ прѧви єди твои: заповѣдмз єси прѧвдѡ свдѣнїѧ твоѡ, ѿ истинѡ єѣлѡ. Истѧла мѧ єсть рѣвногѣть твоѡ: ѧкѡ забѣша словѣѧ твоѡ врази мои. Разжжѣно слѡво твоѡ єѣлѡ, ѿ рѧвз твоѡи возлюбѣ є. Юнѣнїи ѧзз єѣмѧ ѿ ѡчнїнїенз: ѡправданїѣ твоихз не забѣхз. Прѧвдѧ твоѡ прѧвдѧ во вѣкз, ѿ законз твоѡи истинѧ. Скѡрѣн ѿ нѡждѧ ѡбрѣтѡша мѧ: зѧповѣди твоѡи поѡчїнїе моѡ. Прѧвдѧ свдѣнїѧ твоѡи вѣкз: вразѡмнѧ мѧ, ѿ жнѣв єдѡ. Воззѡхз вѣкѣмз єрдцѣмз моимз, ѡчѣлїшн мѧ, гдѧ: ѡправданїѧ твоѡи взыщѡ. Воззѡхз ти, єпїѧ мѧ, ѿ сохраниѡ свдѣнїѧ твоѡи. Прѧварїихз вѣ безгѡдїѧ ѿ воззѡхз: на словѣѧ твоѡи ѡповѡхз. Прѧварїѣтѣ ѡчи мои ко ѡтѣрѡ, поѡчнїтѣмз словѣѣмз твоимз. Глѧвз мои ѡчѣлїшн, гдѧ, по мѧтї твоѡи: по єдѣѣ твоѡи жнѣвнѧ мѧ. Прнѣлїжнїѧ гонѡцїѧ мѧ беззаконїемз: ѿ закона же твоѡго ѡудалїшнѧ. Блїз єси ти, гдѧ, ѿ вѣнїи пѡтїѣ твоѡи истинѧ. Нїєрѣкѧ познѧхз ѿ свдѣнїѧ твоѡихз, ѧкѡ вѣкз ѡновѡлѧ ѧ єси. Внѣждѧ смнрѣнїе моѡ ѿ нѡзмнѧ мѧ: ѧкѡ закона твоѡго не забѣхз. Єднѧ єдѡз мои ѿ нѡзѣвнѧ мѧ: словѣѣ рѧднѧ твоѡго жнѣвнѧ мѧ. Далѣѣ ѿ грѣшнїкз єпїѧ, ѧкѡ ѡправданїѣ твоѡихз не взыкѡша. Цѣдрѡты твоѡи мнѡгн, гдѧ: по єдѣѣ твоѡи жнѣвнѧ мѧ. Мнѡзнѧ нѡгонѡцїѧ мѧ ѿ єтѡжѡцїѧ мнѧ: ѿ свдѣнїѧ твоѡихз не ѡклонїхѧ. Внѣѣхз нерѡдѡмѣѡнїѧ ѿ истѡлѡхз: ѧкѡ словѣѣз твоѡихз не сохраниша. Внѣждѧ, ѧкѡ зѧповѣди твоѡи возлюбїхз: гдѧ, по мѧтї твоѡи жнѣвнѧ мѧ. Начѧло словѣѣз твоѡихз истинѧ, ѿ во вѣкз вѣдѡ єдѣѣ прѧвды твоѡѧ. Внѡзнѧ погнѧша мѧ тѡнѧ: ѿ ѿ словѣѣз твоѡихз ѡчѡлѣ єрдцѣ моѡ. Возрѡдѡѣѧ ѧзз ѡ словѣѣѣхз твоѡихз, ѧкѡ ѡбрѣтѡлѧ корѣнїѣ мнѡгѡ. Непрѧвдѡ вознѣвнѡдѣхз ѿ ѡмерзѡнїхз: законз же твоѡи возлюбїхз. Сѣдмѣрнїѣю днѣмз хвалїхз тѧ ѿ єдѣѣхз прѧвды твоѡѧ. Мнѡгз лѡбѡцѣмз законз твоѡи, ѿ нѣѣть ѧмз єблѡзнѧ. Чѧлѡхз єпїѧ твоѡго, гдѧ, ѿ зѧповѣди твоѡи возлюбїхз. Сохрани дѡшѧ моѡ свдѣнїѧ твоѡи ѿ возлюбѣнѧ єѣлѡ. Сохранихз зѧповѣди твоѡи ѿ свдѣнїѧ твоѡи, ѧкѡ вѣнїи пѡтїѣ мои предѡ твоѡю, гдѧ. Да прнѣлїжнїѧ моленїе моѡ предѡ тѧ, гдѧ:

по словенѣ твоємѹ вразумѣ ма. Да внидетъ прошеніе моє предъ тѣмъ: гдѣ, по словенѣ твоємѹ избѣви ма. Обрѣтитъ оубо мѣи пѣніе, ѣгда на земли ма ѡправданіемъ твоимъ. Провѣщаетъ ѡзвѣкъ мой словеса твоѣ, ѣкѡ всѣ заповѣди твоѣ правда. Да вдетъ рѣкъ твоѣ ѣже спити ма, ѣкѡ заповѣди твоѣ избѣвлюхъ. Возжелѣхъ спити твоѣ, гдѣ, и законъ твоѣи полученіе моє ѣсть. Живѣ вдетъ душа моѣ и возхвалитъ тѣмъ: и сдѣбѣ твоѣ помогутъ мнѣ. Заблудѣхъ ѣкѡ ѡбчѣ погнѣшєе: възвѣщѣ раба твоего, ѣкѡ заповѣди твоѣи не забвѣхъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, алилуја, алилуја, слава теби Боже (трипут)

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосущног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава, и нынѣ: ѡлладѣа, ѡлладѣа, ѡлладѣа, слава тебе вѣже. **Трижды.**

И по концѣ ѣдѣ ѡбѣ:

Вѣрѹю во ѣдинаго бѣа ѡца, вседержителя, творца небѣ и земли, видимымъ же вѣщамъ, и невидимымъ. И во ѣдинаго гдѣ ина хрѣта, сѣа вѣща, ѣднороднаго, ѣже ѡ ѡца рождѣннаго прѣжде вѣщѣхъ вѣщѣхъ: свѣта ѡ свѣта, бѣа истинна ѡ бѣа истинна, рождѣнна, не сотворѣнна, ѣднородна ѡца, ѣже всѣ быша. Нѣз рѣди чловѣкъ, и нашегѡ рѣди спсѣнѣа шѣдшаго сѣ небѣхъ, и воплощѣвшаго сѣа ѡца и мрѣи дѣвы, и вочлѣвчѣвшаго. Распѣтаго же за ны при понтиѣтѣмъ пѣлатѣ, и страдавша, и погребѣна. И воскресѣаго во третѣи дѣнь по писаніемъ. И возшѣдшаго на небѣа, и сѣдѣща ѡ деснѣхъ ѡца. И пакѣи гдѣдѣцаго со славою, сѣдѣти живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣвѣю не вдетъ концѣа. И во дѣа сѣаго, гдѣа, животворѣцаго, ѣже ѡ ѡца исхѡдѣцаго, ѣже со ѡцемъ и сѣномъ спокланѣема и славама, глѡбѣвшаго пророки. Во ѣдинѣ свѣтѣ, собѡрнѣю и ѡплѣкѣнѣю црѣковѣ. Исповѣдѣю ѣдино крѣщеніе, во ѡтѣвленіе грѣхѡвѣхъ. Чаю воскресѣнѣа мѣртвѣхъ: И жизни будѣцаго вѣка, ѡминѣ.

Сѣтѣи вѣже, сѣтѣи крѣпкѣи, сѣтѣи безмѣртнѣи, помилѣи насъ. **Трижды.**
Слава ѡца и сѣи и сѣомѹ дѣхѹ, и нынѣ и приенѡ и во вѣки вѣкѡвѣхъ. ѡминѣ.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

И свештеник узглашава:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

И ми: Амин.

Тада ове Тропаре, глас 8.

Ево Женик долази у поноћи, и блажен је слуга кога нађе будна; а недостојан је онај кога нађе да спава. Пази, зато, душо моја, да се сном не отежаш, да не будеш предана смрти, и изван Царства затворена; него се прени зовући: Свет, Свет, Свет си, Боже, Богородицом помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Помишљајући на онај страшни Дан, душо моја, бдиј палећи свећу твоју и уљем је просветљујући, јер не знаш када ће ти доћи глас који говори: Ево Женика. Бдиј, зато, душо моја, да не задремаш и не останеш изван куцајући, као пет (лудих) девојака, него будно очекуј да сусретнеш Христа Бога са уљем изобилним, и Он ће ти дати Божанску одају славе Своје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан:

Тебе необориву Стену, Тврђаву спасења, Богородице Дјево, молимо: замисли противника уништи, жалост народа Твога промени на радост, град Твој ограда, свет Твој обрати, православне утврди, за мир света моли, јер си Ти, Богородице, Нада наша.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Прегрѣла трѣце, помнѣдѣ насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи нашоа: вѣко, прости беззаконїа нашоа: стѣи, посети и исцѣли немощи нашоа, ѡмене твоегѡ радѣи.

Гдѣи помнѣдѣ, **трїжды.** Слава, и нынѣ:

Оче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣа ѡма твоѡ, да прїидетѣ црѣвїе твоѡ: да бѣдетѣ бола твоѡ, ѡкѡ на небѣи и на землїи. хлѣбъ нашъ насущный даждѣ намъ днеъ, и ѡстави намъ долги нашоа, ѡкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введѣ насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкавѡгѡ.

И ѡбїе црѣвннїкѡ възглашатѣ: ѡкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво:

И мы: ѡмнѣ.

Таже тропарѣ сѡ, во гласѣ и:

Сѡ женихъ градѣтѣ въ полнощи, и блаженъ рабъ, сѡже ѡбращѣтѣ едѡца: недостѡннъ же пакѣ, сѡже ѡбращѣтѣ ѡныивѡща. блудѣи ѡбѡ дѡшѣ моѡ, не снѡмъ ѡтѡгѡчїеа, да не смѣртѣи предана бѣдѣши, и царѣвїа вѣѣ затворїшиа, но копрѡнѣи зовѡщи: стѣ, стѣ, стѣ сѣи ѡже, вѣею помнѣдѣ насъ.

Слава: Дѣнь снѡ стѣашный помышлѡщи дѡшѣ моѡ, побѣдѣи вжнѣгѡщи свѣщѣѡ твоѡ, сѣемъ просвѣщѡщи: не вѣи бо когдѣ прїидетѣ къ тебѣ гласъ глагѡщїи, сѡ женихъ. блудѣи ѡбѡ дѡшѣ моѡ, да не воздрѣмѣши, и прѣвѣдѣши вѣѣ толкѡщи ѡкѡ пѡтъ дѣвѣ: но бодреннѡ пождѣи, да ѡбращѣши хрїѣа сѣемъ мастїтѣмъ, и дѡстѣ тѣ чертѡгѡ вѣѣтвенный славы своѡ.

И нынѣ, **бѡродиченъ:** Тебѣ неѡборнѣмѡ стѣнѣ, сѣенїа ѡтѣвѣрѣдѣнїе, вѣе дѡ, мѡлнмъ: сопрѡтивнѣхъ совѣтѣи razorѣи, людѣи твоѡхъ печѡль на радѡстѣ прѣложнѣ, градъ твоѡ ѡградѣи, ѡ мирѣ мїра моли: ѡкѡ ты сѣи, вѣе, ѡповѡнїе нашо.

Таже, Гдѣи помнѣдѣ, ѡ.

И Молитву ову:

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да њиховом заштитом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.) Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

И ми: Амин.

И, ако се пева **Алилуја**, чинимо 3 велика поклона, говорећи тајно ову Молитву Светога Јефрема, делећи је на три дела:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (поклон велики.)

И мѣтвѣ сѣо:

Иже на всѣкое время, и на всѣкий час, на небѣи и на землѣ, поклонѣмый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливѣ, многомилостивѣ, многоблгодѣтробнѣ, иже прѣвѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже вс зовѣи ко спасѣнѣю ѡбѣщѣнѣа рѣдн бздѣщнхз блгз: сѣмз гдѣи, прѣимѣи и нѣша вс часз сѣи молнчтвы, и испрѣви жнвѣотчз нѣшз кз заповѣдемз твоимз, дѣшы нѣша ѡбѣтѣи, тѣлелѣ ѡчнстн, помышлѣнѣа испрѣви, мыслн ѡчнстн, и нзбѣви нѣсз ѡ всѣкѣа крѣбн, сѡлз и колѣзней. ѡградн нѣсз свѣтѣимн твоимн ѡгглы, да ѡполчѣнемз нхз соблюдемн и настѣвлѣемн, достнгомемз вс соединѣнѣе вѣры, и вс рѣзѣмз непрнстѣпныа твоелѣ славы: ѡкв блгословѣнз сѣи во вѣкн вѣкѡвз, ѡмнѣи.

Гдѣи помнѣи, **трижды. Слава, и нынѣ:**

Чтѣнѣишѣю херѡвмз, и славынѣишѣю без ѣравнѣнѣа сераф мз, без нстѣлѣнѣа бѣа слѡба рѡждшѣю, сѣщѣю бѣѣ тѣа велнчѣемз.

Именемз гдѣимз блгословн, ѡтче.

Сѣѣнннкз:

Бже ѡцѣдрн ны, и блгословн ны, прѡсвѣтн лице твоѣ на ны, и помнѣи ны.

И ѡце ѣсть ѡлнлѣа, творнмз поклѡны трн велнкѣа, глаголюще мѣтвѣ сѣо тѣиннѡ стѣгѡ ѣфрема, раздѣлающе ю вс трн частн:

Гдѣи и влѣко жнвѡтѣ моегѡ, дѣхз прѣзднотн, ѡчннѣа, любѡначѣлѣа и прѣзднѡслѡбѣа не дѣждь мнѣ. **Поклѡнз.**

Дѣхз же цѣломѣдрѣа, смнренѡмѣдрѣа, терпѣнѣа и любѣе, дѣрѣи мнѣ рѣѣ твоемѣ. **Поклѡнз.**

Бн гдѣи црѣю, дѣрѣи мнѣ зрѣтн мол прѣгрѣшѣнѣа, и не ѡдѣждѣтн брѣтѣа моегѡ: ѡкв блгословѣнз сѣи во вѣкн вѣкѡвз. **Поклѡнз.**

Тада 12 малих поклона, говорећи на сваки поклон:

Боже, очисти ме грешнога.

И потом опет ову молитву (целу):

Господе и Владару живота мога... и један велики поклон.

Тада Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и Ти којим знаш судовима спаси ме, недостојног слугу Твога, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ако, пак, није Алилуја, изоставља се Господе и Владару живота мога, и поклони, а говори се само: Владико, Боже Оче, Сведржитељу...

И ове молитве:

(Треба знати да се ова молитва говори од

22. септембра до Недеље Цветне.)

Молитва Василија Великога

Господе Сведржитељу, Боже сила и сваког тела, Који на висинама живиш и на смирене гледаш, а срца и утробе испитујеш, и скривене тајне људске јасно знаш, Беспочетна и Вечна Светлости, у којој нема промене нити сенке измене; Ти Сам, Бесмртни Царе, прими мољења наша, која Ти у садашње време ноћи, уздајући се у мноштво доброте Твоје, из нечистих усана приносимо; и опрости нам прегрешења наша, која учинисмо делом и речју и мишљу, у знању или незнању, и очисти нас од сваке нечистоте тела и духа, чинећи нас храмом Светога Духа. И даруј нам да, бодрим срцем и трезвеном мишљу, пређемо сву ноћ садашњег живота, очекујући долазак светлога и сјајног Дана Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа, у који ће Судија свих доћи са славом, да свакоме узврати по делима његовим; да се не нађемо клонули и заспали, него бодри и усправни на делање заповести Његових, и готови да уђемо заједно у радост и божанску Одају славе Његове, где је непрестани глас оних који празнују и неисказива сладост оних који гледају неизрециву лепоту Лица Твога. Јер си Ти истинита Светлост, Која просвећује и освећује све и сва, и Тебе пева сва твар у векове векова. Амин.

Таже малыхъ бѣ, глаголюще на кѣждо поклонѣ:

Бѣже, ѡчисти мѧ грѣшнаго.

И пакн послѣднѣ мѣтвѣ вѣсѣ:

Гдѣи нѣ вѣко жнвотѧ моегѡ: нѣ поклонѣ ѣдинѣ великѣи.

Таже мѣтвѣ сѣ:

Вѣко бѣже сѣ вседержителю, гдѣи сѣ едннородный иже хрѣте, нѣ стѣи дшѣ, ѣдино бѣжество, ѣдина сила, помилуѣи мѧ грѣшнаго, нѣ именье вѣси сдѣбамн, спси мѧ недостоѣнаго раба твоегѡ: ѣкѡ блгословѣнѣи еси во вѣки вѣкѡвѣ, аминѣ.

Иже же несть алилуѣа, ѡставлетсѧ: Гдѣи нѣ вѣко жнвотѧ моегѡ: нѣ поклонѣи. нѣ глаголемѣи чѡкмѡ: вѣко бѣже сѣ вседержителю:

И мѣтвѣ сѣ. Подобаетѣ вѣдати, ѣкѡ мѣтвѣ сѣ глаголетсѧ ѡ кѣгѡ септѣмѣрѣа мѣдѧ, до недѣли вѣи.

Василѣа великагѡ:

Гдѣи вседержителю, бѣже сила нѣ всѧкѣа плѡти, вѣ вѣшнихъ жнвѣи, нѣ на смрѣннаа призиранѣи, сердца же нѣ ѡтѡрѡбы испитѡдѣи, нѣ сокровѣннаа чѡлѡвѣкѡвѣ ѣвѣ предвѣдѣи, безначальный нѣ приносѣщный свѣте, ѡ негѡже несть премѣненѣа, илн преложѣа ѡсѣненѣе. самѣ беземѣртный црѣ, прѣимнѣ молѣнѣа нѣ шѧ, ѣже вѣ настѡѡщѣе время, на множѣство тѡиѡхъ щѣдрѡтѣ дерзѡюще, ѡ искѣрнѣихъ кѣ тебѣ ѡсѣнѣхъ творимѣ: нѣ ѡстѡвнѣ намѣ прегрѣшѣнѣа наша, ѣже дѣломѣ нѣ слѡбомѣ, нѣ мыслѣю, вѣдѣнѣемѣ илн невѣдѣнѣемѣ согрѣшѣннаа намнѣ, нѣ ѡчисти нѣи ѡ всѧкѣа искѣрнѣи плѡти нѣ дѡха. нѣ дѡрѡнѣ намѣ бѡдреннымѣ сердцемѣ, нѣ трѣзвенною мыслѣю всю настѡѡщѣагѡ жнтѣа нѡщѣ прѣитнѣ, ѡжндѡющымѣ пришеѣтѣа свѣтлагѡ нѣ ѣвлѣннагѡ днѣ едннороднагѡ твоегѡ сѣа, гдѣ нѣ бѣа нѣ спсѣа нашегѡ иже хрѣта, вѡньже со слѡвомѣ сдѣа вѣсѣхъ прѣидѣтѣ, комѡждѡ ѡдѣти по дѣломѣ егѡ: да не падѣше нѣ ѡблѣнѣишѣеа, но бѡдрѣтѣдѡюще, нѣ воздѡвѣжени вѣ дѣланѣи, ѡбращѣемѣа гѡтѡвнѣ, вѣ радѡстѣ нѣ бѣжѣтѣвенный чѣртѡгѡ слѡвы егѡ совнѣдемѣ, илѣже прѡздѣнѡущихъ глѡсѣ непрѣстѡнный, нѣ неизрѣченнаа слѡдѡстѣ зрѡщѣихъ твоегѡ лицѡ доерѡтѣ неизрѣченнѡю. тѣи во еси истинный свѣтѣ, прѡсѣщѣалѣи нѣ ѡбщѣалѣи всѧчѣскаа, нѣ тѣа поѣтѣ всѧ тѣварѣ во вѣки вѣкѡвѣ, аминѣ.

Тада свештеник, уздижући руке, говори Молитву истога Светога Василија:
Тебе благосиљамо, Боже Вишњи и Господе милости, Који свагда чиниш са нама велике и неиспитљиве, славне и изузетне ствари, којима нема броја; Који си нам дао сан за одмор немоћи наше и олакшање трудова многотрудног тела нашег. Благодаримо Ти што нас ниси погубио са безакоњима нашим, него си по обичају био човекољубив, и нас који смо несвесно лежали подигао си да славословимо моћ Твоју. Зато молимо Твоју неизмерну доброту: просветли наше мисли и очи, и ум наш од тешкога сна лености подигни; отвори уста наша и испуни их хвале Твоје, тако да можемо непоколебиво певати и псалмопојати и исповедати се Теби, у свему од свих слављеноме Богу, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
И три поклона, и Псалме

(Псалам 120)

Подигох очи моје ка горама, одакле ће доћи помоћ моја. Помоћ је моја од Господа, Створитеља неба и земље. Не дај нози твојој да се спотиче, нити да задрема чувар твој. Гле, неће задремати, нити ће заспати чувар Израилев. Господ ће те сачувати, Господ је заштита твоја на десној руци твојој. Дању те сунце неће опећи, нити месец ноћу. Господ ће те сачувати од сваког зла, сачуваће душу твоју Господ. Господ ће сачувати улазак твој, и излазак твој, од сада и до века.

(Псалам 133)

Ево, сада благосиљајте Господа све слуге Господње, који стојите у храму Господњем, у дворима дома Бога нашега. Ноћу уздигните руке своје ка Светињи, и благословите Господа. Благословиће те Господ са Сиона, Који је створио небо и земљу.

Таже возвышѣтѣ цїѣнникѣ рѣцѣ, глагола тогѡжде:

Тѣ бѣгословїмѣ въшнїи бѣже, и гдѣ мїлостї, творѣцаго прїснѡ еѣ намї белїкла же и нензлѣдѣваннаа, славнаа же и о҃чїснаа, и҃х҃же нѣсть чїсла: подѣвшаго намѣ сонѣ во о҃упокоенїе нѣмоцї нашеа, и ѡслабленїе трѣдѡвѣз многотрѣдныхѣ плѡтї. бѣгодарїмѣ, тѣ ѣкѡ не погубїлѣ єсїи насѣ со беззакѡнїемї нашнїм: но члѣвѣколївѣтвовалѣ єсїи ѡбѣчнѡ, и вѣ нечлѡвнїи лежѣщымѣ нѣмѣ воздѣлѣлѣ єсїи, во є҃же славолюбнїи держѣвѣ твоѡ. тѣ бѣмѣ мѡблїмѣ безмѣрнѡ твоѡ бѣгостѣ, просвѣтїи насѣа мѣслї, ѡчєлѣ: и о҃умѣ насѣ ѡ тѣа҃жкѡгѡ ена лѣнѡстї возрѣлѣн: ѡбєрзи наша о҃цѣлѣ, и нїполнї ѣ твоегѡ хвалєнїа, ѣкѡ да возмѡжемѣ непоколеблемѡ пѣтнї же и нїповѣдатнїа тѣвѣ во вѣкѣхѣ, и ѡ вѣкѣхѣ славномѡ бѣлѣ, безначѣльномѡ ѡцѣлѣ, со єдннороднымѣ твоїмѣ єнѡмѣ, и всєлѣмѣ, и бѣгнїмѣ, и жнѡтворѣцнїмѣ твоїмѣ дх҃омѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкнї вѣкѡвѣз, аминь.

Прїидїтѣ, поклонїмѣа црѣвнї нашемѣ бѣлѣ.
Прїидїтѣ, поклонїмѣа и прїпадѣмѣа хрїстѣлѣ, црѣвнї нашемѣ бѣлѣ.
Прїидїтѣ, поклонїмѣа и прїпадѣмѣа еамомѣ хрїстѣлѣ, црѣвнї и бѣлѣ нашемѣлѣ.
Поклоны трї.

И поклоны трї, и псалмы:

Возведѡхѣ ѡчи мої вѣ горы, ѡнѡдѣже прїидѣтѣа пѡмоцнѣ моѡ. Пѡмоцнѣ моѡ ѡ гдѣ, сотворѣшагѡ нѣко и зѣмлю. Не дѣждѣ во смѣтѣнїе ногнї твоєлѣ, ннѣже воздрѣмлетѣа хранѣнї тѣлѣ: Сѣ, не воздрѣмлетѣа, ннѣже о҃чїнетѣа хранѣнї и҃нѣлѣ. Гдѣ сохранитѣа тѣлѣ, гдѣ покрѡвѣз тѣвої на рѣкѣлѣ дєннѡ твоѡ. Во дннї солнцє не ѡжжѣтѣа тѣвѣ, ннѣже лднѣ нѡцнїю. Гдѣ сохранитѣа тѣлѣ ѡ вѣкѡгѡ слѣ, сохранитѣа дѡшлѣ твоѡ гдѣ: Гдѣ сохранитѣа вхѡждѣнїе тѣвоє и нїсхѡждѣнїе тѣвоє, ѡ нынѣ и до вѣкѣлѣ.

Сѣ, нынѣа благословїтѣа гдѣ, вїнї рабнї гдѣннї, стоѡщїн вѣ храмѣ гдѣннї, во двѡрѣхѣ дѡмѣ бѣлѣ нашегѡ. Вѣ нѡцєхѣз воздѣжнїтѣа рѣкнї вѣшаа во етѣа и благословїтѣа гдѣ. Бѣгословнїтѣа тѣлѣ гдѣ ѡ єїѡнѣ, сотворнївнїи нѣко и зѣмлю.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
Господе, помилуј. **(3 пута.)**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и
опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не
уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у
векове векова.

И ми: Амин.

И ове Тропаре, глас 8:

Помени, Господе, као Дobar, слуге Твоје, и све што у животу сагрешише
опрости; јер нико није безгрешан осим Тебе, Који можеш и преминулима дати
покој.

Ти Који дубином мудрости човекољубиво све уређујеш, и корисно свима
дарујеш, упокој, Господе, душе слугу Твојих; јер на Тебе наду положише,
Творца и Саздаатеља и Бога нашега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Кондак:

Са светима упокој, Христе, душе слугу Твојих, где нема бола, ни жалости, ни
уздисања, но где је живот бесконачни.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава Оцѣ, и сѣ, и стóмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ъминь.
Стѣиъ вѣе, стѣиъ крѣпкѣиъ, стѣиъ беземѣртный, помилѣиъ насъ. **Трижды.**
Слава Оцѣ, и сѣ, и стóмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ъминь.
Пресѣла трѣе, помилѣиъ насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣиъ насѣа: вѣко, протѣи беззакѣнѣа
нѣшѣа: стѣиъ, посѣтѣи и исцѣли немощѣи насѣа, ѡмене твоегѣо радѣи.
Гдѣи помилѣиъ, **трижды.**
Слава Оцѣ, и сѣ, и стóмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ъминь.
Оче насѣа, ѡже сѣи на небѣсѣхѣа, да свѣтитѣа ѡма твое, да прѣидетѣа црѣтеи твое:
да бѣдетѣа бола твоеа, ѡкѣ на неби и на землѣи. хлѣбѣа насѣа наѣщѣиъ дѣждѣ
насѣа днѣеъ, и ѡстѣавѣи насѣа долги насѣа, ѡкоже и мы ѡстѣавѣемѣа должникѣмѣа
насѣа: и не вбѣди насѣа во искушѣние, но избавѣи насѣа ѿ лѣкѣавѣа.

Сѣѣнникъ: ѡкѣ твое сѣтѣ црѣтѣо:

Пѣсь стѣпѣней, рѣк Пѣсь стѣпѣней, рѣг ѡ тропарѣи сѣтѣ, гласѣа бѣ:

Помани гдѣи, ѡкѣ вѣгѣ рабѣи твоеа, и сѣлика вѣ житѣи согрѣшѣиша, протѣи:
никѣтоже во безгрѣшѣнѣа, тѣокѣмѣ тѣи могѣи и прѣстѣавѣннѣа дѣти покоеи.

Глѣбнѣою мѣдрѣтѣи члѣвѣколѣбѣнѣа вѣг стѣробѣи, и. полѣзноѣ вѣрѣмѣа подавѣаѣи, сѣдне
содѣтѣаю, ѡпѣкоѣи гдѣи, дѣшѣи рѣбѣа твоеѣхѣа: на тѣа во ѡпѣвѣиѣ возложѣиша,
тѣворѣа и зѣждѣтѣа, и бѣа насѣаго.

Слава Оцѣ, и сѣ, и стóмѣ дхѣ.

кондакъ:

Со стѣимѣи ѡпѣкоѣи хрѣтѣе, дѣшѣи рабѣа твоеѣхѣа, ѡдѣже неѣтѣа болѣзнь, ни печѣаь,
ни въздыхѣние, но жѣзнь безкѣнѣнаа.

И нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ъминь.

Богородичан:

Славимо Те као Блажену сва покољења, Богородице Дјево, јер у Тебе благоволу сместити се Несместиви Христос Бог наш. Блажени смо и ми имајући Тебе за заштиту, јер се Ти дан и ноћ молиш за нас, и скипти народа Твога молитвама се Твојим утврђују. Зато певајући кличемо Ти: Радуј се, Благодатна, Господ је с Тобом.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

И ми: Амин.

Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитву ову:

Помени, Господе, уснуле у нади васкрсења живота вечнога, оце и браћу нашу, и све који у побожности и вери скончаше, и опрости им сваки грех вољни и невољни, што речју или делом или помишљу сагрешише; и настани их у места светла, у места зелена, у места одмора, одакле одбеже сваки бол, туга и уздаха, где посета Лица Твога весели све од века Свете Твоје; даруј њима и нама Царство Твоје и заједништво у неизрецивим и вечним добрима Твојим, и насладу бескрајног и блаженог живота Твога. Јер Ти си живот и васкрсење и покој уснулих слугу Твојих, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, и моли да Тобом спасе душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети; Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божја, сачувај ме под кровом Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

И свештеник чини Отпуст, говорећи: Христос Истинити Бог наш...

И бива Отпуст. И добијемо уобичајен опроштај.

Потом свештеник говори:

Богородичан:

Бл҃жїмѣз тѣ вѣн рѣдн, вѣѣ дѣо: вѣз тѣа бо невмѣстїмѣн хрїтѣозѣз бг҃ѣз нѣшѣз кмѣстїтїгѣа бл҃говолн. бл҃женн сїмѣи н мѣи, предстѣтелѣство тѣа нмѣще: дѣнѣ бо н нѣцѣ мѣлншнѣа ѡ нѣсѣз. тѣѣмѣз вопѣвлѣюще вопїемѣз тн: рѣднѣса бл҃годѣтнѣа, гдѣсѣз тѣобѣо.

Сцїѣнник: Г҃ѣкѡ тѣоѣ сѣтѣ цр҃тѣо:

Гдѣн помнѣлѣн, бѣ.

И мѣтѣа сїт:

Поманн гдѣн, вѣз надеждн вопсїнѣа жнзїнн вѣчнѣа, ѡг҃ѣпшнѣа ѡтѣцѣи н брѣтїю нѣшѣмѣ, н вѣ бо бл҃гѣстїнн н вѣрѣѣ скончѣвшнѣа: н прѣстїтн нмѣз всѣакоѣ согрѣшѣнїѣ, вѣольноѣ же н невѣольноѣ, слѣбѣомѣз нлн дѣломѣз, нлн помышлѣнїемѣз согрѣшѣннѣо нмн. н вселн ѣ вѣз мѣстѣа свѣтѣла, вѣз мѣстѣа прѣхѣтнѣа, вѣз мѣстѣа покѡннѣа, ѡннѣдѣже ѡбѣжѣе всѣакаа болѣзнь, печѣлѣ н вѣздыхѣнїѣ, ндѣже прнѣстѣлѣтѣз свѣтѣз лнцѣа тѣоѣгѡ, вѣселнѣтѣз вѣт нже ѡ вѣкѣа стѣла тѣоѣт: дѣрѣнн нмѣз н нѣмѣз цр҃тѣїѣ тѣоѣ н прнѣстїѣ нензрѣчѣннѣхѣз н вѣчнѣхѣз тѣоѣхѣз бл҃гѣз, н тѣоѣѣ вѣзконѣчнѣа н бл҃женнѣа жнзїнн насладѣнїѣ. тѣѣ бо сїн жнзнь н вопсїнїѣ н покѡнн ѡг҃ѣпшнѣз рѣвѣвѣз тѣоѣхѣз, хрїтѣе вѣже нѣшѣз, н тѣѣѣ слѣвѣ вѣзвѣлѣемѣз, со вѣзнѣчѣлѣннѣмѣз тѣоѣмѣз ѡцѣмѣз, н прѣстѣмѣз, н бл҃гнѣмѣз, н жнвѣотѣворѣннѣмѣз тѣоѣмѣз дх҃омѣз, нннѣѣ н прнснѡ, н бо вѣкн вѣкѣвѣз, ѣмннѣ.

Прѣслѣвнѣа прнснодѣо, мтн хрїтѣа бг҃ѣа, прннесн нѣшѣмѣ мѣтѣвѣ снѣз тѣоѣмѣ н бг҃ѣмѣ нѣшѣмѣ, да спсѣѣтѣз тѣобѣоу дѣшѣ нѣшѣа.

Ог҃ѣповѣнїѣ моѣ ѡцѣз, прнѣѣжнѣце моѣ снѣз, покрѣвѣз моѣ дх҃ѣ стѣнн, тр҃ѣѣ стѣла, слѣва тѣѣѣѣ.

Слѣва ѡцѣмѣ, н снѣмѣ, н стѣомѣмѣ дх҃ѣмѣ, н нннѣѣ н прнснѡ, н бо вѣкн вѣкѣвѣз, ѣмннѣ.

Гдѣн помнѣлѣн, **трнждѣ.** Бл҃гословн.

И сцїѣнник: Хрїтѣозѣз нстнннѣн бг҃ѣз:

И вѣвлѣѣтѣз ѡпѣѣтѣз. И прїѣмѣемѣз прѣцѣнїѣ ѡвѣчнѣоѣ.

Сцїѣнникѣз глагѣлѣтѣз:

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, и ми народ Твој, сви смо дела руку Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Милосрђа двери отвори нам, благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом из-бавимо од беда, јер си ти спасење рода хришћанскога.

И свештеник јектенију: Помилуј нас, Боже...

Још се молимо да се сачува град овај, и света обитељ ова, и свака обитељ, село, град и крај, од глади, помора, земљотреса, потопа, пожара, покоља, најезде туђинаца и међусобног рата, и да Благ и Човекољубиви Бог буде милостив и предусретљив, да одврати сваки гнев уперен на нас, и избави нас од блиске и праведне Своје претње, и да нас помилује.

И остало... Господе, помилуј. (40 пута.)

Возглас: Услиши нас, Боже...

Затим: Слава, И сада:

И Отпуст.

Гдн, помнлѣнѣ наѣз, на тѣ ко оуповѣхомъ, не прогнѣвайса на ны сѣлѣ, ниже помани беззаконнѣи наѣшнхъ: но призири и нынѣ ѣкѡ бл҃гословенъ, и ѣзбави ны ѿ вртгъ наѣшнхъ. тѣ ко сѣи бѣ наѣшъ, и мы люде твои, вси дѣла рѣкѣ твоѣю, и ѣма твоѣ призываемъ.

И нынѣ и присино, и во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Млрдѣа двѣри ѿверзи намъ бл҃гословеннаѣ вѣце, надѣющнса на тѣ ѡ себѣ самѣхъ да не погнѣнемъ, но да ѣзбавнмса твоѡю ѿ вѣдъ: тѣ ко сѣи спсѣнѣ рѡда хрѣтѣанскагѡ.

И свѣтеникъ ѣктениѡ: Помнлѣнѣ наѣз, бѣже:

Вѣце молнмса, ѡ сѣже сохранигнса градъ семъ, и стѡмъ храмъ семъ [стѣнѣ обители сѣи].

И прѡчала. Гдн помнлѣнѣ, мѣ.

Возгласъ: Оубѣиши ны, бѣже:

Потѣмъ, Слава, и нынѣ:

и ѿпѣсгъ, и прѡчала ѣкѡ предпнѣана сѣть.

ПОРЕДАК ЈУТРЕЊА

Ако је **Велика Четрдесетница**, када свештеник благослови: Благословен Бог наш, говоримо:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
(3 поклона.) - И два Псалма (19-20).

Ако ли **није Четрдесетница**, после Благословен Бог наш...

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
(3 пута)

Начало оџтрени.

Благословѣнъ бѣхъ нашь:

И мѣ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Сѣтѣи бже, сѣи крѣпкѣи, сѣи безсмѣртный, помилѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѣ оумѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ. аминъ.

Прелѣта трѣце, помилѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи наша: вѣко, прорѣи беззакѣнѣи наша: сѣтѣи, погѣти и исцѣли немощи наша, имене твоегѣ радѣи.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѣ оумѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ. аминъ.

Оче нашъ, иже сѣи на небѣхѣ, да свѣтитѣи ѣма твое, да прѣдетѣи црѣте твое: да бѣдетѣи вола твѣа, ѣкѣ на неси и на землѣ. хлѣбъ нашъ нащѣиный даждѣи намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мѣи ѡстаѣѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушѣнѣе, но избавѣи насъ ѡ лѣкаѣвѣи.

Сѣѣнникъ: Ёкѣ твое сѣте црѣтѣо:

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѣ оумѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ. аминъ.

Прѣидѣте, поклонѣмъ црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмъ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмъ и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Поклоны трѣи.

/Ови се Псалми у манастирима говоре полако, док свештеник кади храм и сву братију./
(Псалам 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са Светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаленица Твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и у Име Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога. Услишиће га са неба светога Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и усправисмо се. Господе, спаси цара (Свога), и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалам 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословима доброте, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу Лица Твога. Јер се цар нада у Господа, и милошћу Вишњега неће се поколебати. Да се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гнева) Лица Твога. Господ ће их гневом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих. Јер подигоше зло на Тебе, смислише замисли које не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, а осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, Силом Твојом, певаћемо и псалмопојати моћи Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Тајке Псаломз њ:

Оу҃глыбшнтз тѧ гдѧ въз дѧнь печѧли, заштитнтз тѧ ѡма бѣа ѡквѧла. Пѧслетз тѧ пѧмоць ѡ стѧгѡ, ѡ ѡ ѡѡна застѡпнтз тѧ. Поманѣтз вѣакѡ жѣртвѡ твоѡ, ѡ вѣеожжѣнїе твоѡ тѡчно вѡдн. Дѧстз тѧ гдѧ по сѣрдцѡ твоѡмѡ, ѡ вѣѣ совѣтз твоѡ ѡпѧлнтз. Возрѧдѡемѧ ѡ спѧн твоѡмз, ѡ во ѡма гдѧ бѣа нѧшегѡ возвелѧчимѧ: ѡпѧлнтз гдѧ вѣѧ прошѣнѧ твоѡ. Нѡтѣ познѧхз, ѡѧкѡ спѣе гдѧ хрѧстѧ своѡгѡ: оу҃глыбшнтз ѣгѡ сз нѣѣ стѧгѡ своѡгѡ: вѣ сѧлѧхз спѧнїе деснїцы ѣгѡ. Сѧн на колѣнїцахз, ѡ сѧн на кѡнехз: мѧ же во ѡма гдѧ бѣа нѧшегѡ призѡвѡмз. Тѧн спѧтн бѧша ѡ падѡша: мѧ же востѧхомз ѡ ѡспрѧвѧхомѧ. Гдѧ, спѧн царѡ, ѡ оу҃глыбшн нѧ, въз ѡнѧже ѡце дѧнь призѡвѡмз тѧ.

Псаломз дѡдѡ, ѣ.

Гдѧ, сѧлоу твоѡю возвелѧнтѧ царѡ, ѡ ѡ спѧн твоѡмз возрѧдѡетѧ сѣлѡ. Желѧнїе сѣрдца ѣгѡ дѧлз ѣнѡ ѣмѡ, ѡ хотѣнїѧ оу҃ртнѡ ѣгѡ нѣсн лншнѧз ѣгѡ. ѡѧкѡ предвѧрѧлз ѣнѡ ѣгѡ блѣвѧнемз блѡгостѧннѧмз, положѧлз ѣнѡ на главѣ ѣгѡ вѣвѧцз ѡ кѧмене чѣртнѧ Жнвѡтѧ просѧлз ѣртѣ оу҃ тебеѣ, ѡ дѧлз ѣнѡ ѣмѡ долготѡ днѧн во вѣкз вѣкѧ. Вѣлѧ слѧвѧ ѣгѡ спѧнемз твоѡмз: слѧвѡ ѡ велѣчѧнїе возложѧшн на негѡ. ѡѧкѡ дѧн ѣмѡ блѣвѧнїе во вѣкз вѣкѧ: возвелѧшн ѣгѡ радѡстїю сз лнцѡмз твоѡмз. ѡѧкѡ царѡ оу҃повѧетз на гдѧ, ѡ млѧтїю бѧшнѧгѡ не подвѧжнтѧ. Дѧ ѡбрѧцетѧ рѡкѧ твоѡ вѣѡмз вѧгѡмз твоѡмз, деннїца твоѡ дѧ ѡбрѧцетз вѣѡ нѧвѧдѧцѧмѧ тебеѣ. ѡѧкѡ положѧшн ѡхз ѡѧкѡ пѣць ѡгнѧннѡ во вѣѡма лнцѧ твоѡгѡ: гдѧ гнѣвомз своѡмз смѧтетз ѧ, ѡ снѣетѣ ѡхз ѡгнѧ. Пѧдѧз ѡхз ѡ землѧ погѡбѧшн, ѡ сѣмѧ ѡхз ѡ сѧнѡвз чѡлѡвѣчѡскѧхз. ѡѧкѡ оу҃клоннѧ на тѧ слѧѧ, помѧслншѧ совѣтѧ, ѡхѧже не возмѡгѡтз сѡстѧвнтн. ѡѧкѡ положѧшн ѧ хрѣѣтз: во ѡзвѧтцѣхз твоѡхз оу҃гѡтѡвншн лнцѡ ѡхз. Возвелѧнтѧ, гдѧ, сѧлоу твоѡю: вѡспѡемз ѡ поѡмз сѧлы твоѡ.

Слѧвѧ ѡцѡ, ѡ сѧѡ, ѡ стѡмѡ дѧхѡ, ѡ нѧнѣ ѡ прѧснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѡз. ѧмнѧ.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

И ми: Амин.

Тропари:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православно и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

СѢТЪИ БЪЖЕ, СѢТЪИ КРѢПКЪИИ, СѢТЪИ БЕЗЕМЕРТНЫИ, ПОМИЛЪИ НАСЪ. **Трижды.**
 СЛАВА ОЦУ, И СЫ, И СТОМУ ДУХУ, И НЫНѢ И ПРИСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ. АМИНЬ.
 Прегла трѣце, помилѣи насъ: гдѣи, ѡчиствѣ грѣхѣи наша: вѣко, протѣи беззаконїаи
 и ша: с ѡи, погвѣти и ѡцѣлѣи немощи наша, ѡмене твоегѡ радѣи.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

СЛАВА ОЦУ, И СЫ, И СТОМУ ДУХУ, И НЫНѢ И ПРИСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ. АМИНЬ.
 Оче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да сватитѣи ѡма твоѣ, да прїидетѣ црѣтѣи твоѣ:
 да бѣдетѣ вола твоѡ, ѡкѡ на небѣи и на землѣи. хлѣбъ нашъ насущный даждѣ
 намъ днеъ, и ѡстѣви намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡстѣлаемъ должникѡмъ
 нашымъ: и не бѣдѣи насъ во ѡкѡшенїе, но ѡбѣви насъ ѡ лѣкавагѡ.

Сѣѣнникъ: ѡкѡ твоѣ сѣтъ црѣтво: ...

И мы: АМИНЬ.

И тропарѣи сї:

Сѣи гдѣи лѣди твоѡ, и блгословѣи достѡпнїе твоѣ, погвѣды на сопрѣтѣвнымъ дѣрѣа,
 и твоѣ сохрѣнѣа крѣтѡмъ твоимъ жїтѣльство.

СЛАВА ОЦУ, И СЫ, И СТОМУ ДУХУ,

Вознеотѣиѣа на крѣтѣ волю тезоименитѡмъ твоѡмъ новомъ жїтѣльствѣ
 цѣдрѡтѣи твоѡ. дѣрѣи хрѣте бѣже: возвесѣи насъ сїлоу твоѣю, погвѣды даа намъ на
 сопрѣтѣты, погѡбїе ѡмѣщѣимъ твоѣ сѡрѣжїе мира, непѡгвѣдимѡу погвѣдѣ.

И нынѢ И ПРИСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ. АМИНЬ.

Прѣдстѣтѣльство стѣрашноѡ и непѡгвѣдноѡ, не прѣзри блгѣа молїтѣвъ нашїхъ,
 вѣспѣтѣа бѣѣ, оџтвердѣи православнохъ жїтѣльство: сѣи вѣрнымъ лѣди твоѡ, и
 подѣждѣ ѡмъ сѣ небѣ погвѣдѣ, занѣ роднѣа сѣи блгѣ, сѣдїна блгословѣннаа.

- Свештеник:** Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.
- Народ:** Господе, помилуј. (3 пута.)
- Свештеник:** Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).
- Народ:** Господе, помилуј. (3 пута.)
- Свештеник:** Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.
- Народ:** Господе, помилуј. (3 пута.)
- Возглас:** Јер си милостив и човекољубив Бог...
- Народ:** Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.
И почињемо Шестопсалмије (Псалми 3, 37, 62, 87, 102, 142), слушајући са сваким ђутањем и умиљењем. Чредни пак брат, или Предстојатељ, са побожношћу и страхом Божјим говори:

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. (3 пута.)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објављивати славу Твоју. (2 пута.)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са све-те горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на народу Томе благослов је Твој.

Сџієнник: Помнлџи нлєз бџе:

Ѣце мџлнмєл ѡ велїкомџ господїнѣ н џџѣ нлшемџ, свлчѣншемџ плтрїлрхѣ н вєєл рџєн пїменѣ н ѡ господїнѣ нлшемџ прєвєвлчєнѣншемџ ѣпїкѣ [нлн лрхїєпїкѣ, нлн мнтрџполїтѣ] нлєкџ.

Ѣце мџлнмєл ѡ богџхранїмѣн стлрлнѣ нлшеї, влєстѣкџ н вџннєтѣѣ єл.

Ѣце мџлнмєл зл вєџ брлчїџ н зл вєл хрїєтїлнє.

Возгллє: Ѓлєк мїлџстївџ н чєлџвѣкџлџбєєцџ бџє єн:

Лџдїє: Нменємџ гџннмџ блџголџвн џччє.

Сџієнник:

Сллєл стѣн н єдннџєџчнѣн: н прџчлл.

Н нлчннлємџ шєтџџлмїє, єџ вєлєкнмџ молчлнїємџ н џмнлєнїємџ лџшлџє: џчннєннџн џє брлчѣ єџ блџголџвнїємџ н стлрлхџмџ вџїнмџ гллџџєтѣ:

Сллєл вџ влшннџџ бџџ, н нл зємлн мїрџ, вџ чєлџвѣџџџ блџголєнїє. Трл.

Гџн, џџтнѣ мџн ѡбєрзєшн, н џџтл мџ. вџзџвѣтлџтѣ хџлџ тџџџ. Дџл.

Гџн, чџџ єл џмнџџншл стџџлџџїн мн; мнџзн вџртлџтѣ нл мл, мнџзн гллџџџтѣ дџшн мџєн: нѣєтѣ єпнїл ємџ вџ єџѣ єгџџ. Тџ џє, гџн, злєтџџннєкџ мџн єн, сллєл мџл, н вџзнџєлн глџџ мџџ. Гллєџмџ мџнмџ кџ гџџ вџзџвлџџ, н џџєлшл мл ѡ гџрџє єлл вџєєл. Нџз џџнџџџ, н єплџџ, вџртлџџ, ллєкџ гџџ злєтџџпнтѣ мл. Нє џџџџєл ѡ тѣмџ лџдєї, ѡкрєєтѣ нлплдлџџнџџ нл мл. Вџєкџнн, гџн, єпн мл, бџє мџн: ллєкџ тџє пџрлзлнл єн вє. вџрлџџџџџ мн вџџє, зџџє гџџшннєкџ вџєкџшнл єн. Гџнє єєтѣ єпнїє, н нл лџдєџџ тџџџџє блџвєнїє тџџџ.

И опет: Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бреме тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мною. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи мо-ји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејах као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мною. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мною. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мною, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

И опет: Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

И́зз о́уишѣхъ и́ спáхъ, когтáхъ, ꙗ́кв гдѣ́ застѣпнѣтъ мѧ́.

Гдн., да не ѧроствѣю твоѣю ѡбличѣши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ наклѣбеш мене. ꙗ́кв стрѣлы тво. о́уишѣша во мнѣ́, и о́утверди́хъ сѣ́и на мнѣ́ рѣкѣ́ твоѣ́. Нѣсть исцѣленїа въ плѣти моеѣ́ ѡ́ лица гнѣва твоегѡ́, нѣсть мїра въ костѣхъ моихъ, ѡ́ лица грѣхъ моихъ. ꙗ́кв беззаконїа мо. превзыдоша главѣ́ моеѣ́, ꙗ́кв бремя тяжкое ѡ́тлаготѣ́ша на мнѣ́. Возмердѣ́ша и́ согни́ша рны мо. ѡ́ лица бездмїа моего́. Пострадахъ и́ слако́хъ до конца́, весь день свѣ́дѣ́а хождáхъ. ꙗ́кв лѣ́ѣа мо. напо́лнишася порѣ́ганїи, и нѣсть исцѣленїа въ плѣти моеѣ́. *Ѳаломъ дѣ́дъ, вьнегда ѡ́бѣ́гаше ѡ́ лица авесломъ сына моего́, ꙗ́ ѡ́слобленъ быхъ, и смири́хъ до сѣ́ла: рыка́хъ ѡ́ воздыханїа сѣ́рдца моего́. Гдн, предъ тобою вѣ́ желанїе моѣ́, и воздыханїе моѣ́ ѡ́ тебе́ не о́утѣ́а. Сѣ́рдце моѣ́ ема́тѣ́а, ѡ́стаѣн мѧ́ и́ла моѧ́, и свѣ́тъ о́чию моеѣ́, и то́и нѣсть со мною́. дрѣ́зи (с. ꙗ́) моѣ́ и́ искрени́и моѣ́, прáмъ мнѣ́ прибли́жшася и́ стáша. И́ бли́жнїи моѣ́ ѡ́далече́ мене́ стáша, и́ нѣждáхъ ѡ́ и́щѣ́и дшш́ моѣ́, и́ и́щѣ́и сла́ мнѣ́, глаго́лахъ сѣ́тнаа, и́ льстивымъ весь́ день подчáхъ. И́зз же ꙗ́кв глѣ́хъ не слы́шáхъ, и́ ꙗ́кв нѣ́мъ не ѡ́верзáаи о́утѣ́ свои́хъ. И́ бы́хъ ꙗ́кв человекъ не слы́шáи, и́ не нмы́и во о́утѣ́хъ свои́хъ ѡ́бличѣ́а. ꙗ́кв на тѧ́ гдн, о́уповáхъ, ты́ о́услы́шиши гдн б́же моѣ́. ꙗ́кв рѣ́хъ: да не когдá порáдуютъ мнѣ́ са врази́ моѣ́, и́ вьнегда́ подви́жатсѧ́ ногáмъ моимъ, на мѧ́ велерѣ́чеваша. ꙗ́кв и́зз на рны готѡ́въ, и́ болѣ́знь моѧ́ предо мною́ сѣ́тъ вьнѣ́. ꙗ́кв беззаконїе моѣ́ и́зз возвѣ́щѣ́, и́ попе́хъа ѡ́ грѣ́ѣ моѣ́мъ. Врази́ же моѣ́ жне́дѣтъ, и́ о́укрѣ́пїшася пáче мене́, и́ о́умно́жшася ненави́дѣ́и мѧ́ безъ прáвды. Воздѡ́и мнѣ́ сла́ возъ́ блáгá, ѡ́богáхъ мѧ́, занѣ́ гонáхъ блгосты́ню. Не ѡ́стаѣн мене́, гдн б́же моѣ́, не ѡ́стѣ́и ѡ́ мене́. Конми́ въ пѡ́моць моѣ́, гдн сѣ́енїа моего́.

Не ѡ́стаѣн мене́, гдн б́же моѣ́, не ѡ́стѣ́и ѡ́ мене́. Конми́ въ пѡ́моць моѣ́, гдн сѣ́енїа моего́.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклинје; јер затвори уста оних који говоре неправду.

И опет: У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеник, пак, говори Молитве јутарње тајно, стојећи гологлав пред Светим дверима.

Бѣже* бѣже мой, кз твѣѣ оџтрению: возжада твѣѣ душа моа, коь мнѣжницею твѣѣ плоть моа, в землѣ пѣстѣ, њ непроходнѣ, њ безводнѣ. Таку во слѣмз ѡбнѣхл твѣѣ, вѣдѣти силѣ твоѣ ѡ слѣвѣ твоѣ. Ђѣкѣ ѡбнѣ мнѣжнѣ твоѣ пѣче жнѣвѣтѣ, оџтнѣ моѣ похвалнѣтѣ тѣ. Таку блѣгословнѣ тѣ в жнѣвѣтѣ моѣмз, ѡ ѡмнѣ тѣвоѣмз воздѣжѣ рѣцѣ моѣ. Ђѣкѣ ѡ тѣѣ ѡ мѣстѣ да ѡспѣннѣтѣ душа моа, ѡ оџтнѣмз радѣстѣ возхвалѣтѣ тѣ оџтѣ моѣ. Ђѣце помнѣнѣх тѣ на портѣлѣ моѣѣ, на оџтренихѣ подѣхѣлѣ в тѣ. Ђѣкѣ бѣмз ѣѣ помѣцннѣкѣ моѣ, ѡ в зрѣвѣ крнѣ тѣвоѣю возрѣдѣюѣлѣ. Прнлѣпѣ душа моа по твѣѣ, менѣ же прѣѣтѣ деснѣца тѣвоѣ. Тѣн же вѣѣ ѡсѣлѣ душа моѣ, вѣнѣдѣтѣ в прѣнѣпѣднѣлѣ землѣ: прѣдѣѣтѣлѣ в зрѣкѣ ѡрѣжѣлѣ, чѣстѣ лнѣовѣмз вѣдѣтѣ. Цѣрѣ же возвѣелѣнѣтѣ ѡ вѣѣ, похвалнѣтѣлѣ вѣѣкѣ клѣнѣнѣѣ ѡмз: Ђѣкѣ зѣгрѣдѣнѣлѣ оџтѣ глѣголѣцнѣхѣ прѣвѣѣднѣлѣ.

На оџтренихѣ подѣхѣлѣ в тѣ, ѡкѣ бѣмз ѣѣ помѣцннѣкѣ моѣ, ѡ в зрѣвѣ крнѣ тѣвоѣю возрѣдѣюѣлѣ. Прнлѣпѣ душа моа по твѣѣ, менѣ же прѣѣтѣ деснѣца тѣвоѣ.

Слѣва ѡѣѣ, ѡ ѣѣ, ѡ стѣомѣ дѣѣ, ѡ нѣнѣ ѡ прѣнѣнѣ, ѡ во вѣѣкѣ вѣѣкѣвѣз, ѡмнѣнѣ.

ѡлнѣнѣѣ, ѡлнѣнѣѣ, ѡлнѣнѣѣ, слѣва твѣѣ бѣже. Трѣнѣждѣ, вѣзѣ поклѣнѣнѣкѣ.

Гѣн помнѣлѣѣ, трѣнѣждѣ:

Слѣва ѡѣѣ, ѡ ѣѣ, ѡ стѣомѣ дѣѣ, ѡ нѣнѣ ѡ прѣнѣнѣ, ѡ во вѣѣкѣ вѣѣкѣвѣз, ѡмнѣнѣ.

[ѡѣѣннѣкѣ же глѣголѣтѣ мѣтѣвѣ оџтрѣннѣѣ, стѣѣлѣ непѣкрѣвѣнѣз прѣдѣ стѣѣмнѣ двѣрѣмнѣ, тѣѣннѣ].

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сеђаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвалити? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогох. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

И опет: Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који издвља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ,

Гдн еџе спсѣнїа моегѡ, во днї воззвѡхъ, њ кз ноцї прѣдѣ тобою: Да вндѣтз прѣдѣ тѡ мїтѡ моѡ, прїклонї оџхо тѡе кз молѣнїю моемѡ, ѡкѡ ѡполнїа сѡлз дѡшѡ моѡ, ѡ жївѡтѡ моѡ ѡдѡ прїблїжїа. Прїемѣнѣнз бѡхъ кз ннзхѡдѡщїмї кз рѡвз, бѡхъ ѡкѡ чѡлѡвѣкз бѣзѡ пѡмоцї, кз мѣртѡвїхъ кѡвѡдѡ: ѡкѡ ѡзвѣнїнї спѡцїн во грѡбѣ, ѡџе не помѡнѡлз ѣнї кѡтѡмѡ, ѡ тїн ѡ рѡкї тѡеѡ ѡрїновѣнї бѡшѡ. Положїшѡ мѡ кз рѡвѣ прїспѡднѣмз, кз тѣмнѡхъ ѡ ѣнї смѣртнѣнї. На мнѣ оџтѡвѣрдїа ѡрѡтѡ тѡо, ѡ вѡ болнѡ тѡо. навѣлз ѣнї на мѡ. Оџдѡлнлз ѣнї знѡемѡхъ моѡхъ ѡ менѣ, положїшѡ мѡ мѣрзѡтѡ кѡтѣ, прѣдѡнз бѡхъ, ѡ не ѡхѡждѡхъ. Очї моѡ ѡзнѡмогѡтѣ ѡ ннцѣтѡ, воззвѡхъ кз тѡеѣ гдн, вѣсѡ дѣнѡ: воззѡхъ кз тѡеѣ рѡцѣ моѡ. Ђдѡ мѣртѡвїмн тѡорїшн чѡдѣѡ; ѡлн вѡрѡчѡе вѡскрѣѡтѡ ѡ ѡповѣдѡтѡ тѡеѣ; Ђдѡ повѣтѡ кѡ во грѡбѣ мїлѡтѡ тѡо, ѡ ѡтннѡ тѡо кз погнѣлн; Ђдѡ познѡ кѡдѡтѡ во тѡмѣ чѡдѣѡ тѡо, ѡ прѡвѡдѡ тѡо кз зѡмнн забѣннѣнї; ѡ ѡз кз тѡеѣ гдн, воззвѡхъ, ѡ оџтѡрѡ мїтѡ моѡ прѣдѡрїтѡ тѡ. Вѡкѡ гдн, ѡрѡчѡшн дѡшѡ моѡ; ѡвѡрѡцѡлн лнцѣ тѡеѡ ѡ менѣ; Ннцѡ ѣмѡ ѡз, ѡ кз трѡдѡхъ ѡ ѡнѡртн моѡ, вознѣз же ѡ, смнрїхѡ, ѡ ѡзнѡмогѡхъ. На мнѣ прѣдѡшѡ гнѣвн тѡо, оџтѡрѡщѣнїа тѡо. возмѡтнїшѡ мѡ. ѡбѡдѡшѡ мѡ ѡкѡ вѡдѡ вѣсѡ дѣнѡ. ѡдѡрѡжѡшѡ мѡ вѡдѡтѣ. Оџдѡлнлз ѣнї ѡ менѣ дрѡгѡ ѡ ѡкрѣннѡгѡ, ѡ знѡемѡхъ моѡхъ ѡ стѡрѡтѣнї.

Гдн еџе спсѣнїа моегѡ, во днї воззвѡхъ, ѡ кз ноцї прѣдѣ тобою. Да вндѣтз прѣдѣ тѡ мїтѡ моѡ, прїклонї оџхо тѡе кз молѣнїю моемѡ.

Блѡгѡсловн дѡшѡ моѡ гдѡ ѡ вѡ вндѡтрѣннѡ мо. ѡмѡ ѡѡѡ ѣгѡ. Блѡгѡсловн дѡшѡ моѡ гдѡ, ѡ не забѡвѡнї вѡѣхъ воздѡлннї ѣгѡ: ѡнцѡѡѡѡѡгѡ вѡ. вѡззѡкѡвннѡ тѡо, ѡнцѡѡѡѡѡгѡ вѡ. Нѡдѡгн тѡо: ѡзѡвѡлѡѡѡѡгѡ ѡ нѡтѡѡннѡ жнвѡтѡ тѡо, вѡѡнѡѡѡѡѡгѡ тѡ мїтѡ ѡ цѡѡрѡтѡмн: ѡполнѡѡѡѡгѡ во блѡгнхъ жѡлѡнїѡ тѡеѡ: ѡвѡвннѡтѡ ѡкѡ ѡрѡ ѡнѡртѡ тѡо. Тѡорѡн мїтѡмн гдѡ, ѡ сѡдѡѡ вѡѡѡмз ѡбннѡмнмз. ѡкѡдѡ пѡтн ѡѡ. мѡвнѡѡѡѡ, ѡновѡѡмз ѡнѡѡѡѡмз хѡтѡннѡ ѡѡ.

дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не по-знаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служите-љи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљама о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажу ми, Госпо-де, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме прав-дом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Цѣдръ и мѣтвѣхъ гдѣ, долготерпѣливъ и многомѣтвѣхъ. Не до конца прогнѣваетсѧ, ниже въ вѣкѣхъ враждуетсѧ. Не по беззаконїемъ нашимъ сотвори азъ сѣть намъ, ниже по грѣхѣмъ нашимъ воздѣхъ сѣть намъ. И азъ по высотѣ небѣи ѿ земли, оутвердихъ сѣть гдѣ мѣть свою на боцнхѣхъ егѡ. Елико ѡстоитъ востѡцы ѿ запада, оудалихъ сѣть ѿ насъ беззаконїа наша. Икоже цѣдритъ отѣцъ сыны, оцѣдри гдѣ боцнхѣхъ егѡ. И азъ тои позна создание наше, поманѡ, азъ переть есмь. Человѣкъ, азъ трава дни егѡ, азъ цвѣтъ еельный, такъ оцвѣтетъ: И азъ дръхъ проиде въ немъ, и не бдетъ, и не познатъ ктою мѣста своего. Мѣть же гдна ѡ вѣка и до вѣка на боцнхѣхъ егѡ, и правда егѡ на сынѣхъ сыновъ, хранацнхъ завѣтъ егѡ, и помнѣцнхъ заповѣди егѡ, творити ѧ. Гдѣ на небѣи оуготова прѣтолъ свой, и црѣтво егѡ вѣкии ѡбладаетъ. Блгословите гда вси аггѣи егѡ, иельни крѣпостю, творѣции слово егѡ, оулышати гласъ словесъ егѡ. Блгословите гда всѣ силы егѡ, ильги егѡ, творѣции волю егѡ. Блгословите гда всѣ дѣла егѡ. На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа егѡ, блгословн дшѣ моѡ гда. На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа егѡ, блгословн дшѣ моѡ гда.

Гдѣ, оулыши мѣтвѣ моѡ, вндши молѣние моѡ во истинѣ твоѡй, оулыши мѡ въ правдѣ твоѡй: И не вниди въ сѣдъ съ рабомъ твоимъ, азъ не оуправдѣтсѧ предъ тобою всѣкъ живыи. И азъ погна врагъ дшѣ моѡ, смирихъ сѣть въ землю живѡтъ моѡ: Посадихъ мѡ сѣть въ темныхъ, азъ мѣртвыа вѣка. И оуны во мнѣ дръхъ моѡ, во мнѣ сматѣа ердце моѡ. Поманѡхъ дни дрѣвнѣа, подчѣхъ во вѣхъхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣнїихъ рѣкѡ твоѡхъ подчѣхъ. Воздѣхъ къ тебе рѡцѣ моѡ, дшѣ моѡ азъ земля безводна тебе. Скорѡ оулыши мѡ гдѣ, ичезе дръхъ моѡ: не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене, и оуподоблюа низходящымъ въ ровъ. Слышанѡ сотвори мнѣ задрѣ мѣть твоѡ, азъ на тѡ оуповахъ. Скажи мнѣ гдѣ, пѣтъ, боныже поидѡ, азъ къ тебе взѡхъ дшѣ моѡ. Изми мѡ ѡ врагъ моихъ, гдѣ, къ тебе прѣбѣгѡхъ, ильги мѡ творити волю твоѡ, азъ ты еси бгъ моѡ. Дръхъ твоѡ блги нарѣкнѣтъ мѡ на землю правѣ. И мене твоегѡ ради

Тада говоримо Тропаре дотичног Празника, или Светога, или Васкрсни владајућег гласа, два пута, и Богородичан на исти глас.

Док се пева Бог Господ канонарх одлази и стаје напред храма гологлав и говори тихо горенаписане стихове. Стоји тамо док певачи почну Богородичан. Тада се поклони на месту где стоји, и окренувши се клања се хоровима, и одлази. Такочини и када је Алилуја.

Ако је, пак, Алилуја или Велика Четрдесетница, уместо Бог Господ појемо Алилуја, 3 пута, по гласу Осмогласника, уз ове стихове:

Стих 1: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су заповести Твоје светлост на земљи.

Стих 2: Правди се научите, житељи земље.

Стих 3: Завист ће обузети народ невоспитан.

Стих 4: Дометни им зла, Господе, дометни зла славнима земље.

И одмах Тројични гласа, сваки по једанпут.

Тада стихословимо Псалтир (тј. катизме); **Седалне** по својем реду. И 50. Псалом: Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми незнано и тајно премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења

Тајке глаголемз тропарь прилѣчившагвѣа прѣздника, њнѣ салѣ, њнѣ воисѣрѣнѣи прилѣчившагвѣа глаѣа двѣажды, њ бѣорѣдиченз вѣа тѣѣѣе глаѣз. Пѣвѣлемѣ же бѣѣ гдѣ: ѡхѣднтѣ канѡнарѣхз, њ стоитѣ посредѣ хрѣлма ѡкрѣвенноу главоу њ глаголетѣ тѣхѡ вышепѣаннѣа стѣхѣ: стоитѣ же тѣамѡ, дѡндеже начинѣтѣ пѣвѣцѣ бѣорѣдиченз. Тајке поклонѣтѣа на њѣмѣе стоитѣ мѣстѣ, њ ѡбращѣтѣа поклонѣтѣа кз инѡмѣз, њ ѡхѣднтѣ: тѣакѡ творѣтѣ, њ ѣгдѣ ѣтѣ ѡлнѣдѣа. Аѣце же ѣтѣ ѡлнѣдѣа њлѣ велѣкаѡ мѣца, вѣмѣтѣѡ бѣѣ гдѣ, поѣмѣз ѡлнѣдѣа, тѣнѣжды, во глаѣз ѡсмогласника. Стѣхѣ же глаголютѣа ѣ:

Стѣхѣ а: Ѡ ноци оџтрениетѣ дѡхѣ моѣ кз тѣѣѣе бѣѣ: занѣ свѣтѣтѣ повелѣнѣа тѣѡ. на землѣ.

Ис. ѣс, ѣ.

Стѣхѣ б: Прѣдѣ налѣчитѣа живѣцѣи на землѣ.

Стѣхѣ в: Зѡвистѣ прѣимѣтѣ людѣ неѡкзѡаннѣа.

Стѣхѣ г: Приложѣ ѡмѣ сал гдѣ, приложѣ сал слѣвнѣмѣз землѣ.

И ѡтѣ ѡслобѣз ѣ:

Помнѣдѣ мѡ бѣѣ, по велѣнѣи милѡстѣи тѣѡѣи њ по мнѡжѣствѣ ѡдрѣтѣ тѣѡнѣхз ѡчѣстѣи бѣззакѡнѣе моѣ. Нѡнѣѣѣ ѡмыѣн мѡ ѡ бѣззакѡнѣа моѣгѡ, њ ѡ грѣхѣа моѣгѡ ѡчѣстѣи мѡ. Гѣкѡ бѣззакѡнѣе моѣ ѡзѣ знѡю, њ грѣхѣз моѣ прѣѡ мнѡю ѣтѣ вѣнѣдѣ. Тѣѣѣ ѣдѣнѡмѣ согрѣшѣнѣхз, њ ѡдѣѡѡе прѣдѣ тѣѡѡю сотворѣнѣхз, ѣкѡ да ѡпрѣдѣнѣнѣа во ѡловѣѣхз тѣѡнѣхз, њ повѣдѣнѣн, внѣгдѣ ѡдѣнѣи тѣѣ. Сѣѣ во вѣ бѣззакѡнѣнѣхз зачѣтѣ ѣмѣ, њ во грѣѣѣхз родѣ мѡ мѣтѣи моѡ. Сѣѣ во ѡчѣстѣнѣ возлѡкѣнѣз ѣнѣ, вѣзвѣѣстѣнаѡ њ тѣнѣнаѡ прѣмѣдрѡстѣи тѣѡѡѡ ѡвѣнѣз мѣ ѣнѣ. ѡкрѡпѣнѣн мѡ ѡсѡпомѣз, њ ѡчѣнѣдѣа: ѡмыѣнѣн мѡ, њ пѣѣѣ инѣга ѡѣѣлѡѡѡ. Слѡхѣ моѡмѣ дѣнѣ рѡдѡстѣ њ вѣѣлѣѣ, возрѡдѣтѣа кѡѡстѣи смѣрѣннѣа. Ѡвѣратѣнѣ лицѣ тѣѡѡѡ ѡ грѣхѣз моѣнѣхз, њ вѣ. бѣззакѡнѣа мо. ѡчѣстѣи. Сѣрдѣѣѣ чѣстѡ созѣнѣдѣнѣ

мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацили. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Канони са стихословљем. /У Свету Четрдесетницу: Девет Библијских песама./
/По 3. песми: Сједален, а по 6. песми: Кондак и Икос./

Ако је пак Недеља, после Непорочних, певамо Васкрсне тропаре, а ако је Празник, онда: Полијелеј, и остало; и чита се Јеванђеље.

На 9. Песми певамо Песму Пресвете Богородице:

Велича душа моја Господа; и обрадова се дух мој Богу, Спасу мојем;

Што погледа на смерност слушкиње Своје; јер где, од сада ће ме звати блаженом сви нараштаји;

Што ми учини величину Силни, и свето Име Његово. И милост је Његова од поколења до поколења на онима који Га се боје.

Показа силу мишицом Својом; разасу горде у мислима срца њихова.

Збаци силне са престола, а подиже понижене. Гладне испуни блага, а богате отпусти празне.

Прихвати Израиља слугу Свога, да се опомене милости, као што говораше оцима нашим, Аврааму и семену његову до века.

ко мнѣ бѣже, и дѣхъ правъ ѡбновѣ ко оутрѣбѣ моеѣ. Не ѡвѣржи мене ѡ лица твоегѡ, и дѣхъ твоегѡ стѣгѡ не ѡнимѣ ѡ мене. Воздѣждь мнѣ рѣдѡстѣ спѣсѣнѣа твоегѡ, и дѣхомъ вѣчинимъ оутверди мѧ. Надѣждь беззакѡннымъ побѣдѣмъ твоимъ, и нечестивѣмъ къ тебѣ ѡбратѣтѣа. Избави мѧ ѡ кровей бѣже, бѣже спѣсѣнѣа моегѡ, воздѣждѣтѣа ѡзѣбѣкѣ мои прѣбдѣ твоѣѣ. Гдѣ, оутрѣбѣ мои ѡвѣрзешн, и оутрѣ мо. Возвѣстѣтѣа хвалѣ твоѣ. Иѣкѡ аще вы восхотѣхъ сѣи жертвы, дѣхъ быхъ оубѡ: воеожженѣа не бѣговолѣшн. Жертва бѣдѣ дѣхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно бѣ не оуничижитѣа. Оубѣжи гдѣ, бѣговолѣнемъ твоимъ спѣсѣнѣа, и да созиждѣтѣа стѣны иерѣлимскѣа. Тогда бѣговолѣшн жертвѣ правды, возношенѣ и воеожегѣтѣа: тогда возложѣтѣа на олтарѣ твоѣи телѣцы.

И ѡбѣ трѣны глагола, кѣждѡ по сѣдиноци.

Таже стѣхословимъ ѡлтарѣ и сѣдѣльни по чинѣ ихъ: и патѣдѣсѣтѣи ѡлѡмъ, канѡны со стѣхословѣемъ.

На 9. и пѣсми поемъ пѣснь пресѣла вѣцы: ѿ

Величнѣтѣа дѣша моѣ гдѣ, и возрадѡвала дѣхъ мои ѡ вѣдѣ спѣсѣ моегѡ.

Иѣкѡ прнзрѣ на смиренѣе рабы своѣа, сѣ ко ѡ нынѣ оубѣжитѣа мѧ вѣи родѣ.

Иѣкѡ сотвори мнѣ величѣе силъный, и со ѣма сѣгѡ, и мѣтѣ сѣгѡ вѣ роды родѡвѣа боѡщымѣа сѣгѡ.

Сотвори держѣвѣ мышцею своѣю, рѣточнѣ гѡрдыа мыслѣю сердца ихъ.

Изложилѣ силъныа со прѣстѡлѣ, и вознесѣ смиренныа: ѡдѣщѣа ипѡлнѣи блѣгѣ, и богатѣщѣа ѡпѣтѣи тѣцы.

Воспрѣтѣа иѣла ѡтрока своегѡ, помѡнѣтѣи мѣтѣи, иѡкоже глагола ко ѡтѣцѣмъ нашьимъ, ѡвраамѣ и сѣмени сѣгѡ дѣже до вѣка.

Уз сваки стих припевамо:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Тада 9. Песму канона.

Ако није Недеља, после ирмоса:

Достојно је ваистину блаженом звати Тебе, Бого-родицу, увек блажену и пренепорочну, и Матер Бога нашега. Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

А ако је Недеља, или је певан Полијелеј, по Катавасији, Мала јектенија.

Затим: Свети је Господ Бог наш. (3 пута.)

И јутарњи Ексапостилар.

А ако је **Четрдесетница**, говоримо Светилне владајућег гласа. А ако није, (онда) Ексапостилар дана.

И одмах **ХВАЛИТНЕ**.

Ако је пак Недеља, или Владичански празник, или Свети који има Велико Славословље, пева се овако **Све што дише (тј. Хвалитне)**, на глас владајући:

Све што дише нека хвали Господа. Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма Богу.

Ако је пак други дан, овако:

Први хор:

Хвалите Господа с небеса. Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма, Богу.

Други хор:

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу.

Вз коемѣждо стѣхѣ припѣваемъ:

Чтнѣишю херѣвимъ, и славиѣишю безъ сравнѣнїа серафимъ, безъ истаѣнїа бѣа слова рѣждшю, сѣщю бѣѣ тѣ величѣемъ.

Таже ѣ-а пѣень канѣна. Ище оѣкѣ нѣсть недѣла, по ирмосѣ:

Достоѣно ѣть ѣкѣ воистиннѣ, блажити тѣ Богородицѣ, приноблаженнѣю, и пренепорѣннѣю, и Матеръ Бога нашегѣ: Честнѣишю херѣвимъ, и славиѣишю безъ сравнѣнїа серафимъ, безъ истаѣнїа Бога Слова рѣждшю, сѣщю Богородицѣ Тѣ величѣемъ.

Ище же ѣть недѣла, илѣ полѣелѣи пѣтъ, по катавасиѣ ѣктениѣ: Сѣ гдѣ бѣхъ насъ. Трѣжды. И оџтрениѣ ѣзапѣстїарїѣи.

Ище же ѣть четвѣредѣятнїца, глаголемъ свѣтїальны въз прилѣчнѣишїеа гласѣ. Ище же нѣ, ѣзапѣстїарїѣи днѣ, и ѣбѣ хвалитны. Ище оѣкѣ ѣть недѣла, илѣ влѣчнїи прѣзданикѣ, илѣ стѣи, илѣѣаи великое славоелѣвїе, поѣтѣа ище, великое дыханїе, въз прилѣчнѣишїеа гласѣ:

Великое дыханїе да хвалитѣ гдѣ. Хвалите гдѣ сѣ нѣсѣ, хвалите ѣгѣ въз вѣшннѣхъ. Тебѣ подобѣетѣ пѣень бѣѣ.

Ище же инынѣ дѣнь, ище:

Первыи ликъ:

Хвалите гдѣ сѣ нѣсѣ. Тебѣ подобѣетѣ пѣень бѣѣ.

Тѣиже ликъ:

Хвалите гдѣ сѣ нѣсѣ, хвалите ѣгѣ въз вѣшннѣхъ. Тебѣ подобѣетѣ пѣень бѣѣ.

Второйи ликъ:

Хвалите ѣгѣ въз ѣгѣлн ѣгѣ, хвалите ѣгѣ въз сїлы ѣгѣ. Тебѣ подобѣетѣ пѣень бѣѣ.

Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израиљевим, народу који се приближују Њему.

(Псалам 149)

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израиљ Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз дубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постелама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

Одавде почињемо стихире на 6:

Да изврше на њима суд написан, слава ће ова бити свима вернима Његовим.

(Псалам 150)

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

На 4: Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог. Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

На 2: Хвалите Га уз дубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе. Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

Хвалите њго̀ о̀ о̀лнце ѝ л̀на̀, хвалите њго̀ вк свѣзды ѝ свѣтцѣ. Хвалите њго̀ нѣбѣ нѣбѣ, ѝ вода̀ ѡ̀же превѣше нѣбѣ, да вохвалѣтѣ ѡ̀ма гдѣне. Ѣѡкѡ то̀и рече, ѝ быша: то̀и повелѣ, ѝ создашама. Постѣви ѡ̀ вк вѣкѣ, ѝ вк вѣкѣ вѣкѣ: повелѣнїе положи, ѝ не мнѣм ѡ̀детѣ. Хвалите гдѣ ѡ̀ землѣ смѣвѣ, ѝ вк бѣздны: Огнь, градѣ, инѣгѣ, гóлoтъ, дѣхѣ бѣренѣ, творѣца слóво ѡ̀гнѣ: Гóры ѝ всѣ хóлми, дрѣвѣ плодонóсна, ѝ всѣ кѣдрѣ: свѣтїе ѝ всѣ скóти, гдѣ ѝ птїицы пернѣты: цѣрїе зѣмлетїи, ѝ всѣ лóдїе, кнѣзнѣ, ѝ всѣ сдѣїи зѣмлетїи: Юноши ѝ дѣвѣ, старци ѝ юнотамн да вохвалѣтѣ ѡ̀ма гдѣне: Ѣѡкѡ вознеѣѣ ѡ̀ма тогѡ ѡ̀дїнагѡ. Исповѣданїе ѡ̀гнѣ на землѣ ѝ на нѣбѣ, ѝ вознеѣѣтѣ рóгѣ людѣи своѡхѣ. Пѣнѣ вѣѣмѣ прѣбнымѣ ѡ̀гнѣ, ѡ̀новóмѣ ѡ̀лсѣвымѣ, лóдемѣ прѣбнѣющымѣ ѡ̀мѣ.

Воспóйте гдѣвн пѣнѣ нóвѣ, хвалѣнїе ѡ̀гнѣ вк црѣквн прѣбныхѣ. Да вознеѣлїтѣ ѡ̀ма ѡ̀ сотворѣшемѣ ѡ̀гнѣ, ѝ ѡ̀нове ѡ̀внн возрѣдѣютѣ ѡ̀ црѣѣ своѣмѣ: да вохвалѣтѣ ѡ̀ма ѡ̀гнѣ вк лїцѣ, вк тѣмплѣнѣ ѝ ѡ̀лѣтїи да поѡтѣ ѡ̀мѣ. Ѣѡкѡ ѡ̀говалїтѣ гдѣ вк лóдѣхѣ своѡхѣ, ѝ вознеѣѣтѣ крѡткїѣ во ѡ̀пѣнїе. Вохвалѣтѣ прѣбнїи во слѣвѣ, ѝ возрѣдѣютѣ на лóжѣхѣ своѡхѣ. Вознощѣнїѣ вѣїѣ вк горѣтѣнн ѡ̀хѣ, ѝ мѣнѣ ѡ̀воѡдѣ ѡ̀грѣѣ вк рѣкѣхѣ ѡ̀хѣ: сотворїтїи ѡ̀мѣнїе во ѡ̀зѣцѣхѣ, ѡ̀влнчѣнїѣ вк лóдѣхѣ: свѣзѣтїи царѣ ѡ̀хѣ пѣты, ѝ слѣвнѣ ѡ̀хѣ рѣчнѣмн ѡ̀кóвѣ желѣзнымн.

Ѣ зѣѣ начнѣемѣ стїхїры на 5:

Сотворїтїи вк нѡхѣ сдѣѣ написанѣ: слава ѡ̀лѣ вѣдѣтѣ вѣѣмѣ прѣбнымѣ ѡ̀гнѣ.

Хвалите бѣѣ во стѣхѣ ѡ̀гнѣ, хвалите ѡ̀гнѣ во оутѣрѣнїи сїлы ѡ̀гнѣ.*

На 1: Хвалите ѡ̀гнѣ на сїлахѣ ѡ̀гнѣ, хвалите ѡ̀гнѣ по мнóжѣствѣ велїчѣствїѣ ѡ̀гнѣ. Хвалите ѡ̀гнѣ во глѣѣ трѣбнѣмѣ, хвалите ѡ̀гнѣ во ѡ̀лѣтїи ѝ гѣлѣхѣ.

Хвалите ѡ̀гнѣ вк тѣмплѣнѣ ѝ лїцѣ, хвалите ѡ̀гнѣ во стрѣлахѣ ѝ ѡ̀рглѣнѣ. Хвалите ѡ̀гнѣ вк кѡмѣлѣхѣ довроглѣннѣхѣ. хвалите ѡ̀гнѣ вк кѡмѣлѣхѣ воклнцѣнїѣ. Вѣѣкѣ дыхѣнїе да хвалнтѣ гдѣ.

Ако је Недеља, говори и ова 2 стиха:

Стих 1: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се уздигне рука Твоја, не заборави убоге Твоје до краја.

Стих 2: Исповедићу Ти се, Господе, свим срцем мојим, казиваћу сва чудеса Твоја.

Ако је Недеља, после (Хвалитних) стихира, Слава: Стихира Јеванђелска.

И сада: следећи Богородичан:

Преблагословена јеси, Богородице Дјево, јер Оваплоћеним од Тебе (Сином) ад би поробљен, Адам позван назад, клетва уништена, Ева ослобођена, смрт умртвљена, а ми оживесмо. Стога певајући кличемо: Благословен Христос Бог, Који је тако благоволео, слава Теби.

(Велико Славословље)

Слава Теби Показавшему нам светлост.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен јеси, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим. (3 пута.)

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби.

И́ще љ́тъ неѣла, по стѣхѣрахъ, Слава, стѣхѣра љ́льскаа. И нынѣ, настоащѣи бѣгородиченъ:

Пребл҃гословѣнна єси б҃же дѣво, воплощенимъ ко еа и҃з тебе љдз плѣнниа, љдѣмъ воззвѣа, клѣтва потрѣбниа, љва евокодниа, смѣрть о҃мертвѣниа, и мѣ ѡжнѣомъ. тѣмъ вопѣвѣюще вопіемъ: бл҃гословѣнъ хр҃тоєз б҃гъ бл҃говоинѣи тѣкѡ, слава тебеѣ.

Слава тебеѣ показавшемъ намъ свѣтъ.

Слава въ вѣшнихъ б҃гѣ, и на землѣи мнѣрз, въ челоѡцѣхъ бл҃говоинѣе. Хвалнимъ тѣа, бл҃гословимъ тѣа, клѣнаемъ ти еа, славолюбимъ тѣа, бл҃годаримъ тѣа великѣа радн славы твоєа. Гд҃и цр҃ю нѣнѣи, б҃же о҃че вседержителю, гд҃и сн҃е єдиннородный и҃и ее хр҃тѣ, и ст҃ый дш҃е. Гд҃и б҃же, љгнче б҃жѣи, сн҃е о҃чѣ, вземлай грѣхъ мѣра, помилѣи насъ: вземлай грѣхѣи мѣра, прѣимѣ мл҃твѣи нашѣ: сѣдѣи ѡдеснѣю о҃цѣа, помилѣи насъ. Йкѡ ты єси єдинъ ез, ты єси єдинъ гд҃ь, и҃исъ хр҃тоєз, во славѣ б҃га о҃цѣа, љминѣ. На всѣкз дѣнѣ бл҃гословлю тѣа, и вохваллю ѣма твоє во вѣки, и въ вѣкз вѣка. Сподобен гд҃и въ дѣнѣ єєи безъ грѣхѣа сохранигнѣа намъ. Бл҃гословѣнъ єси гд҃и, б҃же о҃тѣцъ нашихъ, и хвалмно и прославлено ѣма твоє во вѣки, љминѣ. Бѣдн гд҃и, мл҃чь твоа на насъ, љкоже о҃повѣхомъ на тѣа.

Бл҃гословѣнъ єси гд҃и, мл҃чи ма ѡправдѣнѣемъ твоимъ. Трѣжды.

Гд҃и, прнѣбжнѣе бѣмъ єси намъ въ рѣдъ и рѣдъ. љзъ рѣхъ: гд҃и, помилѣи мѣ, ищѣлаи дш҃шѣ моє, љкѡ согрѣшнѣхъ тебеѣ.

ПОРЕДАК ЈУТРЕЊА

Господе, Господе, Теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Свети Бесмртни, помилуј нас.

Тада, узвишенијим гласом:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас.

И по свршетку Славословља, говоримо Отпусни (тропар), и Богородичан.

Ако је пак Недеља, говоримо тропар Васкрсни.

И то на глас 1, 3, 5, 7, говоримо овај:

Данас дође спасење свету, певајмо Васкрсломе из гроба, и Началнику живота нашег; јер разрушивши смрћу смрт, победу даде нама, и велику милост.

А на глас 2, 4, 6, 8, говоримо овај:

Васкрснувши из гроба, и окове растргавши пакла, уништио си смртну осуду, Господе, избавивши све од окова врага; јавивши пак Себе Апостолима Твојим, послао си их на проповед, и преко њих си мир Твој даровао васељени, Једини Многомилостиви.

Ако ли је Четрдесетница, или други дан који нема Велико Славословље, после Хвалите, Слава, И сада, и говоримо:

Начало оџтрени.

Гдн, кз тебе пребегохъ, надчи ма творити волю твою, ѡкв ты єси бгъ мой: ѡкв оу тебе источникъ животъ, во свѣтѣ твоємъ оузири мѣ свѣтъ. пробави мѣтъ твою вѣдѣци мѣ тѣ.

Сѣтъи бже, Сѣтъи крѣпкѣи, Сѣтъи беземѣртнѣи, помѣлѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцу, и сиу, и стому духу, и сада и ныне и во веки вековъ, аминъ.

Сѣтъи беземѣртнѣи, помѣлѣи насъ.

Таже вышайшимъ гласомъ:

Сѣтъи бже, Сѣтъи крѣпкѣи, Сѣтъи беземѣртнѣи, помѣлѣи насъ.

И по окончании славословіа, не глаголетъ сѣненникъ:

Ѡкв твоє єсть црѣтво:

Ѡкоже мнози глаголютъ: но ѡбѣ по концѣ триагв, глаголемъ ѡпѣстѣительнѣи сѣчѣнѣи, и єгорѣднѣи.

Ѡце же єсть недѣла, глаголемъ тропарь кокрѣи. И кз первыи оџв гласъ, ѣ, ѣ, ѣ, глаголемъ єи:

Днесъ єпєєнїє мїрѣ бытъ, поємъ кокрѣишемѣ нзѣ грѣба, и начальникѣ жїзни насѣа: разрѣшихъ во смѣртїю смѣртъ, побѣдѣ даде намъ и велїю мѣтъ.

Во гласъ же в, д, є, и, глаголемъ єи:

Вокрѣєз нзѣ грѣба, и оузы растерзѣлѣ єси ѡда, разрѣшилѣ єси ѡдѣждѣнїє смѣртнѣи гдн, вс. ѡ свѣтѣи врагѣ нзѣбѣнѣи: ѡбнѣи же себѣ ѡплѣмъ твоимъ, послѣлѣ єси ѡ на проповѣдъ, и чѣмн мїрѣ твоѣи подѣлѣ єси вселѣннѣи, єдинѣи многомѣтнѣи.

Ѡце же єсть четырѣдѣсѣтнїца, илѣ ннз дѣнъ, не ѡмѣлѣи славословіа великагв: по хвалитѣхъ, Слава, и ныне, глаголетъ оџненнѣи брѣтъ:

Теби слава приличи, Господе Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину, и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин. Слава Теби Показавшему нам светлост. Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христe, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да тво-рим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и просла-вљано Име Твоје у векове. Амин. Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просветли ме законом Твојим. Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеник: Допунимо јутарњу молитву своју Господу...

Затим, Стиховње стихице Осмогласника, аконије Господњи празник.

Стих 1: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Текѣ слава подобаетъ, гднъ бже нашъ, и текѣ слава возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и стомѣ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь. Слава текѣ показавшемъ намъ свѣтъ. Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли миръ, въ человецѣхъ благоволеніе. Хвалимъ тѣ, благословимъ тѣ, кланяемъ ти се, славолюбимъ тѣ, благодаримъ тѣ, великіа ради славы твоѣ. Гднъ црѣь нбный, бже оцѣ вездержителю, гднъ снѣ єдинородный, иже хртѣ, и стый душе. Гднъ бже, агчѣ бжїи, снѣ оцѣ, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхѣнъ міра, прими мѣтвѣ нашѣ: сѣдѣи ѡдеснѣ оцѣ, помилуй насъ. Иакъ ты єси єдинъ сѣ, ты єси єдинъ гдѣ, иже хртѣ, во слава бга оцѣ, аминь. На всякъ день благословлю тѣ, и возхваляю ѣма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣ вѣка. Гднъ, прибежище быль єси намъ въ рѣдѣ и рѣдѣ. ѡзъ рѣхъ: гднъ, помилуй ма, исцѣли душѣ мою, иакъ согрѣшихъ текѣ. Гднъ, къ текѣ прибегохъ, на чнѣ ма творити волю твою, иакъ ты єси бгѣ моѣ: иакъ оџ текѣ источникъ животѣ, во свѣтѣ твоѣмъ оџримъ свѣтъ. пробави мѣтвѣ твою вѣдѣчимъ тѣ. Сподоби гднъ, въ день снѣ безъ грѣхѣ сохрани тѣма намъ. Благословенъ єси гднъ бже оцѣ сѣ нашнхъ, и хвалоно и прославлено ѣма твоѣ во вѣки, аминь. Бгднъ гднъ, мѣтвѣ твоѣ на насъ, иакже оџповѣхомъ на тѣ. Благословенъ єси гднъ, на чнѣ ма ѡправданїемъ твоимъ. Благословенъ єси вѣко, вразуми ма ѡправданїемъ твоимъ. Благословенъ єси стый, просвѣти ма ѡправданїи твоимъ. Гднъ, мѣтвѣ твоѣ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презри: текѣ оџ подобаетъ хвала, текѣ подобаетъ пѣніе, текѣ слава подобаетъ, оцѣ, и снѣ, и стомѣ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Сѣѣнникъ: Исполнимъ оџтрению мѣтвѣ нашѣ гдѣви.

Тѣже Осмогласника стѣхѣры, ѡце нѣтъ вѣчнїи празникъ.

Сѣхѣ ѡ: Исполнихомѣ заџтра мѣтвѣ твоѣ гднъ, и возрадѡвахомѣ, и возвеселихомѣ: во всѣ дни нашѣ возвеселихомѣ, за дни въ нѣже смирилъ ны єси, лѣтѣ въ нѣже вѣдѣхомъ сла. и присри на рабы тво., и на дѣла тво., и наставнѣ сыны ѣхъ.

Стих 2: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан.

Тада: Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради. Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

И Ми: Амин.

Тропар дана. Слава, И сада: Богородичан.

Свештеник јектенију: Помилуј нас, Боже... **И остало.**

Ако је Четрдесетница:

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи. (2 пута.)

Стихъ ѿ: И бѣдн свѣтлостъ гдѣ бѣа нашегѡ на насъ, и дѣла рѣкъ на́шнихъ испрѣви на насъ, и дѣло рѣкъ на́шнихъ испрѣви.

Сла́ва о́цѣ, и сѣнѣ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, а́мины.

Та́же: Блго ѣсть исповѣдатисѧ гдѣви, и пѣти ѡмени твоемѡ, вы́шній: возвѣща́ти за́втра мѡлтъ твоѡ, и истинѡ твоѡ на всѧкъ но́щь.

Стѣи́и бже, Стѣи́и крѣпкѣи, Стѣи́и беземертныи, помилѡи насъ. (Трижды.)

Сла́ва о́цѣ, и сѣнѣ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, а́мины.

Пресѡла́ трѣце, помилѡи насъ: гдѣи, ѡчи́сти грѣхѣи на́ша: вѣко, прѡсти беззакѡнѣи на́ша: стѣи́и, прѡстѣи и ѡце́ли немо́щии на́ша, ѡмене твоегѡ радѣи.

Гдѣи помилѡи, (Трижды.)

Сла́ва о́цѣ, и сѣнѣ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, а́мины.

О́че на́шъ, ѡче́нѣи на не́бѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твое, да прѣидетѣ црѣкви твое, да бѣдетѣ во́ла твое, ѡакѡ на не́би и на землѣи. хлѣбе́и на́шъ на́дѡшный да́ждь на́мъ дне́сь, и ѡста́ви на́мъ до́лги на́ша, ѡкоже и мы ѡста́вѡлемъ до́лжники́мъ на́шимъ: и не введе́и насъ во искуше́нѣе, но изба́ви насъ ѿ лѡка́вагѡ.

Сѡѣнникъ:

ѡакѡ твое ѣсть црѣтво, и сила, и сла́ва, о́цѣ, и сѣнѣ, и стѡгѡ дхѡ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

А́иъ: а́мины.

Тропа́рь дне. Сла́ва, и нынѣ, бѡродиченъ.

Сѡѣнникъ ѣктениѡ: Помилѡи насъ, бже: **И прѡчала.**

ѡще ѣсть четыредесѡтница:

Блго ѣсть исповѣдатисѧ гдѣви, и пѣти ѡмени твоемѡ вы́шній. Мѡлтвами вѣцы сѣе, спѡси насъ. Возвѣща́ти за́втра мѡлостъ твоѡ, и истинѡ твоѡ на всѧкъ но́щь. **дважды.**

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
 безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
 Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
 буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и
 опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужници-ма својим; и не
 уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у
 векове векова.

И Ми: Амин.

А ми говоримо овај Тропар:

У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери
 Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Тада: Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога
 Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

СѠТЪИИ БЪЖЕ, СѠТЪИИ КРЪПКИИ, СѠТЪИИ БЕЗЕМЪРТНИИ, ПОМИЛЪИ НАСЪ. (Трижды.)
 СЛАВА ОЦУ, И СИНУ, И СѠТОМУ ДУХУ, И НЫНЕ И ПРИСНО, И ВО ВЪКНИ ВЪКЪВЪЗ, АМИНЬ.
 ПресѠла трѠце, помилѠи насъ: гдѠи, ѠчиѠти грѠхѠи наѠша: вѠко, прѠсти беззакѠнѠа
 наѠша: сѠтѠи, порѠчи и ѠцѠли нѠмѠци наѠша, Ѡмене твоегѠ радѠи.

ГдѠи помилѠи, (Трижды.)
 СЛАВА ОЦУ, И СИНУ, И СѠТОМУ ДУХУ, И НЫНЕ И ПРИСНО, И ВО ВЪКНИ ВЪКЪВЪЗ, АМИНЬ.
 ОѠче наѠшъ, Ѡже сѠи на нѠбѠхъ, да свѠтитѠа Ѡма твоѠе, да приѠдетѠ црѠтѠе твоѠе,
 да бѠдетѠ вола твоѠа, ѠкѠ на нѠби и на землѠи. хлѠбъ наѠшъ насѠциный даждѠ
 наѠмъ днѠеь, и ѠстаѠи наѠмъ долги наѠша, Ѡкоже и мы ѠстаѠаѠемъ должѠикѠмъ
 наѠшимъ: и не вѠедѠ насъ во ѠкѠшенѠе, но ѠзѠаѠи насъ Ѡ лѠкаѠагѠи.

СѠщѠенникъ возгласѠетъ:

ѠкѠ твоѠе сѠтъ црѠтѠе, и сѠла, и слава, оцѠа, и сѠна, и сѠтагѠ дѠа, ныне и
 присно, и во вѠкни вѠкѠвѠз.

АѠкъ: аминь.

Мы же гласѠемъ:

Въ храмѠе стоѠще славы твоеѠа, на нѠби стоѠти мѠимъ, вѠце, двѠрь нѠлаа,
 ѠвѠрзи наѠмъ двѠри млѠти твоеѠа.

ТѠже, ГдѠи помилѠи, аѠ.

СЛАВА ОЦУ, И СИНУ, И СѠТОМУ ДУХУ, И НЫНЕ И ПРИСНО, И ВО ВЪКНИ ВЪКЪВЪЗ, АМИНЬ.

ѠтѠнѠишѠю херѠвѠмъ, и сѠвѠнѠишѠю безъ сѠвнѠѠа сѠрафѠмъ, безъ ѠстѠнѠа бѠа
 слѠба рѠждѠшѠю, сѠцѠю вѠцѠ тѠа величаѠемъ.

Ѡменемъ гдѠимъ бѠгословѠи, оѠтѠе.

СѠщѠенникъ:

СѠтѠи бѠгословѠенъ хрѠтѠсъ бѠъ наѠшъ, вѠегда, ныне и присно, и во вѠкни вѠкѠвѠз,
 аминь.

ПОРЕДАК ЈУТРЕЊА

И ми говоримо:

Небески Царе, благоверни и христољубиви православни род наш укрепи, веру утврди, народе укроти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона, говорећи у себи при сваком поклону Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Начало оџтрени.

Њ мы глаголемъ:

Нѣный црѣѡ, вѣрѡ оџтверди, гдѣки оџротѣ, мирѡ оџмирѣ, Свѣтъ хрѣмъ сѣѣ [стѡѡ
ѡбѣтель сѣѡ] добрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшым ѡтцѣѡ ѡ братѣѡ нашѡ въ селѣнѣхъ
прѣведныхъ оџчнѣѡ, ѡ насъ въ поклѡнѣѡ ѡ исповѣданѣѡ прѣимѣ, гдѣкъ блѣгѣѡ ѡ
человѣколѡубецѡ.

Поѣмъ поклѡны великѣѡ трѣѡ, глаголюще въ нѣхъ на кѡемѡдо поклѡнѣѡ млѣтвѡ
прѣбнагѡ ѡфрѣма:

Гдѣ ѡ блѣко жнботѡ моегѡ, дѡхъ прѣзднотѣѡ, оџнѣнѣѡ, ѡбѡначѣлѣѡ ѡ
прѣзднѡслѡбѣѡ не дѣждѡ мѣѡ. Поклѡнѡ.

дѡхъ же цѣломѡдрѣѡ, смиреномѡдрѣѡ, терпѣнѣѡ ѡ ѡубѣѡ, дѡрѡѡ мѣѡ рѣѡ тѡеѡмѡ.
Поклѡнѡ.

ѡѡ гдѣ црѣѡ, дѡрѡѡ мѣѡ зрѣтѣѡ мо прѣгрѣшѣнѣѡ, ѡ не ѡѡждѣтѣѡ братѡ моегѡ:
гдѣкъ блѣгѡловѣнѡ ѡѡ во вѣкѣѡ вѣкѡвѡвѡ. Поклѡнѡ.

ЧАС ПРВИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.
 Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.
 Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
 (3 пута. 3 поклона.)

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безаконје. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер ишчезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безаконја наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамдесет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на

Часз пёрвыи.

Прїндїтє, поклонїмєѡ црѣвн нѡшємѡ бгѡ.
 Прїндїтє, поклонїмєѡ н прїпадѣмз хрїтѡ, црѣвн нѡшємѡ бгѡ.
 Прїндїтє, поклонїмєѡ н прїпадѣмз єлмолѡ хрїтѡ, црѣвн н бгѡ нѡшємѡ.
 трїжды. Н поклѡны трї.

Глагѡлы мо. вндшн гдн, рздмѣн званїє моє. вонмн глѡл молєнїѡ моєгѡ, црѣ мѡн н єѣє мѡн, ѡкѡ кз тєєѣ помолїєѡ гдн. Зѡтѣрѡ оѡслышн глѡєз мѡн, зѡтѣрѡ прєдтѡнѡ тн, н оѡзршн мѡ. ѡкѡ бгз не хотѡн бєззакѡнїѡ, тѡ єєн: не прїєлнѣѡ кз тєєѣ лѡкѡвнѡѡн, ннжє прєвѡдѣтѡ бєззакѡнннцѡ прєд ѡчїмѡ тѡѡнѡ. вонєнѡвнѡѡл єєн є. дѣлѡѡцѡ бєззакѡнїє, погѡєншн є. глѡгѡѡцѡ б лжѡ: мѡжѡ кровєн н лєѡтнѡ гнѡшѡєтѡ гдѡ. ѡзѡ жє мнѡжєтѡємѡ млѣн тѡєѡѡ, вннѡѡ вѡ дѡмѡ тѡѡн, поклонїєѡ ко хрѡмѡ єтѡмѡ тѡєѡѡ вѡ єтѣѣ тѡєѡѡ. Гдн, нѡстѡвн мѡ прѡвѡѡ тѡєѡѡ, вѡгѡ мѡнхѡ рѡдн нєпрѡвн прєд тѡѡѡ пѡѣтѡ мѡн. ѡкѡ нѣєтѡ во оѡтѣѡѡ нхѡ нѣтннѡ, єєрѡє нхѡ єѡєтнѡ, грѡєѡ ѡвєрѣтѡ гѡртѡнѡ нхѡ, ѡзѡкн євѡнн лѡцѡѡѡ. Єѡдн нѡ єѣє, дѡ ѡпадѣтѡ ѡ мѡєлєн євѡнхѡ: по мнѡжєтѡѡ нєчєтѡ нхѡ нзрнн ѡ, ѡкѡ прєвгѡрншѡ тѡ, гдн. Н дѡ вѡзвєєлѡѡтѡ єєн оѡповѡѡѡнѡ нѡ тѡ, во вѣкѡ вѡзрѡдѡѡтѡ, н вєєлншнєѡ вѡ ннхѡ: н похѡлѡѡтѡ ѡ тєєѣ лѡвѡцїн нѡ тѡєѡ. ѡкѡ тѡ бгѡєлѡвншн прѡвєдннкѡ гдн, ѡкѡ ѡрдѡжїємѡ бгѡвѡлєнїѡ вѣнѡѡл єєн нѡєѡ.

Гдн, прнєѣѡжнцѡ бѡл єєн нѡмѡ вѡ рѡдѡ н рѡдѡ. Прєждє дѡжє гѡрѡлѡ не бѡтн, н єѡзѡтнєѡ зємлѡ н вєєлєннѣн, н ѡ вѣкѡ н до вѣкѡ тѡ єєн. Не ѡвѣртн чєлѡвѣкѡ во ємнрєнїє, н рєєлѡ єєн: ѡвѣртнѣѡ єѡнѡвє чєлѡвѣчєтн. ѡкѡ тѡєѡѡ лѣѡтѡ прєд ѡчїмѡ тѡѡнѡ гдн, ѡкѡ дєнѡ вчєрѡшннїѡ, нжє мнмѡнѡє, н єтѣѡѡ нѡцнѡлѡ. Оѡннчнжєнїѡ нхѡ лѣѡтѡ вѡдѡтѡ: оѡтѣрѡ ѡкѡ тѣѡл мнмѡнѡєтѡ. Оѡтѣрѡ прѡцѡѡѡтѣѡтѡ н прєнѡєтѡ, н єчєрѡѡ ѡпадѣтѡ, ѡжєѡтѣѡѡтѡ н нзєчнєтѡ. ѡкѡ нчєзѡѡѡмѡ гнѣѡѡмѡ тѡѡнѡѡ, н ѡрѡєтнѡ тѡєѡѡ єлѡтнхѡєѡ. Пѡлѡжнѡл єєн бєззакѡнїѡ ншѡ прєд тѡѡѡ: вѣкѡ нѡшѡ вѡ прѡєѡѡѡнїє лнцѡ тѡєѡѡ. ѡкѡ вѡ

нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

(Псалом 100)

Омилости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлобивости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље преступа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњег својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим заједно са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истребим из града Господњег све који чине безаконје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)
Господе, помилуј. (3 пута.)

И ако се пева Бог Господ, говоримо: Слава, Тропар дана.
И сада и увек и у векове векова. Амин.

дніе на́шии ѿскѣдѣша, и гнѣвомъ твоимъ истре́зохомъ. Лѣ́тъа наша ѣ́къ пѣ́чѣна по́бѣдѣ́емъ: дніе лѣ́тъа на́шихъ, въ нѣ́же е́дыде́емъ лѣ́тъа, ѡ́це же въ сѣ́лахъ, ѿе́мьде́емъ лѣ́тъа, и мно́же ѣ́хъ тѣ́дѣ и бо́лѣзнь: ѣ́къ прѣ́иде крѣ́пость на ны, и нака́жема. Кѣ́тъ вѣ́тъ держа́в гнѣ́ва твоегѡ, и ѿ стѣ́ха твоегѡ ѣ́роеть твоѡ истре́ти; де́ице твое́ тѣ́къ скажи ми, и ѡ́ко́нныа е́рдцемъ въ мѣ́рости. Ѡбрати́ма гдѣ, доко́лѣ; и о́умоленъ е́ди на раба́ твоѡ. Исполни́хомъ зѡ́тра мѣ́ти твоеѡ гдѣ, и возра́довахомъ, и возвесели́хомъ. Ко вс. днѣ́ на́ша возвесели́хомъ, за днѣ́ въ нѣ́же смири́а ны сѣ́и, лѣ́тъа въ нѣ́же ви́дѣхомъ сла́. И прѣ́зри на раба́ твоѡ, и на дѣ́ла твоѡ, и на́стави сыны́ ѣ́хъ. И е́ди свѣ́тлость гдѣ́ е́а на́шегѡ на насъ, и дѣ́ла рѣ́къ на́шихъ исправи́а на насъ, и дѣ́ло рѣ́къ на́шихъ исправи́а.

Мѣ́тъ и е́ди вопи́и тебе́, гдѣ: Поѡ и разꙋмѣ́ю въ пѣ́ти непорѡ́чѣ, ко́гда прѣ́идеши ко мнѣ́; прехо́дѣхъ въ незло́бѣи е́рца моего́, посредѣ́ до́мъ моего́. Не предлага́хъ предъ́ о́чима моима́ ке́ць зако́нпретѣ́пнѡ, твѡра́щыа претѣ́плѣ́нѣ возненавѣ́дѣхъ. Не прильпѣ́ мнѣ́ е́рце стропѣ́иво, о́укло́нѡщѡгѡ ѿ мене́ лѣ́вагѡ не позна́хъ: Ѡклеветѡ́щѡгѡ тѣ́и ѣ́скреннаго моего́, се́дѣ и́згонѣхъ: го́рдымъ ѡ́комъ и несы́тымъ е́рдцемъ, съ сѣ́мъ не ѣ́дѣхъ. О́чи моѡ на вѣ́рныа землі́, пося́дѣти ѡ́ со мно́ю: хо́дѣи по пѣ́ти непорѡ́чѣ, сѣ́и мнѣ́ сла́жаше. Не живѣ́аше посредѣ́ до́мъ моего́ твѡра́и горды́и: глаго́лаи непра́вѣдѣма, не исправи́аше предъ́ о́чима моима́. Ко о́тѣ́а и́збѣвѣ́хъ вс. грѣ́шныа землі́, сѣ́же потре́бѣти ѿ гра́да гдѣна вс. дѣ́лющыа беззако́нѣ.

Сла́ва о́цѣ, и сѣ́и, и сто́мъ дѣ́хъ, и ны́нѣ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минъ.
Ѡллилу́ѣа, Ѡллилу́ѣа, Ѡллилу́ѣа, сла́ва тебе́ е́же. **Три́жды. Покло́ны**
Гдѣ́ помѣ́дѣи, **три́жды.**
И ѡ́це о́убѡ бѣ́з гдѣ́ **поѣ́тъа, глаго́лемъ:** Сла́ва, **тропа́рь днѣ.**
И ны́нѣ: Чѣ́то тѣ́а наре́чѣмъ:

Ако се пева Алилуја, говоримо Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој.

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој.

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрала Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

И одмах: Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безаконоње.

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју.

Како се ови стихови певају у Четрдесетници, написано је у Триоду.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безаконоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Ище же аллилуја, глаголемъ тропарь, во гласъ 6:

Заутра оубиши гласъ мой, црь мой и бже мой.

Стихъ 1: Глаголы мо. видши гди, раздмѣи званіе моє.

Стихъ 2: Иакъ къ тебѣ помолюся,

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Что тѣ наречемъ, ѿ блгодатна; но, иакъ возиала єси снце правды: рай, иакъ прозвела єси цвѣтъ нетлѣнїа: дѣ, иакъ превила єси нетлѣнна: чистѣю мрь, иакъ имѣла єси на стыхъ твоихъ ѡбѣтїахъ сна, вѣхъ бга. того моли спсїтїа дшамъ нашимъ.

Ступы мо. направи по словесїи твоимѣ: и да не ѡбладаетъ мною вѣкое беззаконїе.

Избави мѣ ѿ клеветы человекїа, и сохрани зѣповѣди твоѣ.

Лице твоє провѣти на раба твоего, и научи мѣ ѡправданїемъ твоимъ.

Да исполнитѣя оубѣ мо. хвалѣнїа твоегѡ гди, иакъ да вопю славу твою, вѣсь день великолѣпїе твоє.

Сїи стїхї въз четырѣдесѣтницѣ какъ поѡтѣа, пиано єсть въз трїѡдн.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безимѣртнїи, помилѣи насъ. (Трижды.)

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Превѣта трїце, помилѣи насъ: гди, ѡчисти грѣхї нашѣ: вѣко, прѡстї беззаконїа нашѣ: стѣи, провѣти и исцѣли немощи нашѣ, имене твоегѡ ради.

Гди помилѣи, (Трижды.)

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ако није Четрдесетница /или **Алилуја**/, говоримо кондак Светога, или дотичног Празника.

Ако је пак Четрдесетница, или нема кондака, онда у Понедељак, у Уторак и у Четвртак говори следећи Богородичан /који се назива „**Алилуја** певано“:

Преславну Божију Матер, и светију од светих Ангела, неућутно опевајмо срцем и устима, исповедајући је као Богородицу, јер је заиста родила Бога Оваплоћеног, и моли се непрестано за душе наше.

У Среду, пак, и у Петак, говори ово:

Брзо предухитри пре но што нас поробе непријатељи, који Те хуле и нама прете, Христe Боже наш; погуби Крстом Твојим оне који војују против нас, да разумеју како може вера православних, молитвама Богородице, Једини Човекољупче.

У Суботу пак говори овај:

Као првине природе, Засадитељу твари, васељена Ти приноси, Господе, богоносне Мученике; њиховим молитвама у миру дубоком Цркву Твоју, народ Твој, Богороди-цом сачувај, Многомилостиви.

У Недељу, пак, говоримо Ипакој владајућег гласа.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради

Оче нашъ, ѣже еси на небесахъ, да святителса ѣма твоє, да прїидетъ црѣвїе твоє, да бдетъ вола твоа, ѣкѡ на небѣи и на землїи. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ дневь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѡкаваго.

Свѣщенникъ возглашлетъ:

Ѣкѡ твоє єсть црѣво, и сила, и слава, Ѡца, и сїа, и ст҃аго дха, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкъ: ѡминь.

Ѣще нѣсть четырѣдесѣтница, глаголемъ кондакъ ст҃аго, илї прилѣнѣшаго прѣздника. Ѣще же єсть четырѣдесѣтница: илї кондакѡ нѣсть, въ понедѣльникъ оубо и во вторникъ, и въ четвертокъ глаголи нарѡдщїи бгородиченъ:

Преславнѡю ежїю мрь, и ст҃ыхъ аггѡл сѣншѡю, немѡлчнѡ воспѡемъ срѣдцемъ и оусты, вѣдѣиѡ исповѣднѡце, ѣкѡ воистиннѡ рѡждшѡ бга воплощенна, и молѡщѡса непрестѡннѡ ѡ дшѡхъ нашихъ.

Въ срѣдѣ же и пятѡкъ глаголи сїе:

Скорѡ предвари, прѣжде даже не порабѡтнмса врагѡмъ хѡлащымъ тѡ и прѣтѡщымъ намъ, хрѣте еже нашъ: погуби крѣтомъ твоимъ борѡщымъ насъ, да оубрѡднѣютъ, кѡкѡ можетъ православныхъ вѣра мѡтвѡми вѣды, єдине члѣвколюбче.

Въ субѡтѣ сїе:

Ѣкѡ начѡткѡ єстество, насаднтелю тварн, вселеннаа прнноснтъ тн гдн, бгонѡнна мѡченики: тѣхъ молнтвами въ мнѣ глѡбѡцѣ црковѣ твоє, жнтельство твоє вѣно соблудн, многомлѣтнѣ.

Въ недељу же глаголемъ ѡпакѡ прилѣнѣшаго гласа.

Гдн помншн, м.

Ѣже на всѡкое время, и на всѡкїи часъ, на небѣи и на землїи поклонѡемыи и славимыи, хрѣте еже, долготерпѣливче, многомлѣтнѣ, многоблгѡтробне, ѣже

ЧАС ПРВИ

обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас...

Ако је Четрдесетница, чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Час првѣи.

прѣвѣдныа любаѣнѣ, ѣ грѣшныа мѣлаѣнѣ, ѣже вѣ. зовѣи ко епѣенію ѡвѣщѣнїа рѣднѣ бѣдѣщнхз благз. ѣмз гдѣ, прѣмнѣ ѣ наша вѣ часз еѣ мѣтѣвы, ѣ ѣспрѣвн жнвѣтѣ нашз кѣ зѣповѣдемз твоѣмз: дѣшы наша ѡвѣвѣтнѣ, тѣѣлѣѣ ѡчнѣтнѣ, помышлѣнїа ѣспрѣвнѣ, мыслн ѡчнѣтнѣ, ѣ ѣзѣвн наѣз ѡ вѣвѣкѣа екобѣн, ѣѡлз ѣ колѣзней: ѡграднѣ наѣз елѣтѣмн твоѣмн ѣгѣлы, да ѡполчѣнїемз ѣхз еоблюдѣемн ѣ наѣтавлѣемн, достнѣгнемз вѣ еоеднѣнїе вѣѣры, ѣ вѣ рѣзѣмз неспрнѣтѣпныа тѣвоѣа елавы: ѣкѡ еѣгословѣнз еѣнѣ во вѣкн вѣкѡвз, ѣмннѣ.

Гдѣ помнѣднѣ, трѣждѣ.

Слава ѡцѣ, ѣ еѣдѣ, ѣ етѣомѣ дѣхѣ, ѣ нынѣ ѣ прнѣсѡ, ѣ во вѣкн вѣкѡвз, ѣмннѣ.

Чтнѣнїшю херѣвїмз, ѣ елаѣнѣнїшю безѣ еравнѣнїа еерѣфїмз, безѣ нѣстѣлѣнїа еѣа елоба рѣждшю, еѣщнѣю еѣѣ тѣа еелнѣемз.

Именемз гдѣмз еѣгословнѣ, ѡтѣе.

Сѣеннїкз возглас:

Ѣже, ѡрѣѣдрн ны:

Ѣ ѣце еѣтѣ четѣредеѣлѣтнїца, тѣворнмз трнѣ еелнїкѣа поклоны, елаглоѣце ереднѣсаннѣю мѣтѣвѣ:

Гдѣ ѣ еѣко жнвѣтѣа моегѡ, дѣхз ерѣзднѣтнѣ, ѡнннїа, люеоначѣлѣа ѣ ерѣзднѣелѣѣа не дѣждѣ мнѣ. Поклонѣ.

Дѣхз же еѣеломѣдрѣа, емнренѣмѣдрѣа, тѣрпѣнїа ѣ люеѣе, дѣрѣнѣ мнѣ ерѣѣ тѣвоемѣ. Поклонѣ.

Еѣнѣ гдѣ еѣрѣ, дѣрѣнѣ мнѣ зрѣтнѣ мо ерегрѣшѣнїа, ѣ не ѡѣждѣтнѣ ерѣтѣа моегѡ: ѣкѡ еѣгословѣнз еѣнѣ во вѣкн вѣкѡвз. Поклонѣ.

Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и
опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не
уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Господе, помилуј. (12 пута.)

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази
на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и
упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и
свих Светих Твојих. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Благослови.

И бива Отпуст.

Подобѣнѣ и дрѣвнѣхъ малыхъ, еи. Таже и конѣчный. Бываютьъ въѣпѣ, си.

Сѣтѣи бѣже, Сѣтѣи крѣпкѣи, Сѣтѣи беземѣртнѣи, помилѣи насъ. (Трижды.)

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дѣхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣи.

Престѣла трѣце, помилѣи насъ: гдѣи, ѡчиѣсти грѣхѣи наша: вѣко, прѣстѣи беззакѣнѣи
наша: сѣтѣи, прѣстѣи и нещѣли немощѣи наша, имене твоегѣ радѣи.

Гдѣи помилѣи, (Трижды.)

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дѣхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣи.

Ѡче нашъ, иже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣа има твое, да прѣидѣтъ црѣтѣе твое,
да вѣдѣтъ вола твое, иакѣ на небѣи и на землѣи. хлѣбъ нашъ насѣщѣи дѣждѣ
нашъ днѣшъ, и ѡстѣви намъ долги наша, иакѣже и мы ѡстѣвѣлемъ должникѣмъ
нашымъ: и не введѣи насъ во искушѣнѣе, но избавѣи насъ ѿ лѣкаваго.

Свѣщѣнникъ возгласѣтъ:

Иакѣ твое сѣтъ црѣтѣе, и сила, и слава, Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дѣхѣ, нынѣ и
присно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣи.

И настоѣщѣю мѣтѣхъ:

Хрѣте свѣте истиннѣи, просвѣщѣлѣи и ѡсвѣщѣлѣи всѣакого чловека градѣцаго въ
мѣрѣ, да знаменѣетѣа на насъ свѣтъ лица твоегѣ, да въ немъ ѡчѣримъ свѣтъ
непрѣтѣпнѣи: и исправѣи стѣпы наша къ дѣланѣю заповѣдей твоихъ, мѣтѣами
прѣчѣтыа твоеа мре, и вѣхъ твоихъ стѣихъ, ѡмнѣи.

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмѣ дѣхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣи.

Гдѣи помилѣи, трижды.

Благословѣи.

И бывѣтъ ѡпѣтъ.

ЧАС ТРЕЋИ

Пошто свештеник благослови, говоримо: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Тада: Господе, помилуј. (12 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. И 3 поклона.)

Час третїй

По ѣже бл҃гословиѣти свѣ́енникѸ, глаголемъ: ѿмѣнь.

Слава тебе ѡже бже нашъ, слава тебе.

Црѣю нбнѣи, оутѣшнтелю, дшѣ истинны, ѣже вездѣ стѣи, и вс. исполнѣи, сокровище бл҃гнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселнса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ кѣхъ и кверны, и спси блже, дшы нашѣ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи беземертнїи, помнлѣ насъ. **Трїжды.**

Слава оцѸ, и снѸ, и стѣомѸ дхѸ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Престѣла трѣце, помнлѣ насъ: гдн, ѡчисти грѣхн нашѣ: вѣко, прости беззакнїѣа наша: стѣи, порѣчи и исцѣли немѡци нашѣ, ѣмене твоегѡ радн.

Гдн помнлѣи, **трїжды.**

Слава оцѸ, и снѸ, и стѣомѸ дхѸ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Оче нашъ, ѣже сн на небѣхъ, да свѣтитѣ ѿма твоѡ, да прїидетѣ црѣвѣе твоѡ, да бдетѣ вола твоѡ, ѣкѡ на нбн и на землї. хлѣбъ нашъ насѡщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашѣ, ѣкоже и мы ѡставаемъ должнкѡмъ нашымъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкѡвагѡ.

Свѣ́енникъ: ѿкъ твоѡ сѣть црѣво:

Гдн помнлѣи, **ѣи.**

Слава оцѸ, и снѸ, и стѣомѸ дхѸ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Прїиднѣте, поклоннмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїиднѣте, поклоннмса и припадѣмъ хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїиднѣте, поклоннмса и припадѣмъ сломѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

Поклонѣ трн.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажливих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који незаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка

Оубльшн гдн, правдѣ моѣ, конми молѣнїю моемѣ, внѣшн мѣтвѣ моѣ не во оустнѣхъ льстївѣхъ. ѿ лица твоегѣ ѡбдѣла моѣ нѣзидетѣ, ѿчи моѣ да видѣтъ правотѣ. Нїкдѣнѣз єсн єрѣце моѣ, постѣтнѣз єсн нѣцїю, нїкдѣнѣз мѣ єсн, н не ѡбрѣтѣеѣ во мнѣ неправда. Їѣкѡ да не возглаголютѣ оустѣ мо. дѣлаз челоѡчїекнхъ, за словеса оустѣнѣз твоїхъ, ѣзз сохранихъ пѣтї жертоки. Совершн стѡпы мо. во стезѣхъ твоїхъ, да не подвижѡтѣ стѡпы мо. ѣзз воззѡхъ, ѣкѡ оубльшлѣ мѣ єсн єѣе, приклонї оѣхо твоѣ мнѣ, н оубльшн глаголы мо. Оубнѣн мѣтн тво., іпїлѣн оупѡвѣющыѣ на тѣ ѡ прѡтївѡцнхъ деснїцѣ твоѣї. Сохрани мѣ гдн, ѣкѡ зѣнїцѣ ѿка: вѣ кровѣ крилѣ твоѣю покрѣїеш мѣ, ѿ лица нечестївѣхъ ѡстрѣтшнхъ мѣ. вразн моѣ дѡшѣ моѣ ѡдержѣша, тѣкѣ своѣ затѡрїша: оустѣ нѣхъ глаголаша гордыню. Нїзгонѣцїн мѣ нынѣ ѡбыѡша мѣ, ѿчи своѣ возложнша оуклонїтн на зѣмлю. ѡбѡша мѣ ѣкѡ лѣвѣ готѡвѣ на ловѣз, н ѣкѡ ікѡменѣ ѡбѣтѣлѣн вѣ тѣннѣхъ. Воікрїнї гдн, предѡварн ѣ, н запннї нїмѣ: нзѡбн дѡшѣ моѣ ѡ нечестївѣгѡ, ѡрѡжїе твоѣ ѡ вѣргѣ рѡкн твоѣѣ. Гдн, ѡ малѣхъ ѡ землн, раздѣлн ѣ вѣ живѡтѣ нѣхъ, н сокровѣннѣхъ твоїхъ іпїолннѣлѣ чрѣко нѣхъ. Насытншлѣл сынѡвѣз, н ѡстѣвнша ѡстѣннї младѣнцѣмѣ своїмѣ. ѣзз же правдою іавлюѣлѣ лицѣ твоѣмѣ, насыщѣлѣ, внѣгдѣ іавнїтн мн ѣл єлѣвѣ твоѣї.

Вѣз тѣбѣ гдн, воздвнгохъ дѡшѣ моѣ. єѣе моѣ, на тѣ оупѡвѣхъ, да не постыжѡлѣ во вѣкѣ, ннжѣ да посмѣѡтѣ мн ѣл вразн моѣ: Нїко єсн терпѣцїн тѣ не постыдѣтѣлѣ. Да постыдѣтѣлѣ беззакѡннѣцїн вѡтѣцѣ. Пѣтї тво. гдн, ікажн мн, н стезѣмѣ твоїмѣ налчн мѣ. Настѣвн мѣ на істннѣ твоѣ, н налчн мѣ: ѣкѡ тѣ єсн єѣз іпїѣз моѣ, н тѣбѣ терпѣхъ єєѣ дѣнь. Поманнї єедрѡтѣ тво. гдн, н мѣтн тво., ѣкѡ ѡ вѣкѣ єлѣтѣ. Грѣхъ ннорчн моѣѣ, н невѣдѣнїѣ моѣгѣ не поманнї: по мѣтн твоѣї поманнї мѣ тѣ, рѣдн єлгѡстн твоѣѣ, гдн. Пїлѣз н прѣвѣз гдѣ, єгѡ рѣдн законѡположнѣтѣ єогрѣшѡющыѣмѣ на пѣтн. Настѣвнѣтѣ крѡткїѣ на єѡдѣз, налчнѣтѣ крѡткїѣ пѣтѣмѣ своїмѣ. Кнн пѣтїѣ гднн мѣтѣ н істннн, взыскѡющыѣмѣ зѡвѣтѣлѣ єгѡ н євнѣнїѣ єгѡ. Рѣдн нмене твоегѣ гдн, н ѡчїстн грѣхъ моѣ: многѣ во єїтѣ. Ктѡ єїтѣ челоѡчѣкѣз єѡлнѣлѣ гдѣ; законѡположнѣтѣ

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

А ако се пева Бог Господ, говори: Слава, Тропар дана.

И сада: Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

А ако је Алилуја, говори овај Тропар, на глас б:

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо.

Стих 1: Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој.

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене.

Уз ове стихове припевамо:

Господе, Који си у трећи час... све до краја, и клањамо се по једанпут.

Тада, Слава, И сада: Богородичан:

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Свѣтѣмъ Духѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. **Трижды.**

Гдѣ помилѣи, **трижды.**

И ѿце ѡубо бгъ гдѣ поетѣа, глаголи: Слава, днѣ тропарѣ.

И нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Бже, ты сѣ лоза истиннаа, возречѣвшла намъ плодъ животѣа, тебе молнма, молима влце со стѣми аплы, помилувати дшы наша.

Ице же аллилуѣа, глаголи нарѣдѣи тропарѣ, во гласѣ б:

Гдѣ, иже прѣаго твоегѣ дха, въ третѣи часѣ апломъ твоимъ низпославѣи: тогоу блгѣи, не ѡнми ѡ насъ, но ѡбнови насъ молѣщнхъ ти еа.

Стихъ а: Сердце чисто созиди во мнѣ бже, и духъ правъ обновѣи во оутробѣи моеѣи.

Стихъ б: Не ѡберижи мене ѡ лица твоегѣ, и дха твоегѣ стѣгоу не ѡнми ѡ мене.

Въ сѣмъ же стѣхомъ припеваемъ:

Гдѣ, иже прѣаго твоегѣ дха: **вѣсь до концѣа, и поклонѣема по сѣдиножды. Таже,** Слава, и нынѣ, **бгѣорѣченъ:**

Бже, ты сѣ лоза истиннаа, возречѣвшла намъ плодъ животѣа, тебе молнма, молима влце со стѣми аплы, помилувати дшы наша.

Гдѣ бгъ блгословѣнъ, блгословѣнъ гдѣ дѣнь днѣ, поспѣшигъ намъ бгъ спсѣниѣи нашнхъ: бгъ нашъ, бгъ спсѣти.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи беземѣртнѣи, помилѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Свѣтѣмъ Духѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прѣага трѣе, помилѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣи наша: влко, прѣти беззакѣнѣа наша: стѣи, прѣти и исцѣли немощи наша, имене твоегѣ радн.

Гдѣ помилѣи, **(Трижды.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Кондак Светога дана, или Празника.

Ако је пак Пост /или нема Празника/, говоримо ове Тропаре, глас 8:

Благословен јеси, Христе Боже наш, Који си (Апостоле) пројавио као премудре ловце, ниспославши им Духа Светога, и преко њих си обратио си обратио васељену; Човекољупче, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Брзу и сигурну утеху дај слугама Твојим, Исусе, када малаксавамо духом нашим; не одвајај се од душа наших у невољама, не удаљуј се од мисли наших у тешкоћама, него нас увек претекни. Приближи нам се, приближи, Свудаприсутни. Као што си и са Апостолима Твојим свагда био, тако сједини Себе, Милостиви, са онима који Те желе, да сједињени с Тобом певамо, и славослови-мо Свесветога Духа Твога.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Нада и Заштита и Прибежиште хришћана, Стена Необорива, Тихо Пристаниште изнемоглима, Ти јеси Богородице Пречиста; но као Она Која спасава свет непрестаним мољењем Твојим, помени и нас, Дјево Свепевана.

Тада: Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу, и Сину, и Свѣтому Духу, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.
 Оче нашъ, ѣже єси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѣма твоє, да прїидетѣ црѣвїе твоє, да бѣдетѣ вола твоа, ѣкѣ на небѣ и на землї. хлѣбъ нашъ наѣщїный даждь намъ днѣсь, и ѡстаѣн намъ долгн наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлаемъ должнкѣмъ нашымъ: и не бѣдѣ насъ во ѡкѣшенїе, но ѡбѣн насъ ѡ лѣкавагѣ.

Свѣщеннкъ возгласїетъ:

Ѣкѣ твоє жїтїе црѣво, и єла, и слава, оца, и єна, и ст҃аго дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лїкъ: аминъ.

Кондакъ днѣ с҃агѣ, ѡнѣ прѣзднїка. Ѣще же поетѣ, є. глаголемъ тропарї, гласъ ѣ:

Бл҃гословѣнъ єси хр҃те бже нашъ, ѣже премѣдры ловцы ѣблѣн, ннзпослаѣвъ ѣмъ дха ст҃аго, и тѣмн оуловлѣн вєелѣннѣю, члѣвѣколѣбче, слава тебѣ.

Слава Оцу, и Сину, и Свѣтому Духу,

Скѣрое и ѡзвѣстное даждь оутѣшенїе рабѣмъ твоїмъ ѣсе, внєгда оуныѣтн дхѣмъ нашымъ, не разлѣчїеѣ ѡ дшѣ нашнхъ вѣ скѣбехъ, не оудалѣеѣ ѡ мыслѣн нашнхъ во ѡбѣтоднїнхъ: но прѣсно насъ прѣдварѣ. прнблїжнєѣ намъ, прнблїжнєѣ вєздѣ ст҃ын, ѣкоже со аплы твоїмн вєгда єси: єнце и тебѣ желѣющымъ соедннї себѣ цѣдре, да совождпenni тебѣ поѣмъ и славослѣбнмъ вєст҃аго дха твоєго.

И нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Надѣжда и прѣдст҃ательство и прнбѣжнїце хр҃тїанъ, неѡкорїма ст҃ѣнѣ, ѡзнемогѣющымъ прнст҃аннїце неѡзрѣное, тѣ єси бже прѣчїтаѣ: но ѣкѣ мїръ єпѣлющїа не прѣст҃анноу твоєю мл҃твѣю, поманн и насъ дѣо вєспрѣчїла.

Гдн помїлѣѣ, мї.

ЧАС ТРЕЋИ

Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржителю, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Крај ТРЕЋЕГА ЧАСА.

Час третїи.

По окончанїи же поклонѡвъ, глаголемъ мѣтвѣ єиѡ ст҃агѡ мардарїа:

Вѣко бже ѿче вседержителю, гдн єиє єдинородный ѿнє хр҃те, ѿ ст҃ыи дше, єдино бжествѡ єдина сила, помилуй мѧ грѣшнаго, ѿ ѿниже вѣси єдѣбамн, єиїи ма недостоѣннаго раба твоего: ѿкѡ блгословєнъ єси во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

Конєцъ третїагѡ часа.

ЧАС ШЕСТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.
 Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
 Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
 (3 пута. И 3 поклона.)

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мношвом, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мношвом наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље),

Час шестый

Приндите, поклонимса црѣви нашемѹ бгѹ.
 Приндите, поклонимса и припадѣмз хрѣсту, црѣви нашемѹ бгѹ.
 Приндите, поклонимса и припадѣмз самому хрѣсту, црѣви и бгѹ нашемѹ.
 Поклоны три.

Бже, во ѿма твоѣ спси ма, и вь силѣ твоѣи суди ми: бже, оубльши млтвѣ моѣ, вндши глаголы оустъ моихъ. Иакъ чуждинь восташа на ма, и крѣпцыи взыкаша дшѹ моѣ, и не предложша бга предъ собою. Се во бгѣ помогаѣтъ ми, и гдѣ заступникъ дшѣ моѣи. Обращатѣтъ сла врагомъ моимъ, истинноу твоѣю потребѣи ихъ. Колю пожрѣ тебе, и повѣмса имени твоѣму гди, акъ благо. Иакъ ѿ вѣкѣа печали и забавилъ ма сѣи, и на враги мо. воззрѣ око моѣ.

Вндши, бже млтвѣ моѣ, и не презри молѣнїа моѣго. Вонми ми, и оубльши ма: возкорѣвѣхъ печалию моѣю, и сматочѣа ѿ гласа вражїа и ѿ стужѣнїа грѣшника. Иакъ оубклонїша на ма беззаконїе, и во гнѣвѣ враждовѣхѹ ми. Сердце моѣ сматѣа во мнѣ, и боазнь смѣрти нападе на ма. Страхъ и трѣпетъ прїиде на ма, и покры ма тьма. И рѣхъ: кто даѣтъ ми крилѣ акъ голубинѣ, и полецѹ и почию; се оудлихѣа бѣгла, и водворїхѣа вь пустыни. Чѣхъ бга, спсѣоцагѹ ма ѿ малодшїа и ѿ бдѣнїа. Потопи гди, и раздели изѣики ихъ, акъ вндѣхъ беззаконїе, и прѣвѣканїе во градѣ. Анѣмъ и нощїю ѿбыдѣтъ и по стѣнамъ сѣго: беззаконїе и трѣдѣ посредѣ сѣго, и неправда: и не ѿкдѣѣ ѿ стогнѣ сѣго лихѣа и летѣть. Иакъ акъ бы врагъ поногилъ ми, прѣтерпѣлъ быхъ оубо: и акъ бы ненавїданъ ма на ма велерѣчевалъ, оубкрылъ быхъ са ѿ негѹ. Ты же человекѣе равнодшїе, владѣко мой, и знѣемый мой: иже кдпнѹ наслаждалѣа сѣи со мною брашѣнѣ, вь домѹ бжїи ходїхѹмъ ѣдноумыслѣнїемъ. Да прїидѣтъ же смѣртъ на тѣа, и да снїдѣтъ во адъ живїи: акъ лѣкавство вь жилищамъ ихъ, посредѣ ихъ:

јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњег, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)
Господе, помилуј. (3 пута.)

Ѣзъ къ бѣѣ воззвѣахъ, и гдѣ оубльиша мѧ. Вечеръ и злѣтра и полднѣ повѣмъ, и возвѣщѣ, и оубльишнѣ глѣзъ моѣ. Избѣвнѣ мѣромъ дѣшѣ моѣ ѡ приближѧщнхѧ мнѣ: ѣако во мнѣзѣ бѣхѣ со мнѣю. Оубльишнѣ бѣзъ, и смнрѣтѣ ѧ, стѣнѣ прѣжде вѣкѣ: нѣртѣ во ѣмъ измѣнѣнѣа, ѣако не оубоашѣа бѣа. Прострѣ рѣкъ своѣ на воздѧнѣе, ѡсквернѣша зѣвѣтѣ ѣгѡ. Раздѣлишѣа ѡ гнѣва лицѧ ѣгѡ, и приближншѣа сердцѧ ѣхъ: оумѧкнѣша словеса ѣхъ пачѣ ѣлѣа, и т. ѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на гдѧ печѧль твоѣ, и тоѣ тѧ препнтѧетѣ, не дѧртѣ въ вѣкѣ молвы прѧведннкѣ. Ты же бѣе, ннзведѣши ѧ въ стѣденѣцъ нѣтлѣнѣа. Мѣжѣе кровѣи и льстѣи не преполовѧтѣ днѣи своѣхъ: ѣзъ же гдѣ оуповаю на тѧ.

Жнвѣи въ помѣци вѣшнагѡ, въ кровѣ бѣа нѣнагѡ водворѣтѣа. Речѣтѣ гдѣви: злѣтѣпннкѣ моѣ ѣи, и прнѣѣжнѣе моѣ, бѣзъ моѣ, и оуповаю на негѡ. Тако тоѣ избѣвнѣ тѧ ѡ вѣтѣи лѡвчн, и ѡ словеса матѣжна. Плѣцмѧ своѣма ѡкрѣнѣтѣ тѧ, и подѣ крилѣ ѣгѡ надѣшнѣа. Ордѣжѣмъ ѡбѣдетѣ тѧ нѣтина ѣгѡ, не оубоѣшнѣа ѡ стѣраи нощнѧгѡ, ѡ стрѣлы летѧщѣа во днѣ, ѡ вѣци во тѣмѣ прѣходѧщѣа, ѡ стѣраи и вѣа полдѣннагѡ. Падѣтѣ ѡ стѣранѣ твоѣа тѣлѣаца, и тѣмѧ ѡденѣю тебѣ, къ тебѣ же не приближнѣа. Обѧче ѡчѣма твоѣма смѡтрншн, и воздѧнѣе грѣшннкѡвъ оѣзрншн. Тако ты гдѣ, оуповѧнѣе моѣ, вѣшнагѡ положнѧ ѣи прнѣѣжнѣе твоѣ. Не прѣдетѣ къ тебѣ слѡ, и рѧна не прнѣлнжнѣа тѣлесѣи твоѣмѣ. Тако ѧгѣлѡмъ своѣмъ заповѣтѣ ѡ тебѣ, сохранѣтѣ тѧ во вѣхъ пѣтѣхъ твоѣхъ. На рѣкѧхъ возмѣтѣ тѧ, да не когдѧ прѣтѣнѣши ѡ кѧмень ногѣ твоѣ. На ѧпѣа и вѧлѣска настѣпншн, и попереши лѣва и смѧа. Тако на мѧ оупова, и избѣвѧю ѣ: покрѣю ѣ, ѣако позна ѣма моѣ: воззѡвѣтѣ ко мнѣ, и оубльшѣ ѣгѡ: ѣзъ нѣмъ ѣмѣ въ скѡрѣи, нзмѣ ѣгѡ: и просѧвѧю ѣгѡ: долготѡю днѣи нѣполнѣ ѣгѡ, и ѧвѧю ѣмѣ спѣсѣнѣе моѣ.

Слава Оцѣ, и сѣи, и стѡмѣ дѣшѣ, и нѣнѣи и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѧмѣнѣ.
Ѣлнѧдѣа, ѧлнѧдѣа, ѧлнѧдѣа, слава тебѣ бѣе. **Трѣждѣ.**
Гдѣ помѧдѣи, **трѣждѣ.**

А ако се пева Бог Господ, говоримо: Слава, Тропар дана.

И сада: Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Ако је, пак, Алилуја, говоримо овај Тропар, на глас 2:

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје.

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

И́ а́ще по́етсѧ, бѣ́зъ гдѣ́, глаго́лемъ: Сла́ва, тропа́рь дне. А́ще же
а́мнѧѧ, глаго́лемъ на́стоѧщѣ́й тропа́рь, во гла́сѣ бѣ́:

И́же въ шестѣ́й де́нь же и́ часѣ, на крѣ́стѣ́ пригво́ждѣ́н въ ра́н ѡ́дѣ́рзновѣ́нный
а́дамовѣ́ грѣ́хѣ́, и согрѣ́шенѣ́й на́шихъ рѣ́кописа́нїе раздѣ́рн хрѣ́те́ бже́, и спѣ́сн насѣ́.

Стихъ а́: Вѣ́дшн бже́, мѣ́твѣ́ моѹ, и не прѣ́зрн молѣ́нїѧ моегѹ.

Стихъ бѣ́: И́зъ къ вѣ́ѣ́ воззва́хъ и́ гдѣ́ о́услы́ша мѧ́.

Сла́ва Ѡ́цѣ́, и сѣ́, и стѹ́мѣ́ дхѹ́, и ны́нѣ́ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѹ́въ, а́минь.

Бѣ́городиченъ:

И́акѹ́ не ѡ́ммы дерзновѣ́нїѧ за премнѹ́гїѧ грѣ́хн на́ша, ты́ и́же ѿ́ тебе́
ро́ждашгѹ́га молн бже́ дѣ́во: мно́гѹ́ ко мо́жетъ молѣ́нїе мрне́е ко блгоу́вѣ́рїю вѣ́ки.
не прѣ́зрн грѣ́шны́хъ мо́льбѣ́ вѣ́чїѧ, і́акѹ́ мѣ́твѣ́ ѣ́сть, и спѣ́сн мо́гїн, и́же и́
страда́ти ѿ́ насѣ́ и́звѣ́лннѣ́й.

Скѹ́рѹ́ да предва́рѣ́тъ ны́ щедрѹ́ты тво. гдѣ́, і́акѹ́ ѡ́бнищѣ́хомъ сѣ́лѹ́: помози
на́мъ бже́ спѣ́сн на́шѣ́, сла́вы ра́дн и́мене твоегѹ́ гдѣ́, и́збѣ́вн насѣ́, и ѡ́чїстн грѣ́хн
на́ша, и́мене ра́дн твоегѹ́.

Сѣ́тѣ́й бже́, Сѣ́тѣ́й крѣ́пкїѣ́, Сѣ́тѣ́й безме́ртнѣ́й, помѣ́лн насѣ́. (Трижды.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Кондак Светога дана (или Празника).

Ако је Пост /или ако није Празник/, говоримо ове Тропаре, на глас 2:

Спасење си извршио посред земље, Христе Боже: на Крсту си простро пречисте руке Твоје, сабирајући све народе који (Ти) кличу: Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу
Пречистом Лику Твоме клањамо се, Благи, молећи опроштај сагрешења наших, Христе Боже, јер си добровољно благоволео да телом узиђеш на Крст, да би оне које си саздао избавио од робовања ђаволу. Стога Ти благодарно кличемо: Радосћу си испунио све, Спасе наш, Који си дошао да спасеш свет.

сада и увек и у векове векова. Амин. **Богородичан:**

Богородице, Ти си Извор милосрђа, удостој нас самилости; погледај на народ који сагреша, покажи као увек моћ Твоју; јер уздајући се у Тебе, ми Ти кличемо: Радуј се! - као некада Гаврило, Архистратиг Бестелесних Сила.

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Свѣтѣмъ Дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.
Пречѣта трѣце, помилѣи насъ: гдѣ, ѡчиѣти грѣхѣи наша: вѣко, прѣчи беззакѣнѣи
наша: стѣи, погрѣти и нецѣли немоуци наша, ѡмене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помилѣи, (Трижды.)

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Свѣтѣмъ Дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.
Оче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣ ѡма твоѣ, да прѣидетѣ црѣвѣ твоѣ,
да вѣдетѣ вола твоѣ, ѡкѣ на неби и на землѣи. хлѣбъ нашъ насѣциный даждѣ
намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаѣмъ должникѣмъ
нашымъ: и не введѣ насъ во искушенѣе, но избавѣ насъ ѡ лѣкабѣмъ.

Свѣщенникъ возгласѣетъ:

ѡкѣ твоѣ сѣтъ црѣво, и сила, и слава, ѡцѣ, и сѣ, и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣ.

Кондакъ дне сѣгѣ. ѡце поетъ, гласѣмъ тропарѣи сѣ, во гласѣ ѣ:

Спѣенѣе ѡдѣлаъ сѣи посредѣ землѣи хрѣте вѣже, на крѣтѣ пречистѣи рѣци твоѣи
прѣстерѣ сѣи, собираѣ всѣ ѡзыки зовѣщыа: гдѣ, слава тебѣ.

Слава Оцѣ, и Сѣ, и Свѣтѣмъ Дхѣ,

Пречистѣмъ ѡбразѣ твоѣмъ поклонѣмѣа блѣи, просѣце процѣнѣа прѣгрѣшенѣи
нашнхъ, хрѣте вѣже: волю бо блѣволиа сѣи плѣти възыти на крѣтѣ, да
избавѣнши, ѡже оздаѣ сѣи, ѡ рабѣты вѣраѣа. чѣмъ блѣгодарѣвннѣмъ вопѣмъ
ти: радѣти испѣлниа сѣи всѣ, спѣе нашъ, прѣшедѣи стѣти мѣрѣ.

И нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.

Млѣдѣа вѣци неѣчѣннѣ, млѣти спѣбѣи насъ вѣце, прѣзри на лѣди ѡгрѣшенѣшымъ,
ѡвѣи ѡкѣ прѣсно силѣ твоѣи: на чѣа бо ѡповѣаѣце, радѣнѣа, вопѣмъ ти, ѡкоже
иногда глѣвѣиа, безплѣтнѣхъ ѡрхѣстратѣгѣ.

Овај се Богородичан говори у Понедељак, у Уторак и у Четвртак /када дан нема свој Кондак/.

А следећи се говори у Среду и у Петак, уместо: Богородице, Ти си Извор милосрђа...

Глас 2. Крстобогородичан:

Препрослављена јеси Богородице Дјево, појемо Теби; јер Крстом Сина Твога ад би срушен, и смрт усмрћена, ми умртвљени устадосмо, и живота се удостојисмо, Рај задобисмо - древну насладу. Зато благодарехи, славословимо као Моћнога Христа Бога нашега, и Јединога Многомилостивога.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Затим: Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Сей глаголетца въ понедеѣльникъ, во вторникъ и четвертокъ.

Послѣдующий же глаголетца въ среду и пятницу: Мѣртва живи:

Гласъ ѿ крстобогородиченъ:

Препрославлена еси бже дбо, поемъ тѣ: крстомъ ко еси твоего низложиша дз, и смръть оумертвѣша, оумертвѣнннхъ вортахомъ, и живота сподобихомъ, раи вопридохомъ древнее наслаждение. Темъ благодарце, славословимъ ѿкъ державнаго хртѣ бга нашего, и единаго многомлчтваго.

Гдн помилуй, мѣ.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на неби и на земли поклоняемыи и славымыи, хртѣ бже, долготерпеливе, многомлчтве, многоблгодѣробне, иже праведныхъ любаш, и грѣшныхъ милуаш, иже вс. зовыйи ко ипсеию ѡбѣщана раи бздущихъ благъ. самъ гдн, приими и наша въ часъ сей млчтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлеса ѡчисти, помышленна исправи, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякаго скорби, зла и болѣзней: ѡградн насъ стымн твоимн агглы, да ѡполченемъ ихъ соблюдемн и наставаемн, достигнемъ къ соединенію вѣры, и къ радомъ непрестаннымъ твоемъ славы: ѿкъ блгословенъ еси во вѣки вѣковъ, аминъ.

Поэмъ: Гдн помилуй, трижды.

Слава оцѣ, и сиу, и стомѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.
Чтнѣишю херувимъ, и славиѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣнна бга слова рождашю, живю бже тѣ величавемъ.
Именемъ гднимъ блгослови, оѣтче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

**Ако је Четрдесетница, чинимо три велика поклона, говорећи молитву
(Светог Јефрема):**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики)**

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење уносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И ако је певан Бог Господ, (тада) овде говоримо Изобразитељну. Ако ли је пак (певано) Алилуја, онда исту говоримо после Деветог часа.

Сѣёниикъ:

Млѣтвами стѣихъ ѿтѣцъ нашихъ, гдѣи иисе хрѣте бже нашъ, помилѣи насъ.

Гдѣи и вѣко жнвотѣ моегѡ, дѣхъ прѣздногѣи, ѡубѣнѣа, лѡбоначѣлѣа и прѣздногѡбѣа не дѣждь мѣ. **Поклѡнъ.**

Дѣхъ же цѣломѡдрѣа, смиреномѡдрѣа, терпѣнѣа и лѡбвѣ, дѣрѣи мѣ рѣдъ твоемѡ. **Поклѡнъ.**

Бѣи гдѣи црѣи, дѣрѣи мѣ зрѣтѣи мо прегрѣшѣнѣа, и не ѡдѣждѣтѣи брѣтѣа моегѡ: ѣакѡ бѣгѡловѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ. **Поклѡнъ.**

И поклѡны, ѣакѡ речеа, ѣце ѣтѣ поетъ. Тѣже млѣтва стѣгѡ великагѡ васѣлѣа:

Бже и гдѣи сѣа, и всеа тѣвѣри содѣтелю, иже за млѣрѣе безпрѣкѡдныа млѣтѣи твоѣа, ѣдннорѡднѡгѡ сѣа твоегѡ, гдѣа нашегѡ ииса хрѣта, ннзпослѣвыи на сѣсѣнѣе рѡда нашегѡ, и ѣтѣнѣамъ ѣгѡ крѣтѡмъ рѡкопнѣнѣе грѣхъ нашихъ рѣстерзѣвыи, и побѣдѣвыи тѣамъ начѣа и вѣлетѣи тѣмѣ: сѣамъ вѣко чѣвѣколюбче, прѣимѣи и насъ грѣшныхъ бѣгѡдѣрѣтѣснныа сѣа и молѣбныа млѣтѣвы, и нзѣавѣи насъ ѡ вѣсѣкагѡ вѣсѣдѣнѣельнагѡ и мрѣчнѡгѡ прегрѣшѣнѣа, и вѣрѣхъ ѡсѡбѣнѣтѣи насъ ицѣдѣнѣхъ, вѣдѣнѣмыхъ и невѣдѣнѣмыхъ вѣргъ. прнговоздѣи стѣрѣхъ твоемѡ плѡтѣи нашѡ, и не ѡуколнѣи сѣрдѣцъ нашихъ вѣ словѣа илѣ помышлѣнѣа дѣкѣвѣтѣа: но лѡбѡвѣю твоѣю ѡуазвѣи дѣшы нашѡ, да кѣ тѣвѣе всегдѣ взнѣраѡце, и ѣже ѡ тѣвѣе свѣтѡмъ настѣвлѣемѣи, тѣвѣе непрѣстѣпнѡгѡ и прнновѣдѣнѡгѡ зрѣще свѣтѣа, непрѣстѣннѡе тѣвѣе испѡвѣдѣнѣе и бѣгѡдѣрѣнѣе возсылѣемъ, безначѣальномѡ ѡцѣи со ѣдннорѡднѣамъ твоѣамъ сѣомъ, и всеамъ, и бѣгѣамъ, и жнвотворѣцѣнѣамъ твоѣамъ дѣхомъ, нынѣи и прнсѣи, и во вѣки вѣкѡвъ, ѣминь.

И ѣце ѡѣко бѣгъ гдѣи пѣтѡ ѣтѣ, нзѡвѣразнѣтѣельнаа глѡгѡлемъ зѣѣ. ѣце же ѣлнѣдѣа, глѡгѡи ѣ по дѣвѣтѡмъ часѣ,

А Девети час после Шестог почиње овако: Свети Боже. После Оче наш: Господе помилуј. (12 пута.)

Слава, И сада: Ходите, поклонимо се... (3 пута.) И Псалме, и остало.

Треба знати да у Светој Гори Атонској, и у осталим манастирима, на Часовима увек говоре, уместо Кондака, напред написане Тропаре по реду, то јест: Благословен си, Христе Боже наш... и остале.

А Кондак говоре само на Изобразителнима, осим Владичанских празника и Светих када је Полијелеј и Велико славословље, јер се тада свуда говори Кондак.

Ѧ девѡтыи часъ по шестомъ начинѡется сѡце: Стыи бже: По Оче нашъ: Гди помилѡи, ѡи.

Слава, и нынѡ: Приидите, поклонимъ: трижды. И Псалмы, и прочѡа.

Вѡдомо еѡди, ѡакъ во сѡей горѡ аѡѡникой, и въ прочиѡхъ монастырѡхъ, въ часѡхъ глаголютъ веегда вмѡетѡ кондака предписанныѡ тропарѡ на радѡ, сѡрѡчь: Благословѡнъ сѡи, хрѡте бже нашъ: и прочѡа.

И кондакъ глаголютъ тоѡкму на иѡзобразительныхъ, кромѡ влѡниѡхъ праздничѡвъ и стѡихъ, сѡгда пѡтъ полѡелѡи и великое славословѡе: тогда бо глаголетѡ вездѡ кондакъ.

ПОРЕДАК ИЗОБРАЗИТЕЉНЕ

(Псалом 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси Господе. Благослови, душо моја Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не забрављај све дарове Његове. Који очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновити се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гневити, нити ће довека срдити се. Није нам учинио по безакоњима нашим, нити је узвратио по гресима нашим. Јер колико је високо небо од земље, толико је утврдио Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко Исток од Запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава - дани његови, као цвет пољски - тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и довека на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни да творите реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу **први хор вишим гласом.**

Сада и увек и у векове векова. Амин. **други хор.**

Опет први хор:

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благословен јеси Господе.

Начало изъобразительныхъ

Блгословѣнъ дѣшѣ моѡ гдѡ, блгословѣнъ єи гдѡ. Блгословѣнъ дѣшѣ моѡ гдѡ, ѡ всѣхъ вѣдѣхъ моѡ, ѡма стѡе єгѡ. Блгословѣнъ дѣшѣ моѡ гдѡ, ѡ не забывѡи вѣхъхъ воздѡаннѡ єгѡ: ѡчишѡщаго всѡ беззакѡнѡа твоѡ, исцѣлѡщаго всѡ недѣлѡ твоѡ: ѡзбавлѡщаго ѡ ѡчѡстѡнѡа живѡтѡа твоѡ, вѣнѡчающѡа тѡ мѡлѡстѡю ѡ цѣдрѡтамѡ: ѡсполнѡщаго во блгѡхъ желѡнѡе твоѡ: ѡбновѡтѡа ѡакѡ ѡрла ѡновѡтѡа твоѡ. Творѡи мѡлѡстѡин гдѡ, ѡ сдѡбѣхъ вѣхъхъ ѡбѡдимымъ. Ѣказѡ пѡтѡи євоѡ мѡлѡстѡи, сыновѡмъ ѡнѡсѡымъ хотѣнѡа євоѡ Цѣдрѡхъ ѡ млѡтѡвѡхъ гдѡ, долготѣрпѣлѡвѡхъ ѡ многомлѡтѡвѡхъ. Не до концѡ прогнѣвѡетѡа, ниже во вѣкѡхъ вѣрѡждѣтѡа. Не по беззакѡнѡїємъ нѡшымъ сотворѡилъ єтѡ нѡмъ, ниже по грѣхѡмъ нѡшымъ воздѡлѡ єтѡ нѡмъ. Ѣакѡ по высотѣ нѣбѡхъ ѡ землѡи, ѡтѡверѡилъ єтѡ гдѡ млѡтѡ євоѡ на боѡщѡихъ єгѡ. Ѣлѡкѡ ѡтѡѡтѡа вѡстѡѡцы ѡ зѡпадѡ, ѡудѡлѡлъ єтѡ ѡ нѡсѡхъ беззакѡнѡа нѡшѡ. Ѣѡкоже цѣдрѡтѡа ѡтѣцѡхъ єиныхъ, ѡцѣдрѡи гдѡ боѡщѡихъ єгѡ. Ѣѡкѡ тѡѡи познѡ сѡздѡнѡе нѡше, помѡнѡлъ, ѡкѡ пѣрѣтѡа єгѡ: Челѡвѣкѡхъ, ѡкѡ тѡрѡа днѡе єгѡ, ѡкѡ цѡвѣтѡа єєльнѡи тѡкѡ ѡцѡвѣтѣтѡа. Ѣѡкѡ дѡхъ прѡнѡдѡ вѡ нѡмъ, ѡ не вѡдѣтѡа, ѡ не познѡетѡа кѡтѡмѡ мѣстѡа євоєгѡ. Млѡтѡ же гдѡѡ ѡ вѣкѡ ѡ до вѣкѡ на боѡщѡихъ єгѡ, ѡ прѡвѡдѡ єгѡ на сынѣхъхъ сыновѡхъ хѡранѡщѡихъ заѡвѣтѡа єгѡ, ѡ помѡнѡщѡихъ заѡвѣдѡнѡ єгѡ творѡитѡи ѡ. Гдѡ на нѣбѡхъ ѡтѡѡтѡѡа прѡѡѡлѡ євоѡ, ѡ цѣрѡкѡ єгѡ вѣхъхъ ѡбѡдѡлѣтѡа. Блгословѡитѡе гдѡ всѡи ѡггѡнѡ єгѡ, єиельнѡи кѡрѡпѡстѡю, творѡщѡи єлѡво єгѡ, ѡсѣлѡшѡтѡи глѡсѡхъ єлѡвѣєхъ єгѡ. Блгословѡитѡе гдѡ всѡ єиельнѡ єгѡ, єлѡгѡи єгѡ, творѡщѡи вѡлѡю єгѡ. Блгословѡитѡе гдѡ всѡ дѣлѡ єгѡ, на всѡкомъ мѣстѡтѣ вѡчѡетѡѡа єгѡ.

Слѡва ѡцѡлѡ, ѡ єиѡлѡ, ѡ стѡмѡлѡ дѡхѡ, **пѣрѡвѡи ѡнѡкѡхъ вѡшшѡимъ глѡсѡмъ.**

Ѣ нынѣ ѡ прѡнѡшѡ, ѡ во вѣкѡхъ вѣкѡвѡхъ, ѡмѡнѡнѡ. **вѡторѡи ѡнѡкѡхъ.**

Пѡкѡи пѣрѡвѡи ѡнѡкѡхъ:

Блгословѣнъ дѣшѣ моѡ гдѡ, ѡ всѣхъ вѣдѣхъ моѡ, ѡма стѡе єгѡ. Блгословѣнъ єи гдѡ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

(Псалм 145)

Хвали, душо моја, Господа. Хвалићу Господа у животу мојем, певаћу Богу моме докле постојим. Не уздајте се у кнезове, у синове људске; у њима нема спасења. Кад изађе дух његов и врати се у земљу своју, тога дана пропадну све помисли његове. Блажен је коме је Бог Јаковљев помоћник његов, уздање је његово у Господа Бога својега; Који је створио небо и земљу, море, и све што је у њима. Који чува истину вавек, Који чини правду уцвельенима, Који даје храну гладнима. Господ ослобађа сужње, Господ умудрује следе, Господ подиже оборене, Господ љуби праведне. Господ чува дошљаке, сироту и удову прима, и пут грешних погубљује. Зацариће се Господ до века, Бог твој Сионе, из нараштаја у нараштај.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Јединородни Сине и Логосе Божји, бесмртан си, и изволео си ради нашег спасења да се оваплотиш од Свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непроменљиво постао си човек; био си распет, Христе Боже, и смрћу смрт сатро; Ти Који си Један од Свете Троице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

Треба знати, да у Велику Четрдесетницу не говоримо Изобразителне Псалме. Него, по молитви: Владико, Господе, Исусе Христе (Деветога часа), почињемо одмах **Блаженства**, и то прво **чредни хор**: Помени нас, Господе... са умилним певањем, на глас 8. И одмах: Блажени сиромашни духом... На крају пак стихова, сјединивши се два хора, **говоре овако**:

Помени нас, Господе... **гласно**.

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Слава Оцу, и Сину, и Свѣтому Духу.

Хвали дѣшѣ моѣ гдѣ. Восхваляю гдѣ въ животѣ моѣмъ, пою бгѣ моему, дождеже ѣсмь. Не надѣйтѣся на князи, на сыны челоувѣчскѣа, въ нѣхъже нѣсть спасѣнѣа. Изидетъ дѣхъ ѣгѣ, и возвратитѣа въ зѣмлю своѣ: въ тоѣ дѣнь погнѣнѣтъ вс. помышлѣнѣа ѣгѣ. Блженъ, ѣмѣже бгѣ ааквѣль помѣщникъ ѣгѣ, оупѣванѣе ѣгѣ на гдѣ бгѣ своѣгѣ: Сотворѣшаго нѣо и зѣмлю, морѣ, и вс. ѣже въ нѣхъ: Хранѣцаго истинѣ въ вѣкѣ, творѣцаго свѣдѣннѣмъ, даюцаго пицѣ ачѣщѣмъ. Гдѣ рѣшнѣтъ ѡковннѣа, гдѣ оумѣдрѣетъ слѣпцы, гдѣ возводѣтъ низверженнѣа, гдѣ любѣтъ праведннѣа. Гдѣ хранѣтъ пришѣльцы, сѣра и вдовѣ прѣимѣтъ, и пѣтъ грѣшнѣхъ погнѣнѣтъ. Коцрѣтъ гдѣ во вѣкѣ, бгѣ твоѣи сѣвне, въ рѣдѣ и рѣдѣ.

И нынѣ и прѣсѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Единородный сѣе, и слѣбе бжѣи, безсмертенъ стѣи, и изволнѣи спѣнѣа нашегѣ радѣ воплотѣнѣа ѡ стѣа вѣцы, и принѣдѣи мѣи, непрѣложнѣво котѣвѣннѣа: распнѣнѣа же хрѣте бжѣ, смертѣю смертѣ поправѣи, ѣдинъ стѣи стѣа трѣцы, прославѣаемый оцу и стѣму духу, сѣи насѣ.

Подобѣетъ вѣдати, ѣкѣ въ великѣю мѣцу не глаголемъ изобразитѣльнѣа псалмы. Но по мѣтѣе ѣже: Вѣко гдѣ исе хрѣте, бжѣ насѣ: начинѣетъ оучнѣннѣи ликѣ сѣце: Помани насѣ, гдѣ: со сладкопѣнѣемъ, во гласѣ и. И аѣе: Блженнѣи ницѣи дѣомъ: По концѣ же стѣхѣвъ, соединѣвшѣа двѣмъ анкѣмъ, глаголютъ сѣце: Помани насѣ, гдѣ:

Козгласѣнѣо:

Во црѣтѣи твоѣмъ помани насѣ, гдѣ, ѣгда прѣидѣши во црѣтѣитѣвоѣмъ.

Блженнѣи ницѣи дѣомъ, ѣкѣ тѣхъ ѣтъ црѣтво нѣное.

Блженнѣи плѣщѣи, ѣкѣ тѣи оутѣшѣтѣа.

Блженнѣи кротѣцын, ѣкѣ тѣи наследѣтъ зѣмлю.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.
 Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.
 Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.
 Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.
 Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.
 Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.
 Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

А, ако је Четрдесетница, сједињена оба хора певају умилно: Помени нас, Господе, и поклон по један сваки пут. **А ако није, (говоримо) брзо.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.
 Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.
 Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.
 Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети. Хор небески пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу
 Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Блѣженнѣ ѡчѣи и жаждѣи правды, ѡкоу твоу насытѣте.
 Блѣженнѣ млчѣивѣи, ѡкоу твоу помиловани бѣдѣте.
 Блѣженнѣ чѣстѣи сердцемъ, ѡкоу твоу бѣга оубрѣте.
 Блѣженнѣ миротворцы, ѡкоу твоу сынове бѣжи нарекуте.
 Блѣженнѣ изгнани правды ради, ѡкоу твоу чѣстѣи чѣсто црѣво нѣбое.
 Блѣженнѣ есте, егда поносаѣте вѣмъ, и изженѣте, и рекѣте всѣмъ оумъ глаголю, на вы лжѣце мене ради.
 Радуйтеся и веселитеся, ѡкоу мзда вѣша многа на небѣхъ.

И ѡце оубо есте четредесятница, едннѣма оубо лика поутѣ со сладкоубѣнемъ: Помани насъ, гди: **И поклонъ едннѣ на едннѣ кождо. ѡце же ни, екоу.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Помани насъ гди, егда приидеши во црѣви твоемъ.
 Помани насъ вѣко, егда приидеши во црѣви твоемъ.
 Помани насъ стѣи, егда приидеши во црѣви твоемъ.
 Лики нѣбннѣи поетѣ чѣ, и глаголетѣ: еъ, еъ, еъ гди слава дѣ, исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

Стихъ: Приступите къ немѣ и просветитеся, и лица вѣша не постыдѣте. Лики нѣбннѣи поетѣ чѣ, и глаголетѣ: еъ, еъ, еъ гди слава дѣ, исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

Слава оцѣ, и сиу, и стѣомѣ дхѣ,
 Лики стѣихъ аггѣл и архггѣл, со вѣми нѣбнннѣи силннѣи поетѣ чѣ, и глаголетѣ: стѣ, стѣ, стѣ гди слава дѣ: исполнь нѣо и земля славы твоѣ.

И нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

А, ако је Господњи празник, говоримо његов Кондак. Ако се празнује и Свети, тада говоримо прво (кондак) Светога, Слава, И сада: Празника.

Ако је пак певано Алилуја, или није Господњи празник, нити Свети празновани, говоре најпре кондак Преображења, затим дана и Храма. Ако ли је храм Господњи, говори прво Храма, затим дана, и редовног Светога.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Вѣрѣю во єдинаго бѣга оца вседержителя, творца нѣбъ и земли, видимымъ же вѣщамъ и невидимымъ. И во єдинаго гда ина хрста, сына бжиа, єдинороднаго, иже ѿ оца рожденнаго прѣжде вѣщъ вѣкъ. свѣта ѿ свѣта, бѣга истинна, ѿ бѣга истинна, рожденна, не сотворенна, єдиноєдина оцѣ, иже вс. бшша. Насъ рди чловѣкъ, и нашегъ рди епѣна шедшаго съ нѣсъ, и воплощшаго ѿ дха сга и мри дѣы, и вчловѣчшша. Распѣтаго же за ны при понтиѣтѣмъ пѣлатѣ, и страдавша, и погребѣна. И воскресшаго въ третїи дѣнь, по писанїемъ. И возшедшаго на нѣба, и сѣдѣща ѡ деснѣ оца. И пакн гдѣцаго со славою сдѣти живымъ и мѣртвымъ, єгѡже црѣвїю не бдетъ концѣ. Вторѡгѡ собора: И въ дха сѣго, гда жвотворѣцаго, иже ѿ оца нсходѣцаго, иже со оцѣмъ и єномъ спокланѣма и славнома, глаголемшаго пррѡки. Во єдинѣ сѣю, соборнѣю и апѣскѣю црѣковѣ. Исповѣдѣю єдино крѣнїе, во ѡставлѣнїе грѣхѡвъ. Чѣю воскресїа мѣртвыхъ: И жїзни вѣдѣцаго вѣка, аминъ.

Ослаби, ѡстави, прѡстїи бжѣ прѣгрѣшенїа наша, вольнама и невольнама, иже въ слѡвѣ и въ дѣлѣ, иже въ вѣдѣнїи и не въ вѣдѣнїи, иже во днѣ и въ ноцїи, иже во оумѣ и въ помышленїи: вс. намъ прѡстїи, ѡкв бгъ и члѣколюбѣцѣ.

Оче нашъ, иже єси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣся имя твоє, да прїидетъ црѣвїе твоє, да бдетъ воля твоѣ, ѡкв на нѣби и на землї. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкаваго.

И ѡце оубо єсть влчнїи прѣдникъ глаголемъ єгѡ кондакъ. Ице же прилчнїтѣся и сѣгѡ прѣднѣмагѡ въ немъ, глаголетѣся пѣрвѣ сѣгѡ. Слава, и нѣнѣ, прѣдника. Ице же алади пѣто, илн нѣетъ влчнїи прѣдникъ, ннже сѣгѡ прѣднѣмагѡ, глаголи пѣрвѣ прѣвбраженїа, тѣже днѣ и храма: Ице же єсть храмъ гдѣнїи, глаголи пѣрвѣ храма, тѣже днѣ и сѣгѡ радѡвагѡ.

Слава оцѣ, и сїнѣ, и стѡмѣ дхѣ,

Са Светима упокој, Христе, душе слугу Твојих, где нема бола, ни жалости, ни уздасања, но где је живот бесконачни.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Непостидна Заштитнице хришћана, незаменљива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Ти са вером вапијемо: Пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који Те поштују.

Кондак Преображења:

На гори преобразио се јеси, и колико могаху ученици Твоји славу Твоју, Христе Боже, видеше; да када Те виде распетога, разумеју Твоје добровољно страдање, и свету проповедају да си Ти заиста Очева Светлост.

У Понедељак, кондак Бестелесних Анђела, глас 2:

Архистратизи Божији, служитељи Божанске славе, Анђелима Начелници и људима Наставници, молите оно што је нама корисно и велику милост, као Архистратизи Бестелесних Сила.

У Уторак, кондак Претечи, глас 2:

Пророче Божији и Претече благодати, главу Твоју као најсветији нар нашавши у земљи, исцељења свагда добијамо, јер и опет, као раније, у свету проповедаш покајање.

У Среду и Петак, глас 4:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новоме народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над противницима, пошто за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Со стѣмни оупокѡи, хрѣтѣ, дѡшы рѡвз твоих, нѡдѣже нѣтъ колѣзнь, ни печаль, ни въздыханіе, но жизнь безконечна.

И нынѣ и приню, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Предстательство хрѣтианъ: или храма вѣы:

Въ понедељникъ, безплѡтнихъ, такожде во вторникъ прѣтечи, и по чинѡ.

Преображеніа:

На горѣ преобразила єси, и ѡкоже вѣщцѡхъ оучицы твои, глѡвѡ твоѡ хрѣтѣ бже видѣша: да єгда та оузрачѡ распинаема, страдаіе оубо оуразумѣютѡ вѡльное, мірови же проповѣдачѡ: ѡко ты єси воистиннѡ оубо єіаніе.

Въ понедељникъ кондакъ безплѡтнихъ, гласъ ѣ:

Архистратизи бжїи, сдѡжнѣтели бжѣственыа славы, аггловъ начальницы и челоувѣковъ начтвнницы, полезное намъ проиште, и вѣлю млѣть, ѡко безплѡтнихъ архистратизн.

Во вторникъ прѣтечи кондакъ, гласъ ѣ. Подобенъ: Вышнихъ ищѡ:

Прроче бжїи, и прѣтече блгодати, глѡвѡ твоѡ ѡко шнпокъ єцѣннѣишии ѡ землн ѡбрѣчше, ищѣлєніа вєгда прїемлемъ: ѡко пакн, ѡкоже прѣжде въ мїрѣ, проповѣдѡши покланіе.

Въ средѡ и пѡтѡкъ, гласъ ѡ:

Вознеотѣиша на крѣтъ вѡлею, тезоименнѡмѡ твоємѡ нѡкомѡ жнтельствѡ єдѡрѡчѡ тво. дѡрдн, хрѣтѣ бже: возвесели насъ єілоу твоєю, повѣды дѡ намъ на сопостѡчѡ, побѡкѣ нѡмѡцѡмъ твоє оубо жїе мїра, непобѣднѡ повѣдѡ.

У Четвртак, Светих Апостола, глас 2:

Постојане и богоречите Проповеднике, врхунац Ученика Твојих, Господе, примио си у насладу Твојих блага и у покој; јер си примио страдања и смрт њихову већма од сваке жртве свеспальнице, Једини Који знаш тајне срца.

У исти дан и Светог Николе, глас 3:

У Мири (Ликијској), Светитељу, показао се јеси свештенослужитељ; јер Христово Јеванђеље испунивши, Преподобни, положио си душу своју за народ свој, и спасао си невине од смрти; тога ради постао си свети, као велики Тајник Божије благодати.

У Суботу, када говоримо, Слава:

Са Светима упокој, Христе, душе слугу Твојих, где нема бола, ни жалости, ни уздисања, но где је живот бесконачни.

и сада, овај Мученичен, глас 8:

Као првине природе, Засадитељу твари, васељена Ти приноси, Господе, богоносне Мученике; њиховим молитвама у дубоком миру Цркву Твоју и народ Твој, Богородицом сачувај, Многомилостиви.

А овај пак говори се сваки дан, осим Суботе:

Непостидна Заштитнице хришћана, незаменљива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Ти са вером вапијемо: Пожури на молитву и похитај на мољење, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који Те поштују.

А ако је Четрдесетница:

Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Вз четвертокъ стѣхъ апѡлѡвъ, гласъ ѿ:

Тѡбѣрдыа ѡ бѡговѣщныа проповѣдатель, вѣрхъ оученикъ твоихъ гдѣ, прѣлѡзъ ѡнѣ вз наслажденіе бл҃гнхъ твоихъ ѡ покоѡ, болѣзнь бо ѡнѣхъ ѡ смерть прѣлѡзъ ѡнѣ, паче всѡкаго веплодѡа, ѡднѣ свѣдѣннѣ сердечнаа.

Вз тоѡже дѣнь стѡго николаа, гласъ ѿ:

Вз мѡрѣхъ се цѣннодѣятель показалеа ѡнѣ: хрѣтѡво бо, прѣбене, ѡвѣле ѡпѡлннѣвъ, положиа ѡнѣ дѡшъ твоѡ ѡ людехъ твоихъ ѡ спѡзъ ѡнѣ неповѣнныа ѡ смертна сегѡ радѡ ѡсвѣтилѣа ѡнѣ, ѡкѡ великѡй таинникъ бжѡа бл҃годѡти.

Вз ѡбѡвѡтѡ, ѡгда глаголемъ, Слава:**Со стѡминѣ ѡ нынѣ, настоѡщѡй мѡчченъ, гласъ ѡ:**

ѡкѡ начѡткѡ ѡстѣствѡ насѡдѡтелю тѡарѡ, вселѣннаа прѡнѡитѡ тѣ гдѣ, бѡгѡвѡсныа мѡнкѣ: тѣхъ мѡтѡвѡмѡ вз мѡрѣ глѡбѡцѣ црковѡ твоѡ, жѡтельство тѡѡе, бжѡю ѡблѡдѡ, многомѡтнѣ.

Стѡ же глаголетѣа на кѡждѡ дѣнь, кромѣ ѡбѡвѡты:

Предѡтѡтельство хрѣтѡанъ непѡстѡдноѡ, хѡдѡтѡитѡво ко тѡворцѡ непѡрѡжноѡ, не прѣзрѡ грѣшныхъ молѣнѡ гласѡ: но предѡварѡ ѡкѡ бл҃гѡа на пѡмѡщъ насъ, вѣрнѡ зѡвѡщнхъ тѣ: ѡркѡрѡ на мѡтѡвѡ, ѡ потѡнѣа на ѡмѡленіе, предѡтѡтельствоѡщѡи прѡнѡ бжѡе, чѡдѡщнхъ тѡа.

ѡ ѡще ѡсть четѡредеѡтнѡца:

Гдѣ помѡлѡшѡ, мѡ.

Слава ѡцѡ, ѡ сѡнѡ, ѡ стѡмѡ дѡхѡ, ѡ нынѣ ѡ прѡнѡшѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, амѡннѡ.

Чѡтнѣншѡю херѡвѡмъ, ѡ славенѣншѡю безъ сравненѡа серафѡмъ, безъ ѡстѡлѣнѡа бл҃га слѡва рѡждѡшѡю, ѡщѡшѡю бжѡ тѡа величѡемъ.

ѡменемъ гдѡнимъ бл҃гословѡ, ѡтѡче.

Нека је Име Господње благословено од сада и до века. **(3 пута.)**
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалм 33)

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мнош, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидети. Овај сиромаша завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се боје. Богати осиромашеше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ни-једна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешаће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Слава, И сада, и бива Отпуст.

Бѣданъ ѿма гдѣне бѣгословѣно ѿ нынѣ и до вѣка. **Трижды.**
 Слава ѿцѣ, и сѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и пригнѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, аминъ.

Бѣгословѣно гдѣ на вѣакоѣ вѣремѣ, вѣнѣ хвалѣ ѣгѣ во ѡрѣчѣхъ моѣхъ. Ѿ гдѣ похвалѣнѣа дѣша моѣ, да ѡглышѣтѣ крѣтѣцѣн, и возвеледѣтѣа. Возвеличѣте гдѣ со мнош, и вознеемѣз ѿма ѣгѣ вкѣпѣ. Взыскѣхъ гдѣ, и ѡглыша мѣ, и ѿ вѣхъ искорбѣнъ моѣхъ ѣзбѣвн мѣ. Пристѣпѣте кѣ немѣ, и просвѣтѣтѣа, и лица вѣша не постыдѣтѣа. Вѣнъ нѣщѣнъ воззвѣ, и гдѣ ѡглыша ѿ, и ѿ вѣхъ искорбѣнъ ѣгѣвѣ ѿпѣ ѿ. Ѿполчѣнѣа аглѣ гдѣнѣ ѡкрестѣа боѡщнхѣа ѣгѣ, и ѣзбѣвнѣтѣ ѿхъ. Вкѣсѣте и вѣдѣте, ѿкѣ бѣгъ гдѣ: бѣжѣнъ мѣжъ, ѿже ѡповѣтѣз нѣнѣ. Кѣнѣа гдѣ вѣнъ ѣнъ ѣгѣ, ѿкѣ нѣстѣ лншѣнѣа боѡщнхѣа ѣгѣ. Богѣтѣн ѡвннѣа ѿ вѣалѣша, взыскѣющѣнъ же гдѣ не лншѣтѣа вѣакагѣ бѣга. Прѣдѣте чѣа, послѣшѣте менѣ, стѣрѣхъ гдѣнѣ наѣчѣ вѣзъ. Кѣтѣ ѣстѣа чѣлѣвѣкѣз, хѣтѣнъ жнѣѣтѣ, лѣбѣнъ днѣ вѣдѣтѣнъ бѣгнъ; ѡудѣржѣнъ ѡзѣкѣз тѣѣнъ ѿ слѣ, и ѡрѣчѣнъ тѣѣнъ ѣже не глаголѣтѣ лѣстѣнъ. Ѿкѣлонѣа ѿ слѣ, и сотѣорѣнъ бѣго: взыщѣнъ мѣра и поженѣнъ ѿ. Ѿчнъ гдѣнъ на прѣвѣднхѣа, и ѡгшнъ ѣгѣ вѣ мѣтѣѣ ѿхъ: лнцѣ же гдѣне на тѣворѣщнхѣа слѣ, ѣже потѣрѣнѣтѣнъ ѿ землѣнъ пѣмѣтѣ ѿхъ. Воззѣа прѣвѣднѣнъ, и гдѣ ѡглыша ѿхъ, и ѿ вѣхъ искорбѣнъ ѿхъ ѣзбѣвн ѿхъ. Блнзъ гдѣ сокрѣдѣннхѣа ѣрдѣцѣмъ, и смнрѣннхѣа дѣхѣмъ ѿпѣтѣа. Мнѣгнъ искѣрѣнъ прѣвѣднхѣа, и ѿ вѣхъ ѿхъ ѣзбѣвнѣтѣа ѿ гдѣ. Хранѣтѣа гдѣ вѣа кѣстѣнъ ѿхъ, нн ѣднѣа ѿ ннхъ сокрѣдѣнѣа. Смѣртѣа грѣшннхѣа лѣтѣа, и нѣнавѣдѣщѣнъ прѣвѣднѣаго дѣ прѣгрѣшѣатѣа. ѣзбѣвнѣтѣа гдѣ дѣшнъ рѣзъ свѣѣнхъ, и не прѣгрѣшѣатѣа вѣнъ ѡповѣющѣнъ на негѣ.

Слава, и нынѣ: и вѣвѣтѣз ѿпѣтѣз.

ЧАС ДЕВЕТИ

После: Благословен Бог:

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешителу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризницу добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје царство...

Народ: Амин.

Господе, помилуј. (12 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. 3 поклона.)

(Псалом 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме.

Час девѣтый

По Благословѣнъ бѣхъ нашъ:

Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Црѣдѣ нѣбный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ стый, и вса исполнил, сокровище блгнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселїса въ ны, и очисти ны ѿ всакїа скверны, и спси блже, души наша.

Стый бже, стый крѣпкїй, стый безмертвый, помилди насъ. (Трижды.)

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Престла трїце, помилди насъ: гдн, очисти грѣхн наша: блко, протн беззакнїа наша: стый, порѣти и исцели немощн наша, имене твоегѣ рдн.

Гдн помилди, (Трижды.)

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Оче нашъ, иже сн на небѣхъ, да свати҃тса ѿма твоѣ, да прїидетъ црѣтѣ твоѣ, да бдетъ вола твоѣ, ѿкѣ на нѣсн и на землї. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѿстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѿставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лкїавгѣ.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

ѿкѣ твоѣ ситъ црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Днѣ: аминь.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прїидите, поклонїмса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ емоу хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ. **трижды.**

Коль возлюблєнна селєнїа твоѣ, гдн сила; желаетъ и скончаветса душа моѣ во дворы гдн. Сердце моѣ и плоть моѣ возрадовастса ѿ езе живѣ. Ибо птица

Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се Истина из земље засија, и правда са небеса приниче. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Добар и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема

ѡбръѣте себѣ храмннѡ, и горница гнѣздѡ себѣ, и дѣже положитѣ птенцы ѡво: Олтарн тво. гдн силз, црѡ моѡ и бже моѡ. Блженн жнвѡщнн въ домѡ твоѡмз, въ вѣкн вѣкѡвз вохвалатѣ тѡ. Блженз мѡжз, ѡмже ѡтѣ зрѡплѣннѣ ѡгѡ ѡу тебе, вохвождѣннѡ въ срдцѣ своѡмз положн. Во ѡдѡль плачевнѡ, въ мѣсто ѡже положн: ѡво блгословѣннѣ дѡтѣ законополагѡн. Пѡдѡтѣ ѡ силы въ силѡ, ѡвнѣтѡ бѣз богѡвз въ сѡнѣ. Гдн бже силз, ѡуслышн мѡтѡ моѡ, вѡдшн бже ѡкѡвль. Зѡщнтннче нашз внждѡ бже, и прнзрн на лицѣ хрѡтѡ твоѡгѡ. Ыкѡ лѡше дѣнь ѡдннз во двѡрѣхз твоѡхз пѡче тѡмѡщз. Нзвѡлнхз прнметѡтнѡ въ домѡ бѡ моѡгѡ пѡче, неже жнтн мн въ селѣннхз грѣшннчнхз. Ыкѡ мѡтѣ и ѡтннѡ лѡвнѣтѣ гдѡ, бѣз блгодѡтѣ и слѡвѡ дѡтѣ. Гдѡ не лншнтѣ блнхз, хождѡщнхз несѡбѡемз. Гдн бже силз, блженз человекз ѡповѡнн на тѡ.

Блговолилз ѡн гдн землѡ твоѡ, вохвратнлз ѡн плѣнз ѡкѡвль. Ортѡвлзз ѡн беззакѡннѡ людѣ твоѡхз, покрѡлзз ѡн вс. грѣхн ѡхз. Оукротнлз ѡн вѣсь гнѣвз твоѡн, вохвратнлзз ѡн ѡ гнѣвѡ ѡротн твоѡѡ. Вохвратн нашз бже ѡпѣннн нашнхз, и ѡвратн ѡротѣ твоѡѡ ѡ нашз. Ыдѡ во вѣкн прогнѣвлѡшнѡ на ны; нлн прѡстрѣшн гнѣвз твоѡн ѡ рѡдѡ въ рѡдз; Ыже, ты ѡбрѡщѡѡ ѡжнвншн ны, и лѡдѣ твоѡн вохвѡелѡтѡ ѡ тебе. Ывн нѡмз гдн мѡтѣ твоѡ, и ѡпѣннѣ твоѡ дѡждѡ нѡмз. Оуслышѡ, чтѡ рѣчѣтѣ ѡ мнѣ гдѡ бѣз: ѡкѡ рѣчѣтѣ мнѡз на лѡдн сво., и на прѡпѣнѡм сво., и на ѡбрѡщѡщнѡм срдцѡ кз немѡ. Овѡче блнзз коѡщнхѡ ѡгѡ ѡпѣннѣ ѡгѡ, вѡелнчн слѡвѡ въ землѡ нашѡ. Мѡтѣ и ѡтннѡ рѣчѡтѡтѡѡ, прѡвдѡ и мнѡз ѡблѡвззѡтѡѡ. ѡтннѡ ѡ землн вохвѡл, и прѡвдѡ сз нѣсѣ прнннче. Ыво гдѡ дѡтѣ блготѣ, и землѡ нашѡ дѡтѣ плѡдз своѡн. Прѡвдѡ прѣд нѡмз прѣднѣтѣ, и положнтѣ въ пѡтѣ стѡпы ѡво.

Приклонн гдн ѡхѡ твоѡ, и ѡуслышн мѡ, ѡкѡ ннщз и ѡубѡгз ѡемь ѡзз. Сохрѡнн дѡшѡ моѡ, ѡкѡ прѡпѣнз ѡемь: ѡпн рѡвѡ твоѡгѡ бже моѡ, ѡповѡщѡгѡ на тѡ. Помнлн мѡ гдн, ѡкѡ кз тебе вохвѡвѡ вѣсь дѣнь. Вохвѡелн дѡшѡ рѡвѡ твоѡгѡ, ѡкѡ кз тебе взѡхз дѡшѡ моѡ. Ыкѡ ты гдн, блгз и крѡтокз, и многѡмѡтнѡвз

сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклонити се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла нај-дубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешо ме.

И опет: Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешо ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже.
(3 пута, без поклона.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

И ако је певано Бог Господ, говоримо Слава: Тропар дана.

И сада: Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

вѣмъ призывающимъ тѣ. Внѣшнѣ гдѣ мѣтвѣ моѣ, и вонмѣ глѣмѣ молѣнїа моегѣ. Вѣ дѣнь икорѣн моѣмъ воззвѣхъ къ тебѣ, ѣкѣ оубѣлѣшлѣ мѣ ѣсѣ. Нѣсѣть подобенъ тебѣ въ возвѣхъ гдѣ, и нѣсѣть по дѣломъ твоимъ. Всѣмъ языцы, ѣлики сотвориши ѣсѣ, прїидѣтъ и поклѣнатѣ предъ тобою гдѣ, и прославатѣ ѣма твоѣ: ѣкѣ вѣлїи ѣсѣ ты, и творѣи чдѣелъ, ты ѣсѣ бгъ ѣдинъ. Насѣави мѣ гдѣ, на пѣтъ твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣй: да возвезелѣтѣ ердѣце моѣ, колатѣлѣ ѣмене твоегѣ. Нїповѣмѣла тебѣ гдѣ бжѣ моѣ, вѣмъ ердѣцемъ моимъ, и прославлѣю ѣма твоѣ въ вѣкѣ. ѣкѣ мѣтъ твоѣ вѣлїа на мнѣ, и ѣзѣвлѣхъ ѣсѣ дѣшѣ моѣ ѣмъ да пренїоднѣншлѣгѣ. Бжѣ законопретѣпнїцы востѣаша на мѣ, и сономъ державныхъ взыкѣаша дѣшѣ моѣ, и не предложїша тебѣ предъ собою. И ты гдѣ бжѣ моѣ цѣдрыи и мѣтвѣи долготерпѣливыи и многомѣтвѣи, и истинныи: Прїзри на мѣ, и помїлѣи мѣ: дѣждѣ державѣ твоѣ ѣтрокѣ твоѣмъ, и еїи ѣина рѣбѣ твоѣ. Сотвори со мною знаменїе во бгѣ: и да видѣтъ ненавїдѣщїи мѣ, и постыдѣтѣ, ѣкѣ ты гдѣ помѣглѣ мнѣ, и оубѣшлѣ мѣ ѣсѣ.

И пакѣ: Сотвори со мною знаменїе во бгѣ: и да видѣтъ ненавїдѣщїи мѣ, и постыдѣтѣ, ѣкѣ ты гдѣ помѣглѣ мнѣ, и оубѣшлѣ мѣ ѣсѣ.

Слава Ѡцѣ, и сїнѣ, и стѣомъ дхѣ, и нбнѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣмъ, амїнь.

ѣлїлїа, ѣлїлїа, ѣлїлїа, слава тебѣ бжѣ. **Трїжды, безъ поклѣнѣнїа.**

Гдѣ помїлѣи, **трїжды.**

И ѣще оубѣ вѣ гдѣ, пѣчто, глаголѣмъ днѣ, тропарѣ.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

А ако је Празник, говори његов Кондак.

Ако пак није, онда овај, глас 8:

Разбојник, видећи Начелника живота где виси на Крсту, говораше: Кад не би био Бог Оваплоћени Који је с нама распет, не би сун-це своје зраке сакрило, нити би земља с трепетом тресла се. Но, све трпећи, Господе, помени ме у Царству Твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Између двојице разбојника, мерило правде нађе се Крст Твој: јер један је сведен у ад тежином хуљења, а други је олакшан од погрешења на познање богословља: Христe Боже, славе Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Јагње и Пастира и Спаса света, на Крсту видећи Родитељка (Твоја), говораше плачући: Свет се радује примајући избављење, а утроба моја гори гледајући Твоје распоше, које за све подносиш, Сине и Боже мој.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Оче нашъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣя ѿма твоѣ, да прїидетѣ црѣвїе твоѣ, да бѣдетѣ бола твоѣ, ѿкъ на небѣи ѿ на землїи. хлѣбъ нашъ наѣщїиный даждь намъ днѣсь, ѿ ѡстѣвїи намъ долги нашѣ, ѿкоже ѿ мы ѡстѣвѣлемъ должникѡмъ нашымъ: ѿ не введѣ насъ во искушенїе, но избавїи насъ ѿ лѣкѣваго.

Свѣщенникъ возглашлетъ:

ѿкъ твоѣ сѣтъ црѣво, ѿ сїла, ѿ слава, ѡца, ѿ сїа, ѿ стѣгѡ дха, нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣкъ: ѿмїнь

И ѿце ѡубѡ сѣтъ прѣздникъ, глаголи кондакъ сѣгѡ. ѿце же нѣ, сї, гласъ ѿ:

Вїда разбоїникъ начѣлника жїзни на крѣтѣ вїсѣца, глаголаше: ѿце не бы бѣъ быль воплѡщѣса, ѿже съ намїи распїнїѣса, не бы болице лѣчы бо. потѣло: нїже бы землѣ трепѣщїи трѣслѣса, но вс. трѣпѣи, поманїи ма гдїи, во црѣвїи твоѣмъ.

Слава ѡцу, ѿ сїи, ѿ стѡмѡ дхѡ,

Поредѣ двоѡ разбоїникѡ, мѣрїло прѣведное ѡбѣтѣса крѣтъ твоѡ: ѡвомѡ ѡубѡ низводїмѡ во ѡдъ таготѡю хдлѣнїа: дрѡгомѡ же легѣцїѣса ѿ прѣгрѣшенїи, къ познанїю бѣгослѡвїа: хрѣтѣ бѣже, слава тебѣ.

И нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѿмїнь.

ѿгнѣа, ѿ пѣсѣгѣра, ѿ сїса мїра, на крѣтѣ зрѣщїи рѡждшѣа тѣа, глаголаше слѣзѣщїи: мїръ ѡубѡ радѣетѣса, прїемлѣа избавлѣнїе: ѡутрѡба же моѡ горїтѣа, зрѣщїи твоѣ распѣтїе, сѣже за всѣхъ трѣпїшїи, сїе ѿ бѣже моѡ.

Гдїи помїлѡи, мї.

Христе Боже, Коге се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Боже, смилуј се на нас...

И ако је пост Христова Рођења, или Светих Апостола (то јест, ако је Алилуја мимо велике Четрдесетнице), чини се уобичајених 16 поклона (с молитвом Св. Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми (Поклон велики)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Иже на всакоє время, и на всакій часъ, на небѣхъ и на землѣхъ поклонѣмый и славымый христѣе бже, долготерпеливе, многомилостиве, многоблаготворене, иже праведныхъ любяи, и грешныхъ милуяи, иже вс. зовыи ко спасенію ѡбещаніа рѣчи бздщнихъ благъ: самъ гдѣ, прїимѣи и наша въ часъ сей млтвы, и исправи живѣотъ наша къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвяти, плеселѣ ѡчисти, помышленїа исправи, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всакихъ скорбѣхъ, ѡблзъ и болѣзней: ѡградѣи насъ съимѣи твоимѣи агглы: да ѡполченїемъ ѣхъ соблюдемы и наставлѣемѣи, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѣмъ непрїстѣпныа твоєа славы, ѣкѡ блгословенъ єси во вѣки вѣковъ, аминъ.

Гдѣ помилуѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и сѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

Чтнѣишю херувїмъ, и славыишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истрѣнїа бга слова рѣждшю, свцшю бцѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, о҃тче.

Сщїенникъ: Бже, о҃цедри ны:

Гдѣ и влѣко живѣотѣ моегѡ, дхѣхъ прѣзднѡстѣи, о҃чнїа, любѡначїа и прѣзднѡслѡбїа не даждѣ ми. **Поклонѣ.**

Дхѣхъ же цѣломудрїа, смиренѡмудрїа, терпѣнїа и любвѣ, даруѣи ми радѣ твоємѣ. **Поклонѣ.**

Бѣи гдѣ црѣ, даруѣи ми зрѣти мо прегрѣшєнїа, и не ѡсудждѣти брѣтѣ моегѡ: ѣкѡ блгословенъ єси во вѣки вѣковъ. **Поклонѣ.**

У Свету, пак, и Велику Четрдесетницу, овде треба чинити само 3 велика поклона / и одмах Блаженства/.

А ако није пост /то јест, ако није Алилуја/, по возгласу говоримо ову Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, висећи на животворном дрвету / Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умрви наше телесно му-дровање; да свукавши старог човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј, **3 пута.**

Благослови. **И Отпуст.**

Треба знати да на Атонској Гори, и у другим манастирима, Девети час се говори у припрати.

И́ аще љесть по́стъ хрѣтѣва рѣчѣва, и́ли стѣхъ а́плъ, и́зъвѣражѣнныа ѿ покло́ны за љже пѣчѣи междоуа́иѣ. Ко стѣю же и́ великѣю мѣцѣ то́кмъ трѣ великѣа покло́ны подо́баѣтъ тѣворѣти. А́ще же ни, по возгласѣ мѣтѣѣ сѣю великагѣ васѣлѣа:

Вѣко гдѣи, и́исе хрѣтѣ бже нашъ, долготерпѣвѣи ѿ нашнхъ согрѣшѣнѣнхъ, и́ дѣже до нынѣшнагѣ часа приведеѣи насъ, вѣньже на животѣораѣцѣмъ дрѣвѣ вѣа, блѣгоразумномѣ разбоѣнникѣ, и́же въ раѣи пѣтѣеотѣворѣа љсѣи вхѣа, и́ емѣртѣю емѣртѣ разрѣшилъ љсѣи, ѿчѣити насъ грѣшнхъ и́ недогѣойнхъ рѣзъ тѣвоѣхъ. согрѣшнхѣомъ ко и́ беззакѣоннѣвахѣомъ, и́ нѣемы догѣойни возвѣити ѿчѣа нша и́ воззрѣчѣи на высоѣтѣ нѣнѣю: занѣ ѿстѣвнхѣомъ пѣтѣ правды тѣвоѣа, и́ ходѣнхѣомъ въ вѣлахъ сѣрдѣцъ нашнхъ. но мѣоимъ тѣвоѣ безмѣрнѣю блѣгѣстѣ, пощадѣи насъ гдѣи, по множеѣтѣ мѣтѣи тѣвоѣа, и́ сѣсѣи насъ и́мене тѣвоѣгѣ раѣи сѣгѣ, ѣакъ и́счѣзѣоша въ љѣтѣ днѣ нашн, и́змѣи насъ и́зъ рѣкѣи согрѣшнѣагѣ, и́ ѿстѣвнѣи насъ грѣхѣи нашѣа, и́ ѿѣмертѣвѣи плѣтѣкоѣе насѣе мѣдрѣванѣе, да вѣтѣаго ѿложѣвше чѣловѣка, въ нѣоаго ѿбѣѣемѣа: и́ тѣбѣе пожнѣемъ насѣемѣ вѣцѣе, и́ блѣгодѣтѣлю, и́ тѣакъ тѣвоимъ погѣѣдѣюще повѣлѣнѣемъ, въ вѣчнѣи покой догѣтѣнемъ, и́дѣже љстѣ вѣѣхъ вѣелѣцнхѣа жнѣице, тѣи ко љсѣи вѣнѣтннѣи ѣтннѣе вѣелѣе и́ раѣорѣтѣ лѣбѣцнхъ тѣа хрѣтѣе бже нашъ, и́ тѣбѣе сѣвѣлъ возвѣмѣемъ, ко безначѣальнымъ тѣвоимъ ѿѣемъ, и́ прѣвѣимъ, и́ блѣгѣимъ, и́ животѣораѣцнмъ тѣвоимъ дѣхѣомъ, нынѣ и́ присѣмъ, и́ ко вѣкѣи вѣкѣѣвъ, а́минъ.

Слава ѿѣѣ, и́ сѣѣ, и́ стѣомѣ дѣхѣ, и́ нынѣ и́ присѣмъ, и́ ко вѣкѣи вѣкѣѣвъ, а́минъ.

Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Блѣгѣловѣи. И́ ѿпѣѣтъ.

Вѣдомо вѣдѣи, ѣакъ ко а́дѣнѣкоѣи горѣ, и́ въ прѣчнхъ монастѣырѣхъ, девѣтѣи часъ въ па́перѣи глаголютъ.

си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се из-грађују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет:

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. **(3 пута.)**

Тада, Јектенија велика.

Онда стихословимо Псалтир (тј. Катизму), и после стихословије Јектенија мала.

(Псалам 1)

Блажен муж који не иде на веће безбожника, и на пут грешника не стаје, и на седиште погубника не седа. Него је у закону Господњем воља његова, и у закону Његовом поучава се дан и ноћ. И биће као дрво засађено крај извора, ко-је плод свој доноси у време своје, и лист његов неће отпасти, и у свему што буде радио успеваће. Нису такви безбожници, нису такви, него су као прах који ветар размеће са лица земље. Зато неће опстати безбожници на суду,

лѡжлхѣ своѡхѣ лѡгѡтѣ. Нѣзѡдетѣ челѡвѣкѣ на дѣло своѡ, њ на дѣланіѡ своѡ до вѣчѣра. Гѡкѡ возвеличншаѣа дѣла тво. гдѡ, вс. премѡдрѡстїю сотвориѡлѣ ѣсѡ: ѡпѡлннѣа землѡ тѣврѡ твоѡ. Стѣ мѡре великое ѡ прострѡнное, тѡмѡ гдѡ, ѡхѣже нѣртѣ чнлѡ, жнѡвтнѡа мѡлѡа ѣз великнмн. Тѡмѡ кораблѡ прѣплѡвѡтѣ, ѡмѡ ѣѡ, ѣгѡже создѡлѣ ѣсѡ рѡгѡтнѣа ѣмѡ. Вс. кѣ тѣвѣ чѡтѣ, дѡтн пѡцѡ ѡмѡ во бѡго врѣмѡ. Дѡвѡшѡ тѣвѣ ѡмѡ, соверѡтѣ: ѡверѡшѡ тѣвѣ рѡкѡ, вѣлѣснѣа ѡпѡлннѣа бѡготн. ѡврѡщѡ же тѣвѣ лнцѣ возмѡтѡтѣа: ѡнѡмѡшн дѡхѣ ѡхѣ, ѡ ѡчѣзнѡтѣ, ѡ вѣ прѣртѣ своѡ возвратѡтѣа. Пѡслѡшн дѡхѡ твоѡгѡ, ѡ сознѡдѡтѣа, ѡ ѡбновѡшн лнцѣ землѡ. Бѡдн слѡва гдѡа во вѣкн, возвелѣнѣа гдѡ ѡ дѣлѣхѣ своѡхѣ: Прнзрѡлѡ ѡ на землѡ, ѡ творѡлѡ ѡ трѡстнѣа: прнклѡлѡнѣа горѡмѡ, ѡ дымѡтѣа. Кѡспѡ гдѣвн вѣ жнѡтѣ моѡмѡ: поѡ бѡлѡ моѡмѡ, дѡндеже ѣмѡ. Дѡ ѡчлѡднѣа ѣмѡ вѣрѣдѡ моѡ, ѡзѣ же возвелѡнѣа ѡ гдѣ. Дѡ ѡчѣзнѡтѣ грѣшннцѣ ѡ землѡ, ѡ беззакѡнннцѣ, ѡкоже не бѡтн ѡмѡ: бѡгѡслѡвѡ дѡшѣ моѡ гдѡ.

Сѡлнцѣ познѡ зѡпадѣ своѡ: положѡлѣ ѣсѡ тѣмѡ ѡ бѡртѣ нѡцѣ. Гѡкѡ возвеличншаѣа дѣла тво. гдѡ, вс. Премѡдрѡстїю сотвориѡлѣ ѣсѡ.

Слѡва ѡцѡ, ѡ сѡнѡ, ѡ стѡмѡ дѡхѡ, ѡ нѡнѣ ѡ прнснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣ, ѡмѡнѡ.

ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, слѡва тѣвѣ бѡже. **Трнѡдѡ.**

Тѡже ѣктѣнѡ великаѡ.

Тѡже стѡхѡлѡвѡѣ Псалтѡра, ѡ по стѡхѡлѡвѡн ѣктѣнѡ мѡлѡа.

Бѡжѣнѣ мѡжѣ, ѡже не ѡде на советѣ нечѣстнѡвѡхѣ, ѡ на ѡбтѡ грѣшнѡхѣ не стѡ, ѡ на сѣдѡлнцн гѡбнѣтелѣ не сѣде: Но вѣ законѣ гдѡнн бѡлѡ ѣгѡ, ѡ вѣ законѣ ѣгѡ пѡзнѡтѣа дѣнь ѡ нѡцѣ. ѡ ѡдетѣ ѡкѡ дрѣво нѡлѡжѣное прн ѡчѡдннцѡхѣ бѡдѣ, ѣже плѡдѣ своѡ дѡртѣ во врѣмѡ своѡ, ѡ лнѡтѣ ѣгѡ не ѡпадѣтѣ: ѡ вѣдѡ,

нити грешници на сабору праведних. Јер зна Господ пут праведних, а пут безбожника пропаће.

Затим одмах, Господе, Тебе зовем, на одређени глас:

(Псалом 140)

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер оградe око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Ѣлиѣ лице творѣтъ, оуспѣтъ. Не тѣкѣ нечестивѣи, не тѣкѣ: но ѣкѣ прѣхѣ, Ѣгѣже возметѣтъ вѣтърѣ ѡ лица земли. Сегѣ радѣ не воскресѣтъ нечестивѣи на сѣдѣ, ннже грѣшницѣ вѣ совѣтъ прѣныхѣ. Ѣкѣ вѣстѣ гдѣ пѣтъ прѣныхѣ, ѣ пѣтъ нечестивыхѣ погнѣнетѣ.

И ѡбѣ, Гдѣи воззвахѣ, вѣ приѣчѣнѣиѣа гласѣ:

Гдѣи, воззвахѣ кѣ тебѣ, оуслѣши мѣ. Оуслѣши мѣ гдѣи. Гдѣи, воззвахѣ кѣ тебѣ, оуслѣши мѣ: конѣи гласѣ молѣнѣа моегѣ, внѣгдѣи воззваѣти мѣ кѣ тебѣ. Оуслѣши мѣ гдѣи.

Второй ѣиѣ:

Да ѣсправѣтѣа млѣтва моѣ, ѣкѣ кадѣло прѣдѣ тобоѣу, воздѣѣнѣе рѣкѣ моѣю, жѣртѣа вечернѣа. Оуслѣши мѣ гдѣи.

И по чѣнѣ стѣхѣ:

Положѣи, гдѣи, хранѣнѣе оустѣомѣи моѣи, ѣ двѣрѣ ѡграждѣнѣа ѡ оустѣихѣ моѣихѣ.

Не оуклонѣи сѣрдѣце моѣ вѣ словѣсѣ ѡбѣсѣтѣѣа, ѣспѣвѣѣти вѣнѣи ѡ грѣсѣхѣхѣ.

Сѣ челѣвѣкѣи дѣлающѣи вѣззакѣнѣе, ѣ не сѣчѣтѣа сѣ ѣзбрѣнѣи ѣхѣ.

Накѣжетѣ мѣ прѣведѣникѣи млѣтѣю, ѣ ѡблѣчѣтъ мѣ: Ѣлѣи же грѣшнѣагѣ да не намѣстѣтъ главѣ моѣѣ.

Ѣкѣ сѣцѣи ѣ млѣтва моѣ вѣ ѣлѣговолѣнѣихѣ ѣхѣ, пожѣртѣи вѣѣша при кѣмени сѣдѣи ѣхѣ.

Оуслѣшѣтѣа глѣболѣи моѣи, ѣкѣ возмогѣша: ѣкѣ тѣлѣца земли прѣсѣдѣа на земли, расѣчѣнѣша кѣсѣти ѣхѣ при ѣдѣ.

ПОЧЕТАК ВЕЧЕРЊА

На 8: (Псалам 129)

Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.
Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

На 6:

Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

На 4:

Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

(Псалам 116)

Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Слава, И сада: (Богородичан, Догматик).

(И **Вход**, ако има).

Потом певамо: **ПРЕДВЕЧЕРЊЕ БЛАГОДАРЕЊЕ**

(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ако је Бог Господ, певају се ови Прокимени:

Начало вечерни.

На ѱ:

ИЗ глѢбннѣ въззвѣхъ къ тебѣ гдѣ, гдѣ, оубѣшн гласъ мой.
Да бѣдѣтъ оуби твоѣ, внемлющѣ гласѣ молѣнїа моего.

На ѣ:

Ѧце беззаконїа назириши гдѣ, гдѣ, ктѣ постоитъ; Ѧкѡ оуб тебѣ ѡчищенїе сѣтъ.

Имене радн твоегѡ потерпѣхъ тѣ гдѣ, потерпѣ дѡша моѣ въ слово твоѣ, оуповѣ дѡша моѣ на гдѣ.

На ѣ:

Ѧ стражи оутреннїа до ноци, ѡ стражи оутреннїа, да оуповѣтъ ина на гдѣ.

Ѧкѡ оуб гдѣ млтъ, и многое оуб негѡ избавленїе, и тоѣ избавитъ ина ѡ вѣхъ беззаконїи сѣгѡ.

Хвалите гдѣ вси языци, похвалите сѣгѡ вси люди.

Ѧкѡ оутвердїа млтъ сѣгѡ на насъ, и истина гдѣна пребывѣтъ во вѣкѣ.

Слава: **Стагѡ минен. И нынѣ: Бѣгородиченз. Ѧце нечетъ стагѡ:**

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.
Бѣгородиченз. Творенїе свѣрѡна, патрїарха їерѡлимакагѡ.

Свѣте ти хїи сѣа славы, безмертнагѡ Ѡцѣ непагѡ, стагѡ блженнагѡ, ина хрїте: пришедше на западъ солнца, видѣвше свѣтъ вечернїи, поемъ Ѡцѣ, снѣ и сѣгѡ дхѣ, бѣа. достоинъ сѣи во вс. времена пѣтъ быти гласы прїбнымн, ина бѣи, живѡтъ дѡи: тѣмже мѣхъ тѣ славитъ.

У Недељу вече, глас 8:

Ево, сада благосиљајте Господа све слуге Господње.

Стих: Стојећи у храму Господњем, у дворима Дома Бога нашега.

У Понедељак вече, глас 4:

Господ ће ме услышити када завапим Њему.

Стих: Када Га призовем, услышиће ме Бог правде моје.

У Уторак вече, глас 1:

Милост Твоја, Господе, пратиће ме у све дане живота мога.

Стих: Господ ће ме напасати, и ничега ме неће лишити, на месту зеленила настаниће ме.

У Среду вече, глас 5:

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми.

Стих: Боже, услыши молитву моју, послушај речи уста мојих.

У Четвртак вече, глас 6:

Помоћ је моја од Господа, Који је створио небо и земљу.

Стих: Подигох очи моје према горама, одакле ће доћи помоћ моја.

У Петак вече, глас 7:

Боже, Заступник мој јеси Ти, и милост Твоја сусрешће ме.

Стих: Отми ме од непријатеља мојих, Боже, и од противника мојих избави ме.

У Суботу вече, глас 6:

Господ се зацари, у лепоту се обуче.

Стих: Обуче се Господ у силу и опаса се.

Стих: Дому Твоме, Господе, доликује светиња, докле дани трају.

Стих: Јер утврди васељену, која се неће поколебати.

Треба знати да ако је Четрдесетница, или Алилуја, тада у Недељу и Петак увече пева се увек Прокимен дана, а следећих дана уместо Прокимена седмице, певамо ово:

У Понедељак вече: Алилуја /3 пута/, на глас 6:

Стих: Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Алилуја.

Вз недељно вечера, глас 8:

Сѣ нынѣ бл҃гоговѣнѣ гдѣ вѣн рабѣ гдѣни.

Стих: Сѣтоащѣи во храмѣ гдѣни, во дворахъ домѣ бл҃га нашегѡ.

Вз понедеѣльниѣкъ вечера, глас 4:

Гдѣ оубльшнѣтъ мѣ, вневдѣ воззвѣти ми кз немѣ.

Стих: Вневдѣ призвѣти ми, оубльша мѣ бл҃гѣ правды моеѣ.

Во вторниѣкъ вечера, глас 1:

Млѣтъ твоѣ гдѣ, поженѣтъ мѣ вс. днѣ животоу моегѡ.

Стих: Гдѣ пасѣтъ мѣ, ѡ ничѣмѡже мѣ лишнѣтъ, на мѣстѣ слѣнѣ, тѣмѡ ввєлѣ мѣ.

Вз срѣдѣ вечера, глас 5:

Бжѣ, во ѡма твоѣ спѣи ма, ѡ вк снѣтъ твоѣи сдѣи ми.

Стих: Бжѣ, оубльши мѣтѣ мѡи, ввдши глаголы оубѣтъ моѣхъ.

Вз четвѣртоуѣкъ вечера, глас 5:

Пѡмошь моѣ ѡ гдѣ, сотворѣшагѡ нѣо ѡ зѣмлю.

Стих: Возведѡхъ очи моѣ въз горы, ѡниѡдѡже прѣидѣтъ пѡмошь моѣ.

Вз пѣтоуѣкъ вечера, глас 3:

Бжѣ, застѣпникъ моѡ сѣи ты, ѡ млѣтъ твоѣ прѣдварнѣтъ мѣ.

Стих: Ѣзми ма ѡ вргъ моѣхъ бл҃жѣ, ѡ ѡ корѣищнѣхъ на мѣ ѡзбѣви мѣ.

Вз сѣбѣвѡтѣ вечера, глас 5:

Гдѣ воцрѣиѣ, въз лѣпотѣ ѡблечѣиѣ.

Стих: Ѡблечѣиѣ гдѣ въз снѣ ѡ прѣпоѡблѣиѣ.

Стих: Домѣ твоѣмѣ подобѣтъ сына гдѣ, въз долготѣ днѣи.

Стих: Ѣко оубѣрдѣи ввєлѣннѣю, бл҃жѣ не подвижитѣ.

Подобѣтъ вѣдѣти, бл҃жѣ ѡце прѣдѣнѣиѣ мѣца, ѡлнѣ ѡлнѣдѣиѣ, вкѣстѡ прокѣименѡвѡ седмѣиѣ, поѣмъ сѣ. Вз пѣльниѣкъ вечера: Ѣлнѣдѣиѣ, трѣиѣды, во гласѣ сѣ.

Стих: Гдѣ, да не бл҃горѣиѡ твоѣю ѡблнѣиши менѣ, ннѣже гнѣвомъ твоѡмъ накѣжѣши менѣ. Ѣлнѣдѣиѣ.

Стих: И у векове векова.

А ми високим гласом: Алилуја.

У Уторак и Четвртак вече: Алилуја.

Стих: Узвишујте Господа Бога нашег, и клањајте се подножју ногу Његових, јер је свето. Алилуја.

Стих: И у векове векова. Алилуја.

У Среду вече: Алилуја.

Стих: По свој земљи изиђе проповед њихова, и до краја васељене речи њихове. Алилуја.

Стих: И у векове векова. Алилуја.

У Недељу пак и у Петак вече никад се не пева Алилуја.

У Велику Четрдесетницу, у Недељу вече певају се Велики прокимени, а у остале дане Прокимени библијских Читања (=Паримија).

После прокимена, говоримо: Молитву ову:

Удостој нас, Господе, да се ово вече сачувамо без греха. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи нас заповестима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми нас заповестима Твојим. Благословен си, Свети, просвети нас заповестима Твојим. Господе, милост је Твоја довека, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеник (јектенију): Допунимо вечерњу молитву своју Господу...

Затим, Стихире стиховње, на које говоримо следеће стихове самогласне (ако није Празник, када говоримо стихове Празника):

Стих: И во вѣки вѣкѡвъ.

Мы же вышнми гласом: Аллѣлуа.

Во вторникъ и въ четвертокъ вечера: Аллѣлуа.

Стих: Возносите гдѣ бѣ нашего, и покланайтеся подножію ногѣ ѿгѡ, ѣкѡ ео ѣсть. Аллѣлуа.

Стих: И во вѣки вѣкѡвъ. Аллѣлуа.

Въ средѣ вечера: Аллѣлуа.

Стих: Во всю землю изыде вѣщание ихъ, и въ концы вселенныа глаголы ихъ. Аллѣлуа.

Стих: И во вѣки вѣкѡвъ. Аллѣлуа.

Въ недѣлю же и въ пятѡкъ вечера, никогдаже поетсѣ аллѣлуа. ѣще же ѣсть бѣхъ гдѣ, поютсѣ прокимены еѣ.

И по прокименѣ глаголетсѣ:

Сподобн гдѣи въ вечеръ еѣи безъ грѣхѣ сохраничсѣа нѣмъ. Бѣгословенъ еѣи гдѣи бѣже ѡтѣцъ нашнхъ, и хваљно и прославлено ѣма твоѡе во вѣки, ѡмннѣ. Бѣди гдѣи, мѣть твоѡа на насъ, ѣкоже ѡповѣхомъ на тѣа. Бѣгословенъ еѣи гдѣи, наѣчн ма ѡправданіемъ твоимъ. Бѣгословенъ еѣи вѣко, вразумн ма ѡправданіемъ твоимъ. Бѣгословенъ еѣи стѣи, провѣчн ма ѡправданн твоимн. Бѣди, мѣть твоѡа во вѣкѣ, дѣлз рѣкѣ твоѡю не презри: тебѣ подобѣтсѣ хвалѣ, тебѣ подобѣтсѣ пѣніе, тебѣ слава подобѣтсѣ, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дѣхѣ нынѣ, и приснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

Сѣенникъ: Исполнимъ вечернюю мѣтвѣ нашѣ.

И прочѣа. И по возгласѣ стѣхирѣ стѣховны, въ нѣже глаголемъ наѣтѡщныа стѣхи.

Стихъ ѡ: Въ тебѣ возведѡхъ ѡчи мои, жнвѡщемъ на нѣи. еѣ ѣкѡ ѡчи

Стих 1: Подигох очи моје Теби Који живиш на небу. Гле, као што очи слугу гледају у руке господара својих, као што очи слушкиња гледају у руке госпођа својих, тако очи наше гледају ка Господу Богу нашем, докле се не смилује на нас.

Стих 2: Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер се веома испунисмо понижења; нарочито се испуни душа наша увреда од охолих, и понижења од гордељивих.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан: Молитва Светог Симеона Богопримца:

Сада отпушташ слугу Твога, Господе, по речи Твојој у миру; јер видеше очи моје Спасење Твоје, који си припремио пред лицем свих народа, Светлост да обасја незнабошце, и Славу народа Твога Израиља.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин
Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Амин.

рѣзъ въ рѣкъꙋ господѣиꙋ своѣхъ, ѣкѡ ѿчнъ рабѣиꙋ въ рѣкъꙋ господѣиꙋ своѣа: члѣкъ ѿчнъ нашн ко гдѣꙋ бгѣꙋ нашемꙋ, дондеже оꙋцѣдритъ ны.

Стихъ ѿ: Помилѣди насъ, гдѣи, помилѣди насъ, ѣкѡ по многꙋ исполнихомѣ оꙋнчиженїа: наипаче наполихомѣ дꙋшѣи наша поношенїа горѣзꙋщнхъ, и оꙋнчиженїа гордыхъ.

Слава ѿцꙋ, и сꙋꙋ, и стѡмꙋ дꙋхꙋ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнъ, **ѿгородченъ. Мѣтва стѣгꙋ ѿмѣѡна ѿпопрїица:**

Нынѣ ѡпѣщѣешъ раба твоего, влѣко, по глаголꙋ твоемꙋ, съ мироу: ѣкѡ видѣста ѿчнъ монъ спсѣнїе твое, ѣже ѣси оꙋгочѡвалъ предъ лицемъ вѣхъꙋ людеѣи, свѣтъ ко ѡкровенїе ѡзыкъꙋвъ, и слава людеѣи твоѣхъ ѡна.

Стѣи ѡже, Стѣи крѣпкѣи, Стѣи беземѣртнѣи, помилѣди насъ. (Трижды.)

Слава ѿцꙋ, и сꙋꙋ, и стѡмꙋ дꙋхꙋ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнъ.

Прѣстѣла трѣце, помилѣди насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи наша: влѣко, прѡстѣи беззакѡнїа наша: стѣи, прѡстѣи и нещѣлѣи немѡщнѣи наша, ѡмене твоего радн.

Гдѣи помилѣди, (Трижды.)

Слава ѿцꙋ, и сꙋꙋ, и стѡмꙋ дꙋхꙋ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнъ.

Ѿче нашъ, ѡже ѣси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твое, да прїидетъ црѣтѣе твое, да бѣдетъ вола твое, ѣкѡ на небѣи и на землѣи. хлѣбъ нашъ насꙋщнѣи даждъ намъ днѣсь, и ѡстѣви намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстѣвлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ ко искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкаваго.

Свѣщенникъ возглаголетъ:

Ѣкѡ твое ѣсть црѣтво, и сила, и слава, ѿца, и сѣа, и стѣгꙋ дꙋха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣкъ: ѡмнѣнъ.

Тропарь прѣдꙋчиꙋшагоꙋ прѣдзѣннѣа, ѡнѣи стѣгꙋ, ѡнѣи днѣ. Слава, и нынѣ,

Тропар дотичног Празника, или Светога, или дана.

Слава, И сада: Богородичан:

Ако је пак Четрдесетница, или други Пост, и певано је Алилуја, (тада) говори ове Тропаре, на глас 4:

Богородице Дјево, радуј се, Благодатна Маријо, Господ је с Тобом. Благословена си Ти међу женама, и благословен је Плод утробе Твоје, јер си родила Спаса душа наших. (Поклон велики.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Крститељу Христов, све нас помени, да се избавимо од безакоња наших; јер се Теби даде благодат молити се за нас. (Поклон.)

И увек и у векове векова. Амин.

Молите се за нас, Свети Апостоли, и сви Свети, да се избавимо од беда и невоља; јер вас стекосмо за топле заступнике пред Спасом. (Поклон.)

Под Твоју милост прибегавамо, Богородице, не презри молитве наше у невољама, него нас избави од беда, Једина Чиста, Једина Благословена.

(Без поклона.)

Господе, помилуј. **40** пута.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и у векове векова. Амин.

И ми се молимо: (Треба знати да код православних Јелина ову молитву говори Предстојатељ):

ЕГОРОДИЧЕНЪ: њ ѡПДѢТЪ. ѢЦЕ ЖЕ ѢСТЬ МЦА, ѢН ѢНЪ ПОЕТЪ, Ѣ АЛНАДІА ПѢТГО, ГЛАГОЛН ТРОПАРН ЕИ, ВО ГЛАСЪ Д:

БЦЕ ДБѦ РАДѢНЕА, БЛГОДАТНАА МРІЕ, ГДЪ ЕЪ ТОБОЮ: БЛГОСЛОВЕНА ТЫ ВЪ ЖЕНАХЪ, Ѣ БЛГОСЛОВЕНЪ ПЛОДЪ ЧРЕВА ТВОЕГѦ, ѢАКѦ ЕПСА РОДИЛА ѢСН ДѢШЪ НАШНХЪ. **Поклонъ ѡ.**

СЛАВА ОЦУ, Ѣ ЕИ, Ѣ СТОМУ ДХУ,

КРТИТЕЛЮ ХРГОВЪ, ВЪКХЪ НАЪ ПОМАНИ, ДА ѢЗБАВИМЪ Ѧ БЕЗЗАКОНИИ НАШНХЪ: ТБѢ ВО ДАДЕА БЛГОДАТЬ МОЛИТИСЪ ЗА НИ. **Поклонъ ѡ.**

Ѣ НЫНѢ Ѣ ПРИСНѦ, Ѣ ВО ВЪКН ВЪКѦВЪ, АМИНЪ.

МОЛИТЕ ЗА НИ СІН АПЛН, СІН ВСН, ДА ѢЗБАВИМЪ Ѧ ВЪДЪ Ѣ ИКОРБЕН: БАСЪ ВО ТЪПЛАА ПРѢДТѢТЕЛН КО ЕПСѢ СЪАЖАХѦМЪ. **Поклонъ ѡ.**

ПОДЪ ТВОЕ БЛГОДТРОБИЕ ПРНѢТГАЕМЪ ВЦЕ, МОЛЕНІА НАША НЕ ПРѢЗРН ВО ѦБЕТѦѦНН, НѦ Ѧ ВЪДЪ ѢЗБАВИ НИ ѢДИНА ЧТАА, ѢДИНА БЛГОСЛОВЕННАА. **Безъ поклона.**

ГДН ПОМИДѢ, М.

СЛАВА ОЦУ, Ѣ ЕИ, Ѣ СТОМУ ДХУ, Ѣ НЫНѢ Ѣ ПРИСНѦ, Ѣ ВО ВЪКН ВЪКѦВЪ, АМИНЪ.

ЧТИЕНІШЮ ХЕРДВІМЪ, Ѣ СЛАВЕНІШЮ БЕЗЪ РАВНЕНІА СЕРАФІМЪ, БЕЗЪ ѢСТЛЕНІА БГА СЛѦВА РОЖДШЮ, СЦІЮ БЦУ ТА БЕЛЧАЕМЪ.

ИМЕНЕМЪ ГДННМЪ БЛГОСЛОВИ, СЪТЧЕ.

Сщеник:

СЪТІИ БЛГОСЛОВЕНЪ ХРГОЪ БЪ НАШЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ Ѣ ПРИСНѦ, Ѣ ВО ВЪКН ВЪКѦВЪ. АМИНЪ.

ВЪДОМО ЕДАН, ѢАКѦ ОУ ГРЕКѦВЪ ЕПѦ МЛТВѢ ПРѢДТОДѢТЕЛЪ ГЛАГОЛЕТЪ:

Небески Царе, благоверни и христољу-биви православни род наш укрепи, веру утврди, народе украти, свет умири, свету Цркву (или: обитель ову, или: град овај) добро сачувај, раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, а нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим 3 велика поклона, говорећи у себи на сваки поклон молитву
Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, слуги Твоме. (Поклон велики.)

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Тада 12 малих поклона, говорећи у себи тихо на сваки поклон:
Боже, милостив буди мени грешноме.

И опет, свршивши поклоне, говоримо:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, слуги Твоме. (Поклон велики.)

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Нѣбныи црѣѡ, вѣрѡ ѡутверди, гдзѡки ѡкротн, мѡрз ѡмнрн, стѡын хрѡмз еѣн [стѡѡ ѡбнѣтель еѣн] добрѣ сохранн: прѣжде ѡшѣдшыа стѡцы и брѡтѣю нашѡ вх селѣннхз прѡвѣднхз ѡчннн, и нѡрз вх покѡднн и нѣповѣданн прѣмнн, гѡкв блгнн и челѡвѣколѡвѣцз.

Поемз покѡны велнкѡ трн, глаголюще вх себѣ на кѡеждѡ покѡнѣ мѡтѡвѡ прѣбнннн ѡфрема.

Гдн и блко жнкѡтѡ моегѡ, дѡхз прѡзднѡстн, ѡчнннѡ, лѡбѡначѡлѡ и прѡзднѡслѡбѡтѡ не дѡждѡ мн. Покѡнз велнкѡ.

Дѡхз же цѣломѡдрѡтѡ, смнренѡмѡдрѡтѡ, терпѣнѡ и лѡвѣ дѡрдѡ мн рѡвѡ тѡеѡмѡ. Покѡнз велнкѡ.

Еѣн гдн црѣѡ, дѡрдѡ мн зрѣтн мо. прѣгрѣшѣнѡ, и не ѡсѡждѡтн брѡтѡ моегѡ: гѡкв блгѡсловѣнз ѡнѡ во вѣкн вѣкѡвз, ѡмннѡ. Покѡнз велнкѡ.

Тѡже мѡлыхз покѡнѡвз бѡ, глаголюще себѣ втѡн на кѡнѡждѡ покѡнз:
Бѡже, ѡчнѡтн мѡ грѣшнннѡ.

И пѡкн, икончѡвз покѡны, глаголемз мѡтѡвѡ вѡнѡ вѡшпѣннннѡ:

Гдн и блко жнкѡтѡ моегѡ, дѡхз прѡзднѡстн, ѡчнннѡ, лѡбѡначѡлѡ и прѡзднѡслѡбѡтѡ не дѡждѡ мн. Покѡнз велнкѡ.

Дѡхз же цѣломѡдрѡтѡ, смнренѡмѡдрѡтѡ, терпѣнѡ и лѡвѣ дѡрдѡ мн рѡвѡ тѡеѡмѡ. Покѡнз велнкѡ.

Еѣн гдн црѣѡ, дѡрдѡ мн зрѣтн мо. прѣгрѣшѣнѡ, и не ѡсѡждѡтн брѡтѡ моегѡ: гѡкв блгѡсловѣнз ѡнѡ во вѣкн вѣкѡвз, ѡмннѡ. Покѡнз велнкѡ.

Свети Боже, Свети Моћи, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и
опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не
уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Господе помилуј. (12 пута.)

Тада Молитву:

Свесвета Троице, Једносушна Сило, неразделиво Царство, Изворе свих
добара, покажи благовољење и на мени грешном, утврди, уразуми срце моје,
и одузми сву моју нечистоту, просвети моју мисао, да свагда славим, певам и
поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу
Бога Оца. Амин.

Затим:

Нека је благословено Име Господње од сада и до века. (3 пута.)

И 3 поклона.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалом 33:

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим.

Сѣтѣи бѣже, Сѣтѣи крѣпкѣи, Сѣтѣи беземѣртнѣи, помнѣи насѣ. (Трижды.)

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Пресѣла трѣце, помнѣи насѣ: гдѣи, ѡчѣстѣи грѣхѣи насѣа: вѣко, прѣстѣи беззакѣнѣи
насѣа: сѣтѣи, прѣстѣи и ищѣлѣи немѣщѣи насѣа, имене твоегѣ радѣи.

Гдѣи помнѣи, (Трижды.)

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Ѡче насѣа, иже сѣи на небѣхѣа, да свѣтитѣа има твое, да прѣидетѣа црѣтѣе твое,
да бѣдетѣа бола твоеа, иакѣ на небѣи и на землѣи. хлѣбѣа насѣа нащѣиный дѣждѣ
нашѣа днѣе, и ѡстѣаи нашѣа долѣи насѣа, иакѣже и мы ѡстѣааѣемѣа должнѣкѣомѣа
нашѣимѣа: и не вбѣдѣи насѣа во ищѣшѣиѣе, но ищѣаи насѣа ѡ лѣкѣавагѣа.

Свѣщеннѣкѣа возгласѣетѣа:

Иакѣ твое сѣтѣа црѣтѣе, и сѣла, и слава, Ѡцѣ, и сѣа, и сѣагѣа дхѣа, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкѣа: аминѣ.

Гдѣи помнѣи, ѣи.

Тѣже мѣтѣа:

Всесѣла трѣце, сѣднощѣинаа держѣабо, неразѣельное црѣтѣе, вѣхѣа елѣгѣаа вѣна,
елѣголаи же и ѡ мнѣ грѣшнѣемѣа, ѡтѣврдѣи, вразѣмѣи сѣрдѣе моѣе, и вѣо моѣе
ѡннѣи иквѣрнѣа. прѣсѣстѣи моѣе мѣель, да вѣнѣа слава, поѣи и поклѣаѣа, и
гласѣа: сѣдинѣа еа, сѣдинѣа гдѣа, ииѣа хрѣтѣеа, вѣа слава бѣа Ѡцѣа, аминѣ.

Поѣемѣа:

Бѣдѣи има гдѣе елѣголовѣно ѡ нынѣ и до вѣка. Трижды.

И поклѣоны ї.

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминѣ.

Тѣже, ѡслобѣа иѣ:

Елѣголовѣно гдѣа на вѣакоѣе вѣремѣа, вѣнѣа хвала сѣгѣа во ѡтѣхѣаа моѣахѣа. Ѡ гдѣа

Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Узвеличајте Господа са мнош, и узвишујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидети. Овај сиромаш заваци, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавише их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа сви свети Његови, јер нема оскудице онима који Га се боје. Богати осиромаше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите чеда, послушај-те мене, страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који љуби да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зла, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је на чинитеље зала, да истреби са земље спомен њихов. Завацише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, и смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешаће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити сви који се уздају у Њега.

И Псалам 144:

Узносићу Те, Боже мој, Царе мој, и благосиљаћу Име Твоје до века, и у век века. Свакога дана благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје до века, и у век века. Велики је Господ и хваљен веома, и величанствену Његовом нема краја. Из нараштаја у нараштај хвалиће дела Твоја, и силу Твоју обја-вљиваће. Великолепност славе Светости Твоје говориће, и чудесна дела Твоја кази-ваће. И силу страшних (чуда) Твојих говориће, и величанство Твоје казиваће. Спомен мноштва доброту Твоју изговараће, и правди Твојој обрадоваће се. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпелив и многомилостив. Добар је Господ свима и свему, и милосрђе је Његово на свим делима Његовим. Нека Те исповедају и славе, Господе, сва дела Твоја, и нека Те благосиљају свети Твоји. Славу Царства Твога рећи ће, и правду Твоју говориће. Да обзнане синовима људским моћ Твоју, и славу велелепите Царства Твога. Царство је Твоје царство свих векова, и владичанство Твоје у сваком нара-штају и нараштају. Веран је Господ у свим делима Својим. Подржава Господ све који

похваљитица душа моја: да оублашати кротцын и возвеличатица. Возвеличатица гдѣ со мношю, и возвиемъ има егво въспѣ. Взыскѣхъ гдѣ, и оублаша мѣ и ѿ вѣхъ искорбѣи моихъ избѣви мѣ. Пристѣпите къ нему и просвѣтитица, и лица вѣща не постыдѣтица. Сеи нишѣи воззва, и гдѣ оублаша и, и ѿ вѣхъ искорбѣи егво спсе и Уполнитѣ аглз гдѣнь шкредѣи боѣщнхъ егво и избѣвнѣи ихъ. Вѣдѣтица и видѣтица, ѣкво блз гдѣ: блженъ мѣжъ, ѣже оуповѣтѣи нань боитѣца гдѣ, всн стѣи егво, ѣкво нѣсть лишѣнѣ боѣщнхъ егво. Богѣтѣи шенѣиша и вѣлѣкѣша: взыскѣищѣи же гдѣ не лишѣтица вѣлѣкѣи блга. Приидѣтица, чѣда, послѣшѣти мене, стѣхъ гдѣно надѣ вѣз. Кто естѣ человекѣи хотѣи живѣтѣи, любѣи дни видѣти блги; Оудержи ѣзыкъ твоѣи ѿ зла и оустнѣ твоѣи, еже не глаголатѣи льстѣи. Оублонѣица ѿ зла и сотворѣи блго: взыщѣи мира и поженѣи и. Очи гдѣни на правѣица, и оушн егво въ молѣтѣи ихъ. Лице же гдѣне на творѣщнхъ зла, еже потребѣищѣи ѿ землѣи пѣмѣти ихъ. Воззваша правѣици, и гдѣ оублаша ихъ и ѿ вѣхъ искорбѣи ихъ избѣви ихъ. Близ гдѣ сокрѣщеннхъ ердѣемъ, и смнрѣннхъ дѣхѣмъ спсѣтѣи. Мнози окѣрен правѣицѣи, и ѿ вѣхъ ихъ избѣвнѣи а гдѣ. Хранѣтѣи гдѣ всѣ кѣсти ихъ, ни едина ѿ нихъ сокрѣшнѣица. Смерѣтѣи грѣшникѣи люта, и ненавидѣищѣи правѣица прегрѣшѣица. Избѣвнѣи гдѣ души рабѣи своихъ, и не прегрѣшѣица всн оуповѣищѣи на него.

Псаломъ рѣд:

Возвиеѣ тѣ, блже мой, црѣ мой, и блгословлю има твоѣе въ вѣкѣи и въ вѣкѣи вѣка. На вѣлѣкѣи дѣнь блгословлю тѣ, и вохваляю има твоѣе въ вѣкѣи и въ вѣкѣи вѣка. Велии гдѣ и хвалѣнъ шѣлѣ, и величѣи егво нѣсть концѣ. Рѣдъ и рѣдъ вохваляѣтѣи дѣла твоѣа и силѣ твоѣи возвѣстѣѣтѣи: великолѣпѣи славы стѣици твоѣа возглаголютѣи и чдѣи твоѣа повѣдѣтѣи: И силѣ стѣишнхъ твоѣихъ рекѣтѣи и величѣи твоѣе повѣдѣтѣи: Пѣмѣти множетѣи блгостѣи твоѣа шрѣишѣтѣи и правдою твоѣю возрадѣица. Цѣдръ и млѣтѣи гдѣ, долготѣрпѣливъ и многомлѣтѣи. Блз гдѣ всѣчѣицѣи, и цѣдрѣи егво на вѣхъ дѣлѣхъ егво да исповѣдѣтица тебѣ, гдѣ, всѣ дѣла твоѣа, и приѣици твоѣи да блгословѣтѣи тѣ: Слава црѣица твоѣи рекѣтѣи и силѣ твоѣи возглаголютѣи, Сказѣти сыновѣицѣи

падају, и усправља све сатрвене. Очи свију у Тебе се уздају, и Ти им дајеш храну благовремено. Ти отвараш руку своју, и испуњаваш све живо благовољењем. Праведан је Господ на свима путевима Својим, и преподобан у свима делима Својим. Близу је Господ свима који Га призивају, свима који Га призивају у истини. Вољу оних која Га се доје испуниће, и молбу њихову услишиће и спашће их. Чува Господ све који Га љубе, и све безбожнике истребиће. Хвалу Господњу нека говоре уста моја, и свако тело нека благосиља Име свето Његово, до века, и у век века.

И затим: Достојно је ваистину у песмама славити Надбожанску Троицу: Беспочетног Оца, и Сведелатног Сабеспочетног Логоса, предвечно од Оца нетљено рођенога, и Светога Духа, из Оца надвремено исходећега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј, (3 пута).

Благослови. **И Отпуст.**

Ако ли је пак Бог Господ, после Трисветога, отпусни Тропар дана, и Отпуст.

Ако ли хоћеш, после Вечерње, говори ову Молитву Василија Великог:

Благословен си, Владико Сведржитељу, Који си обасјао дан светлошћу сунчевом, и ноћ осветлио зрацима огњеним; и нас си удостојио да прођемо дужину дана, и да се приближимо почетку ноћи; услиши мољење наше и свега народа Твога, и свима нам опрости вољне и невољне грехе. Прими наше вечерње молитве, и ниспошљи нам мноштво милости Твоје, и милосрђа Твога на наслеђе Твоје; осени нас Светим Твојим Анђелима, наоружај нас оружјем правде, Огради огради нас истином Твојом, сачувај нас силом Твојом, избави нас од сваке невоље, и сваке замке противника; дај нам и ово вече, са наступајућем ноћи, свето, мирно, безгрешно, без обмане, без

человѣчскимъ силѣ твоѣмъ и славоу великолѣпнѣю црѣтвѣю твоѣю. Црѣтво твоѣ црѣтво вѣѣхъ вѣѣковъ, и влѣетво твоѣ во всѣкомъ родѣ и родѣ. Вѣренъ гдѣ во вѣѣхъ словесѣхъ своихъ и прибенъ во вѣѣхъ дѣлѣхъ своихъ. Оутверждаетъ гдѣ всѣ низпадающыя и возставалетъ всѣ низверженныя. Очи вѣѣхъ на тѣ оуповаютъ, и тѣ дѣлши ѣмъ пицѣ во блговременнѣ: ѿверзѣши тѣ рѣкъ твоѣмъ и исполнѣши всѣкое животно блговоленнѣ. Прѣнъ гдѣ во вѣѣхъ пдѣхъ своихъ и прибенъ во вѣѣхъ дѣлѣхъ своихъ. Близу гдѣ вѣѣмъ призывающымъ ѣго, вѣѣмъ призывающымъ ѣго во истинѣ: волю боащнхѣ ѣго сотворитъ, и молитвѣ ѣхъ оуслышитъ, и спѣетъ ѣ. Хранитъ гдѣ всѣ любящыя ѣго, и всѣ грѣшники потрѣбитъ. Хвалѣ гдѣмъ возглаблѣютъ оутѣ моѣ: и да блгословитъ всѣка плоть ѣма стѣе ѣго въ вѣѣхъ и въ вѣѣхъ вѣѣка.

Слава оцѣ, и сѣнѣ, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и пригво, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдѣ помнѣнѣ, **трижды.**

Блгословнѣ.

И бываетъ конечный ѿпѣетъ. Стѣ же бывають, ѣгда ѣетъ великнѣ поетъ. ѿце же ѣетъ ѣнъ поетъ, и пѣтѣ ѣмнѣнѣ, по поклѣнѣхъ, и триѣомъ, и по возгласѣ: ѣѣкѣ твоѣ ѣетъ црѣтво: Гдѣ помнѣнѣ, ѣ. Слава, и нынѣ: ѣ пакнѣ, Гдѣ помнѣнѣ, трижды. Блгословнѣ. ѣ ѿпѣетъ. ѿце же ѣетъ бѣз гдѣ, по триѣомъ ѿпѣетнѣтнѣ тропарѣ дне, и ѿпѣетъ. ѿце же хоцѣши, по концѣ вечерни глаболн мѣтвѣ ѣнѣ великаго вѣѣнѣ:

Блгословенъ ѣнѣ влѣко вѣедержнѣтнѣю, просвѣтнѣвнѣ дѣнѣ свѣтѣомъ солнечнымъ, и ноцѣ оураиннѣвнѣ зарѣмнѣ ѣннѣннѣмнѣ, ѣже долготѣ дне прѣнтнѣ нѣнѣ спѣдѣннѣ ѣнѣ, и прѣнѣннѣтнѣнѣ начѣлѣомъ ноцнѣ: оуслыши молѣннѣ нѣше, и вѣѣхъ людѣнѣ твоихъ, и вѣѣхъ нѣнѣ прѣнтнѣ вѣольнѣнѣ и невѣольнѣнѣ согрѣшнѣнѣ. прнмнѣ вѣѣрнѣнѣнѣ нѣша молѣннѣ, и низполеннѣ мнѣожѣтѣво мѣтнѣ твоѣ, и цѣдрѣтѣ твоихъ на догѣоѣннѣ твоѣ: ѣстѣннѣ нѣнѣ ѣбнѣмнѣ твоимнѣ ѣгѣлы: коварѣжнѣ нѣнѣ ѣрѣжѣемъ прѣвѣды: ѣграднѣ нѣнѣ ѣстнѣноу твоѣю: ѣблѣднѣ нѣнѣ ѣноу твоѣю: ѣзѣбнѣ нѣнѣ ѣ

ПОЧЕТАК ВЕЧЕРЊА

маштања, у све дане живота нашег, молитвама Свете Богородице, и свих Светих који Ти од века угодише. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

И бива Отпуст.

Начало вечерни.

вѣ́каго ѡбѣто́анїа, њ вѣ́каго навѣ́та сопро́тївнаго. подїждь же нѣ́мъ њ нарто́щїи вѣ́черъ еъ приходо́щею но́щїю соверше́нъ, с.з. мї́ренъ, безгрѣ́шенъ, безблѣ́женъ, безмечтѣ́ненъ, њ вс. дни живото́а нашего. Млѣ́твами с.б.а. б.ц.ы. њ вѣ́хъ стѣ́хъ ѡ вѣ́ка бл҃годо́дївшїхъ, ѡ́мнїхъ.

Чтї́вейшю херѣ́внмъ:

И́ быва́етъ ѡпде́тъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

Свештеник говори: Благословен Бог наш...

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешителу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Господе помилуј, (12 пута.)

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута)

Начало еџ бѣомџ великаџ повечерїѧ

Глаголетџ еџенникџ: Бѣгословѣнџ бѣџ наџџ:

И начинѧютџ братїѧ:

Слава тебе бѣже наџџ, слава тебе.

Црѣно неѣный, оутѣшнтелю, дѣше истинны, ѧже вездѣ стѣый, и вс. исполнѧый, сокровнице бѣгнѣхѧ и жїзни подѧтелю, прїндѧ и вселїса въ ны, и ѡчїстї ны ѡ всѧкѧ искверны, и спїсѧ бѣже, дѣшы наџџ.

Стѣый бѣже, стѣый крѣпкїй, стѣый беземѣртный, помїлѧ нас. (Трїжды.)

Слава оцѣ, и сїнѣ, и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѧмїнь.

Пресвѧта трїце, помїлѧ нас: гдї, ѡчїстї грѣхѧ наџџ: вѣко, прѡстї беззакѡнїѧ наџџ: стѣый, прѡстї и исцѣлї немѡщї наџџ, ѧмене твоеџ радн.

Гдї помїлѧ, (Трїжды.)

Слава оцѣ, и сїнѣ, и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѧмїнь.

Оче наџџ, ѧже сїнѣ на неѣхѣхѣ, да свѧтитѧ ѧма твоеѡ, да прїдетџ црѣвїе твоеѡ, да бѣдетџ вола твоеѡ, ѧкѡ на неѣнѣ и на землї. хлѣбѣ наџџ наѣщїный дѧждѣ наџџ днѣѣ, и ѡстѧвн наџџ дѡлгн наџџ, ѧкоже и мы ѡстѧвлѧемџ должннкѡмџ наџџымџ: и не вбѣдѧ наѣз во искѣшенїе, но и збѧвн наѣз ѡ лѣкѧваџ.

Свѧщенникџ возглаголетџ:

ѧкѡ твоеѡ сїрѣ црѣтво, и сїла, и слава, оцѣ, и сїнѣ, и стѣѧџ дѣхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкџ: ѧмїнь.

Прїндѧте, поклонїмѧ црѣвн наџѣмѣ бѣѣ.

Прїндѧте, поклонїмѧ и прїпадѣмџ хрїтѣ, црѣвн наџѣмѣ бѣѣ.

Прїндѧте, поклонїмѧ и прїпадѣмџ самѡмѣ хрїтѣ, црѣвн и бѣѣ наџѣмѣ. **трїжды.**

И одмах, ако је Прва седмица Велике Четрдесетнице, почињемо:

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!“ Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

И кад се Псалам заврши, певамо Велики Канон (Св. Андреја Критског).

Ако ли пак није (Прва седмица Четрдесетнице), почињемо овако:

(Псалам 4)

Када (Те) призивах, услишао си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву моју. Синови људски, докле ћете бити тешка срца? Зашто волите сујету, и тражите лаж? А знајте да је Господ показао чудо на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; говорите (тихо) у срцима својим, на постелема својим скрушите се. Принесите (Богу) жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост Лица Твога, Господе. Дао си радост у срцу моме; умножише се плодови пшенице, вина и желеја. У миру ћу уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

(Псалам 6)

Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметаше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Окрени се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко ће Те у смрти спомињати; и у аду ко ће Те славити? Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постелеу моју обливам. Помуту се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоња, јер услиша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Да се постиде и смуте сви непријатељи моји; да се поврате и што пре се постиде.

И ѡбїе, ѡце ѣсть пѣрѣла седмица великаѣ четырѣдесѣтницѣ, начинѡемѣ: Бїѣе, вѣ помоць моѡ конмї: И непѡлннвшѣла семѣ, поѣмѣ великїѣ канѡнѣ.

Бїѣе, вѣ помоць моѡ конмї: гдї, помощї мн потщїеа. Да порѣдѡдѣа и порѡмѡдѣа ищѣщїн дѣшѣ моѡ, да возвратѡдѣа вспѡть и порѣдѡдѣа хотѡщїн мн слѡ: Да возратѡдѣа ѡбїе стѣдѡщїеа глаголющїн мн: бѡгоже, бѡгоже. Да возрѡдѡдѣа и возвееѡдѣа ѡ тѣбѣ вѣ ищѣщїн тѣбѣ, бїѣе: и да глаголютѣ вѣнѣ, да возвеличнѣа гдї, ѡбѡщїн спїсѣнїе тѣоѣ. Иѣѣ же нїщѣ ѣсмѣ и ѡѣгѡѣ, бїѣе, помозї мн: помѡщннкѣ моѡ и иѣбѡвнѣа моѡ ѣнї тѣ, гдї, не закѡннї.

Иѣѣ же нї, начинѡемѣ еѣце:

Внегда призваѣти мн, ѡѣлыѣша мѡ бїѣ правды моѡ: вѣ искѡбен распрѡстранїлѣ мѡ ѣнї. Оѣщѣдрн мѡ, и ѡѣлыѣшн мїтѣѣ моѡ. Сынѡве чѡловѣчїестїн, докѡлѣ тѡжкоѣсѣрдїн; вѣскѡѡ ѡбѡвнѣ сѣѣтѣ, и ищѣтѣ лѣжн; И ѡѣѣднѣтѣ, ѡѡкѡ ѡѣднѣ гдї прїѣнаго своѡго: нгдѣ ѡѣлыѣшнѣтѣ мѡ, внегда воззѡвѣти мн кѣ немѣ. Гнѣбѡвнѣа, и не ѡгрѣшѡнѣтѣ: ѡѡже глаголетѣ вѣ сѣрдѡцѣѣ вѡшнѣѣ, на ѡѡжѡѣѣ вѡшнѣѣ ѡѣмнїнѣа. Пожрїтѣ жѣртѣѣ правды, и ѡѣповѡнѣтѣ на гдї. Мнѡѡнн глаголютѣ: кѣѡ ѡѡвнѣтѣ нѡмѣ бѡгѡ; знѡменѡеа на нѡѣѣ свѣтѣѣ лицѡ тѣоѡгоѡ, гдї. Дѡлѣ ѣнї вееѡлїе вѣ сѣрдѡцѣѣ моѡемѣ, ѡ плодѡ пшѣнїнѣѣ, вїнѡ и ѣлѣа своѡгоѡ ѡѣмноѡжнѣа. Вѣ мїрѣѣ вѣкѣѣѣ ѡѣнѣ и почїю: ѡѡкѡ тѣ гдї, ѣдїнаго на ѡѣповѡнїн вееѡлїѣ мѡ ѣнї.

Гдї, да не ѡрѡстїю тѣоѡю ѡблнчїшн менѣ, ннжѣ гнѣѡмѣ тѣоѡмѣ накѡжѣшн менѣ. Помнїѡнї мѡ гдї, ѡѡкѡ немощѣнѣѣ ѣсмѣ: ищѣлї мѡ гдї, ѡѡкѡ смѡтѡшѡеа кѡѡстїн моѡ. И дѣшѡ моѡ смѡтѣа сѣѡѡ: и тѣ гдї, докѡлѣ; Ѳвратнїа гдї, иѣбѡвн дѣшѣ моѡ, спїн мѡ рѡдн мїтн тѣоѡѡ: Иѡкѡ нѣѣстѣ вѣ смѣртн помнїѡнї тѣбѣ, вѡ ѡдѣѣ же кѣѡ ипѡвѣѣтѣа тѣбѣ; Ѳѣтрѡдѡнїа вѡзѡдѡхнїемѣ моѡмѣ, иѣзмѣю на вѡкѡѣѣ нѡщѣ ѡѡже моѡ, слезѡмн моѡмн порѣаю моѡ ѡмоѡѣ. Смѡтѣа ѡ ѡрѡстн ѡѡко моѡ, ѡбѣтѣшѡѣѣ вѡ вѣѣѣѣѣ вѡзѣѣѣѣ моѡѣѣ. Ѳѣтѣднїтѣ ѡ менѣ вѣн

(Псалом 12)

Докле ћеш, Господе, забрављати ме до краја? Докле ћеш одвраћати Лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу своме дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мною? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“ Они који ме угњетавају обрадоваће се ако посрнем. А ја се на милост Твоју уздах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу - Добротвору моме, и псалмопојаћу Имену Господа Вишњега.

И опет: Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) /3 поклона/.
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалом 24)

Теби, Господе, уздигох душу мою, Боже мој, на Тебе се поуздах, да се не постидим до века. Да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети. Нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Својој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне који греше на путу. Упутиће кротке на суд, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати (Бог) на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је тврђава онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје

дѣлающїи беззаконїе, ѣкѡ оубышѡ гдѣ гласъ плача моего. Оубышѡ гдѣ моленїе мое, гдѣ мѣтѣѡ моѡ прїаѣтъ. Да поугыдѡтъсѡ, ѡ смѡтъѣтъсѡ вѣн врази моѡ: да возвратѡтъсѡ, ѡ оугыдѡтъсѡ сѣлаѡ вѡкорѣ.

Докѡлѣ, гдѣи, заздѣши мѡ до конца; докѡлѣ ѡвраѡщѣши лице твоѡ ѡ мене; докѡлѣ положѡ совѣты вѡ дѡшѡ моѡи, колѣзни вѡ сѣрдцѣ моѡмъ дѣнь ѡ ноцѡ; докѡлѣ вознесѣтъсѡ врагѡ моѡ на мѡ; Прїзри, оубышѡ мѡ гдѣи бѣже моѡи, просвѣтѣи ѡчи моѡи, да не когдѡ оубѡ вѡ смѣртѣ. Да не когдѡ рѣчѣтъсѡ врагѡ моѡи: оубрѣпѡхѡ на него. Стѡжѡющїи мѡи возрадѡуютсѡ, ѡще подвижѡсѡ. Ёзѡ же на мѣтѣ твоѡи оубѡвѡхѡ: возрадѡуетсѡ сѣрдце мое ѡ испѣни твоѡмъ. Копоѡ гдѣи бѡгодѣавшемѡ мѡи, ѡ поѡи ѡмени гдѡ вѡшнѡго. Прїзри, оубышѡ мѡ гдѣи бѣже моѡи, просвѣтѣи ѡчи моѡи, да не когдѡ оубѡ вѡ смѣртѣ: да не когдѡ рѣчѣтъсѡ врагѡ моѡи: оубрѣпѡхѡ на него.

Слава Ѡцѡ, ѡ сѡи, ѡ стѡмѡ дѡхѡ, ѡ нынѣ ѡ прїсно, ѡ во вѣки вѣкѡвѡ, ѡминѡ.
Ѧллилѡїа, ѡллилѡїа, ѡллилѡїа, слава тебе бѣже. **Трїжды. Ѧ поклоны ѣ.**
Гдѣи помѡилѡи, **трїжды.**
Слава Ѡцѡ, ѡ сѡи, ѡ стѡмѡ дѡхѡ, ѡ нынѣ ѡ прїсно, ѡ во вѣки вѣкѡвѡ, ѡминѡ.

Вѡ тебе гдѣи, воздвїгѡхѡ дѡшѡ моѡи, бѣже моѡи на тѡ оубѡвѡхѡ, да не поугыдѡсѡ во вѣкѡ, ннѣ да поугыдѡтъсѡ мѡи сѡ врази моѡи: Ѧко вѣи терпѡщїи тѡ, не поугыдѡтъсѡ. Да поугыдѡтъсѡ беззаконнѡющїи вѡтѡщѣ. Пѡтѣи тво. гдѣи, скажѡи мѡи, ѡ стѡзѡмъ твоѡмъ надѡи мѡ. Настѡви мѡ на ѡтѡнѡ твоѡ, ѡ надѡи мѡ: ѣкѡ тѡи сѡи бѣи испѡ моѡи, ѡ тебе терпѣхѡ вѣсь дѣнь. Помѡни ѡсѡдѡвѡты тво. гдѣи, ѡ мѣтѣ тво. ѣкѡ ѡ вѣка сѡтъ. Грѣхѡ ѡногѡи моѡи, ѡ невѣдѣнїѡ моего не помѡни, по мѣтѣ твоѡи помѡни мѡ тѡи, радѡи бѡгѡгѡи твоѡи гдѣи. Бѡгѡ ѡ прѡвѡ гдѣи, сѡгѡ радѡи законѡположѡтъсѡ оубрѣшѡющѡмъ на пѡтѣи. Настѡвѡтъсѡ крѡтѡкѡи на сѡдѡ, (надѡитъсѡ крѡтѡкѡи пѡтѣмъ своѡмъ. Вѣи пѡтѣи гдѣи мѣтѣ ѡ ѡтѡни, взыскѡющѡмъ заѡѣта сѡгѡ ѡ сѡдѣнїѡ сѡгѡ. Рѡди ѡмене моего гдѣи, ѡ ѡчѡи твоѡи

скровишту Лица Твога од метежа људског; ставићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у малоумности мојој: одбачен сам од очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа, сви верни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који премного чине охолост. Будите бодри, и нека ојача срце ваше, свих вас који се надате у Господа.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се дојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која прохода у таму, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће при-ближити стану твоме. Јер ће Анђелима својим заповедити за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ћете узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну наступаћеш, и згази-ћеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер позна Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и

Прогвѣтнѧ лицѧ твоегѧ на раба твоегѧ, еписѧ ма млѣтѧю твоею. Гдѧ, да не постыжѣса, ѧкѡ призвѣхъ тѧ, да постыдѧтѣса нечестьнѧи, и инѧдѡтъ во ѧдъ. Нѣмь да бѡдѡтъ оустнѧи льстѧивьѧ, глглющьѧ на прѧвѣднагѧ беззаконїѧ, гордынѧю и оуничженїемъ. Кѡль многогѧ мнѡжертѧвѧ блгостѧи твоеѧ гдѧ, ѡже скрѧлъ ѣсѧ кобщѧмъ тебѧ, содѣлалъ ѣсѧ оуповѧющьѧмъ на тѧ, предъ еѧны чловѣческнѧи. Скрѧлѧиши ѧхъ въ тѧинѣ лица твоегѧ ѡ маѣже чловѣческа: покрѧлѧиши ѧхъ въ крѡвѣ ѡ прѣтѣканїѧ ѧзыкъ. Нѧголовѧнъ гдѧ, ѧкѡ оуднѧи млѣтъ свою во градѣ ѡгражденїѧ. Язъ же рѣхъ во нзѣтѡплѧнїи моемъ, ѡвѣрженъ ѣсмь ѡ лица ѡчїю твоею: сегѡ радѧ оубышлалъ ѣсѧ глагъ млѣтѧы моеѧ, вневѣдъ воззвѣхъ къ тебѣ. Возлюбѧте гдѧ вси прѧвѧнїи ѣгѡ, ѧкѡ истиннѧ выскѧютъ гдѧ и воздѧетъ нзлѧше творѧщьѧмъ гордынѧю. Мѡжѧйтѣса, и да крѣпѧтѣса сѣрдѧце вѧше, вси оуповѧющїи на гдѧ.

Жнѧнѧи въ помощѧ вышнагѡ, въ крѡвѣ бѧ нѧнагѡ водворѧтѣса. Речѧтъ гдѧвнѧ: зѧрѣтѡпникъ мой ѣсѧ, и прѧвѣжнѧце мое, бѧхъ мой, и оуповѧю на негѧ. Якѡ тѡй нзбѧвѧтъ тѧ ѡ стѣнѧи лѡвчѧ, и ѡ словеса маѣжна. Плѣцмѧ своѧмѧ ѡсѣнѧтъ тѧ, и подъ крилѣ ѣгѡ надѣшнѣса. Ордѧжѧемъ ѡбыдетъ тѧ истиннѧ ѣгѡ, не оубѡишиѧ ѡ стѡрѧхѧ ноцнѧгѡ, ѡ стѡрѣлы летѧщїѧ во днѧ, ѡ вѣци во тѧмѣ прѣходѧщїѧ, ѡ сѡдѧи и сѣса полѡденнѧгѡ. Падѧтъ ѡ странѧи твоеѧ чѧсѧща, и тѧмѧ ѡдѧенѡю тебѧ, къ тебѣ же не прѧблѧжитѣса. Обѧче ѡчїма твоѧмѧ смѡтѧрѧши, и воздѧлѧнїѧ грѣшникѡвъ оузнѧши. Якѡ ты гдѧ, оуповѧнїѧ мое, вышнагѧ положѧлъ ѣсѧ прѧвѣжнѧце твое. Не прѧидѧтъ къ тебѣ слѧдѧ, и рѧна не прѧблѧжитѣса тѣлесѧи твоемѧ. Якѡ ѧггѧлѡмъ своѧмъ заповѣтъ ѡ тебѣ,

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

прославићу га. Другим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)
Господе, помилуј. (3 пута.)
Слава, И сада: Ако је Пост, 3 поклона.

Тада почињемо говорити следеће стихове (точно, без певања, ако је изван Велике Четрдесетнице; а ако је унутар ње, онда их певају оба хора), са слаткопојањем, полако, и високим гласом.

Почиње Први хор овако:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.
Други хор, исто.
Тако по реду сваки хор свој стих. Опет Први хор:

Послушајте до крајева земље. Јер је с нама Бог.

Па Други хор:
Моћници, покорите се. Јер је с нама Бог.

Ако ли опет ојачате, опет побеђени бићете. Јер је с нама Бог.

И замку коју замислите, разориће Господ. Јер је с нама Бог.

И реч коју изговорите, неће остати у вама. Јер је с нама Бог.

Начало еџ бѣомџ великаџ повечерїа.

сохранїти тѣ во вѣхѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. На рѣкахъ возмѣтѣхъ тѣ, да не когдѣ преткнѣши ѡ камень ногѣ твоѣ. На ѡпїда њ вайїиска настѣпнши, њ поперѣши лѣвѣ њ смїа. Гїакъ на мѣ оуповѣ, њ њзбѣблю њ: покрьїю њ, гїакъ познѣ ѡмѣ моѣ: Воззовѣтѣхъ ко мнѣ, њ оубїлшѣ ѣгѣ: еџ нїмѣ ѣемь въ искѣри, њзмѣ ѣгѣ: њ прогїаблю ѣгѣ: Долготѣю днѣи ѡполню ѣгѣ, њ гавлѣ ѣмѣ ипїенїе моѣ.

Слава Оцѣ, њ сїнѣ, њ стѣомѣ дхѣ, њ нбїнѣ њ прїснѣ, њ во вѣки вѣкѣѡвѣ, амїнь.
Амнѣдїа, амнѣдїа, амнѣдїа, слава тѣбѣ бже. Трїжды.
Гдї помнїдї, трїжды.
Слава Оцѣ, њ сїнѣ, њ стѣомѣ дхѣ, њ нбїнѣ њ прїснѣ, њ во вѣки вѣкѣѡвѣ, амїнь.

Ище ѣтѣхъ оѣтѣхъ, поклѣны трї. Тѣже начинѣемѣ гл҃голати стїхѣ со сладкопѣнїемѣ, не искѣрѣ, њ великимѣ гл҃гомѣ.
Первыи ликѣ:

Еџ намѣ бѣхъ, раздѣлїте гѣзыцы, њ покарѣнїтѣа: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.
Вторый ликѣ, тѣже.
Тѣже по чїнѣ кїждѣ ликѣ своѣ стїхѣ.

Первыи ликѣ:
Оубїлшнѣ до поглѣдннхъ землї: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.
Вторый ликѣ:
Могѣщїи покарѣнїтѣа: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.

Ище во пѣки возмѣжете, њ пѣки повѣждѣнн бѣдѣте: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.

И ѡже ище совѣтѣхъ совѣщавѣте, разорїтѣ гдѣ: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.

И слово, ѣже ище возгл҃голетѣ, не превѣдетѣ въ вѣзѣ: Гїакъ еџ намѣ бѣхъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

А страха вашѣго нећемо се бојати, нити ћемо се збунити. Јер је с нама Бог.

Господа пак Бога нашега, Њега ћемо светковати, и Он ће нам бити страх. Јер је с нама Бог.

И ако на Њега будем се надао, биће ми на освећење. Јер је с нама Бог.

И уздаћу се у Њега, и спасићу се Њиме, Јер је с нама Бог.

Ево ја и деца коју ми даде Бог. Јер је с нама Бог.

Народ који седи у тами, виде Светлост велику. Јер је с нама Бог.

Који живите у земљи и сенци смрти, Све-тлост ће обасјати вас. Јер је с нама Бог.

Јер нам се Дете роди, Син нам се даде. Јер је с нама Бог.

Њему је власт на рамену Његовом. Јер је с нама Бог.

И мира Његовог нема границе. Јер је с нама Бог.

И назива се име Његово - Великог Савета Ангел. Јер је с нама Бог.

Чудан, Советник. Јер је с нама Бог.

Бог Моћни, Властодржац, Кнез мира. Јер је с нама Бог.

Начало еѣ бѣомѣ великаго повечерїа.

Стрѣла же вѣшего не оубоѣмѣа, ниже смѣтнѣмѣа: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Гдѣ же бѣа нашего того ѡчѣмѣи, и тоѣ еѣдетѣ нами еѣ стрѣхѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

И ѡце на него надеѣа еѣдѣ, еѣдетѣ мнѣ во ѡсѣѣнїе: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

И оѣповѣа еѣдѣ на него, и спѣѣа ѣмѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Сѣ ѡѣ и дѣтн, ѡже мнѣ даде еѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Лѣдїе хоѣѣѣн во тѣмѣ, вѣдѣша свѣтѣ вѣлїи: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Живѣѣн во стрѣнѣ и свѣн смѣртнѣн, свѣтѣ возѣѣетѣ на вѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Гѣкѣ ѡтрѣѣа родїеѣ нами, еѣн, и дадеѣа нами: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Ѣгѣже начѣлѣѣво бѣѣтѣ на рѣмѣ ѣгѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

И мїра ѣгѣ нѣѣтѣ предѣла: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

И нариѣѣѣа ѣма ѣгѣ, велика совѣѣта ѡгѣлѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Чѣденѣ совѣѣтнѣкѣ: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Бѣѣ крѣпокѣ, властїѣѣѣѣ, начѣлѣннѣкѣ мїра: Гѣкѣ еѣ нами еѣ.

Отац будућега века. Јер је с нама Бог.

Кад се заврше стихови, пева се опет:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Први хор:

Слава... С нама је Бог...

Други хор:

И сада... С нама је Бог... **Тада оба хора заједно:** Јер је с нама Бог.

И одмах следеће тропаре:

Први хор:

Прошавши дан, благодарим Ти, Господе; вече са ноћију, даруј ми без греха, Спасе, и спаси ме.

Други хор:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу
Прошавши дан, славословим Те, Владико, вече са ноћију, без саблазни даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Оба хора:

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Прошавши дан, песмословим Те, Свети, вече са ноћију, без зависти даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Затим певају заједно оба хора:

Бестелесне природе Херувими, неућутним песмама Тебе славослове. Шестокрилна жива бића Серафими, непрестаним гласима Тебе преузносе. Анђеоске све војске, трисветим песмама Тебе похваљују. Јер си Ти пре свију Сушти Отац, и Сабеспочетног имаш Твојега Сина. И Равночасног носиш Духа Живота, Тројице јављајући неразделивост. Пресвета Дјево, Мати Божја, и ви Оче-видци и Служитељи Логоса. Пророка и Мученика сви хорови, који бесмртни имате живот. За све се молите усрдно, јер сви ми јесмо у бедама. Да се обмане избавимо лукавога, анђелску песму кличемо: Свети, Свети, Свети,

Оцѣ ѡбѣщѣнаѣ ѡбѣща: Гѣкѡ еѣ на́ми бѣѣ.

Исполнившимъ же еѣ стѣхѡмъ, гѣкѡ предречеѣа, поетѣа.

Сѣ на́ми бѣѣ, разѣмѣйте гѣзыцы, и покарѣйтеѣа: Гѣкѡ еѣ на́ми бѣѣ.

И па́ки ѡднѣнцемъ ѡ ѡбоѣ ликѣ.

Сла́ва оцѣ, и си́нѣ, и стѣомѣ дѣхѣ **Пе́рвыи ликѣ:** Сѣ на́ми бѣѣ:

И ны́нѣ и прѣишо, и во вѣки вѣкѡвѣѣ, а́мины. **Вторѡиѣ, что́жде.**

Та́же двѣ лика вкѣпѣ: Гѣкѡ еѣ на́ми бѣѣ.

И а́кѣ нартоѡщыѣ тропари.

Пе́рвыи ликѣ:

Дѣнь прешѣдѣѣ, бѣгодарю́ тѣ гѣи, вѣчерѣѣ, прошѣѣ, сѣ но́щїю безъ грѣхѣ̀ подѣждѣ́ ми спѣсе, и спѣси́ ма.

Вторѡиѣ ликѣ.

Сла́ва оцѣ, и си́нѣ, и стѣомѣ дѣхѣ,

Дѣнь прешѣдѣѣѣ, славо̀сло̀влю́ тѣ̀ вѣ̀ко, вѣчерѣѣ, прошѣѣ, сѣ но́щїю безѣобла́зностѣ̀ подѣждѣ́ ми спѣсе, и спѣси́ ма.

Двѣ лика.

И ны́нѣ и прѣишо, и во вѣки вѣкѡвѣѣ, а́мины.

Дѣнь прешѣдѣѣѣ, пѣсно̀сло̀влю́ тѣ̀ стѣи́ѣ, вѣчерѣѣ, прошѣѣ, сѣ но́щїю ненавѣ́стѣнѣ̀ подѣждѣ́ ми спѣсе, и спѣси́ ма.

Вкѣпѣ двѣ лика:

Безплѣтноѣ ѡстѣтѣ̀вѣ̀ херѣ̀вѣ̀мскоѣ, немѣ́лчными пѣ́сьными тѣ̀ славо̀сло̀вѣѣѣ. Шѣ̀стѣ̀крильнѣ̀мѣ̀ живѣ̀тнѣ̀мѣ̀ серѣ̀фѣ̀ми, непрѣ̀стѣ̀нными гла́сы тѣ̀ преко̀зно̀сѣѣѣѣ: а́ггѣ̀лѣ̀ѣѣ же вѣ̀. вѣ̀шнѣ̀тѣ̀ тѣ̀нѣ̀сыми пѣ́сьными тѣ̀ во̀схѣ̀ла̀лю̀тѣ̀ѣ. Пре́жде бо вѣ̀рѣ̀хѣ̀ ѡ̀ си́ стѣи́ѣ̀ оцѣ, и со̀вѣ̀зѣ̀на̀чѣ̀льна́ имѣ̀ши тѣ̀воѐ ѡ̀ си́: и ра̀вно̀чѣ̀стѣ̀на́ носѣ̀мѣ̀ дѣ̀хѣ̀ жи́зѣ̀ни, тѣ̀рѣ̀цы гѣ̀вѣ̀ла̀ешѣ̀ неразѣ̀дельноѣ. Прѣ̀стѣ̀ла́ дѣ̀бо́ ми бѣ̀ѣѣ, и и́же сло̀вѣ̀

Трисвети Господе, помилуј и спаси нас. Амин.

И одмах, нижим гласом:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосущног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Ма-рије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животвор-ног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опростење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

И одмах ове стихове: Пресвета Владичице... **Први стих се говори 3 пута, сви остали 2 пута, а последњи И помилуј нас (1 пут.)**

Пресвета Владичице Богородице, моли за нас грешне.

Све Небеске Силе светих Анђела и Арханђела, молите за нас грешне.

Свети Јоване, Пророче и Претече и Крститељу Господа нашег Исуса Христа, моли за нас грешне.

Свети славни Апостоли, Пророци и Мученици, и сви Свети, молите за нас грешне.

самовѣдцы и слѡгнѣ прѣрѡкѡ же и мѣнкѡ всѣмъ лїцы, ѣкѡ безсмѣртнѡ имѡще жїзнь: ѡ вѣхѡхъ молїтвѣмъ прилѣжнѡ, ѣкѡ всѣмъ ѣмѡмъ вѡ вѣдѡхѡ. Да прѣлѣстнѣмъ нѣзбѡвльшѣмъ лѡкаѡмъ, ѡгльскѡю вопїемъ пѣснь: стѡй, стѡй, стѡй, три стѡй гдѣ, помнѡнѣ и спсѣ насъ, ѡмнѣ

И ѡбїе нїзкимъ гласомъ:

Вѣрѡю во ѣдїнаго бѣа ѡцѡ вседержїтѣла, творцѡ нѣбѡ и землї, вїднмымъ же вѣемъ и невїднмымъ. И во ѣдїнаго гдѡ їисѡ хрїста, сїна бѣжїа, ѣдннороднаго, ѣже ѡ ѡцѡ рождѣннаго прѣжде вѣхѡхъ вѣкѡ. свѣта ѡ свѣта, бѣа истїнна, ѡ бѣа истїнна, рождѣнна, не сотворѣнна, ѣдннѡсущїна ѡцѡ, ѣмже всѣ быша. Насъ рѡднѣ человекѡмъ, и нашѣмъ рѡднѣ спсѣнїа шѣдшаго еѡ нѣсѡ, и воплощѣшагоѡ ѡ дѡха сѡ и мрїи дѣбѡ, и вочеловѣчшасѡ. Распѡчѡго же за ны при понтїїстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребѣна. И воскресѡго во третїи дѣнь, по писанїемъ. И возшѣдшаго на нѣбѡ, и сѣдѡща ѡдѣнѡю ѡцѡ. И пакнѣ грядѡщаго со славою сѡдїти живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣтїю не бѡдетъ концѡ. И во дѡха сѡго, гдѡ живѡтвѡрѡщаго, ѣже ѡ ѡцѡ нѣходѡщаго, ѣже со ѡцѣмъ и спсѡмъ спокланѡема и славїма, гл҃голаѡшаго прѣрѡкнѡ. Во ѣдїнѡ сѡю, соборнѡю и ѡпльскѡю црковѡ. Исповѣдѡю ѣдннѡ крїстїенїе, во ѡстѡвленїе грѣхѡвѡхъ. Чѡю воскреснѡ мѣртвѡхъ: И жїзнь бѡдѡщаго вѣка, ѡмнѣ

И ѡбїе, Пресѡла: всѣ гл҃голетѣ по двѡжды, кромѣ Пресѡла влѣце, ѣже гл҃голетѣа трїжды.

Пресѡла влѣце вѣе, молнѡ ѡ насъ грѣшныхъ.

Всѡ нѣныѡ силѡ стѡхъ ѡгль и ѡр҃х҃гль молнѣ ѡ насъ грѣшныхъ.

Стѡй іѡаннѣ прѣрѡче, и прѣтече, и крѣтїтѣлю гдѡ нашѣмъ їисѡ хрїста, молнѡ ѡ насъ грѣшныхъ.

Стѡй славнѣн ѡплнѣ, прѣрѡцы и мѣнцы, и всѣ сїнѣ, молнѣ ѡ насъ грѣшныхъ.

Преподобни и Богоносни Оци наши, Пастири и Учитељи васељене, молитe за нас грешне.

Свети Словенски Првосветитељи и Учитељи Кирило и Методије, Клименте и Науме, Ангеларије, Саво и Горазде, молитe за нас грешне.

Свети Српски Просветитељи и Учитељи, Симеоне Мироточиви, Светитељу Саво, Арсеније, Максиме, Василије, Петре, молитe за нас грешне.

Свети Српски Мученици и Новомученици, Јоване Зетски, Лазаре Косовски, Стефане Дечански, Авакуме и Пајсије, Страдалници Глински и Јадовински, Јасеновачки и Пребиловачки, и сви Новомученици Косовско-метохијски, молитe за нас грешне.

Овде се говори и Свети храма.

Непобедива и неуништива и Божанска сило Часнога и Животворнога Крста, не остави нас грешне. Боже, очисти нас грешне. И помилуј нас.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но изба-ви нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Прѣбѣнїн ѡ бѣонобнїн оѣтцѣи наѣшн, пѣстырїе ѡ оѣчїнтелїе вселѣнныѧ, молїте ѡ наѣз грѣшныѧ.

Здѣ же глаголетѧ ѡ Сѣтїи хрѣма.

Непокрѣдїмаѧ, ѡ непорѣжїмаѧ, ѡ вѣжѣственнаѧ еѣло ѣтнѧџ ѡ жнвотворѧцаџ крѣтѧ, не ѡстѧвн наѣз грѣшныѧ. Бїже, ѡчїнїтн наѣз грѣшныѧ. Бїже, ѡчїнїтн наѣз грѣшныѧ, ѡ помїлѣнї наѣз.

Сѣтїи вѣже, Сѣтїи крѣпкїи, Сѣтїи безмѣртнїи, помїлѣнї наѣз. **(Трїжды.)**

Слава оѣцѣ, ѡ сїнѣ, ѡ сѣомѣ дѣхѣ, ѡ нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣз, ѧмїнь.

Пресѣла трѣце, помїлѣнї наѣз: гдїн, ѡчїнїтн грѣхн наѣшѧ: влїко, прорѣтн беззакѡнїѧ наѣшѧ: сѣтїи, порѣтн ѡ исцѣлѣнїемѡщн наѣшѧ, ѡмене твоеѡ рѧдн.

Гдїн помїлѣнї, **(Трїжды.)**

Слава оѣцѣ, ѡ сїнѣ, ѡ сѣомѣ дѣхѣ, ѡ нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣз, ѧмїнь.

Оѣе наѣшѣ, ѡже ѣснѣ на нѣсѣхѣз, да свѧтїтѣѧ ѡма твоеѡ, да прїндѣтѣ црѣтѣе твоеѡ, да вѣдѣтѣ вѡла твоеѧ, ѡкѡ на нѣснѣ ѡ на землїн. хлѣбѣз наѣшѣ наѣщнїи дѧждѣ наѣмѣ днѣсѣ, ѡ ѡстѧвн наѣмѣ дѡлгн наѣшѧ, ѡкоже ѡ мѣѡ ѡстѧвлѧемѣз дѡлжннѡмѣз наѣшѡмѣз: ѡ не ввѣдн наѣз во нѣкѡшѣнїе, но ѡзѡвн наѣз ѡ лѡкѧваџ.

Свѧщѣннїкѣз возгласѣетѣ:

ѡкѡ твоеѡ ѣртѣ црѣтѡ, ѡ еѣла, ѡ слава, оѣцѣ, ѡ сїнѣ, ѡ сѣѧџ дѣхѣ, нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣз.

ѧнѣз: ѧмїнь.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

И певамо /тропар Празника; иначе, певамо/ ове Тропаре:

У Понедељак и у Среду увече, на глас 2:

Просвети очи моје, Христе Боже, да не заспим на смрт, да не рекне непријатељ мој: надјачао сам га.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Заступник душе моје буди, Боже, јер ходим усред многих замки; избави ме од њих, и спаси ме, Благи, као Човекољубац.

Исада и увек и у векове векова. Амин. **Богородичан:**

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога; јер много може молитва Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешних, Свечиста, јер је Милостив и моћан да спасе, Он Који је и страдао за нас изволео.

Други тропари у Уторак и Четвртак, на глас 8:

Невидљивих непријатеља мојих неспавање знаш, Госпoде, и јаднога тела мога немоћ познајеш, Творче мој. Зато у руке Твоје предајем дух мој. Покри ме крилом Твоје доброте, да не заспим на смрт; и умне очи моје просветли насладом божанских речи Твојих, и подигни ме у време потребно на Твоје славословље, јер си Ти једини Благ и Човекољубац.

Стих: Погледај на ме и услиши ме, Госпoде Боже мој.

Како је страхан суд Твој, Госпoде, кад Ангели буду присутни, људи довођени, књиге отворане, дела испитивана, помисли ис-траживане? Какав ће суд бити мени зачете у гресима? Ко ће ми пламен угасити? Ко ће ми таму просветлити? - ако ме Ти, Госпoде, не помилујеш, као Човекољубац.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Начало св бѣгомъ великаго повечерїа.

И поэмъ тропари єї. въ понедеѣльникъ и въ среды вѣчера, во глахъ є.

[ѡце же прилучїтєа праздникъ, поэмъ тропарь праздника.]

Просвѣтити очн мой хртѣ бже, да не когда оуши въ емѣртъ, да не когда речеѣтъ врагъ мой: оукрѣпїхєа на него.

Слава оцѣ, и сиу, и стомѣ дхѣ

Застѣпникъ душн моеѣ ездн бже, ѡкво покредѣ хождѣ стѣтей многнхъ, и збавн ма ѡ нїхъ, и спїи ма бже, ѡкво члвѣколюбецъ.

И нынѣ и приеш, и во вѣки вѣковъ, аминь., бѣгородиченъ:

ѡкво не имамы дерзновѣнїа за премнѡгїа грѣхн наша, тѣи ѡже ѡ тебе рождашгоєа молн, бже дѣо: многѡ во можетъ молѣнїе мрнее ко блгосердїю блкн. не презрн грѣшнхъ мольбы вєчѣа, ѡкво млчнвєз єстѣ, и испити могїи, ѡже и страдѣти ѡ нас и зволнвїи.

Ины тропари во вторникъ и въ четвертѡкъ вѣчера, во глахъ и:

Невиднмыхъ врагъ мойхъ невыпїнїе вѣи гдн, и окланнмыа плѡти моеѣ неможѣнїе вѣи роздѣвнїи ма. тѣмже въ рѣцѣ твоеѣ предїю дѣхъ мой, покрьїи ма крнлѡма твоеѣ блгостн, да не когда оуши въ емѣртъ, и ошнмыа мон очн просвѣтити въ насаждѣнїе бжѣетвѣннхъ словєєз твоихъ, и воздвнгн ма во врема блгопотребно кв твоемѣ славоглѡбїю, ѡкво єдинъ блгъ и члвѣколюбецъ.

Стихъ: Призри, и оуслыши ма, гдн бже мой.

ѡкво стрѣшенъ ездъ твоїи гдн, ѡглѡмъ предстоѡцымъ, челоуѣкѡмъ вбоднмымъ, кнїгамъ разгнѣѣмымъ, длѣѡмъ испытѣємымъ, помыслѡмъ истазѣємымъ: кїи ездъ едѣѣтъ мнѣ зачѣтомъ во грѣсѣхъ; ктѡ ми пламень оугаситъ; ктѡ ми тьмѣ просвѣтитъ; ѡце не ты гдн, помнїдєши ма, ѡкво члвѣколюбецъ.

Слава оцѣ, и сиу, и стомѣ дхѣ

Сузе ми дај, Боже, као некада жени грешници; и удостој ме да омијем ноге Твоје, које су ме од пута обмане ослободиле; и миро миомирисно Теби да принесем - живот чист, изграђен мојим покајањем, да и ја чујем љубљени глас Твој: вера Твоја спаси те, иди с миром!

И сада и увек и у векове векова. Амин. **Богородичан:**

Твоју непостидну наду, Богородице, имајући, спасићу се; Твоју заштиту стеавши, Свепречиста, нећу се уплашити; разгонићу непријатеље моје и победићу их, имајући као оклоп једино заштиту Твоју. И Твоју свемоћну помоћ молећи, кличем ти: Владичице, спаси ме молитвама Твојим, и подигни ме из мрачног сна да Ти славословим, силом из Тебе оваплоћенога Сина Божијег.

Господе помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исуса Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И Молитву ову Василија Великог:

Господе, Господе, Који си нас избавио од сваке стреле која лети дању, избави нас и од сваке ствари која проходи у тами. Прими жртву вечерњу - руку наших уздање. Удостој нас да и ноћно поприште беспорочно прођемо, неiskusани од зла; и избави нас од сваке смућености и дојазни, који нам ђаво причињава. Даруј душама нашим умиљење, и мислима нашим старање о испитивању на страшном и праведном Суду Твоме. Прикуј тела наша страху Твоме, и умртли удове наше што су на земљу, да се и почивањем у сну просветлимо гледањем судова Твојих. Одагнај пак од нас свако маштање неприкладно, и штетну похоту. И подигни нас у време молитве, утврђене у

Слѣзы мѣ дѣждь бѣже, ѣкоже њногдѣ женѣ грѣшницѣ: њ сподобѣ мѣ ѡмочити нозѣ твоѣ, ѣже мѣ ѡ пѣти прѣлестнѣ своводѣвшыа, њ мѣро бл҃госл҃авїа тебе прїносїти, житїе чїсто, покаїніемъ мѣ созданиое, да ѡчѣлѣшѣ њ ѣзы желѣемь твоѣмъ гласъ: вѣра твоѣ спсѣ тѣ, ѡдѣ въз мїрѣ.

И нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмїнь. **бѣгородиченъ:**

Непостыднѣю, бѣе, надеждѣ твоѣмъ имѣѣ, испсѣса, предстѣлительствѡ твоѣ стѣжѣвъ, прѣчїтѣла, не ѡчѣлѣса: поженѣ врагѣ моѣ, њ побѣждѣ ѣ, во ѣдинѣ ѡбоклїїа, ѣкѡ въз брѣна крѡвъ твоѣ, њ всемогѣщнѣю твоѣмъ помѡщнѣ, молѣса вопїю ти: влѣще, спсї ма млѣтвами твоїми, њ возрѣѣнїа мѣ ѡ мрачнагѡ сна къ твоѣмъ славогѡвїю, сїлою ѡзѣ тебе воплотѣвшыагѡса сїна бѣїа.

Гдѣ помїлѣшѣ, мѣ.

Слава ѡцѣ, њ сїнѣ, њ стѡмѣ дхѣ, њ нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь. Чїтнѣнїшнѣю херѣвїмъ, њ славнѣнїшнѣю безѣ сравнѣнїа серафїмъ, безѣ нстѣнїа бѣга слѡва рѡждшнѣю, сѣщнѣю бѣѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣннѣмъ бл҃гословнѣ, ѡтче.

Іерей: Млѣтвами стѣлїхъ ѡтсѣхъ нашнхъ, гдѣ ѡнѣ хрїтѣ бѣже нашѣ, помїлѣшѣ насъ, ѡмїнь.

И млѣтвѣ сїю великаго васїліа:

Гдѣ гдѣ, ѡзбѣлѣнї насъ ѡ всѣкѣмъ стрѣлѣмъ летѣлїїа во днѣ, ѡзбѣнї насъ њ ѡ всѣкѣмъ вѣщнѣ во тѣмѣ прѣходѣлїїа. Прїмнѣ жѣртвѣ вечерннѣ рѣкѣ нашнхъ воздѣлїнїе. Сподобѣ же насъ њ ноцнѡе пѡпрїще безѣ порѡка прѣнїтнѣ, ненїкѣшнѣны ѡ слѣлїхъ. И ѡзбѣнї насъ ѡ всѣкѣмъ смѣщнїїа њ боѡзннѣ, ѣже ѡ дѣвола намъ прїкѣвѣлїїа. Дѣрѣнї дѣшлѣмъ нашымъ ѡумнїенїе, њ помыслѡмъ нашымъ попечѣнїе, ѣже на стѣлїнѣмъ њ прѣвѣднѣмъ твоѣмъ сѣдѣнїи испїтѣнїа. Прїгвозднѣ

вери, и напредујући у заповестима Твојим, благовољењем и добротом Јединороднога Сина Твога, са Којим си благословен, са Пресветим и Благим и Животворним Твојим Ду-хом, сада и увек и у векове векова. Амин

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. 3 поклона.)

(Псалом 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када будеш судио. Гле, у безкоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и дићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом пле-менитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој прав-ди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паленице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалим-ски. Тада ћеш благовољити жртву правде, приносе и жртве свеспаленице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

страхъ твоемъ плоти наша, и оумертвен оуды наша сщцыа на земли: да ела и сонными безмолвѣемъ просвѣтитсѣ зрѣнїемъ садеез твоихъ. Ѣмнї же ѡ насъ великое мечтание неподобное, и похоть вретид. Возстѣвн же насъ во время молитвы, оутверждены въ вѣрѣ, и пресвѣблѡущыя въ заповѣдехъ твоихъ, благоколѣнїемъ, и благостїю единокорѣнагъ сїа твоегѡ: съ нимже благословенъ сїи, съ пребѣимъ, и бл҃гимъ, и животворѣющимъ твоимъ дх҃омъ, нынѣ и пришо, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Приидите, поклонїсѣ цр҃евн нашемъ бг҃ъ.

Приидите, поклонїсѣ и припадѣмъ хр҃тѣ, цр҃евн нашемъ бг҃ъ.

Приидите, поклонїсѣ и припадѣмъ самомъ хр҃тѣ, цр҃евн и бг҃ъ нашемъ.

трижды. И поклоны ѿ.

Таже Ѵсаломъ ѱ:

Помнїдн ма бже, по величїи мнлостн твоей и по многелствѣ шедротѣ твоихъ шчїстн беззаконїе мое. Нанпаче шмын ма ѡ беззаконїа моего, и ѡ грѣхѣ моего шчїстн ма. Ѓкѡ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мнѡю състь вѣид. Тегѣ единомъ согрѣшихъ, и лдкѣе предѣ тобою сотворихъ, ѓкѡ да шправдїшсѣ во словесѣхъ твоихъ, и побѣдїши, внегда судїти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ съмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моа. Се бо истинѣ возлюбилъ сїи, безвѣстнаа и тїнаа премудростн твоюа гблїлъ мнї сїи. Ѥкропїши ма исопомъ, и шчїщїеа: шмыешн ма, и паче снѣга оубѣлюеа. Слзѣхъ моимъ даи радостъ и веселїе, возрадѡстѣа къртн смр҃енныа. Ѣвратн лицѣ твое ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззаконїа мо. шчїстн. Сѣдце чисто созиди во мнѣ бже, и дх҃ъ правъ шбновн во оутробѣ моеї. Не швѣржн мене ѡ лицѣ твоегѡ, и дх҃ъ твоегѡ стѣгѡ не шнмн ѡ мене. Воздѣждь мнї радостъ шпѣенїа твоегѡ, и дх҃омъ бл҃гнмъ оутверди ма. Нащѣ беззаконныа шдтѣмъ твоимъ, и нечестївн къ тегѣ швратѣтѣа. Изблвн ма ѡ кровей бже, бже шпѣенїа моего, возрадѣтѣа азъ кѡкъ мой правдѣ твоей. Гдн, оугтнѣ мон швѣреши, и оугтѣ мо.

(Псалм 101)

Господе, услыши молитву мою, и вапај мој Теби да дође. Не одврати Лице Твоје од мене; у дан када сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у дан када Те призовем, брзо ме услыши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као суве гране сасушише се. Покошен бих као трава, и исакну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздисања мога, прилепи се кост моја месу моме. Постадох сличан роди у пустињи, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдех и бих као птица, усамљена на крову (куће). Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклинаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје с плачем мешах, пред лицем гнева Твога и срџбе Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, до века остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Кад услышиш поми-ловаћеш Сиона, јер је време смиловати се на њега, јер је дошло време. Јер омиле слугама Твојим камење његово, и за прах његов сажа-лиће се. И уплашиће се народи Имена Твога, Господе, и сви цареви земаљски Славе Твоје. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у Слави Својој. Погледа на молитву смиренних, и не презре мољење њихово. Да се напише ово потоњем нараштају, а народ који се изграђује хвалиће Господа. Јер погледа са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одре-ши синове усмрћених. Да би објавили Име Господње на Сиону, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове. Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовање дана мојих. Кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си ти, Господе, земљу основао; и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи, а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово ће до века добро напредовати.

возвѣстѣатѣ хвалѣ твоѣ. Їџкѣ љце въ возхотѣлѣ ѣсѣ жѣртѣвъ, дѣлѣ бѣхѣ оѣбѣ: въсѣожѣнїѣ не бѣговолїшн. Жѣртѣвѣ бѣѣ дѣхѣ сокрѣшенїѣ: сѣрдце сокрѣшенно ѣ смнрѣнно бѣѣ не оѣнчнжнѣтѣ. Оѣбѣжн гдн, бѣговолѣнїемѣ тѣвоимѣ сїѣна, ѣ да сознѣждѣтѣ стѣны іерлїмскїѣ. Тогда бѣговолїшн жѣртѣвѣ правды, возношенїѣ ѣ въсѣожѣгѣмаѣ: тогда возложѣтѣ на олтарѣ тѣвоѣ тѣльцы.

Гдн, оѣбѣшн молнтѣвѣ моѣ, ѣ вопль моѣ кѣ тѣбѣ да прїидѣтѣ. Не ѣвратн лїцѣ тѣвогѣ ѣ менѣ: вѣнѣже љце дѣнѣ искрѣлѣ, прнклонн ко мнѣ оѣхо тѣвоѣ: вѣнѣже љце дѣнѣ прнзовѣ тѣѣ, искрѣлѣ оѣбѣшн мѣ. Їџкѣ нѣчѣзѣшѣ ѣѣкѣ дѣмѣ днѣ моѣ, ѣ кѣртн мо. Їџкѣ сѣшнло сокрѣшѣма. Оѣбѣзѣнѣ бѣхѣ ѣѣкѣ тѣвѣлѣ, ѣ нѣзнше сѣрдце моѣ, ѣѣкѣ забѣхѣ стѣтн хлѣбѣз моѣ. Ѥ глѣсѣ въздѣхѣнїѣ моегѣ, прнлпѣ кѣртѣ моѣ лѣотн моѣн. Оѣподѣбнхѣлѣ неѣсѣтн пѣстѣннѣнѣнѣ, бѣхѣ ѣѣкѣ ноцннѣнѣ вѣрѣнѣ на нѣрнцн. Бѣдѣхѣ, ѣ бѣхѣ ѣѣкѣ птнцѣ, ѣсѣбѣщѣлѣ на здѣ. Кѣѣѣ дѣнѣ поношѣхѣ мнѣ вѣрѣнѣ моѣ, ѣ хвалѣщн мѣ мнѣоѣ клѣнѣхѣлѣ. Знѣ пѣпѣлѣ ѣѣкѣ хлѣбѣз ѣдѣхѣ, ѣ пнтѣ моѣ еѣз пѣчѣмѣз рѣстѣворѣхѣ. Ѥ лїцѣ гнѣлѣ тѣвогѣ ѣ ѣрѣстн тѣвоѣѣ, ѣѣкѣ вознѣѣз ннзѣвѣглѣ мѣ ѣсн. Днѣ моѣ ѣѣкѣ сѣнѣ оѣклонншѣлѣ, ѣ ѣзѣ ѣѣкѣ сѣно нѣзѣхѣхѣ. Тѣ же гдн, во вѣкѣз прѣвѣвѣлѣшн, ѣ пѣмѣтѣ тѣвоѣѣ въ рѣдѣ ѣ рѣдѣ. Тѣ възкрѣѣз оѣцѣдршн сїѣна: ѣѣкѣ вѣрѣмѣ оѣцѣдршн ѣгѣѣ, ѣѣкѣ прїидѣ вѣрѣмѣ. Їџкѣ бѣговолншѣ рѣбн тѣвоѣн кѣмѣнїѣ ѣгѣѣ, ѣ пѣрѣтѣ ѣгѣѣ оѣцѣдрѣтѣ. Н оѣвоѣтѣлѣ ѣзѣыцы нѣмене гднѣ, ѣ всн цѣрїѣ зѣмѣтн слѣвы тѣвоѣѣ. Їџкѣ сознѣждѣтѣ гдѣ сїѣна, ѣ лѣвнѣтѣлѣ во слѣвѣѣ во слѣвѣѣ своѣѣн. Прнзрѣѣ на молнтѣвѣ смнрѣннѣхѣ, ѣ не оѣнчнжнѣ молѣнїѣ нѣхѣ. Да напншѣтѣлѣ сѣѣ въ рѣдѣ ннѣ, ѣ лѣдѣ знѣждѣмн възхвалѣтѣ гдѣ. Їџкѣ прннчѣ еѣз въсѣотѣ слѣвы своѣѣѣ, гдѣ еѣз нѣѣѣ на зѣмлю прнзрѣѣ: Оѣбѣшѣтн въздѣхѣнїѣ ѣковѣннѣхѣ, разрѣшнѣтн сѣны оѣмѣрѣвѣлѣннѣхѣ: Возвѣстѣтн въ сїѣнѣѣ нѣма гднѣ, ѣ хвалѣ ѣгѣѣ во іерлїмнѣѣ. Внѣгдѣ сѣвѣртнѣлѣ лѣдѣмѣз вѣзпѣѣ, ѣ цѣрѣмѣз ѣже рѣвѣтѣтн гдѣвн. Ѥвѣщѣлѣ ѣмѣѣ на пѣтн крѣпѣстн ѣгѣѣ, оѣмѣлѣнїѣ днѣн моѣхѣз възвѣстн мн. Не възвѣдн менѣ въ преполовѣнїѣ днѣн моѣхѣз, въ рѣдѣѣ рѣдѣѣвѣз лѣѣтѣ тѣвоѣѣ. Въ начѣлѣхѣз тѣѣ гдн, зѣмлю ѣновѣлѣз ѣсн, ѣ дѣлѣ рѣкѣѣ тѣвоѣѣѣ сѣѣтѣ нѣѣѣ. Т. погнѣнѣтѣѣ, тѣ же прѣвѣвѣлѣшн: ѣ вс. ѣѣкѣ рнзѣ

Молитва Манасїе цара Јудиног:

Господе Сведржителю, Боже отаца наших, Аврамов и Исаков и Яковлев, и семена њиховог праведнога. Који си створио небо и земљу са свом лепотом њиховом, Који си свезао море речју заповести Твоје, Који си затворио бездан и запечатио га страшним и славним Именом Твојим; Ти Кога се сви боје и трепте од лица силе Твоје; јер нико не може стајати пред величанством славе Твоје, и неподношљива је жестина претње Твоје грешницима, и неизмерна је и неиспитива милост обећања Твога. Јер си Ти Господ Вишњи, Милосрдан, Дуготрпељив и Многомилостив, и жалиш због злоба људских. Ти си, Господе, по мноштву доброте Твоје, обећао покајање и опроштење онима који Ти сагресише, и мноштвом милосрђа Твога одредио си по-кајање грешницима за спасење. Ти, дакле, Господе Боже Сила, ниси одредио покајање праведнима, Авраму и Исаку и Якову, који ти не сагресише, него си одредио покајање мени грешноме, јер сагресих више од песка морскога. Умножише се безакоња моја, Господе, умножише се безакоња моја, и нисам достојан погледати и видети висину небеску због мноштва неправди мојих, будући све-зан многим оковима железним, да не могу уздићи главу своју, и нема ми олакшања. Јер изазвах срѣбу Твоју, и зло пред Тобом учи-них, не чинивши вољу Твоју, и не сачувавши заповести Твоје. И сада, преклањам колена срца свога, тражећи од Тебе благодати: Сагресих, Господе, сагресих, и знам моја безакоња. Но иштем молећи се: Опрости ми, Господе, опрости ми, и немој ме погубити са безакоњима мојим, нити ћеш довека у гневу задржати зла моја, нити ме осудити у дубине земље. Јер си Ти, Боже, Бог оних који се кају, и на мени ћеш пројавити сву доброту Твоју, јер ћеш ме као недостојнога спасити, по многој милости Твојој, и хвалићу Те свагда у све дане живота мога. Јер Теби певају све Силе Небеске, и Твоја је слава у векове векова. Амин.

Млтва манасїи царя іудейска:

ѡбѣтшїають, и ѡдеждѣ свїеши ѿ, и измѣнѡтъ. Ты же тѡиже сїи, и лѣта тво. не ѡкѡдѣють. Сынѡве рѣз твоиѡхъ вѣлѡтъ, и сѣма ѡхъ во вѣкѡхъ исправнѣтъ.

Гдн вседержителю, бже оѡтѡцъ нашоу, авраамовъ, и ісаковъ, и іаковль, и сѣмене ѡхъ праведнаго: сотворившїи небо и землю со всею лѣпотою ѡхъ, свѡзѡвшїи море словомъ повелѣнїа твоего, закључившїи безданъ, и запечатѣтовавшїи ѡбѣтшїи и славными именемъ твоимъ, сѡбоже вс. боѡтъ, и трепещуть ѡ лица силы твоеѡ, ѡакъ непостоѡнно великолѣпїе славы твоеѡ, и не стѣпнѣмъ гнѣвъ, сже на грѣшники прѣщїнїа твоего. Безмѣрна же и неизлѣдованна милость ѡбѣщїнїа твоего: ты бо сїи гдѣ вышнїи, блгодѣтѡбенъ. долготѣпїивъ и многомилостивъ, и клѡнѣа ѡ злобѡхъ человекскѡхъ. Ты гдн, по множествѣ блгостн твоеѡ, ѡбѣщїавъ сїи покљнїе и ѡставленїе согрѣшїившымъ тебе, и множествомъ щедрѡтъ твоиѡхъ, ѡпредѣливъ сїи покљнїе грѣшникомъ во сїенїе. Ты ѡѡко гдн бже сила, не положивъ сїи покљнїе праведнымъ, авраамъ и іаакъ ѡакъ никтоже постѡитъ предъ великолѣпїемъ славы твоеѡ и іаковль, не согрѣшїившымъ тебе. Но положивъ сїи покљнїе на мнѣ грѣшнѣмъ: занѣ согрѣшїихъ пѡче числѡ пека морскѡго. ѡмножишасѡ беззакѡнїа мо., гдн, ѡмножишасѡ беззакѡнїа мо.: и нѣмь достѡннъ воззрѣти, и видѣти высотъ небоу ѡ множествѣ неправдъ моиѡхъ. Слѡченъ сѣмь многими ѡзѡми желѣзными, бо сже не возвертн главы моѡ, и нѣтъ мнѣ ѡславленїа: занѣ прогнѣвахъ ѡротъ твою, и лѡкаое предъ тобою сотворїихъ, не сотворившїи воли твоеѡ, и не сохранившїи повелѣнїи твоиѡхъ. И нынѣ приклонѡю колѣна сѣрдца, трѣвѡ ѡ тебе блгостн: согрѣшїихъ гдн, согрѣшїихъ, и беззакѡнїа мо. ѡзъ вѣмъ: но прошъ молаѣа, ѡслави мнѣ гдн, ѡслави мнѣ, и не погуби мене со беззакѡнїи моими. Нижѣ вс вѣкѡхъ враждѡваѡхъ собоюдѣши сѡлѡхъ моиѡхъ, нижѣ ѡсѡдиши мѡ вс пренепѡднїихъ землїи. Занѣ ты сїи бже, бгъ кающїихъ, и на мнѣ ѡбнїши всѡ блгость твою, ѡакъ недостѡнна сѡща сїенїи мѡ, по множѣнїи милостн твоеї, и возхвалю тѡ вынъ во днѡхъ живѡтѡ моего: ѡакъ тѡ поѡтъ всѡ сила небоу, и тѡѡ сѣтъ слава во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
 безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
 Господе, помилуј. **(3 пута.)**
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
 буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и
 опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не
 уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...
Народ: Амин.

И тропаре ове, на глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог
 оправдања, приносимо Ти као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу
 Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи
 безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од
 непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, а ми народ Твој, сви смо дела руку
 Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.
 Милосрђа двери отвори нам, Благословена Богородице, да не пропаднемо
 ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом издавимо од беда, јер си ти Спасење
 рода хришћанскога.

Господе помилуј. **(40 пута.)**

Сѣтъи бѣже, Сѣтъи крѣпкїи, Сѣтъи беземѣртный, помнїлѣи насъ. **(Трижды.)**
 Слава оцѣ, и сїи, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.
 Пресѣла трѣце, помнїлѣи насъ: гдѣи, ѡчїстїи грѣхїи насѣа: влїко, прѣстїи беззакѣнїа
 насѣа: сѣтъи, прѣстїи и нецѣлїи немѣщїи насѣа, ѥмене твоегѣ радїи.

Гдѣи помнїлѣи, **(Трижды.)**
 Слава оцѣ, и сїи, и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.
 Оче насѣи, ѥже сїи на небѣхѣхъ, да свѣтїтїа ѥма твоє, да прїидетѣ црѣтїе твоє,
 да бѣдетѣ вола твоѣ, ѥакѣ на неби и на землїи. хлѣбѣи насѣи надѣцїиный дѣждь
 намѣи днѣи, и ѡстѣи намѣи долги насѣа, ѥакоже и мы ѡстѣаѣемѣи должнїкѣмѣи
 насѣимѣи: и не вбѣдїи насъ во нецѣшїе, но и збѣи насъ ѡ лѣкѣагѣи.

Свѣщїеннїкѣи возгласїетѣ:

ѥакѣ твоє сїе црѣтво, и сїла, и слава, оцѣ, и сїа, и стѣагѣ дхѣа, нынѣ и
 прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Дїакѣи: аминь.

И тропарїи сїи, во гласѣи 5:

Помнїлѣи насъ гдѣи, помнїлѣи насъ: вѣакагѣи во ѡвѣта недоумѣюще, сїю ти
 молїтѣи ѥакѣ влїче грѣшнїи прїносїмѣи: помнїлѣи насъ.

Слава оцѣ, и сїи, и стѣомѣ дхѣ,
 Гдѣи, помнїлѣи насъ: на тѣа во ѡповѣхѣомѣи, не прѣгнѣвѣи на ны сѣлѣи, нїже
 поманїи беззакѣнїи насѣи: но прїзри и нынѣ ѥакѣ бгѣотрѣбѣи, и и збѣи ны
 ѡ вргѣ насѣи: ты бо сїи бгѣи насѣи, и мы лѣдїе твои, вїи дѣлїи рѣкѣи твоєи, и
 ѥма твоєи прїзывѣемѣи.

И нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.
 Милосердїа дѣсїи ѡвѣрїи намѣи бгѣословеннаѣ бѣе, надѣющеи на тѣа да не
 погнѣнемѣи, но да и збѣимѣи тобою ѡ бѣдѣи: ты бо сїи сїенїе рѣдѣи хрїстїанскѣи.

Гдѣи помнїлѣи, а.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И Молитва /Светог Мардарија/:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ходите, поклони се Цару нашем Богу.

Ходите, поклони се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклони се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. 3 поклона.)

(Псалам 69)

Боже, спаси ме; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који тра-же душу моју. Нека одступе, и да се постиде који ми хоће зала. Нека одступе и постиде се који ми говоре: „добро, добро!“ Нека се обрадују и развеселе због Тебе сви који Те траже, Боже. И нека говоре свагда: Нека се велича Бог, они који љуби спасење Твоје. А ја сам јадан и убог, Боже, помози ми. Помоћ-ник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, понизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и сѣбѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣ.
Ѣтинѣишю херѣвимѣ, и славиѣишю безꝑравниѣа серафѣмѣ, безꝑстлѣнѣа бѣа
слоѣа рѣждшю, сѣщю бѣтѣ тѣа величѣемѣ.
Именемѣ гдѣнемѣ бѣгословѣ, Ѡтче.

Сѣѣнникѣ:

Молѣтвами стѣхѣ Ѡтсѣѣ наснхѣ, гдѣ иже хрѣте, бѣе нашѣ, помилѣи насѣ,
ѿмнѣ.

И молѣтѣ:

Вѣко бѣе Ѡче вседерѣителю, гдѣ, иже сѣннородный иже хрѣте, и стѣи дѣе, сѣино
бѣетѣѣ, сѣина сѣла, помилѣи мѣ грѣшнаго; и иже вѣси сѣдѣлѣми, сѣи ма
недѣстѣйнаго раѣа твоеѣ, ѿкѣ бѣгословѣнѣ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ сѣѣви нашемѣ бѣтѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмѣ хрѣтѣ, сѣѣви нашемѣ бѣтѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмѣ сломѣ хрѣтѣ, сѣѣви и бѣтѣ нашемѣ.

тѣриѣды.

И ѿбѣ:

Бѣе, вѣ помоцѣ моѣ во мѣи, гдѣ, помѣи ми потѣиѣа. Да порѣдѣтѣи и
порѣмѣтѣи иѣдѣи дѣшѣ моѣ. Да возвратѣтѣи испѣтѣ, и порѣдѣтѣи
хотѣиѣи мѣ сѣа. Да возвратѣтѣи ѿбѣ стѣдѣѣѣа, глаѣиѣи мѣ: бѣгоже,
бѣгоже. Да возвратѣтѣи и возвѣлѣтѣи ѣ тѣѣѣи вѣи иѣдѣи тѣѣѣ бѣе; и да
глаѣиѣи вѣнѣ, да возвѣлѣтѣи гдѣ, ѿбѣиѣи сѣѣиѣе твоеѣ. ѿзѣ же ниѣѣ сѣмѣ
и ѿбѣѣѣ, бѣе помѣи мѣ: помѣиѣи мѣи, и иѣбѣвѣиѣ мѣи сѣи тѣи, гдѣ не
заѣиѣи.

Гдѣ, ѿбѣлѣи мѣтѣѣ моѣ, вѣнѣи молѣиѣ моѣ во иѣтинѣѣ твоеѣи, ѿбѣлѣи мѣ вѣ
прѣдѣѣ твоеѣи: И не вѣнѣи вѣ сѣдѣ сѣ раѣомѣ твоеиѣ, ѿкѣ не ѿпрѣдѣтѣи прѣдѣ
твоеѣи вѣѣѣѣи. Иѣкѣ погнѣ вѣрѣѣ дѣшѣ моѣ, сѣиѣиѣ сѣѣѣѣѣ вѣ зѣмѣиѣ

Затим /овде/ говоримо **Канон** редовноме Светоме дана, или Богородици.
И после Канона:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико,
опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога
ради.

Господе, помилуј. (3 пута).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да
буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и
опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не
уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у
векове векова.

Народ: Амин.

Тада певамо, громогласно и полако, следећи Тропар са стиховима, на глас 6:
Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама
немамо. Господе Сила, помилуј нас.

И одговара то исто Други хор:
И пева Почетни хор:

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстине Силе Његове.
Господе Сила, са нама буди...

Други хор:

вѣкѝ, дѣлаѝ рѣкѝ твоѝю не презри. тебеѝ подобѣѝтъ хвала, тебеѝ подобѣѝтъ пѣнѝе,
тебеѝ слава подобѣѝтъ, Ѡцѝ, ѝ сѝнѝ, ѝ стѣомѝ дѝхѝ, нынѣ ѝ присно ѝ во вѣки
вѣкѝвъ, аминѝ.

Поѣмѝ глаголемѝ канѝонѝ радѝвѝнѝ еѝомѝ, ѝлѝ вѝѝѝ.

Ѡ по ѝсполнѝнѝи канѝѝна ѝ тропарѝнѝ:

Стѝнѝ бѝже, Стѝнѝ крѣпкѝнѝ, Стѝнѝ беземѣртнѝнѝ, помѝлѝдѝ насѝ. (Трижды.)

Слава Ѡцѝ, ѝ сѝнѝ, ѝ стѣомѝ дѝхѝ, ѝ нынѣ ѝ присно, ѝ во вѣки вѣкѝвъ, аминѝ.

Превѣла тѣрѝце, помѝлѝдѝ насѝ: гдѝ, ѝчѝстѝ грѣхѝ нашѝа: вѝко, прѣстѝ беззакѝнѝа
нашѝа: стѝнѝ, прѣстѝ ѝ ѝцѣлѝ немѝщѝнѝ нашѝа, ѝмене твоѣѝ радѝ.

Гдѝ помѝлѝдѝ, (Трижды.)

Слава Ѡцѝ, ѝ сѝнѝ, ѝ стѣомѝ дѝхѝ, ѝ нынѣ ѝ присно, ѝ во вѣки вѣкѝвъ, аминѝ.

Ѡче нашѝ, ѝже ѣси на небѣхѝ, да свѣтитѣ ѝма твоѣ, да прѝдетѝ црѝтѝѣ твоѣ,
да вѝдетѝ бола твоѝа, ѝакѝ на небѝ ѝ на землѝ. хлѣбѝ нашѝ насѝщѝнѝ дѝждѝ
нашѝ днѣѝ, ѝ ѝстѣвѝ нашѝ добѝгѝ нашѝа, ѝакоже ѝ мы ѝстѣвѝлемѝ должѝнкѝмѝ
нашѝымѝ: ѝ не вѣдѝ насѝ во ѝскѝшенѝе, но ѝзвѝлѝ насѝ ѝ лѝкѝваѝ.

Свѣщѝнѝкѝ възгласѝѝтѝ:

Ѡакѝ твоѣ ѣсть црѝтво, ѝ сила, ѝ слава, Ѡцѝ, ѝ сѝа, ѝ стѣгѝ дѝа, нынѣ ѝ
присно, ѝ во вѣки вѣкѝвъ.

Анѝкѝ: аминѝ.

Тѝже поѣмѝ велегласѝѝ ѝ коѝнѝ, на гласѝ ѝ:

Гдѝ сила еѝ наѝнѝ вѝдѝнѝ, ѝнѝѝѝ во рѝзѝѝ тебеѝ помѝщѝнѝка вѝ скѝрѝбѝхѝ не ѝмамы:
гдѝ сила, помѝлѝдѝ насѝ.

Ѡ вѝѝѝѝѝтѝ тѝже дѝрѝгѝнѝ анѝкѝ.

Ѡ поѣтѝ начѝнѝшѝнѝ анѝкѝ:

Стѝхѝ ѝ: Хвалѝте бѝа во стѝхѝхѝ ѣѝѝ, хвалѝте ѣѝѝ во ѝѝтѝвѣрѝенѝнѝ силѝ ѣѝѝ. Гдѝ
сила, еѝ наѝнѝ вѝдѝнѝ:

Вторѝнѝ анѝкѝ:

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове. Господе Сила, са нама буди...

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле. Господе сила, са нама буди...

Стих 4: Хвалите Га дубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган. Господе сила, са нама буди...

Стих 5: Хвалите Га уз гитару громогласну, хвалите Га уз гитару са клицањем. Све што дише нека хвали Господа. Господе сила, са нама буди...

Тада оба хора заједно:

Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстости Силе Његове.

Господе сила, са нама буди, јер осим Тебе другога помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,
Господе, када не бисмо имали Свете Твоје молитвенике, и Доброту Твоју која нас милује, како бисмо смели, Спасе, певати Тебе, Кога славослове непрестано Ангели. Срцезналче, поштеди душе наше.

И сада и увек и у векове векова. Амин. **Богородичан:**
Превелика су и многа моја, сагрешења Богородице; Теби прибегах, Чиста, иштући спасења. Посети болну душу моју, и моли Сина Твога и Бога нашега, да ми дадне опроштај учињених зала, једина Благословена.

Свесвета Богородице, у време живота мога не остави мене, људском старању не повери ме, него ме Сама заштити и помилуј ме.

Начало из бѣгомъ великаго повечеріа.

Стихъ Б: Хвалите ѿго на силахъ ѿго, хвалите ѿго по множествѣ величествѣ ѿго. Гдѣ сила, съ нами бѣди:

Стихъ Г: Хвалите ѿго во гласѣ трубѣмъ, хвалите ѿго во псалтири и гусляхъ. Гдѣ сила, съ нами бѣди:

Стихъ Д: Хвалите ѿго въ тимпанѣ и лицѣ, хвалите ѿго во струнахъ и органѣ. Гдѣ сила, съ нами бѣди:

Стихъ Е: Хвалите ѿго въ кимвалѣхъ dobroгласныхъ, хвалите ѿго въ кимвалѣхъ восклицаніа: славоу дыханіе да хвалитъ гдѣ. Гдѣ сила, съ нами бѣди:

Таже ѿба лика вѣщѣ:

Хвалите бѣ во стѣхъ ѿго, хвалите ѿго во оутверженіи силы ѿго.

Гдѣ сила, съ нами бѣди, иногѣ ко ризѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣ насъ.

Слава ѿцѣ, и сѣ, и стѣмъ дхѣ,

Гдѣ, аще не быхомъ сла твое. и мѣлн мѣтвенники, и блгоутѣню твоею милѣющѣю насъ: какѣ мѣлн быхомъ спсе, пѣти тѣ, ѿгоже славоу твою непрестанно аггли; ерцѣвѣдѣ, пощадѣ души наша.

И нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Многѣмъ множествѣ моихъ бѣ прегрѣшеній, къ тебе прибегахъ чистѣ, спсе и тѣбѣ. пощѣти немоществоющѣю мою души, и моли сѣ твоею и бѣ нашего, дѣти мѣ оутѣленіе, таже содѣлахъ лютихъ, сѣна блгоуловѣнна.

Всета бѣ, во время животѣ моего не остави мене, человѣческомъ предстѣтельствѣ не вѣри мѣ: но сама заступѣ, и помилѣ мѣ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

Сву наду своју на Тебе полагаем, Мати Божија, сачувај ме под заклоном Твојим.

Господе помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Коге се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час моли-тве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и у познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас... **И чинимо 3 поклона велика, с Молитвом Светог Јефрема, и осталих 12 поклона:**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **Поклон велики.**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **Поклон.**

Начало из бѣгомз великаго повечерја.

Всѣ оупованіе моѣ на тѣ възлагію, мн бѣжѣа, сохрани ма под крѣвомз твоимз.

Гдн помилѣи, **мѣ.**

Иже на всѣкое врѣма и на всѣкѣи часѣ, на нѣбѣи и на землѣи покланѣемый и славному хрѣтѣ бѣже, долготерпѣливѣ, многомѣтливѣ, многоблѣгодѣробнѣ, иже прѣвѣдныа любѣи и грѣшныа милѣи, иже вс. зовѣи ко спѣсѣнію ѡбѣщаніа рѣди бѣдѣщнхз блгз. сіамз гдн, прѣимнѣи и наша вѣ часѣ сѣи мѣтѣвы, и испрѣви живѣотѣз нашз кѣ заповѣдемз твоимз: дѣшы наша ѡсвѣтѣи, тѣлѣвѣа ѡчѣстѣи, помышлѣніа испрѣви, мысли ѡчѣстѣи, и ижебѣи наѣз ѡ всѣкѣа искрѣви, сѡлз и болѣзней: ѡградѣи наѣз сѣимн твоимн ѡгглы, да ѡполчѣніемз ижез соблюдеми и наставлѣемн, достѣгнемз вѣ соединѣніе вѣѣры, и вѣ рѣзѣмз непрѣстѣдныа твоеѣа славы: іакѡ блѣгословѣнз сѣи во вѣки вѣкѡвз, ѡминѣ.

Гдн помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѣтѡмѣ дѣхѣ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз. ѡминѣ.

Чѣтнѣишѣю херѣбѣмз, и славноѣишѣю без' равнѣніа серафѣмз, без' истрѣніа бѣга слѡва рѡждѣшѣю, сѣщѣю бѣѣ тѣа величѣемз.

Именемз гднимз блѣгословѣи, ѡтче.

Сѣіенникз: Бѣже, оупѣдрн ны:

И творимз 7 поклѡны великіа, из мѣтѣвоу стѣгѡу сѣфрѣма, и прѡчнхз бѣ:
Гдн и блѣко живѣотѣа моегѡ, дѣхз прѣзднѡстѣи, оупнѣніа, любѡначѣліа и прѣзднѡслѡбіа не дѣждѣ мнѣ. **Поклѡнз.**

Дѣхз же цѣломѣдрѣа, смиренѡмѣдрѣа, терпѣніа и любѣвѣ, дѣрѣи мнѣ рѣвѣ твоемѣ.

Поклѡнз.

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **Поклон.**

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута).**

И Молитва молебна Пресветој Богородици. (Павла, монаха обитељи Богородице Евергетидске, то јест Благодетельнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбаче-ну природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти притичу, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног, који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивога Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу

ѡн гдн црѣо, дарѡи ми зрѣти мо. прегрѣшѣнїа, и не ѡсѡдѡди брѣта моегѡ: ѡкво блгословѣнз ѣси во вѣки вѣкѡвз, ѡминь. **Поклонь.**

Стѣи ѡже, Стѣи крѣпкїи, Стѣи беземѣртнїи, помїлѡи нас. **(Трижды).**

Слава ѡцѡ, и сїнѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвз, ѡминь.

Прегрѡа трѣце, помїлѡи нас: гдн, ѡчїнїти грѣхї нашѡ: влїко, прорїти беззакѡнїа нашѡ: стѣи, порѣти и исцѣлї немѡци нашѡ, имене твоегѡ рѡди.

Гдн помїлѡи, **(Трижды).**

Слава ѡцѡ, и сїнѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвз, ѡминь.

Ѡче нашз, иже ѣси на небѣхз, да свѡтїтсѡ има твое, да прїидетз црѣвїе твое, да бѡдетз вола твое, ѡкво на небї и на землї. хлѣбз нашз насѡцинїи дѡждь нашз днѣсь, и ѡстѡви намз дѡлги нашѡ, ѡкоже и мы ѡстѡвлѡемз должнїкѡмз нашымз: и не введї нас во искушенїе, но и забѡви нас ѡ лѡкавгѡ.

Свѡщенїкз возгласїетз:

ѡкво твое ѣсть црѣтво, и сила, и слава, ѡцѡ, и сїа, и стѡгѡ дхѡ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвз.

Лїкз: ѡминь.

Гдн помїлѡи

И млѣтва молебнаа ко пресѣи ѡцѣ, пѡвла монаха ѡбїтєли ѣвергетїды, сїрѣчь, блгѡдѣтельнїцы:

Нескѣрна, неблѡзна, нечлѣнна, прѣчѣла, чѣла дѡ, бгоневѣрѣго влїце, иже бѣа слѡва чѡлѡвѣкѡмз преслѡвнымз твоїмз рѣѣтѡмз сѡднїнїшлѡ, и ѡрїнѡшесѡ ѣтеревѡ рѡда нашегѡ нѣнымз совѡкѡплѡшлѡ: иже ненадѣжнїхз ѣдїна надѣжда, и борїмїхз пѡмоце, гѡтѡвое зрѣтѡплїнїе кз твѣѣ прїчѣкѡшнїхз, и вѣхз хрїтїанз прїбѣжнїце. не гнѡшїага менѣ грѣшнагѡ, скѣрнагѡ, скѣрнїмн пѡмыслы, и словеса, и дѣлѡннїи всегѡ себѣ непѡтрѣбна сотѡрѡшл, и рѡзѡмомз

коју ти приносим из прљавих уста мојих, и Својом Материнском смелашћу, моли Сина Твога и нашега Владика и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безброј-на сагрешења моја, обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди свагда поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувај душу моју, и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Единороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Кога доликује свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога које на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земаљско и величанствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и без икаквог ђаволџег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и да се непоколебиво сећамо закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин. Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

лѣностн сластѣн житїа раба бѣвша: нѣ ѣакѡ члѣвѣколюбїаџ бѣа мнѣ, челоѣколюбїнѣ оумносердїаџ ѡ мнѣ грѣшнѣмџ и блѣднѣмџ, и прїимнѣ моѣ, ѣже ѡ иквѣрнѣхѡ оутрѣнѣх прїносїмоѣ тебеѣ молѣнїе: и твоеѡ сїа, и нашеѡ блїкѡ и гдѣа, мѣтѣрнее твоеѡ дерзновѣнїе оупотреблѣюци, молнѣ, да ѡбѣрзетѣ и мнѣ члѣвѣколюбїаџ оутрѣбѣ своѣа бл҃гостн, и презрѣвѣ мо. безчїелсннѣа прегрѣшснїа, ѡбратнїтѣ мѣ кѣ покаанїю, и своїхѡ заповѣдѣн дѣлатела иквѣснѣа гвнїтѣ мѣ. и прѣдстѣанн мнѣ прїснѡ, ѣакѡ млчївѣа, и мнлосердѣа, и бл҃голюбївѣа, вѣ настоѡцїемѣ оубѡ жнїтїн тѣплѣа прѣдстѣатѣльннцѣ и помѡцннцѣ, сопротївнѣхѡ нашсѣтѣїа ѡгонѣюци, и ко спїсѣнїю наставлѣюци мѣ: и во врѣмѣа нѣхѡда моѣѡѡ ѡкааннѣю моѡ дѡшѡ соблюдѣюци, и тсѣмнѣа зрѣакн лѣкѣвѣхѡ вѣсѡвѣз далѣѣѣ ѡ неа ѡгонѣюци: вѣ стѣашннѣн же дѣнѣ сѡда вѣчнѣа мѣа нзбѣвлѣюци мѡкн, и нензрѣчѣннѣа слѣбѣ твоеѡѡ сїа и бѣа нашеѡ наследннѣа мѣа показѣюци. ѣже и да оублѣчѡ бл҃цѣ моа, Прѣстѣаа бѣѣ, твоїмѣ хѡдѣтїаїствѡмѣ и застѡплѣнїемѣ бл҃годѣтїю и члѣвѣколюбїемѣ ѣдннорѡднаџ сїа твоеѡѡ, гдѣа и бѣа и спїсѣа нашеѡ іисѣа хрїста: ѣмѡже подѡбѣтѣ вѣсѣкаѣ слѣба, чѣстѣ и поклонѣнїе, со безначѣльнѣмѣ ѣгѡ оцѣмѣ, и прѣсѣмѣ, и бл҃гнѣмѣ, и жнѡтѡворѣцнмѣ ѣгѡ дѡмѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѣз, амїнь.

Млчѣа ннѣа ко гдѡ нашемѡ іисѣ хрїстѡ, антїѡха монаха пандѣкта:

И дѣждѣ намѣ блїко, на сонѣ градѡцнмѣ покѡн тѣла и дѡшн, и сохрѣаннѣ насѣз ѡ мрачнѣаџ снѣ грѣхѡвнѣаџ, и ѡ вѣсѣкаџ тѣмнѣаџ и ноцнѣаџ сладострастїаѡ: оукротнѣ стѣмлснїа стѣастѣн, оугаснѣ разжжѣсннѣа стѣрѣлѣа лѣкѣваџ, ѣже на ны льѣстнѣнѡ двнжнѣмѣа: плѡтнѣ нашеа востнїа оупѡлн, и вѣсѣкоѣ земнѡѣ и вѣсѣстѣвннѡѣ наше мѡдрѡвѣнїе оупннѣ. и дѣрѡнѣ намѣ вѣже, бѡдрѣ оумѣ, цѣломѡдрѣ помѣмѣа, сѣрдѣѣ трѣзѡвѣцѣеѣа, сонѣз легѡкѣз и вѣсѣкаџ слѣанннѣа мечтѣнїа нзмѣнѣнѣз. востѣаннѣ же насѣз во врѣмѣа млчѣвѣа оутѣврѣждѣснѣ вѣ заповѣдѣхѡ твоеїхѡ, и пѣмѣтѣ сѡдѣѣз твоеїхѡ вѣ сѣѣѣ тѣвѣрдѡ нмѡцнѣа: вѣсноцннѡѣ слѡвѡслѡбїѣ намѣ дѣрѡнѣ, во ѣже пѣтнѣ и бл҃гословнїтнѣ и слѣвнїтнѣ прѣчтнѡѣ и велнколѣпоѣ нма твоеѡ, оцѣа, и сїа, и стѣаџ дѡа, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѣз, амїнь. Прѣслѣвнѣа прїснодѣѡ, мн хрїста бѣа, прїнеснѣ нашѡ млчѣѡ снѣ твоемѡ, и бѣѡ нашемѡ, да спїсѣтѣ тѡѡѡ дѡшѣа нашеа.

милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, православне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: / опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. **И остало. Предстојатељ стоји напред цркве, док се све не заврши.**

И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Добročинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недо-стојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прог-нану браћу нашу, и избави их од сваке нево-ље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

И послѣдн̄ предстоѡтель глаголетѡ:

Мл̄твѡмн̄ стѣихѡ ѡтѡцѡ на̀шнѡхѡ, гд̄ӣ ӣисе хр̄ит̄е бѣже на̀шѡхѡ, помил̄ӣӣ на̀сѡ.

Ӣ начин̄аю̄тѡ бр̄атїа ѡ̄ деснаѡ ӣ леваѡ лӣка по чїн̄ѡ. ђдин̄ѡ по ђдин̄ом̄ѡ, тѡворїтн̄ӣ поклон̄ѡ, ӣ прогн̄тн̄ӣ ӣ прїа̄тн̄ӣ прощ̄енїе ѡ̄ предстоѡтелеѡ, подобн̄ѡ глаголюще:

Бл̄гослов̄ӣ ѡтче стѣӣӣ, ӣ протн̄ӣ ма̄ грѣшнаѡ. **Ӣ пр̄очїа.**

Стѡа̄цц̄ѡ предстоѡтелю посредӣ цр̄кѡе, дондеже̄ испол̄натѡ всѡ.

Ӣ прїем̄ше прощ̄енїе ѡ̄ предстоѡтелеѡ, ѡходнїѡ въ кс̄лїӣ на̀шѡхѡ, глаголюще мл̄тв̄ѡ сїю̄, ѡже̄ ӣ ѡ всѡкаѡхѡ челоѡѡка глаголетѡ: Ненавїд̄ѡщнѡхѡ ӣ ѡбид̄ѡщнѡхѡ на̀сѡхѡ протн̄ӣ гд̄ӣ, чл̄ѡѡколѡбече. Бл̄готѡвор̄ащнїѡм̄ бл̄госѡтѡворн̄ӣ. Бр̄атїа̄м̄ѡ ӣ рѡднїкѡм̄ѡ на̀шнїѡм̄ѡ, д̄ар̄ѡӣ ѡже̄ ко с̄п̄сенїю̄ прощ̄енїа, ӣ жїзнь вѣчн̄ю̄. Въ немо̄щехѡ с̄щ̄ыа̄ погн̄тн̄ӣ, ӣ нещ̄еленїе д̄ар̄ѡӣ. ѡже̄ въ мѡрӣ оупр̄авн̄. Сѡ п̄ѡтеш̄естѡѡщнїѡм̄н̄ сп̄ѡтеш̄естѡѡӣ. Сл̄ѡж̄ащнїѡм̄, ӣ мл̄н̄ющнїѡм̄ на̀сѡхѡ, грѣш̄ѡѡхѡ ѡстѡвленїе д̄ар̄ѡӣ. Заповѣдав̄шнѡхѡ на̀м̄ѡ недѡстѡѡннїѡм̄ молн̄тнїѡ ѡ̄ нн̄хѡ, помил̄ӣӣ по велн̄цн̄ѡӣ тѡѡѡӣ мл̄н̄огн̄ӣ. Поманн̄ӣ гд̄ӣ, прѣжде̄ оупр̄ѡш̄ыа̄ ѡтц̄ѡӣ, ӣ бр̄атїю̄ на̀шѡѡ, ӣ оупр̄ѡкѡӣ ѡ, ӣдѣже̄ прн̄ѡщ̄їлетѡ свѣтѡхѡ лиц̄ѡ тѡѡѡѡ. Поманн̄ӣ гд̄ӣ, бр̄атїю̄ на̀шнѡхѡ пл̄ѡненнѡхѡ, ӣ ӣзбавн̄ӣ ѡ̄ всѡкаѡхѡ ѡбѡтѡднїа. Поманн̄ӣ гд̄ӣ, плоднѡѡѡщнѡхѡ, ӣ добрѡдѣл̄н̄н̄н̄нѡхѡ во стѣихѡхѡ тѡѡн̄ѡхѡ цр̄кѡѡхѡ, ӣ д̄їѡвѡд̄ѡ ӣм̄ѡ ѡже̄ ко с̄п̄сенїю̄ прощ̄енїа, ӣ жїзнь вѣчн̄ю̄. Поманн̄ӣ гд̄ӣ ӣ на̀сѡхѡ смн̄реннѡхѡ, ӣ грѣшнѡхѡ, ӣ недѡстѡѡннѡхѡ рѡѡхѡхѡ: ӣ прощ̄ѡтн̄ӣ на̀шѡхѡ оѡм̄н̄ свѣтѡм̄ р̄ѡз̄ѡма

твоегѡ, ѿ нагтаѡи наєз на стезю заповѣдей твоихъ. Мѣтвами пречѣтыѡвѣщцы нашеѡ бѣцы, ѿ принодѣбы мрѣи, ѿ вѣхъ твоихъ стыхъ. Гѣкѡ бѣгословѣнъ єси во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Конецъ великаго повечерїа.

Прошѣнїе сице глаголетца:

Простї мѡ, ѡтче стхїи, ѿ бѣгословїи, єлика согрѣшихъ во всѣ дни живота моего, ѿ всѣхъ дѣнъ безъ числа согрѣшихъ, дѡшею ѿ тѣломъ, єномъ ѿ лѣностїю, помрачѣнїемъ бѣсѡбикнмъ, всѣ мыслехъ нечїстыхъ, всѣ забытїи оумѡ, ѿ во ѡсѡжденїи: согрѣшихъ єрдцемъ, ѿ вѣки мои ми чѡвѣтвы, слѡхомъ ѿ бѣдомъ, вѡленъ ѿ невѡленъ: ѿ нечѣсть твоихъ грѣхѡ, єгѡже не сотвори хъ, но ѡ вѣхъ каюѡ, простї мѡ, ѡтче стхїи, ѿ бѣгословїи, ѿ помолїѡ ѡ мнѣ грѣшнѣмъ.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Почевши са: Благословен Бог наш, говоримо:

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешителу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

Тада: Господе, помилуј. (12 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

Начало ех бѣгомъ малагъ повечерја

Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Црѣю нѣный, оутѣшителя, душе истинны, ѿже вездѣ стый, и вс. исполниаи, сокровище блгнхъ и жизни подателя, прѣдн и везелиа въ ны, и очисти ны ѿ влклѣа искверны, и спси блже, души наша.

Стый бже, стый крепкий, стый безмертныи, помилуй насъ. (Трижды.)

Слава оцѣ, и сиѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдн, очисти грѣхн наша: влѣко, прѣстн беззаконїа наша: стый, погѣтн и исцѣли немощн наша, ѿмене твоегѣ радн.

Гдн помилуй, (Трижды.)

Слава оцѣ, и сиѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Оче нашъ, ѿже сн на нѣбсхъ, да вблтитѣа ѿма твоѣ, да прѣдетѣа црѣвѣе твоѣ, да вбдетѣа вола твоѣ, ѿкво на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ нащнныи даждь намъ днѣсь, и встѣви намъ долги наша, ѿкоже и мы встѣвѣлемъ должнкѣмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкѣвагъ.

Свѣщенникъ возглаголетъ:

ѿкво твоѣ сѣтъ црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и сна, и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Ликъ: аминь.

Слава оцѣ, и сиѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

И начиняютъ братїа:

Прѣднѣте, поклонїмѣа црѣвн нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонїмѣа и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣвн нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонїмѣа и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣвн и бгѣ нашемѣ.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме испом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбацај ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовоље-њу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспальенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју; да се врате унатраг, и да се постиде који ми хоће зала. Да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!“ Да се обрадују и узвеселе због Тебе, сви који Те траже, Боже. И да говоре свагда: Нека се узвелича Господ, који љуби спасење Твоје. А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

И љѡе ѡмолѡм ѡ:

Помилуј ме бѣже, по велицѣмъ милостемъ твоимъ и по многомудрости твоему и по многомудрости твоему и по многомудрости твоему и по многомудрости твоему. Неплаче ѡмыи ме и беззаконїа моя, и грѣхъ мой очисти мене. Јако беззаконїа моя азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣнъ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотворишъ, яко да оправдишъ мене во словеса твоја, и победиши, внегда судити ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди мѧ мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и тѣнѡа премудрости твоеѧ явилъ ми єси. Укропиши мѧ животоу, и ѡчищуши мѧ: ѡмыеши мѧ, и плѡче єнѣга ѡчистиши. Благодѡ моему даи радость и веселїе, возрадоуютѧ кѡрѡти смиренныа. Обрати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїа моя очисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бѣже, и доухъ правъ обнови во утробѣ моеи. Не отврати мене ѡ лице твое, и азъ твоегѡ слѡгу не ѡмнѡ ѡ мене. Возрадоу мѧ радость спасенїа твоегѡ, и доухомъ бѣннимъ ѡтверди мѧ. Научи беззаконныа поутѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡвратятѧ. Избави мѧ ѡ кровей бѣже, бѣже спасенїа моего, возрадоуютѧ ѡзѡбы мои правдѣ твоеи. Гдѡ, ѡчисти мѧ ѡвѣрзиши, и ѡчисти мѧ: возвестятъ хвалѡ твою. Јако аще въ вохотѣхъ єси жертвы, дахъ быхъ ѡубо: всесожженїа не бѡговолїши. Жертва бѣ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бѣ не ѡтннжитъ. Оубѡжи гдѡ, бѡговоленїемъ твоимъ євѡна, и да созиждѡтъ стѣны єрусалима. Тогда бѡговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всесожгѣмаа: тогда возложатъ на олтарь твой телцы.

Бѣже, въ помощь мою возви, гдѡ, помози ми потщїиас: да постигѡтъ и пограбѡтъ ѡчищуши дошѡ мою. Да возвестятъ испѡть, и постигѡтъ хотѡщїи ми сла. Да возвестятъ ѡбѡ стѡдѡщїиас, глаголющїи ми: бѡгоже, бѡгоже. Да возрадоуютѧ и возвеселѡтъ ѡ тебѣ вѡ ѡчищуши тебѣ бѣже: и да глаголютъ вѡнѡ, да возвеличатѧ гдѡ, любѡщїи спасенїе твое. Азъ же нищъ єсмь и ѡубогъ, бѣже помози ми: помощникъ мой, и избавитель мой єси ты, гдѡ не забогнѡ.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христe, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на на-ма, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим. Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једино-сушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Слава въ вѣшнихъ еџъ, ѿ на землѣи мѣрѣ, въ челоуѣцѣхъ бѣгоуоуиѣи. Хвалѣмъ тѣа, бѣгословѣмъ тѣа, клѣнаемъ ти са, славословѣмъ тѣа, бѣгодарѣмъ тѣа великѣа радѣи славы твоѣа. Гдѣи црѣю нѣнѣи, бѣже ѿче вѣдѣржѣитѣлю, гдѣи сѣе ѣдннорѣднѣи, ѿ се хрѣтѣе, ѿ бѣтѣи дѣше: гдѣи бѣже, ѣгнче бѣжѣи, сѣе ѿче, вѣземлаѣи грѣхъ мѣра, помѣлаѣи нѣсѣ: вѣземлаѣи грѣхѣи мѣра, прѣимѣи молѣтѣѣ нѣшѣ: сѣдѣаѣи ѡдѣиѣю ѿца, помѣлаѣи нѣсѣ. ѣакѣ тѣи ѣсѣи ѣднѣи еѣ, тѣи ѣсѣи ѣднѣи гдѣи, ѿнѣ хрѣтѣе, въ славу бѣа ѿца, ѣмѣнѣ. На всѣахъ нѣщѣхъ бѣгословѣю тѣа, ѿ воухвалѣи ѣма твоѣе во вѣки, ѿ въ вѣкѣхъ вѣка. Гдѣи, прѣвѣжѣице бѣлѣ ѣсѣи нѣмѣ въ рѣдѣи ѿ рѣдѣи. ѣзѣ рѣхѣ: гдѣи, помѣлаѣи ма, ѿцаѣи дѣшѣ моѣи, ѣакѣ согрѣшѣхъ тѣѣѣ. Гдѣи, кѣ тѣѣѣ прѣвѣжѣоуѣ, нѣлѣи ма творѣитѣи болю твоѣю, ѣакѣ тѣи ѣсѣи бѣи моѣи: ѣакѣ ѡу тѣѣѣ ѿчѣоуиѣкѣ жѣвоуѣа, во свѣтѣѣ твоѣѣмъ ѡѣзрѣмъ свѣтѣѣ. Прѣбѣи мѣтѣѣ твоѣю вѣдѣцѣмъ тѣа. Сподѣи гдѣи въ нѣщѣхъ сѣе вѣзѣ грѣхѣа сохрѣнѣтѣиѣа нѣмѣ. Бѣгословѣнѣи ѣсѣи гдѣи, бѣже ѿчѣѣцѣ нѣшѣхъ, ѿ хвалѣно, ѿ прославѣно ѣма твоѣе во вѣки, ѣмѣнѣ. Бѣдѣи гдѣи, мѣтѣѣ твоѣа на нѣсѣ, ѣкоже ѡповѣхѣомъ на тѣа. Бѣгословѣнѣи ѣсѣи гдѣи, нѣлѣи ма ѡправдѣнѣѣмъ твоѣиѣмъ. Бѣгословѣнѣи ѣсѣи вѣко, вѣздѣмѣи ма ѡправдѣнѣѣмъ твоѣиѣмъ. Бѣгословѣнѣи ѣсѣи сѣиѣи, прѣвѣтѣи ма ѡправдѣнѣи твоѣиѣи. Гдѣи, мѣлогѣѣ твоѣа во вѣкѣхъ, дѣлѣ рѣкѣѣ твоѣѣю не прѣзрѣи. тѣѣѣ подѣбѣѣтѣ хвалѣа, тѣѣѣ подѣбѣѣтѣ прѣнѣѣ, тѣѣѣ слава подѣбѣѣтѣ, ѿцаѣи, ѿ сѣѣи, ѿ сѣомѣ дѣхѣ, нѣнѣѣ ѿ прѣнѣи ѿ во вѣки вѣкѣѣхъ, ѣмѣнѣ.

Вѣрѣю во ѣднѣаго бѣа ѿца, вѣдѣржѣитѣла, творѣа нѣѣ ѿ землѣи, вѣднѣмъ же вѣѣмъ, ѿ невѣднѣмъ. ѿ во ѣднѣаго гдѣи ѿнѣ хрѣтѣа, сѣа бѣжѣа, ѣдннорѣднѣа, ѿнѣ ѡ ѿца рѣжѣннѣа прѣжде вѣѣхъ вѣкѣхъ: свѣтѣа ѡ свѣтѣа, бѣа ѿчѣннѣа ѡ бѣа ѿчѣннѣа, рѣжѣннѣа, не сотворѣннѣа, ѣдннѣѣцѣна ѿцаѣи, ѿнѣже вѣтѣ бѣшѣа. Нѣсѣ радѣи челоуѣѣкѣхъ, ѿ нѣшегѣ радѣи сѣсѣнѣа сѣдѣшѣаго еѣ нѣсѣ, ѿ воплотѣвшѣагоѣа ѡ дѣа сѣа ѿ мѣи дѣѣи, ѿ вѣчѣвѣшѣаѣа. Распѣаѣаго же за нѣи прѣ понѣтѣѣѣѣмъ пѣлѣтѣѣ, ѿ страдѣвшѣа, ѿ погрѣбѣна. ѿ вокрѣѣшѣаго въ трѣтѣи дѣнѣ по пѣсѣнѣѣмъ. ѿ возшѣдѣшѣаго на нѣбѣа, ѿ сѣдѣаѣа ѡдѣиѣю ѿца. ѿ пѣки градѣѣаго со славоу, сѣдѣнѣи жѣвѣмъ ѿ мѣртѣѣмъ, ѣгѣѣже црѣтѣю не вѣдѣѣтѣ конѣа. ѿ въ дѣа сѣаго,

Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Затим говоримо:

Достојно је ваистину славити Тебе, Бога Логоса, од Кога трепте и дрхте Херувими, и Кога славослове Небеске Силе, Који је васкрсао тридневно из гроба, Христа Животодавца, са страхом прославимо.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Народ: Амин.

**Затим: Тропар дана Светога, и Храма, и следеће:
/ако је Празник, говоримо само Кондак Празника/.**

Боже Отаца наших, Који свагда чиниш с нама по Твојој благодисти, не одузми милост Твоју од нас, него молитвама њиховим управљај у миру живот наш.

Црква Твоја по свему свету украсивши се крвљу Мученика Твојих, као порфиром и црвеном свилом, преко њих Те моли, Христе Боже: народу Твоме милосрђе Твоје ниспошљи, мир житељима Твојим даруј, а душама нашим велику милост.

гѡа, жнѡтворѡцаго, њже ѡ ѡца њсѡдѡцаго, њже со ѡцѡмѡ њ сѡмѡ спокланѡема њ славнма, глаголѡвшаго прорѡки. Во сѡднѡ сѡмѡтѡю, собѡрнѡю њ апѡстѡлѡю црѡковѡ. Ѣповѡдѡю сѡдно крещѡенїе, во ѡстѡвлѡенїе грѡхѡвѡвѡ. Члѡвокрещѡенїа мѡртѡвѡхѡ: Ѣ жнѡзнн бѡдѡцагѡ вѡсѡка, амннѡ.

Сѡтѡй бѡже, Сѡтѡй крѡпѡкѡй, Сѡтѡй беземѡртнѡй, помнѡдѡ насѡ. (Трїждѡ.)

Слава ѡца, њ снѡ, њ сѡтѡмѡ дѡхѡ, њ нѡнѡѡ њ прнснѡ, њ во вѡскн вѡсѡвѡвѡ, амннѡ.

Пресѡла трѡце, помнѡдѡ насѡ: гѡдн, ѡчнстн грѡхн нашѡ: вѡско, прѡстн беззакѡнїа нашѡ: сѡтѡй, прѡстн њ ѡцѡлѡн ѡмѡщнн нашѡ, ѡмене тѡвогѡ радн.

Гѡдн помнѡдѡ, (Трїждѡ.)

Слава ѡца, њ снѡ, њ сѡтѡмѡ дѡхѡ, њ нѡнѡѡ њ прнснѡ, њ во вѡскн вѡсѡвѡвѡ, амннѡ.

Ѣче нашѡвѡ, ѡже сѡдн на ѡсѡсѡхѡ, да сѡмѡтнѡтѡ ѡма тѡвоѡ, да прїидѡтѡ црѡтѡе тѡвоѡ, да бѡдѡтѡ вѡла тѡвоѡ, ѡкѡ на ѡбн њ на земнѡ. хлѡбѡвѡ нашѡвѡ нѡдѡщннѡ дѡждѡ нѡмѡвѡ днѡѡѡ, њ ѡстѡвлѡн нѡмѡвѡ дѡлгн нашѡ, ѡкѡже њ мѡѡ ѡстѡвлѡемѡвѡ дѡлжннѡвѡмѡвѡ нѡшѡмѡвѡ: њ не вѡедн насѡ во ѡсѡсѡенїе, но ѡзѡвлѡн насѡ ѡ лѡкѡвѡгѡ.

Сѡмѡщѡннѡвѡвѡ вѡзглѡшѡетѡ:

Ѣкѡ тѡвоѡ сѡстѡ црѡтѡво, њ снѡла, њ слава, ѡца, њ снѡ, њ сѡтѡгѡ дѡхѡ, нѡнѡѡ њ прнснѡ, њ во вѡскн вѡсѡвѡвѡ.

Лнѡкѡ: амннѡ.

Тропарѡ по днѡ сѡгѡ, њ храмѡвѡ, њ настѡѡщнѡвѡ.

[Ѣще же сѡстѡ прѡздѡннѡвѡ, глаголѡн тѡкмѡвѡ конѡѡкѡвѡ прѡздѡннѡвѡ.]

Ѣже ѡтѡсѡцѡвѡ нашѡхѡвѡ, тѡворѡдн прнснѡ еѡ намн по тѡвоѡй крѡтѡстн: не ѡстѡвлѡн мнѡлѡстѡ тѡвоѡ ѡ насѡ: но молнѡтѡвѡмн ѡхѡ вѡ мнѡрѡѡ ѡпрѡвлѡн жнѡвѡтѡвѡ нашѡвѡ.

Ѣже во вѡемѡ мнѡрѡѡ мѡчѡсннѡвѡ тѡвоѡхѡвѡ, ѡкѡ блѡгннѡщнѡю њ вѡсѡмѡвѡ, крѡвѡмнѡ црѡковѡ тѡвоѡ ѡкрѡнѡвѡшнѡсѡ, тѡѡмн вѡпѡѡтѡ тнѡ, хрѡтѡѡ бѡже: лѡдемѡвѡ тѡвоѡмѡвѡ цѡедрѡтѡ тѡво. ннзпѡслн: мнѡрѡвѡ жнѡтѡльѡтѡвѡ тѡвоѡмѡвѡ дѡрднѡ, њ дѡшѡмѡвѡ нѡшѡмѡвѡ вѡелнѡ мѡтѡѡ.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обители Евергетидске, то јест Благодетельнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саста-вила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских власти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога на-шег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Сщ҃енникъ:

Молитѡвѡмн ст҃ыѡх Ѡт҃цѣз на́шнѡх, гд҃и и́исе хр҃стѣ бже на́шз, помилѡй на́сз, ѡмнѡнь.

Несквѣрна, неблазна, нечлѣнна, пречѣла, чѣла дѣо, бгоневчѣто влчце, ѡже бѣа слѡва челоѡвѣкомъ прелѡбнымъ твоимъ рѣчѣомъ соединѣшла, и ѡринѡвшееса ѡстѣствѡ рѡда на́шегъ нѣнымъ совѡзпльшла: ѡже ненадежнѡхъ ѡдина надежда, и боримѡхъ помоце, гѡтѡвое застѡплѣнѣе кз тѣбѣ прнчѣкѡицнѡхъ, и вѣчѡхъ хр҃тиѡхъ прнчѣжнѣе. не гнѡшѡиеса мене грѣшнагъ, сквѣрнагъ, сквѣрнымъ помыслы, и словесы, и дѣлѡнымъ всегѡ себе непѡтребна сотѡврша, и рѡзѡмомъ лѣности сластей жнчѣа раба бѣвша: но ѡкѡ члѣвѣкољубѡгъ бѣа мѣтн, челоѡвѣкољубнѣ оумносерднеа ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блднѣмъ, и прѣимнѣ моѡе, ѡже ѡ сквѣрныхъ оустѣнъ прносимѡе тѣбѣ молѣнѣе: и тѡеогѡ еѡа, и на́шегѡ влчѡ и гд҃а, мѡтернее тѡе дерзновѣнѣе оупѡтреблѡицн, молн, да ѡбѣрзѣтѡ и мнѣ члѣвѣкољубнѡа оустрѡбы евоѡа бл҃гостн, и прѣзрѣвз моѡа безчл҃сннѡа прѣгрѣшѣнѣа, ѡбратнѣтѡ мѡ кз покалнѣю, и евоиѡхъ зѡповѣдей дѣлатѣла икѡвѣна ѡвнѣтѡ мѡ. и прѣстѡнн мнѣ прнѣнѡ, ѡкѡ мѡтнѡа, и мнѡсерднеа, и бл҃гољубнѡа, вѡ настѡѡицѡмъ оѡѡ жнчѣи тѣплаа прѣдстѡтѣльннѣе и помѡицннѣе, сопрѡтивнѡхъ нашѡстѣа ѡгонѡицн, и ко еѡенѣю настѡаѡицн мѡ: и во вѣрема нехѡда моѡегѡ ѡкалннѡю моѡе дѡшѡ соблюѡицн, и тѣлнѡа зрѡкн лѡкабѡхъ вѣсѡвз далѣче ѡ неѡ ѡгонѡицн: вѡ стѡашннѡй же дѣнѣ едѡа вѣчнѡа мѡ и зѡблѡѡицн мѡкн, и не нзрѣченнѡа слѡбѡы тѡеогѡ еѡа и бѣа на́шегѡ наследннѡа мѡа покѡзѡицн. ѡже и да оѡлѡчѡ влчце моѡа, прѣчѣла бѣе, тѡоимъ ходѡтѡиствѡмъ и застѡплѣнѣемъ бл҃годѡчѣю и члѣвѣкољубѣемъ ѡдннѡрѡднагъ еѡа тѡеогѡ, гд҃а и бѣа и еѡа на́шегѡ иѡа хр҃тѡа: ѡмѡже подѡбѣтѡ вѡсѡкаа слѡва, чѣстѣ и покѡлѡнѣе, со безнѡчѡлѡнымъ ѡгѡ Ѡцѣмъ, и прѣчѣтымъ, и бл҃гнѡмъ, и жнѡтѡврѡицнмъ ѡгѡ дх҃омъ, нынѣ и прнѣнѡ, и во вѣкн вѣкѡвз, ѡмнѡнь. И дѡждѡ на́мъ бл҃го, на со́нз градѡицѡмъ покѡй тѣла и дѡшн:

ОТПУСНИ ТРОПАРИ ВАСКРСНИ

Свих осам гласова, са Богородичнима и Ипакојима њиховим

Тропар, глас 1:

Док камен беше запечаћен од Јудеја, и војници чуваху пречисто Тело Твоје, васкрсао си тридневан, Спасе, дарујући живот свету. Тога ради Силе Небеске клицаху Ти, Животодавче: Слава Васкрсењу Твоме, Христе! Слава Царству Твоме! Слава Домостроју Твоме, Једини Човекољупче.

Богородичан:

Док Гаврило говораше Теби, Дјево: Радуј се! са гласом оваплоћаваше се Владика свију, у Теби, светом Ковчегу, као што што рече праведни Давид; јавила се јеси шира од небеса, носећи Саздатеља Твојега. Слава Ономе Који се уселио у Тебе! Слава Рођеноме од Тебе! Слава Ономе Који нас је ослободио рођењем Твојим.

Ипакој:

Разбојничко покајање Рај задоби, а плач Мироносица радост објави: да си васкрсао, Христе Боже, дарујући свету велику милост.

Тропар, глас 2:

Када си сишао у смрт, Животе Бесмртни, тад си ад умртно светлошћу Божанства; а кад си и умрле из доњих дубина васкрсао, све Силе Небеске клицаху (Ти): Животодавче, Христе Боже наш, слава Теби.

Богородичан:

Све су несхватљиве, све су преславне, тајне Твоје, Богородице; јер, чистотом запечаћеном и девством очуваном, позната си као Мати истинита, Бога родивши Истинитог: Њега моли да спасе душе наше.

Ипакој:

После страдања, жене отишавши на гроб да помажу тело Твоје, Христе Боже, видеше видеше Анђеле у гробу, и уплашише се. Али од њих чуше глас да је Господ васкрсао, дарујући свету велику милост.

ЉПДСТІТЪЛНІН ВОСКРЪНІ

ЌМН ГЛАСѠВЪ, СЪ БГОРОДІЧНІН І УПАКОИ НХЪ

Тропарь, гласъ ѧ:

КѦМЕНИ ЗАПЕЧАТАНЪ Ѡ ІДАСѦ, І КОННѠМЪ СТРЕГЪЦЫМЪ ПРЕЧТОЕ ТѢЛО ТВОЕ, ВОСКРЕЛЪ СѦ ТРИДНЕВНЫІ СПСЕ, ДѦРЪДНІ МІРОВН ЖІЗНЬ. СЕГѠ РАДН ІНЫ НѢНЫѦ ВОПІАХЪ ТН, ЖІЗНОДАВЧЕ: СЛАВА ВОСКРЪНІЮ ТВОЕМЪ ХРІТЕ, СЛАВА ЦРІТВІЮ ТВОЕМЪ, СЛАВА СМОТРѢНІЮ ТВОЕМЪ, СДѦНЕ ЧЛѢТКОЛЮБЧЕ.

БГОРОДІЧЕНЪ:

ГѦВРІИЛЪ ВѢЦІАВШЪ ТЕБѢ ДКО, РАДЪНІА! СО ГЛАСѠМЪ ВОПЛОЦІАШЕСѦ ВѢХЪ ВЛКА, ВЪ ТЕБѢ СЛМЪ КІВѠТѢ, ІАКОЖЕ РЕЧЕ ПРѦВЕДНЫІ ДѢДЪ: ІАВНІАСѦ СѦ ШІРШАѦ НѢСЪ, ПОНОІВШІ ЗНЖІТѢЛА ТВОЕГО. СЛАВА ВЕЕЛЫШЕМЪ ВЪ ТѦ, СЛАВА ПРОШЕДШЕМЪ ІЗЪ ТЕБѢ, СЛАВА СВОБОДІВШЕМЪ НАСЪ РЖІТВОМЪ ТВОИМЪ.

ІПАКОИ:

РАЗБОІНІЧО ПОКАІНІЕ РАІ УСКРАДЕ, ПЛАЧЪ ЖЕ МІРОНОСИЦЪ РАДОСТЬ ВОЗВЕСТИ, ІАКѠ ВОСКРЕЛЪ СѦ ХРІТЕ БЖЕ, ПОДАІН МІРОВН ВЕЛІЮ МЛІТЬ.

Тропарь, гласъ б:

БГДА СІНЗШЕЛЪ СѦ КЪ СМЕРТН, ЖІВѠТЕ БЕЗСМЕРТНЫІ, ТОГДА ІДЪ ОУМЕРТВІЛЪ СѦ БІНСТАІНІЕМЪ БЖЕСТВА: СГДА ЖЕ І ОУМЕРШЫѦ Ѡ ПРЕНІПОДННХЪ ВОСКРЕІЛЪ СѦ, ВЪ ІНЫ НѢНЫѦ ВЗЫВАХЪ: ЖІЗНОДАВЧЕ, ХРІТЕ БЖЕ НАШЪ, СЛАВА ТЕБѢ.

БГОРОДІЧЕНЪ:

ВЕѦ ПАЧЕ СМЫЕЛА, ВЕѦ ПРЕЕЛВНАѦ ТВО. БЦЕ, ТНІСТВА, ЧІСТОТѢ ЗАПЕЧАТАННОІ, І ДѢВСТВЪ ХРАНИМЪ*, МН ПОЗНАЛАСѦ СѦ НЕЛОЖНА, БГѦ РОЖДШІ ІСТИННАГО: ТОГО МОЛН ІПЕЧІСА ДЪШАМЪ НАШЫМЪ.

ІПАКОИ:

ПО СТРІТН ШЕДШЕ ВО ГРОБЪ ЖЕНЫ, ВО СЖЕ ПОМАЗАТН ТѢЛО ТВОЕ ХРІТЕ БЖЕ, ВІДѢША ІГГЛЫ ВО ГРОБѢ, І ОУЖАКОШАСѦ: ГЛАСЪ ВО СЫШАХЪ Ѡ ННХЪ, ІАКѠ ВОСКРЕЕ ГДЪ, ДѦРЪДНІ МІРОВН ВЕЛІЮ МЛІТЬ.

Тропар, глас 3:

Да се веселе бића небеска, и да се радују бића земаљска: јер Господ показа моћ мишицом Својом; смрћу уништи смрт, поставши Прворођени из мртвих; из утробе адове избави нас, и свету дарова велику милост.

Богородичан:

Тебе, Посредницу спасења рода нашега, опевамо Богородице Дјево: јер телом од Тебе узетим, Син Твој и Бог наш, примивши страдање на Крсту, избави нас од трулежи, као Човекољубац.

Ипакој:

Задивљујући виђењем, освежавајући речима, светлосни Анђео Мирносицама говораше: Што тражите Живога у гробу? Устаде, испразнивши гробове! Разумите Неизменљивога Променитеља распаљивости, и Богу реците: Како су страшна дела Твоја, јер си спасао род човечански!

Тропар, глас 4:

Светлорадосну проповед васкрсења, од Ангела дознавши Господње Ученице, и прадедовску осуду одбацивши, Апостолима хвалећи се говораху: Побеђена би смрт, васкрсе Христос Бог, дарујући свету велику милост.

Богородичан:

Тајна од века сакривена, и Анђелима непозната, Тобом се, Богородице, нама на земљи објави: Бог у несливеном сједињењу Оваплоћаван, Који нас ради добровољно примивши Крст, њиме васкрсе првосазданог (Адама), и спасе од смрти душе наше.

Ипакој:

Мирносице, које прве видеше преславно Твоје Васкрсење, Апостолима проповедаху, Христе: да си васкрсао као Бог, дајући свету велику милост.

Тропар, глас 5:

Сабеспочетнога Оцу и Духу Логоса, Који се од Дјеве родио за наше спасење, опевајмо верни, и поклонимо Му се; јер је благоволео да да телом узиђе на Крст и смрт да претрпи, и васкрсне (све) умрле, славним васкрсењем Својим.

Тропарь, глас 3:

Да веселѣтсѣ небеса, да радуютсѣ земля, ѣкѡ сотвори держаѣ мѡщцею своєю гдѣ, попра смѣртїю смѣрть, первенецѣ мѣртвѣхъ бытъ, и зъ чрева адова ижебави насъ, и подаде мирови велию милѣть.

Богородиченъ:

Та ходатайствовавшю спсение рода нашего, воспеваемъ еце дѣо: плотїю бо ѡ тебе восприѣтоу, синъ твоѣи и бгъ нашъ, крѣтомъ восприѣмъ стѣтъ, ижебави насъ ѡ тлѣ ѣкѡ члвчколюбца.

Ипакоѡ:

Удивляѡ виденїемъ, орошаѡ глаголанїи, блистаѡмъ ѡггѣмъ мѣроносцама говораше: што живаго ищете во гробѣ; воста истощивыи гробы, тлѣи премѣнитѣла раздѣлѣйте непремѣннаго, рците бгови: коль страшна дѣла твоѡ, ѣкѡ родъ спсѣи члвччскїи.

Тропарь, глас 4:

Свѣтлѡю воскресїѡю проповѣдъ ѡ аггѣ оубѣдѣвша гдѣи оутнцы, и прѣдѣнее ѡсужденїе ѡвергша, апломъ хвалащѣмъ глаголахъ, ижебжебже смѣртъ, воскресѣ хрѣтѡс бгъ, дарѡмъ мирови велию милѣть.

Богородиченъ:

Бже ѡ вѣка оутѣленое и аггѣмъ неведомое тѣнство, твою еце, ещымъ на земли гавѣа бгъ, въ нелицномъ соединенїи воплощѣемъ: и крѣтъ волю насъ радн восприѣмъ, иже воскресѣвъ первозданнаго, спсѣ ѡ смѣртн души нашѡ.

Ипакоѡ:

Иже твою прѣславнаго востанїѡ предѣкшѣмъ мѣроносцы, апломъ проповѣдахъ хрѣтѣ: ѣкѡ воскресѣи еи ѣкѡ бгъ, подѡмъ мирови велию милѣть.

Тропарь, глас 5:

Совезначальное слово оцѣи и дхови, ѡ дѣи рождшесѣ на спсение наше, воспоимъ вѣрнїи, и поклонимъ: ѣкѡ благоволи плотїю взыти на крѣтъ, и смѣртъ претерпѣти, и воскресѣти оумершѣмъ, славымъ воскресенїемъ своимъ.

Богородичан:

Радуј се, Двери Господња непролазна! Радуј се, Заштито и Покрове свих који Ти притичу! Радуј се, тихо Пристаниште, и Неискусобрачна, Која си родила телом Творца Твога и Бога; молећи не престај за оне који поју и клањају се Рођењу Твоме.

Ипакој:

Мироносице жене, збуњене у мислима од анђелског виђења, и душом просветљене Божанским васкрсењем, Апостолима благовешћаху: Објавите народима Васкрсење Господа, Који ће вас чудесима помагати, и нама дати велику милост.

Тропар, глас 6:

Анђелске Силе на гробу Твојем, и стражари бише умртвљени! А Марија стајаше код гроба, тражећи пречисто Твоје тело. Запленио си ад, не претрпевши / штете/ од њега; сусрео си Дјеву, дарујући живот. Васкрсли из мртвих, Господе, слава Теби.

Богородичан:

Благословеном назвавши Твоју Матер, дошао си на страдање добровољно; засијао си на Крсту, хотећи потражити Адама, и говорио си Анђелима: Радујте се са мношвом, јер је нађена изгубљена драхма. Боже наш, Који си све мудро уредио, слава Теби.

Ипакој:

Добровољном и животворном Твојом смрћу, Христе, вратнице адове скршио си као Бог, и древни Рај нама отворио васкрснувши из мртвих, избавио си од трулежи живот наш.

Тропар, глас 7:

Разорио си Крстом Твојом смрт, отворио си разбојнику Рај, мироносицама плач (у радост) претворио си, а Апостолима заповедио да проповедају да си васкрсао, Христе Боже, дарујући свету велику милост.

Богородичан:

Радница двере гдѣ непроходима: радница стѣно и покрове притекающих к тебе. радница неведоемое пританце и несклобачна, рождала плотию творца твоего и бга: молаци не вкдѣвѣи ѿ вопѣвающих и кланяющихся ржѣтвѣ твоемѣ.

Ипакој:

Англичкимъ зракѣмъ оумъ едѣвающимъ, и бжественнымъ востанѣемъ дѣшимъ провѣщѣемъ, мѣронѣицы апломъ блговѣствовашѣ: возвѣстите во ѣзыцѣхъ вѣстѣи, гдѣ содѣнѣтвѣющѣ чдѣи, подѣицеи намъ вѣио мѣти.

Тропарь, глас 6:

Англичѣи силы на гробѣ твоемъ, и стрегущи ѿмртвѣша, и стоаше мѣи во гробѣ, ищущи прѣчѣагѣ тѣла твоего. плѣнилъ еси адъ, не икѣиѣа ѿ негѣ: срѣтѣи еси дѣѣ, дѣрѣи живѣтѣ, вѣсѣтѣи иж мѣртвѣхъ гдѣ, слава тебе.

Богородичан:

Блгословѣннѣи нарекии твоѣ мрѣ, пришѣлъ еси на стѣеть вѣльнымъ хотѣнѣемъ, востѣвѣ на крѣтѣ: взыскѣти хотѣ аѣама, глагола англомъ: радница еси мнѣ: ѣако вѣрѣтеа погнѣшаа дрѣхма. в. мѣдрѣ оустѣрѣвѣи бжѣ нашѣ, слава тебе.

Ипакој:

Вѣльнѣи и живѣтворѣице твоеѣ емерѣи, хрѣте, вратѣ аѣва сокѣдѣиѣвѣ ѣако бѣз, ѿвѣрѣлъ еси намъ дрѣвнѣи рѣи, и вѣсѣи иж мѣртвѣхъ, ивѣвѣлъ еси ѿ плѣнѣи живѣтѣ нашѣ.

Тропарь, глас 7:

Разрѣшилъ еси крѣтомъ твоимъ емерѣи, ѿвѣрѣлъ еси разѣѣннѣи рѣи, мѣронѣицамъ плѣч прѣложилъ еси, и апломъ проповѣдѣти повѣлѣлъ еси, ѣако вѣсѣлъ еси хрѣте бжѣ, дѣрѣи мѣрѣи вѣио мѣти.

Богородичан:

Као Ризница нашега васкрсења, Свеопевана, све који се надају на Тебе, изведи из јаме и дубине грехова. Јер родив-ши Спасење наше, спасила си поробљене греху, греху, Ти Која си пре рођења Дјева, и у рођењу Дјева, и по рођењу опет остајеш Дјева.

Ипакој:

Ти Који си узео на Себе обличје наше, и Крст телесно претрпео, спаси ме Васкрсењем Твојим, Христе Боже, као Човекољубац.

Тропар, глас 8:

С висине сишао јеси, Благосрдачни, погребeње тридневно примио јеси, да нас ослободиш страдања, Животе и Васкрсење наше, Господе, слава Теби.

Богородичан:

Нас ради рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благии, смрћу си смрт уништио, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створења руку Твојих; јави човекољубље Твоје, Милостиви; прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Ипакој:

Мироносице представши гробу Животодавца, тражаху Владика Бесмртнога међу мртвима, и радост Благие вести примивши од Анђела, Апостолима јављаху: да је васкрсао Господ, дарујући свету велику милост.

Богородичан:

Їакв нашегв васкрсиа сокрбнице, на тла надбющымаа вепчтла, ѿ роба и глбены прегршени възведи. ты бо повинныа грѣхѣ спела сн, рождшаа спсене наше: ѡже прежде ржтвѣ дѣа, и вз ржтвѣ дѣа, и по ржтвѣ пакн пребываеш дѣа.

Ипакој:

Иже нашз зракз воспріемнн, и претерпѣвн крѣз плѣтнн, спсн ма васкрсимз твонмз, хрѣте бже, ѡкв члвчколюбецз.

Тропарь, глас 8:

Сз вышоты инзшелз сн блгострбне, погребеніе прілаз сн тридневное, да нашз свободншн стлстѣн, животѣ и васкрсіе наше, гдн, слава тебе.

Богородичан:

Иже нашз рдн рождѣна ѿ дѣвы, и распатіе претерпѣвз блгнн, испровѣргнн смѣртн смѣртъ, и васкрсіе авленн ѡкв бгз, не презри, ѡже создалз сн рѣкою твоею: авн члвчколюбте твое млтнве, прнмн рождшю тла блж, молщшюа за ны, и спсн спсе нашз, лдн ѿчлнныа.

Ипакој:

Мнроншцы жнзнодавца предтѣлшма грѣбѣ, блж нскачѣ вз мѣртвнхз безмѣртнаго, и радостъ блговѣщенна ѿ аггла пріемшма, апломз возвѣщачѣ, ѡкв васкрсе хрѣтоа бгз, подлнн мнровн вѣлію млтѣ.

ОТПУСНИ ТРОПАРИ

у остале дане седмице, када нема празника

У Недељу увече, тропар, глас 4:

Небесних војски Архистратизи, молимо вас свагда ми недостојни, да вашима молитвама оградите нас, кровом крила ваше нематеријалне славе, чувајући нас који притичемо усрдно и вапијемо: од невоља избави-те нас, као Чиномачалници Вишњих Сила.

Богородичан, глас исти:

Одгајеној у храму у Светињи над светињама, одевеној вером и премудрошћу и пречистим девством, Архистратиг Гаврило донесе с неба поздрав: Радуј се! Радуј се, Благословена! Радуј се, Препрослављена, Господ је с Тобом.

У Понедељак увече, глас 2:

Спомен Праведнога је с похвалама, а Теби је довољно сведочанство Господње, Претечо: јер се показа, ваистину, часнији од Пророка, удостојивши се да у водама крстиш Проповеданога; зато, за Истину пострадавши радујући се, благовестио си онима у аду Бога Јављенога у телу, Који узима грех света, и дарује нама велику милост.

Богородичан, глас исти:

Божанске природе постадосмо Тобом причесници, Богородице Приснодјево, јер си нам родила Бога Оваплоћенога. Зато Те, како и треба, побожно величамо.

У Уторак увече, тропар глас 1:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј православнима над (свима) противницима, и Крстом Твојим сачувај народ Твој православни.

Љубимљивни тропари

всех седмицы

Въ недѣлю вѣчера, тропарь, гласъ ѿ:

Нѣныхъ бѣнствъ архистратигъ, молимъ васъ прише мѣ недостѣнни, да вашими млтвами оградитѣ насъ кровомъ крилъ нелицевенныхъ башеа славы, сохраниюще насъ припадающихъ прише, и вопиющихъ: ѿ бѣдъ избавитѣ насъ, ѿкъ чинначальницы вѣшнихъ силъ.

Богородиченъ, гласъ чѣйже:

Вопитавшея въ храмѣ во еѣ стѣхъ, ѿдѣлннѣи вѣрою и премудростію, и безмѣрными дѣствомъ, архистратигъ гавриилъ принесе съ нѣсе цѣлованіе, и ѣже радѣеа: радѣеа блгословеннаа, радѣеа препрославленнаа, гдѣ съ тобою.

Въ понедеѣльникъ вѣчера, гласъ бѣ:

Памать праведнаго съ похвалами, тебѣ же довлѣтъ свидѣтельство гдѣ, прѣче: показалъ бо еѣ вѣнннѣи и прѣрокъ вѣ чинѣшнѣи, ѿкъ и въ стѣлахъ крестити подобнаа еѣи проповѣданнаго. чѣмже за итннѣи пострадавъ радѣеа, блговѣстнѣи еѣи и еѣымы въ ѿдѣ бѣа, ѿвѣшагоа плѣтнѣю, вземлющаго грѣхъ мѣра, и подающаго намъ вѣлію млть.

Богородиченъ, гласъ чѣйже:

Бжѣственаго бѣхомъ ѣщнцы еѣствѣа, тобою вѣе принодѣо, бѣа бо намъ воплотнѣшагоа родилъ еѣи: чѣмже по долѣ тѣа вѣи блговѣстнѣи величѣемъ.

Во вѣторникъ вѣчера, тропарь, гласъ ѿ:

Спѣи гдѣ, люди тво. и блговѣни достѣннѣи твоѣ, повѣды на сопрѣтнѣныхъ дѣрѣа, и твоѣ сохранила крѣтомъ твоимъ жнтельство.

Крстобогородичан, глас исти:

Твоје заступништво стекавши, Пречиста, и Твојим молитвама од невоља избављани, Крстом Сина Твога свагда чувани, сви Те, како и треба, побожно величамо.

У Среду увече, тропар глас 3:

Апостоли Свети, молите Милостивога Бога, да сагрешења опростење дарује душама нашим.

Други тропар, глас 4:

Правило вере, образац кротости, учитеља уздржања објави те стаду твојме сама истина ствари; тога ради стекао си смирењем висину, сиромаштвом богатство: Оче Свештеноначалниче Николаје, моли Христа Бога, да спасе душе наше.

Богородичан:

Логоса Очевог, Христа Бога нашег, од Тебе оваплоћеног познасмо, Богородице Дјево, једина Чиста, једина Благословена; зато Те непрестано хвалећи величамо.

У Четвртак увече, тропар глас 1:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј православнима над (свима) противницима, и Крстом Твојим сачувај народ Твој православни.

Крстобогородичан, глас исти:

Твоје заступништво стекавши, Пречиста, и Твојим молитвама од невоља избављани, Крстом Сина Твога свагда чувани, сви Те, како и треба, побожно величамо.

У Петак увече, тропар Свима Светима, глас 2:

Апостоли, Мученици и Пророци, Светитељи, Преподобни и Праведни, подвиг добро завршивши и веру сачувавши, смелост имајући пред Спасом, Њега, као Благог, молите за нас, молимо: да спасе душе наше.

Крстобогородичан:

Твоје предстательство њмѹще пречисти, и твојими молитвами лютехъ избавлѹемни, крстѹмъ сѣа твоегѹ бездѣ соблюдеми, по долгѹ тѹ вѣ бл҃гочестнѹ величѹемъ.

Въ средѹ вѣчера, глас 3:

Апѹли ст҃и, молитѹе мл҃чнѹаго б҃га, да прегрѣшенїи ѹставленїеѹ подѹстѹ дѹшамъ нашимъ.

Иный, глас 4:

Правнѹо вѣры и ѹбразѹ кротѹости, воздержанїа ѹчїтелеа, г҃внѣ тѹ ст҃дѹ твоемѹ, г҃же вѣщїеѹ истїна: сего р҃дн ст҃ажалъ с҃н смирѣнемъ выш҃каа, ницетѹю бог҃тѹа, с҃че щ҃енноначальниче нїколае, моли хр҃ста б҃га, сп҃стїеа дѹшамъ нашимъ.

Богородичан:

Слово с҃че, хр҃ста б҃га нашего, ѹ тебе воплотївшагоа позн҃хомъ б҃же дѹо, с҃дннѹ ч҃тѹа, с҃дннѹ бл҃гословѣннаа: тѹмъ непрест҃аннѹ тѹ воспѣвающе величѹемъ.

Въ четвѣртѹкѹ вѣчера, тропарь:

Сп҃сї г҃дн, людн тѹоа и бл҃гословнѣ досто҃анїе тѹое, побѣды на сопротивнѹа д҃рѹа, и тѹое сохранѹа кр҃стѹмъ твоимъ жн҃тельствѹо.

Крстобогородичан:

Твоје предстательство њмѹще:

Въ пятѹокѹ:

Апѹли, м҃чнцы и пр҃рѹцы, сн҃телеїе, пр҃пѣннѣ и пр҃вннѣ, добрѹе подвнз совершнвшн, и вѣрѹ соблюдшн, дерзновѣнїе њмѹще ко сп҃сѹ, ѹ насъ тогѹ г҃кѹ бл҃га молитѹе сп҃стїеа, молимѹа, дѹшамъ нашимъ.

ОТПУСНИ ТРОПАРИ

Уснулима, глас 2: Помени, Господе, као Добар слуге Твоје, и све што у животу сагрешише опрости; јер нико није безгрешан, осим Тебе, Који можеш и престављенима дати покој.

Богородичан:

Мати Света неизрециве Светлости, анђелским песмама Тебе поштујући, православно Те величамо.

Кондак Свима Светима, глас 8:

Као првине природе, Засадитељу твари, васељена приноси Ти, Господе, богоносне Мученике; њиховим молитвама у миру дубоком Цркву Твоју и народ Твој, Богородицом сачувај, Многомилостиви.

Љубавице Тропарі.

Помани гди, ѿкв блгъ, рабѣ тво., њ ѡлика въ житїи согрѣшиша, прости: никтѣже бо безгрѣшенъ, тѣмъ твои моги њ преставленныма дати покоѣ.

Бѣгѣдиченъ:

Мати свѣта неизречѣннаго свѣта ѡгльскими тѣлѣ пѣсньми почитѣюще, блгочестно величаемъ.

Уснулима, кондак, глас 1:

Са свѣтима упокоѣ, Христе, душе слугъ твоихъ, где нема бола, ни жалости, ни здансѣла, но где ѣе животъ бесконачни.

БОГОРОДИЧНИ ОТПУСТИТЕЉНИ

за сваки глас, који се певају целе године, на Вечерњу, и на Јутрењу, на Бог Господ, и опет на крају Јутрења

Глас 1.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Чудо над чудима, Благодатна, гледајући у Теби, (сва) твар се радује; јер си зачала безсемено, и родила си неизрециво, Онога Кога Анђелски чиновни не могу гледати; Њега моли за душе наше.

На крају Јутрења:

Пречиста Богородице, на небесима Благословена, и на земљи Славословљена, радуј се, Невесто Неневестна.

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Зачевши недодирив Огањ Божанства, и родивши безсемено Извор живота Господа, Благодатна Богородице, спасавај оне који Те величају.

На крају Јутрења:

Безматерног на небесима, изнад ума и слуха, на земљи без оца родила јеси; Њега моли, Богородице, за душе наше.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Твоје заступништво имајући, Пречиста, и Твојим молитвама избављани од невоља, Крстом Сина Твога свагда чувани, по дужности Те сви побожно величамо.

На крају Јутрења:

Пречиста Богородице, на небесима Благословена, и на земљи Славословљена, радуј се, Невесто Неневестна.

Б҃городичны ѿпустительнѣн

поѣмін во вѣсѣ лѣто, въ вѣчѣрнн, ѿ на Б҃гъ гдѣ, во о҃ттрѣнн, ѿ пакн въ конѣцъ о҃ттрѣнн.

Въ недѣлю вѣчера ѿ въ понедѣльникъ, на Б҃гъ гдѣ, гласъ ѿ:

Ч҃до чдѣеъ бл҃годѣтнаа, въ твѣѣ зрѣщн твѣрь рѣдѣеа: зачала во ѣсн безрѣменнѣ, ѿ родила ѣсн неизреченнѣ, ѣгѣже чинначлѣа аг҃лѣвъ вѣдѣти не мѣгѣтъ: того молн ѿ дѣшѣхъ нашихъ.

Въ конѣцъ о҃ттрѣнн:

Пречистаа еѣе, на нѣсѣхъ бл҃гословѣннаа, ѿ на землн славословнмаа, рѣдѣеа невѣсто неневѣстнаа.

Въ понедѣльникъ вѣчера ѿ во вѣторникъ, на Б҃гъ гдѣ:

Зачѣншла невопальнѣ ѡгнь бж҃еѣтвеннѣн, ѿ рѣдѣшла безрѣменнѣ ѿтѣнника жнзни гдѣ, бл҃годѣтнаа еѣе, еѣлн тѣа величѣющаа.

Въ конѣцъ о҃ттрѣнн:

Безмѣтернаго на нѣсн пѣче мѣлн ѿ слѣха, на землн без ѡца родила ѣсн, того еѣе молн ѿ дѣшѣхъ нашихъ.

Во вѣторникъ вѣчера ѿ въ срдѣ, на Б҃гъ гдѣ:

Твоѣ предѣлѣтельство ѿмѣще пречистаа, ѿ твоѣмн мѣтвѣмн лѣтѣхъ ѿзбавлѣемн, крѣтомъ еѣа твоегѣ вездѣ соблюдѣемн, по долгѣ тѣа еѣн бл҃гочѣстнѣ велнчѣемъ.

Въ конѣцъ о҃ттрѣнн:

Пречистаа еѣе, на нѣсѣхъ бл҃гословѣннаа, ѿ на землн славословнмаа, рѣдѣеа невѣсто неневѣстнаа.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Зачевши недодирив Огањ Божанства, и родивши безсемено Извор живота Господа, Благодатна Богородице, спасавај оне који Те величају.

На крају Јутрења:

Безматерног на небесима, изнад ума и слуха, на земљи без оца родила јеси; Њега моли, Богородице, за душе наше.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Твоје заступништво имајући, Пречиста, и Твојим молитвама избављани од невоља, Крстом Сина Твога свагда чувани, по дужности Те сви побожно величамо.

На крају Јутрења:

Пречиста Богородице, на небесима Благословена, и на земљи Славословљена, радуј се, Невесто Невестна.

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Док Гаврило говораше Теби, Дјево: Радуј се! са гласом се оваплоћаваше Владика свију, у Теби, светом Ковчегу, као што рече праведни Давид; јавила се јеси шира од небеса, носећи Саздатеља Твојега. Слава Ономе Који се уселио у Тебе! Слава Рођеноме од Тебе!

Тебе! Слава Ономе Који нас је ослободио рођењем Твојим.

На крају Јутрења:

Безматерног на небесима, изнад ума и слуха, на земљи без оца родила јеси; Њега моли, Богородице, за душе наше.

Глас 2.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Будући Извор милосрђа, достој нас сажалења, Богородице; погледај на народ који је сагрешио, јави као увек моћ Твоју. Јер надајући се на Тебе, кличемо ти: Радуј се! -као некада Гаврил, Војвода Бестелесних (Сила).

На крају Јутрења:

Света Мати Неизрециве Светлости, чествујући Те анђелским песмама, ми Те побожно величамо.

Вз средѣ вѣчера ѡ възчетвертокъ, на Бѣззъ гдѣ:

Зачѣншла невопальнѡ ѡгнь бжѣственный, ѡ рождшла безвременнѡ истѡчника жнзни гдѣ, блгодѣтнаѡ вѣѣ, спсѣн тѣ величѡущыѡ.

Вз концѣ ѡттрени:

Безматернаго на небѣн пѣче мьисли ѡ слѣхѣ, на землѣ безъ ѡца родилѣ еси, того вѣѣ молѣ ѡ дѣшлѣхѣ нашинхѣ.

Вз четвертокъ вѣчера ѡ възпѣтокъ, на Бѣззъ гдѣ:

Твое предѣлительство ѡмѣще прѣчистѣ, ѡ твоѡми млѣтвами лютѣхѣ ѡзбѣлѣемн, крѣгомѣ еѡ твоегѡ бездѣѣ соблюдѣемн, по долгу тѣ вѣн блгочѣстнѡ величѣемѣ.

Вз концѣ ѡттрени:

Прѣчистѣ вѣѣ, на небѣхѣ блгословѣннаѡ, ѡ на землѣ славослѡбимаѡ, радѣнѣ не вѣсто неневѣстнаѡ.

Вз пѣтокъ вѣчера ѡ възсѣкѡтѣ, на Бѣззъ гдѣ:

Гаврилѣ вѣщѣлѡшѣ тѣбѣ дѣво:

Вз концѣ ѡттрени:

Безматернаго на небѣн пѣче мьисли ѡ слѣхѣ, на землѣ безъ ѡца родилѣ еси, того вѣѣ молѣ ѡ дѣшлѣхѣ нашинхѣ.

гласъ вѣ:

Вз недѣлю вѣчера ѡ възпѣдѣльничѣ, на Бѣззъ гдѣ, блгодѣтрѡбѣѡ сѣщн истѡчникѣ, млѣтн сподѡбн насѣ вѣѣ, прнзрн на людн согрѣшнѣшыѡ, гдѣн ѡакѡ прнснѡ еѡлѣ твоеѡ: на тѣѣ во ѡповѣѡущѣ, радѣнѣ, вопѣемѣ тѣн, ѡкоже ѡногдѣ гаврилѣ безплѡтнѣхѣ архѣстратѣгѣ.

Вз концѣ ѡттрени:

Млѣтн стѣлѣ неизрѣченнагѡ свѣѣта ѡгльскнми тѣѣ пѣснѣми почнтѡущѣ, блгочѣстнѡ величѣемѣ.

У Понеделѣѣк увече и у Уторак на Бог Господ:

Божанске природе учесници постасмо Тобом, Богородице Приснодјево, јер си нам Бога Оваплоћеног родила. Зато Те по дужности побожно величамо.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Радуј се, Облаче Незалазне Светлости, носећи у недрима самога Господа Славе.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Препрослављена јеси, Богородице Дјево, опевамо Те; јер Крстом Сина Твога ад би уништен, и смрт усмрћена, ми умртвљени устадосмо, и живота се удостојисмо, Рај задобисмо - древну насладу. Зато благодарећи, славословимо као Моћнога Христа Бога нашега, и Јединога Многомилостивога.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Радуј се, Жезле, из кога Бог безсемено произрасте и погуби смрт на дрвету /Крста/.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Божанске природе учесници постасмо Тобом, Богородице Приснодјево, јер си нам Бога Оваплоћеног родила. Зато Те по дужности побожно величамо. **На крају Јутрења:**

Тебе величамо, Богородице, кличући: Радуј се, Облаче Незалазне Светлости, носећи у недрима самога Господа Славе.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Препрослављена јеси, Богородице Дјево, опевамо Те; јер Крстом Сина Твога ад би уништен, и смрт усмрћена, ми умртвљени устадосмо, и живота се удостојисмо, Рај задобисмо - древну насладу. Зато благодарећи, славословимо као Моћнога Христа Бога нашега, и Јединога Многомилостивога.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Радуј се, Жезле, из кога Бог безсемено произрасте и погуби смрт на дрвету /Крста/.

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Све су несхватљиве, све су преславне, тајне Твоје, Богородице; јер, чистотом запечаћеном и девством очуваним, позната си као Мати истинита, Бога родивши Истинитог; Њега моли да спасе душе наше.

Въ понеделѣѣнникъ вѣчера, ѿ во вторникъ, на Бѣга гдѣ:

Бѣжѣтвеннагъ бѣхомъ ѿбщницы бѣтвѣтвѣ тобою, бѣже принодѣо, бѣа во намъ воплотѣвшогоа родилѣ бѣи. тѣмже по долгѣ тѣа бѣи бл҃гочѣтнѣа велнчѣемъ.

Въ конѣцъ оѣтрени:

Тѣа велнчѣемъ бѣе, вопїюще: рѣдѣнѣа незаходнѣмагъ свѣтѣа ѿблече, того носѣвшѣа въ нѣдрѣхъ, славы гдѣ.

Во вторникъ вѣчера, ѿ въ средѣ, на Бѣга гдѣ:

Препрослављена бѣи бѣе дѣо:

Бѣи въ ѣ часѣ.

Въ конѣцъ оѣтрени:

Тѣа велнчѣемъ бѣе, вопїюще: рѣдѣнѣа жѣзле, ѿ негѣже безрѣченнѣа бѣа прозвѣбѣи, погубѣи на дрѣвѣ смѣртѣ.

Въ средѣ вѣчера, ѿ въ четвртокъ, на Бѣга гдѣ:

Бѣжѣтвеннагъ бѣхомъ ѿбщницы:

Въ конѣцъ оѣтрени:

Тѣа велнчѣемъ бѣе, вопїюще: рѣдѣнѣа незаходнѣмагъ свѣтѣа:

Въ четвртокъ вѣчера, ѿ въ пятѣкъ, на Бѣга гдѣ:

Препрослављенна бѣи бѣе дѣо:

Въ конѣцъ оѣтрени:

Тѣа велнчѣемъ бѣе, вопїюще: рѣдѣнѣа жѣзле:

Въ пятѣкъ вѣчера, ѿ въ субѣотѣ, на Бѣга гдѣ:

Вѣа пѣче смѣсла, вѣ. прѣславнаѣ тѣо:

Въ конѣцъ оѣтрени:

Мати стѣла неизрѣченнагъ свѣтѣа:

На крају Јутрења:

Света Мати Неизрециве Светлости, чествујући Те анђелским песмама, ми Те побожно величамо.

Ако се пева Алилуја, при било којем /владајућем/ гласу, говори се ово, глас 2:

Апостоли, Мученици и Пророци, Светитељи, Преподобни и Праведни, подвиг добро завршивши и веру сачувавши, смелост имајући пред Спасом, Њега, као Благог, молите за нас, молимо: да спасе душе наше.

Слава: Заупокојан:

Помени, Господе, као Добар слуге Твоје, и све што у животу сагре-шише, опрости; јер нико није безгрешан, осим Тебе, Који можеш и престављенима дати покој.

И сада: Света Мати Неизрециве Светлости, чествујући Те анђелским песмама, ми Те побожно величамо.

Глас 3.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Красоти девичанства Твога, и пресветлој чистоти Твојој, Гаврило се задиви и клицаше Ти, Богородице: Коју ћу похвалу достојну Ти принети? Како ли ћу Тебе назвати? - немоћујем и вансебујем. Зато, као што ми је заповеђено, кличем Ти: Радуј се, Благодатна.

На крају Јутрења:

Свако где се спасава, тамо с правом и прибегава. А које је друго такво уточиште, као Ти, Богородице, Која штитиш душе наше?

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Уточиште и снаго наша, Богородице, моћна Помоћи света; молитвама Твојим заштити слуге Твоје од сваке невоље, Једина Благословена.

На крају Јутрења:

Свако где се спасава, тамо с правом и прибегава. А које је друго такво уточиште, као Ти, Богородице, Која штитиш душе наше?

Ище же прииди́тъ ѿ ѿмла́дѣ въ ко́емнико гласѣ, глаголю́тъ еѣ, гласъ бѣ:

И́плн, мѣнцы и прѣрѣцы, снѣтелѣ, прѣвѣнн и прѣвѣнн, до́брѣ по́двигъ соверши́вшн, и вѣрѣ собоудшн, дерзнове́нне нмѣще ко спѣсѣ, ѿ насъ тогѣ ѿкѡ блга молнѣ епѣстнѣ, мо́лимѣ, дѣшамъ на́шымъ.

Помани́ гдн, ѿкѡ блгъ, дѣшы рѣз твои́хъ, и сѣнка въ жнѣн согрѣши́ша, прѣстн: ннѣкто́же бо безгрѣшнхъ, то́кмѡ ты мо́гн и прѣстѣвѣннхъ дѣтн по́кѣн.

Мати стѣла неизрече́ннагѡ свѣта:

гласъ гѣ:

Въ недѣлю вѣчера, и въ понеде́льникъ, на Пѣгъ гдѣ,

Красотѣ дѣтѣ твоегѡ, и прѣвѣтлоу чнстотѣ твоѣй гаврѣилъ оуднѣвѣа, вопѣаше тн бѣе: кѣю тн похвалѣ прннеѣ досто́йннѡ; что́ же вознменѣю тѣ; недо́мѣвѣю и оужа́юа. тѣмже ѿкѡ повелѣнхъ быхъ, вопѣю тн: ра́дѣнѣа блго́датнаа.

Въ конѣцъ оѣтрени:

Вѣнждѡ, ндѣже епѣлетѣ, тѣмѡ праведнѡ и прнтекѣтѣ, и ко́е ннѣе таково́е прнѣжнѣе, ѿкѡ ты бѣе, покрывѣю́ще дѣшы на́ша;

Въ понеде́льникъ вѣчера, и во вто́рникъ, на Пѣгъ гдѣ:

Прнѣжнѣе и сна́ на́ша, бѣе, держѣвнаа по́моць мѣра, мѣтѣамн твои́мн покрѣнъ рабѣ тво. ѿ всѣкѣа нѣжды, сѣднна блго́словѣннаа.

Въ конѣцъ оѣтрени:

Вѣнждѡ, ндѣже епѣлетѣ:

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Моћну Палицу стекавши, Крст Сина Твога, Богородице; њиме рушимо завере непријатеља, а Тебе љубављу непрестано величамо.

На крају Јутрења:

Уточиште и снаго наша, Богородице, моћна Помоћи света; молитвама Твојим заштити слуге Твоје од сваке невоље, Једина Благословена.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Пророци проповедаше, Апостоли научише, Мученици исповедише, а ми веровасмо да си Ти ваистину Богородица, зато и величамо Твоје неизрециво Рођење.

На крају Јутрења:

Свако где се спасава, тамо с правом и прибегава. А које је друго такво уточиште, као Ти, Богородице, Која штитиш душе наше?!

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Моћну Палицу стекавши, Крст Сина Твога, Богородице; њиме рушимо завере непријатеља, а Тебе љубављу непрестано величамо.

На крају Јутрења:

Уточиште и снаго наша, Богородице, моћна Помоћи света; молитвама Твојим заштити слуге Твоје од сваке невоље, Једина Благословена.

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Тебе, Посредницу спасења рода нашега, опевавамо Богородице Дјево; јер телом од Тебе узетим, Син Твој и Бог наш, примивши страдање на Крсту, избави нас од трулежи, као Човекољубац.

На крају Јутрења:

Пророци проповедаше, Апостоли научи-ше, Мученици исповедише, а ми веровасмо да си Ти ваистину Богородица, зато и величамо Твоје неизрециво Рођење.

Глас 4.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Одгајеној у храму, у Светињи над светињама, Одевеној вером и премудрошћу и пречистим девством, Архистратиг Гаврило донесе с неба поздрав: Радуј се! Радуј се, Благословена! Радуј се, Препрослављена, Господ је с Тобом.

На крају Јутрења:

Пошто си узвишенија од свих створења, немоћни смо да Те достојно опевамо, Богородице; зато Те молимо: Даром Твојим помилуј нас.

Во вторникъ вечера, и въ среду, на БѢЗ гдѣ:

ЖѢЗЛЪ СИЛЫ СЪЖАВШІИ КРѢТЪ СНА ТВОЕГѠ БЦѢ, ТЧѢМЪ НИЗЛАГѢМЪ ВРАГѠВЪЗ ШАТ.НІА, ЛЮБѠВІЮ ТѠ НЕПРЕСТѠННѠ ВЕЛІЧѠЮЩЕ.

Въ концѣ оѣтрени:

Прѣбѣжице и сила наша, бцѣ:

Въ среду вечера, и въ четвертокъ, на БѢЗ гдѣ:

ПрѠрѠцы проповѣдаша, апѠли научиша, мѠчницы исповѣдаша, и мы въбѠвахомъ бцѣ тѠ конѣстѠннѠ сѣщѠю: тчѣмъ и величѠемъ рѣчѣвѠ твое неизреченное.

Въ концѣ оѣтрени:

КѠиждѠ, нѣдѣже спѣсѣетѣа:

Въ четвертокъ вечера, и въ пятѠкъ, на БѢЗ гдѣ:

ЖѢЗЛЪ СИЛЫ СЪЖАВШІИ:

Въ концѣ оѣтрени:

Прѣбѣжице и сила наша, бцѣ:

Въ пятѠкъ вечера, и въ субѠтѣ, на БѢЗ гдѣ:

ТѠ ХѠДѠТѠИ СЪТВОРѠВШЮ СѢСѢНІЕ РОДА НАШЕГѠ:

Въ концѣ оѣтрени:

ПрѠрѠцы проповѣдаша:

гласъ ѣ:

Въ недѣлю вечера, и въ понедѣльникъ, на БѢЗ гдѣ,

Воспитѣвшеиѣа во храмѣ во сѠа стѣхъ, ѡдѣланиѣи въбѠроу и премѣдрѠстѠю, и безмѣрнымъ дѣствомъ, архѣстратѣгъ гавриѣлъ принесе съ нѣсе цѣловѠніе, и ѣже радѣиѣа: радѣиѣа блѣгѠсловѣннаѣа, радѣиѣа препрослѠвленнаѣа, гдѣ съ тѠбѠю.

Въ концѣ оѣтрени:

ИѠкѠ въѣхъ ѣси творѣнѠи въишшаѣа, воспѣвати тѠ догѠбннѠ недѠмѣвѠюще бцѣ, тѣне, мѠблнмъ тѠ, помѣлѣи насъ.

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Богородици сада усрдно притекнимо ми грегпни и смирени, и припаднимо у покајању вапијући из дубине душе: Владичице, помози, сажаливши се на нас; похитај, пропадамо од мноштва сагрешења, не отпусти слуге Твоје празне, јер Тебе имамо као једину Наду.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Ти си Купина, у којој Мојсије неопаливо виде као пламен Огањ Божанства.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Дјево Свебеспрекорна, Мати Христа Бога, мач је прошао Твоју пресвету душу, када си добровољно Распињаного видела, Сина и Бога Твога; Њега, Благословена, не престај молећи, да нам дарује опроштај грехова.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Ти си Гора, од које се неизрециво одсече Камен (Христос), и врата пакла уништи.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Логоса Очевог, Христа Бога нашега, од Тебе Оваплоћеног познасмо, Богородице Дјево, једина Чиста, једина Благословена; зато Те непрестано певајући величамо.

На крају Јутрења:

Пошто си узвишенија од свих створења, немоћни смо да Те достојно опевамо, Богородице; зато Те молимо: Даром Твојим помилуј нас.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Дјево Свебеспрекорна, Мати Христа Бога, мач је прошао Твоју пресвету душу, када си добровољно Распињаного видела, Сина и Бога Твога; Њега, Благословена, не престај молећи, да нам дарује опроштај грехова.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Ти си Гора, од које се неизрециво одсече Камен (Христос), и врата пакла уништи.

Вз понедељникъ вѣчера, и во вторникъ, на Бѣзъ гдѣ:

Вз бѣѣ прилѣжнѣ нынѣ притецѣмъ грѣшнѣи и смиреннѣи, и припадѣмъ, вз показаннѣи зовѣще нѣзъ гдѣбннѣи дѣшнѣ: влѣще помози на ны многѣрѣдовавши: потщнѣа, погнаѣмъ ѿ множетва прегрѣшеннѣи, не ѿврати тво. рабѣи тѣбѣ: тѣа во и ѣдинѣи надеждѣи маммы.

Вз конѣцъ оѣтрени:

Тѣа величѣемъ бѣѣ, вопиѣюще: ты ѣси кѣпннѣа, вз неѣже неопалнѣнѣи мѣвѣи вѣдѣѣи ѣакѣи пламень Огнь вѣжетѣа.

Во вторникъ вѣчера, и вз срдѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Дѣво пренепорѣчнаа, м.и хрѣтѣа бѣа, ордѣжѣи прѣидѣ твоѣю прѣдѣю дѣшнѣ, ѣгдѣи распнѣаема вѣдѣла ѣси волю еѣа и бѣа твоѣгѣ: ѣгѣже бѣгѣсловѣннаа, молѣщи не прѣстѣи, процѣнѣи прегрѣшеннѣи намъ дарѣвати.

Вз конѣцъ оѣтрени:

Тѣа величѣемъ, бѣѣ, вопиѣюще: ты ѣси гора, ѿ неѣже неозглаголаннѣи ѿрѣчѣаа кѣмень, и врати дѣдѣа сокѣшнѣи.

Вз срдѣ вѣчера, и вз четвѣртѣкѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Слѣво Очѣе, хрѣтѣа бѣа нашегѣ, ѿ тебѣи воплотнѣвшѣагоа познѣхомъ бѣѣ, дѣво, ѣдина чнѣтаа, ѣдина бѣгѣсловѣннаа: тѣамъ неперѣтаннѣи тѣа вопнѣвѣюще величѣемъ.

Вз конѣцъ оѣтрени:

ѣакѣи вѣѣхъ ѣси творѣннѣи:

Вз четвѣртѣкѣ вѣчера, и вз пѣтѣкѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Дѣво пренепорѣчнаа м.и:

Вз конѣцъ оѣтрени:

Тѣа величѣемъ бѣѣ, вопиѣюще: ты ѣси гора:

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Тајна од века сакривена, и Анђелима непозната, Тобом се, Богородице, нама на земљи објави: објави: Бог у несливеном сједињењу Ова-плоћаван, Који нас ради добровољно примивши Крст, њиме васкрсе првосазданог (Адама), и спасе од смрти душе наше.

На крају Јутрења:

Тебе величамо, Богородице, кличући: Ти си Купина, у којој Мојсије неопаливо виде као пламен Огањ Божанства.

Глас 5.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Са Анђелима небеска, са људима земаљска /бића/, гласом радовања, Богородице, кличемо Ти: Радуј се, Врата шира од небеса! Радуј се, једино Спасење рођених на земљи! Радуј се, Чиста, Благодатна, Која си родила Бога Оваплоћеног.

На крају Јутрења:

Христe Боже, Који си од Дјеве засијао свету, и Њоме нас показао синове светлости, помилуј нас.

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Брзу Твоју заштиту и помоћ и милост покажи слугама Твојим, Пречиста, и валове штетних помисли укроти, и душу моју палу подигни, Богородице; јер знам, Дјево, знам да можеш све што хоћеш.

На крају Јутрења:

Мати Божија Пресвета, Заштито хришћана, избави по обичају народ Твој, који Ти усрдно вапије; уништи срамне и горде помисли, да Ти кличемо: Радуј се, Приснодјево.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Крстом Сина Твога, Благодатна, сва се идолска обмана уништи, и демонска моћ је згажена; зато Те верни по дужности свагда опевамо и благосиљамо, и славећи Те као истинску Богородицу, ми Те величамо.

На крају Јутрења:

Христe Боже, Који си од Дјеве засијао свету, и Њоме нас показао синове светлости, помилуј нас.

Въ пачѡкъ вѣчера, ѡ възсвѣтѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Бже ѡ вѣка оутѣеное:

Въ конѣцъ оутрени:

Тѡ величѡемъ бже, вопиюще: ты ѡи кзпни:

гласъ 5:

Въ недѣлю вѣчера, ѡ понедѣльникъ, на Бѣзъ гдѣ, Со агглы нѣнаа, съ человекн земнаа глѡгомъ радоканѡа, бже, вопиѣмъ ти: радѡиѣа, вратѡ нѣзъ шнршаа. радѡиѣа, ѡдѡнаа земнорѡднѡхъ спсѣнѡе. радѡиѣа чнстѡа, блгодѡтнаа, рѡждшаа бга воплотѡвшѡгоа.

Въ конѣцъ оутрени:

Ѡ дѣвы възвѡвѡи мѡрдъ хрѡтѣ бже, сыны свѣта чѡю показѡвѡи, помилѡи насъ.

Въ понедѣльникъ вѣчера, ѡ во вторникъ, на Бѣзъ гдѣ:

Скорѡи твоѡи покрѡвѡ, ѡ помоць ѡ млть покажи на рабѡи твоѡи: ѡ болны чнстѡа, оукротѡи свѣтнѡхъ помыслѡвѡ, ѡ пѡдшѡю моѡю дѡшѡ възвѡвѡи бже: вѣмъ бо, вѣмъ дѡо, ѡакѡ можѡши, ѡлѡка ѡ хѡцѡши.

Въ конѣцъ оутрени:

Мн бжеѡа прѣсѡа, стѣно хрѡтѡиѡ, ѡзѡвѡи лѡди твоѡи. ѡбычно, зовѡщѡа ти прилѡжнѡ: сопротѡвѡиѡ ермнѡмъ ѡ гѡрдѡмъ помыслѡмъ, да вопиѣмъ ти: радѡиѣа принодѡо.

Во вторникъ вѣчера, ѡ възсвѣтѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Крѡтомъ сѡа твоегѡ бѡблгодѡтнаа, ѡдѡльскаа прѣлѣтъ вѣа оупразднѡа, ѡ дѣмѡнѡскаа крѣпѡсть попрѡса: еегѡ радѡиѡ вѣрнѡи по дѡлгѡ тѡа приенѡ поѡмъ ѡ блгословѡмъ, ѡ бже конѡстѡннѡи ѡповѣдѡюще, тѡа величѡемъ.

Въ конѣцъ оутрени:

Ѡ дѣвы възвѡвѡи мѡрдъ:

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Чудесна Дјевина тајна показа се свету спасоносна, јер се Ти од Ње роди безсемено, и телом се показа нетрулежан, Господе, Радости свију, слава Теби.

На крају Јутрења:

Мати Божија Пресвета, Заштито хришћана, избави по обичају народ Твој, који Ти усрдно вапије; уништи срамне и горде помисли, да Ти кличемо: Радуј се, Приснодјево.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Крстом Сина Твога, Благодатна, сва се идолска обмана уништи, и демонска моћ је згажена; зато Те верни по дужности свагда опевамо и благосиљамо, и славећи Те као истинску Богородицу, ми Те величамо.

На крају Јутрења:

Христe Боже, Који си од Дјеве засијао свету, и Њоме нас показао синове светлости, помилуј нас.

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Радуј се, Двери Господња непролазна! Радуј се, Заштито и Покрове свих који Ти притичу! Радуј се, тихо Пристаниште, и Неискусобрана, Која си родила телом Творца Твога и Бога; молећи не престај за оне који опевају и клањају се Рођењу Твоме.

На крају Јутрења:

Христe Боже, Који си од Дјеве засијао свету, и Њоме нас показао синове светлости, помилуј нас.

Глас 6.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Гаврилов поздрав Дјеви постаде спасење свету; јер је Она чула: Радуј се! и није побегла од поздрава, нити је посумњала као Сара у шатору, него овако говораше: Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи Твојој.

На крају Јутрења:

Арханђелску реч примила јеси, и Херувимски Престо показала се јеси, и у наручју Твоме носила јеси, Богородице, Наду душа наших.

Вз средѣ вѣчера, ѡ възчетвертокъ, на Бѣзѣ гдѣ:

Странное дѣи творително, мѣрѣ показана истинительное: ѡ немѣ бо родилася снѣ безсѣмене, ѡ плѣтїю показана снѣ безнечелнѣа, вѣрху радости, гдѣ слава тебе.

Вз конѣцъ ѡчтени:

М.и бѣжѣа пресла:

Вз четвертокъ вѣчера, ѡ възпятїи, на Бѣзѣ гдѣ:

Крѣпостъ снѣ твоегѡ:

Вз конѣцъ ѡчтени:

Ѥ дѣи возсѣавнѣи мѣрѣ:

Вз пятїокъ вѣчера, ѡ възсѣавнїи, на Бѣзѣ гдѣ:

Раднїа, двере гдѣа непроходнїа:

Вз конѣцъ ѡчтени:

Ѥ дѣи возсѣавнѣи мѣрѣ:

гласъ 5:

Вз недељу вѣчера, ѡ възпонедељникъ, на Бѣзѣ гдѣ, Начало истинїа, гаврилово повѣщанїе кз дѣи бѣствѣ: слыша бо, сѣже раднїа, ѡ не ѡвѣжѣ цѣлованїа, не ѡвѣднѣа гакѡ сара възсѣнн, но снѣце глаголаше: еѣ раба гдѣа, вѣдн мнѣ по глаголѣ твоемѣ.

Вз конѣцъ ѡчтени:

Архангѣльское слово прїала снѣ, ѡ херувимскїи прѣтолъ показана снѣ, ѡ на ѡбѣтнїхъ твоїхъ носила снѣ, бѣе, надежда дѣши нашихъ.

У Понеделѣак увече и у Уторак на Бог Господ:

Добра Надо света, Богородице Дјево, Твоју и једину моћну заштиту иштемо; сажали се на народ незаштићени; умоли Милостивога Бога да избави душе наше од сваке опасности, Једина Благословена.

На крају Јутрења:

Нико ко Теби притиче, не одлази од Тебе посрамљен, Пречиста Дјево Богородице, него иште благодат и добија дар, за корисно мољење.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Богородице Дјево, моли Сина Твога, Који се добровољно распео на Крсту, и све нас од обмане ослободио, Христа Бога нашег, да помилује душе наше.

На крају Јутрења:

Пре векова од Оца без матере Рођенога, Сина и Логоса Божијег, у последња времена родила си Оваплоћенога од чисте крви Твоје, Богородитељко, без мужа; Њега моли да нам пре краја дарује опроштај грехова.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Света Владичице Чиста, Бога нашега Мати, Која си Творца свију неизрециво родила, моли са Свештеним Апостолима свагда благодат Његову, да нас избави од страдања, и дарује опроштај грехова.

На крају Јутрења:

Великих дарова, Чиста Дјево Богомати, Ти се удостоји, јер си родила телом Једнога од Тројице, Христа Животодавца, на спасење душа наших.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Богородице Дјево, моли Сина Твога, Који се добровољно распео на Крсту, и све нас од обмане ослободио, Христа Бога нашег, да помилује душе наше.

На крају Јутрења:

Пре векова од Оца без матере Рођенога, Сина и Логоса Божијег, у последња времена родила си Оваплоћенога од чисте крви Твоје, Богородитељко, без мужа; Њега моли да нам пре краја дарује опроштај грехова.

Вз понеделѣнникъ вѣчера, њ во вторникъ, на Бѣзъ гдѣ:

Оубованіе міра, блгаа вѣе дѣо, твоє њ єдино державное предстательство пробнмз: оумилосєрднєа на безпредстательственныа людѣ, молѣ мѣтнѣаго бѣа, њзбавнтнєа дѣшамз нѣшымз ѡ всѣакагѡ прєцєнїа, єдина блгословєннаа.

Вз конєцъ оѣтрєнн:

Никтѡже прнтєкѣаѣ кз тѣбѣ посрамлєнз ѡ тѣбѣ њсхѡднтз, прѣчѣаа вѣе дѣо: но пробнтз блгодѣтн, њ прїємлєтз дарованїе кз полєзномѣ прошенїю.

Во вторникъ вѣчера, њ вз срдѣ, на Бѣзъ гдѣ:

Бѣе дѣо, молѣ єна твоегѡ болєу прнговздѣвшагоа на крѣчѣ, њ мїрз ѡ прєлєчтн євобѡждшаго хрїтѣ бѣа нѣшего, помнїловачн дѣшы нѣша.

Вз конєцъ оѣтрєнн:

Прѣждє вѣкз ѡ оцѣ безъ мре рѡждєнна єна њ єлова бѣѣа, вз полѣдѣнаа лѣтѣа роднлѣ єнѣ, воплѡтнѣвшагоа ѡ чѣтыхъ кровєѣ твоеѣхъ бѣороднѣтельннцє, безъ мѡжа: єгѡже молѣ даровѣтнєа нѣмз грѣхѡвз ѡтѣвлєнїю прѣждє концѣа.

Вз срдѣ вѣчера, њ вз четвєртѡкз, на Бѣзъ гдѣ:

Сѣаа влѣчє, чѣаа бѣа нѣшегѡ м.н, вѣкхъ твѡрцѣа нєнзрєчєннѡ рѡждшѣа, молѣ єо ѣплѣ єцѣннѣмн єтратєѣ нѣсз њзбавнтн њ ѡтѣвлєнїе нѣмз дѣтн грѣхѡвз.

Вз конєцъ оѣтрєнн:

Вєлнѣкхъ дарованїѣ, чнєтѣаа дѣо бѣомн чѣѣ єподѡбнлєа єнѣ: ѣкѡ роднлѣ єнѣ плѡчїю єднѣаго ѡ тѣцѣ, хрїтѣа жнзнѡдѣвцѣа, во єпѣнїе дѣшз нѣшнхъ.

Вз четвєртѡкз вѣчера, њ вз пѣтѡкз, на Бѣзъ гдѣ:

Бѣе дѣо, молѣ єна твоегѡ:

Вз конєцъ оѣтрєнн:

Прѣждє вѣкз ѡ оцѣ безъ мре:

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Предсказује Гедеон зачеће, и казује Давид рођење Твоје, Богородице; јер Логос у утробу Твоју сиће као роса на руно, и произвела си без семена, Спасење свету, Земљо Света, Христа Бога нашега Благодатна.

/Васкрсни Богородичан 6. гласа је овај/:

Благословеном назвавши Твоју, Матер, дошао си на страдање добровољно; засијао си на Крсту, хотећи потражити Адама, и говорио си Анђелима: Радујте се са мношвом, јер је нађена изгубљена драхма; Боже наш, Који си све мудро уредио, слава Теби.

На крају Јутрења:

Пре века од Оца без матере Рођенога, Сина и Логоса Божијег, у последња времена родила си Оваплоћенога од чисте крви Твоје, Богородитељко, без мужа; Њега моли да нам пре краја дарује опроштај грехова.

Глас 7.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Богородице Дјево Беспрекорна, моли са Вишњим Силама Сина Твога, да пре краја дарује опроштај сагрешења нама који Те верно славимо.

На крају Јутрења:

Превазишла си Силе Небеске, јер си се показала Храмом Божанским, Благословена Богородице, пошто си родила Христа, Спаса душа наших.

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Радуј се! - приносимо Ти поздрав, Богородице, јер се показа вишом од Анђела, Бога родивши.

На крају Јутрења:

Молитвама Богородице умири живот наш, нас који Ти вапијемо: Милостиви Господе, слава Теби.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Христа Бога, Који се распео за нас, и разорио моћ смрти, непрестано моли, Богородице Дјево, да спасе душе наше.

На крају Јутрења:

Избави нас, Богородице, од грехова који нас обузеше; јер друге Наде ми верни немамо, осим Тебе, и од Тебе Бога рођенога.

Въ пятѣкъ вѣчера, и въ субѣотѣ, на Бѣгъ гдѣ:

Предповѣствѣетъ гедеѡнъ зачатїе и казѣетъ дѣвѣ рѣчѣво твое ѡце: инде бо ѡакъ дождь на рѣно ѡво во чрево твоѣ: и прозвѣла еси безъ сѣмене землѣ сла, мїра спсѣнїе, хрїта бѣла нашего, бѣгодатнаа.

Въ конѣцѣ оѣтрени:

Прѣжде вѣкъ ѡ ѡца безъ мре:

гласъ 7:

Въ недѣлю вѣчера, и въ понѣдѣльнїкъ, на Бѣгъ гдѣ, бѣе дѣво неквѣрнаа, сїа твоего молн съ горннми сїлами, процѣнїю прегрѣшенїи намъ прѣжде концѣ дровѣтїа, вѣрнѣ тѣ славащымъ.

Въ конѣцѣ оѣтрени:

Прекозшла еси сїлы небннн, занѣ храмъ показлала еси бжѣствннн, бѣгословѣннаа бѣе, ѡакъ рѡждшла хрїта, сїа дѣшн нашнхъ.

Въ понѣдѣльнїкъ вѣчера, и во вторннїкъ, на Бѣгъ гдѣ:

Радѣнаа, твѣе прнбѡднмъ, бѣе: ѡглавѣ бо вѣшлаа показлала еси, бѣла рѡждшлаа.

Въ конѣцѣ оѣтрени:

Оѣмнрн мѣтвнми бѣы жнзнѣ нашѣ, вопїѡцнхъ тн мѣтнвѣ гдн, слава твѣе.

Во вторннїкъ вѣчера, и въ срѣдѣ, на Бѣгъ гдѣ:

Распѣншагоа за ны хрїта бѣла, и разрѣшнѣшаго смѣрти державѣ, непрѣстѣннѣ молн бѣе дѣво, да спсѣетъ дѣшы нашн.

Въ конѣцѣ оѣтрени:

Нѣбнн бѣе, ѡ содержлѣцнхъ насъ грѣхѡвѣ, ѡакъ инѡгѡ оѣповѣнїа вѣрнн, не ѡмамы рѣзвѣ твѣе, и ѡ твѣе рѡждшагоа бѣла.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ:

Плод утробе Твоје, Пречиста, Дјево, испуњење је Закона и Пророка; зато Те као Богородицу словесно славимо и благочестиво величамо.

На крају Јутрења:

Плод утробе Твоје, Богоневесто, показа се људима Узрочник спасења; зато Тебе Богородицу умом и језиком славећи, верни величамо.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Христа Бога, Који се распео за нас, и разорио моћ смрти, непрестано моли, Богородице Дјево, да спасе душе наше.

На крају Јутрења:

Избави нас, Богородице, од грехова који нас обузеше; јер друге Наде ми верни немамо, осим Тебе, и од Тебе Бога рођенога.

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Као Ризница нашега васкрсења, Свеопевана, који се надају на Тебе, изведи из јаме и дубине грехова. Јер родивши Спасење наше, спасила си поробљене греху, Ти Која си пре рођења Дјева, и у рођењу Дјева, и по рођењу опет остајеш Дјева.

На крају Јутрења:

Радуј се Ти, Која си Несместивога на небесима, сместила у утроби твојој. Радуј се, Дјево, проповеди Пророка, кроз Коју засија Емануил (= С нама Бог)! Радуј се, Мати Христа Бога!

Глас 8.

У Недељу увече и у Понедељак на Бог Господ:

Радуј се Ти Која си кроз Анђела примила Радост света! Радуј се Ти Која си родила Творца Твога и Господа! Радуј се Ти Која се удостоји да будеш Мати Божија.

На крају Јутрења:

Радуј се, Двери Цара Славе, коју Свевишњи једини прође, и једину запечаћену сачува, на спасење душа наших.

Въ средѣ вечера, ѡ въ четвертокъ, на Бѣга гдѣ:

Плодъ чрева твоегѡ, пречистаа, прѣрокъвъ сѣтъ ѡ закона исполненіе: тѣмъ тѣмъ въ бѣдѣннѣ славаце, блгочестнѡ величѣемъ.

Въ концѣ оѣтрени:

Плодъ чрева твоегѡ бѣгонебѣсто. челоуѣкъмъ показѣа спсѣніа ходѣтайственинѣ: тѣмъ тѣмъ въ бѣдѣ, радѡмомъ ѡ ѡзыкомъ славаце, вѣрннѣ величѣемъ.

Въ четвертокъ вечера, ѡ въ пятѡкъ, на Бѣга гдѣ:

Распѣншагоа за ны:

Въ концѣ оѣтрени:

Избави бѣде:

Въ пятѡкъ вечера, ѡ въ субѡтѣ, на Бѣга гдѣ:

Иакѡ нашегѡ воисрѣнѣа сокровице:

Въ концѣ оѣтрени:

Радѣнѣа, невмѣстѣмаго въ нѣсрѣхъ вмѣстѣнѣшаа ко оѣтроуѣ твоеѡ: радѣнѣа дѣо, прѣрокъвъ проповѣданіе, сѣже возсѣа сѣмманѡнѣа. радѣнѣа, мн хрѣта бѣа.

гласъ ѡ:

Въ недѣлю вечера, ѡ въ понедељникъ, на Бѣга гдѣ,

Радѣнѣа, агѣломъ радостѣ мѣра прѣемшаа: радѣнѣа, рѡждшаа творца твоегѡ ѡ гдѣ: радѣнѣа, сподобѣлшаааа быти мн бѣжѣа.

Въ концѣ оѣтрени:

Радѣнѣа, вратѣа црѣа славы, сѣже въшннѣ сѣннѣа проѣде, ѡ сѣннѣа запечатанѣа сохрани, ко спсѣніе дѡшѣа нашнхъ.

У Понедељак увече и у Уторак на Бог Господ:

Непоколебиву Тврђаву вере, и часни Дар душа наших, Богородицу, песмама величајмо верни: Радуј се Ти Која си Камен живота у утроби Твојој сместила! Радуј се, Надо (свих) крајева света, Заштито ожалошћених. Радуј се, Невесто Невестна.

На крају Јутрења:

Дјево Пречиста, спаси нас молитвама Твојим, подижући Мајчинску утробу Сину Твоме и Богу нашем.

У Уторак увече и у Среду на Бог Господ:

Јагње и Пастира и Спаса света, на Крсту видећи Родитељка (Твоја), говораше са сузама: Свет се радује примајући избављење, а утроба моја гори гледајући Твоје распеће, које за све трпиш, Сине и Боже мој.

На крају Јутрења:

Плод утробе Твоје, Пречиста, Дјево, испуњење је Закона и Пророка; зато Те као Богородицу словесно славимо и благоче-стиво величамо.

У Среду увече и у Четвртак на Бог Господ: Духовна Двери живота, Пречиста Богородице! Оне који Ти с вером притичу избави од невоља, да славимо пречисто Рођење Твоје, на спасење душа наших.

На крају Јутрења:

Дјево Пречиста, спаси нас молитвама Твојим, подижући Мајчинску утробу Сину Твоме и Богу нашем.

У Четвртак увече и у Петак на Бог Господ:

Јагње и Пастира и Спаса света, на Крсту видећи Родитељка (Твоја), говораше са сузама: Свет се радује примајући избављење, а утроба моја гори гледајући Твоје распеће, које за све трпиш, Сине и Боже мој.

На крају Јутрења:

Плод утробе Твоје, Пречиста, Дјево, испуњење је Закона и Пророка; зато Те као Богородицу словесно славимо и благочестиво величамо.

Въ понедеѣльниѣхъ вѣчера, ѿ во вторниѣхъ, на Бѣга гдѣ:

Недвѣжимое оутвержденіе вѣры, ѿ четныи дѣрѣхъ дѣшѣхъ нашѣхъ, бѣѣ пѣсьми белнчѣмѣхъ вѣрніи: радѣнѣа, камень жнзніи во чревѣ твоѣмѣхъ влѣстѣнѣшѣа. радѣнѣа, концѣи надеждѣ, искорѣащнѣхъ зарѣѣплѣніе. радѣнѣа невѣсто неневѣстнаа.

Въ концѣхъ оутрени:

Аѣво прѣчѣаа, спси ны млтвѣми твоими, двнждѣи оутрѣбѣ мрнню спѣ твоѣмѣ, ѿ бѣѣ нашѣмѣ.

Во вторниѣхъ вѣчера, ѿ въ средѣ, на Бѣга гдѣ:

Агнѣа ѿ пѣрѣыра ѿ спѣа мѣра, на крѣчѣ зрѣащн рѣждѣшѣа тѣа, глаболѣше слѣзѣащн: мѣрѣхъ оубѣ радѣтѣа, прѣѣмѣа ѿзѣвлѣніе: оутрѣбѣ же моѣ горѣтѣхъ, зрѣащн твоѣ распѣтѣе, ѣже за вѣрѣхъ терпѣнѣи спѣ ѿ бѣже моѣи.

Въ концѣхъ оутрени:

Плодѣхъ чреѣа твоѣгѣ, прѣчѣаа, прѣрѣкѣвѣхъ ѣтѣ ѿ закона ѿполнѣніе: тѣѣмѣхъ тѣа бѣѣ въ вѣдѣнѣи слаѣаще, блѣгочѣстнѣхъ белнчѣмѣхъ.

Въ средѣ вѣчера, ѿ въ четѣртѣокѣхъ, на Бѣга гдѣ:

Мѣлѣснѣаа вратѣ жнзніи, прѣчѣаа бѣѣ, прнѣкаѣщнѣа тѣѣ вѣрнѣ ѿзѣвлѣнѣ ѿ вѣдѣхъ, да слаѣнѣмѣхъ прѣѣѣ рѣтѣѣѣ твоѣ, во спсѣніе дѣшѣхъ нашѣхъ.

Въ концѣхъ оутрени: Аѣво прѣчѣаа:

Въ четѣртѣокѣхъ вѣчера, ѿ въ пѣтѣокѣхъ, на Бѣга гдѣ:

Агнѣа ѿ пѣрѣыра:

Въ концѣхъ оутрени:

Плодѣхъ чреѣа твоѣгѣ прѣчѣаа:

У Петак увече и у Суботу на Бог Господ:

Нас ради рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благ, смрћу си смрт уништио, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створења руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви; прими Родитељку Твоју Богородицу, Која се моли за нас; и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

На крају Јутрења:

Дјево Пречиста, спаси нас молитвама Твојим, подижући Мајчинску утробу Сину Твоме и Богу нашем.

Въ пачокахъ вечерѣ, и въ сѣбевѣчѣ, на Бѣгъ гдѣ:

Иже насъ ради рождѣнѣа ѿ дѣвы, и распачтѣе претерпѣвѣхъ бл҃гѣи, испровѣргѣи смѣртѣю смѣртѣ, и воскресѣнїе явлѣнѣи ѣакѡ бѣхъ, не презри, ѣже создалѣхъ сѣи рѣкою твоєю. явнѣи члвчкѡлюбїе твоє мѣтнѣе: приими рождшюу тѣа бѣхъ молащюуа за ны, и спси спсе нашѣ, люди ѿчлнныа.

Въ концѣхъ ѡчтени:

Дѣво пречѣтаа, спси ны мѣтвѣми твоими, двнжшци ѡчтрѡбѣ м.рнню снѣ твоємѣ и бѣхъ нашемѣ.

ТРОПАРИ ВАСКРСНИ

који се певају после Непорочних у Недеље целе године.

Глас 5:

На сваком појединачном тропару говоримо:

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Анђелски сабор задиви се, видећи међу мртвим, Тебе, Спасе, Који силу смрти уништи, и са Собом Адама подиже, и из пакла ослободи све.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Зашто, о Ученице, сажаливо мешате ми-ро са сузама? говораше блистајући у гробу Анђео Мироносицама: Видите гроб и разу-мите, јер Спас је васкрсао из гроба.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Врло рано Мироносице хитаху ка гробу Твоме ридајући, но стаде пред њих Анђео и рече: време плачу престаде; не плачите, него Васкрсење Апостолима јавите.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Мироносице жене, дошавши с мирисима на гроб Твој, Спасе, ридаху, док Анђео њима јасно говораше: Што Живога међу мртвима замишљате? Јер је Он као Бог васкр-сао из гроба.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Поклонимо се Оцу, и Сину Његовом, и Светоме Духу: Светој Тројици у једној суштини, са Серафимима кличући: Свет, Свет, Свет јеси, Господе.

Тропарі воскресны

поѣмыа по непорочнахъ, въ недѣлахъ великѣ лиѣта,

гласъ 5.

На ѣдиноумъ коемъждо тропарѣ глаголемъ:

Благословенъ єси гди, надчи ма ѡправданіємъ твоимъ.

Ангельскій соборъ удивися, зрѣ тебе въ мѣртвыхъ вѣннѣвшихъ, смѣртнѣю же, спсе, крѣпость разорѣвша, и єз собою адѣма воздвигша, и ѡ ада вє. євободѣша.

Благословенъ єси гди, надчи ма ѡправданіємъ твоимъ.

Почтѣ мѣра єз милостивными слезами, ѡ ученицы, разтворѣете; блистающа во гробѣхъ ангелъ мироносицѣмъ вѣщающе: видите вы гробъ и ѡправдѣмѣйте, спсе бо воскресє ѡ гробѣ.

Благословенъ єси гди, надчи ма ѡправданіємъ твоимъ.

Сѣла ѡ ранѣ мироносицы течахѣ ко гробѣ твоемѣ рыдающе, но предстѣ къ нимъ ангелъ и рече: рыданіа времѣ преста, не плачѣте, воскресїе же апломъ рцыте.

Благословенъ єси гди, надчи ма ѡправданіємъ твоимъ.

Мироносицы жєны, єз мѣры пришѣдша ко гробѣ твоемѣ, спсе, рыдающе, ангелъ же къ нимъ рече глагола: что єз мѣртвыми живѣго помышлѣете; ѣкѡ бѣ бо воскресє ѡ гробѣ.

Слава:

Поклонимѣ ѡцѣ и єгѡ єновн, и єгомѣ дхѣ, єѣн трїцѣ бо єдиноумъ єсѣетвѣѣ, єз єерфїмы зовѣще: є.з, є.з, є.з, єси гди.

ТРОПАРИ ВАСКРСНИ

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Животодавца родивши, Дјево, Адама си од греха избавила, и радост си Еви уместо жалости подарила. Јер из Тебе рођени Бог и Човек, упути у живот отпале од живота.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(трипут).**

УПОРЕДНИ ЧАСОСЛОВ

Њ њѣѣ:

Жизнодаѣца рѣждаши, грѣхѣ, дѣво, адама љзбавила ѣси, радостъ же ѣнѣ въ печѣли мѣсто подѣла ѣси: пѣдшыѣ же ѡ жнѣзни кѣ сеѣ напраѣви, љзѣ тебѣ воплотѣныѣса еѣѣ љ чѣвѣкѣ.

Аллилуѣѣ, аллилуѣѣ, аллилуѣѣ, слава тебѣ бѣже. Трижды.

ДРУГИ ТРОПАРИ

ДРУГИ ТРОПАРИ

/за покој/ који се певају после Непорочних у Суботу

Глас 5:

На сваком појединачном тропару говоримо:

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Сабор Светитеља пронађе Извор живота и врата Раја; ја сам изгубљена овца, да бих покајањем пронашао пут; позови ме, Спаситељу, и спаси ме.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Светитељи који сте проповедали Јагње Божије, и били заклани као јагањци, и прешли у живот нестарив и вечни; Њега, Мученици, усрдно молите, да нам дарује опроштај грехова.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Сви ви који сте у животу ишли уским тужним путем, који сте Крст као јарам носили, и за Мног ишли вером: Ходите, уживајте почести и небеске венце, које сам вам припремио.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Слика сам неизрециве славе Твоје, иако носим ране грехова; смилуј се, Владару, на Своје створење, и очисти Твојим милосрђем, и дај ми жељену Отаџбину, чинећи ме опет жителјем Раја.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Ти Који си ме некада саздао из небића, и почаствовао Твојим Божанским ликом, а због прекршаја заповести опет ме вратио у земљу из које сам узет, врати ме боголикости, да се у првобитну лепоту обучем.

Иньѡа тропарѡ.

Иньѡа тропарѡ

по љмыа по непорочнахъ въ свбѡтѣ,

Гласъ ѿ.

Глаголетсѧ на ѡдноумъ коѡмъдо ѡ нѣхъ:

Блгословѣнъ ѡсѡ гдѡ, надчѡ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Стыхъ ликъ ѡбрѣте источникъ жнзни ѡ двѣрь райскѡ, да ѡбращѣ ѡ ѡзъ пѣть покланїемъ: погнѣшеѡ ѡвчѡ ѡзъ ѡемь, воззовѡ ма, спсе, ѡ спси ма.

Блгословѣнъ ѡсѡ гдѡ, надчѡ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Агнца бжѡа проповѣдавше, ѡ заклани бѡвше ѡкоже агнцы, ѡ кз жнзни нестарѣемѣѡ, сѡн, ѡ приносѡщнѣѡ престѡвльшесѧ, тогоѡ прилѣжнѡ, мѣнцы, молїте, долговъ разрѣшенїе намъ дарѡвѣти.

Блгословѣнъ ѡсѡ гдѡ, надчѡ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Въ пѣть ѡзкѡѡ хѡждшѡн прикѡрѣннѡѡ, вѡнъ въ жнтїѡ крѣетъ ѡкѡ гѡремъ взѣмшѡн, ѡ мнѣ послѣдовавшѡн върою, прїндїте насладїтесѧ, ѡже ѡгѡтѡвахъ вѡмъ почестей ѡ вѣнцѡвъ нѣныхъ.

Блгословѣнъ ѡсѡ гдѡ, надчѡ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Ѡбразъ ѡемь неизреченнѡа твоѡа славы, ѡце ѡ гзвы ношѣ прегрѣшенїѡ: ѡцѣдрѡ твоѡе создѡнїе блѡко, ѡ ѡчїстїи твоимъ блгѡдѣтѡвїемъ, ѡ возжелѣнноѡ ѡтѣѣствѡ подѡждѣ мѡ, раѡ пакн жнтелѡ ма ѡтворѡа.

Блгословѣнъ ѡсѡ гдѡ, надчѡ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Дрѣвле ѡбѡ ѡ не сѡщнхъ создѡвнѡ ма, ѡ ѡбразѡмъ твоимъ бжѣтвеннѡмъ почтнѡѡ, престѡплѣнїемъ же зѡповѣдн, пакн ма возвратнѡвнѡ въ зѣмлю, ѡ неѡже взѡтѣ бѡхъ, на ѡже по подѡбїѡ возведѡ, дрѣвнѡ добротѡю возѡбразнїтсѧ.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим.

Упокој, Господе, слугу Твога (или: слуге Твоје), и смести га (их) у Рај, где хорови Светитеља, Господе, и Праведници сијају као светила; уснулога слугу Твога упокој, не гледећи ни на какве грехе његове.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу:

Троструку Светлост Једнога Божанства побожно опевајмо кличући: Свет јеси, Оче Беспочетни, Сабеспочетни Сине, и Божанствени Душе! Просвети нас који Ти вером служимо, и избави од вечнога огња.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Радуј се, Пречиста, Која си родила Бога телом на спасење свију, и Којом род људски нађе спасење, да бисмо Тобом нашли Рај, Богородице чиста, Благословена.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (трипут).

Благословенъ ѡнъ гдѣ, наѡчнѣ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Оѡпокоѡ бѣже рабѣ твоѡ, ѡ ѡчннѣ ѡ въз раѡ, ѡдѣже лицы стѣхъ гдѣ, ѡ прѣннцы ѡѡютъ ѡкв свѣтѣла: ѡѡошшыѡ рабѣ твоѡ. ѡѡпокоѡ, презрѡѡ ѡхъ вѡ. ѡгрѣшѡнѡ.

Слава:

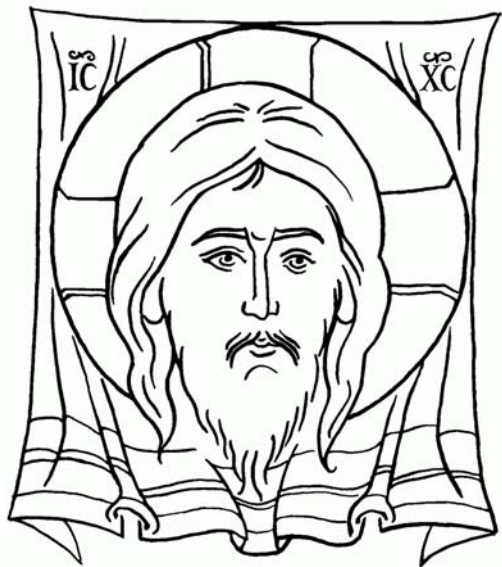
Трїѡѡчелноѡ ѡднѡгѡ бѣжѡтвѡ бѡгѡчелнѡ поѡмъ, вѡпїѡце: ѡз ѡнѡ ѡче безначѡльнѡ, ѡбезначѡльнѡ ѡнѡ, ѡ бѣжѡтвеннѡ дшѡ, прѡсвѣтнѡ нѡсѡ вѣроѡ твѡѡ сѡжѡщнѡ, ѡ вѣчнагѡ ѡгна ѡсѡнтѡ.

И ѡнѡѡ:

Рѡдѡнѡ ѡтѡла бѡла плѡтѡ рѡждшѡ вѡ ѡпѡенїѡ вѡѡхъ, ѡже рѡдъ чѡловѡчѡскїѡ ѡбрѡѡѡѡ ѡпѡенїѡ, тѡѡѡ да ѡбрѡѡѡѡ рѡнѡ, бѡѡѡ ѡтѡла, бѡгѡсловѡнѡ.

ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, слава твѡѡ бѣже. **Трїѡѡды.**

 ИПОЉАКОН ЗОРАН БОБИЋ

